

ناوی مغولی شوین له کوردستانی موکریان

نووسینی فلادیمیر مینۆرسکی

فلادیمیر مینۆرسکی زیاد له هه‌موو توێژینه‌ریکی ئوروپی له‌گه‌ل بۆکاندا پێوه‌ندی راسته‌وخۆی هه‌بوه و بۆکان و ناوچه‌ی ده‌ورووبه‌ری له‌نووسینه‌کانیدا رهنگیان داوه‌ته‌وه. هۆی راستیه‌که‌ش وا هه‌یه ئه‌وه بێت که:

- مینۆرسکی له‌ سالانی پێش شه‌ری یه‌که‌می جیهانی تا شو‌رشه‌ی ئوکتۆبه‌ری ۱۹۱۷ یاریده‌ده‌ری کۆنسولی روسیای قه‌یسه‌ری بوه له‌ وره‌ی؛
- له‌ ماوه‌یه‌ دا پێوه‌ندی زۆری له‌گه‌ل کوردان به‌تایبه‌ت سه‌رکه‌ هۆزه‌کاندا هه‌بوه؛
- دۆسته‌ی سه‌ردار هه‌مه‌حوسه‌ین خانی بۆکان بوه؛
- سه‌ردانی بۆکانی کردوه؛
- کوردی زانیوه و که‌م و زۆر قسه‌ی پێکردوه، یا خود لێی تیگه‌یه‌شته‌وه؛
- له‌ پێش هه‌موو ئه‌وانه‌شه‌وه، لیکۆله‌ره‌یه‌کی راسته‌قینه‌ بوه، دیاره‌ی سه‌رنج راکێشی به‌ چاوی وردبین بینیوه و پاش هه‌لسه‌نگاندن، بلاوی کردۆته‌وه.

بابه‌تی ئەم وتاره‌ی ئیستای مینۆرسکی ناوی مغولی و هه‌ندێ جارێش تورکی چیا و رووبار و گوند و شار و ناوچه‌ له‌ کوردستانی موکریانه‌ که‌ به‌شێکی به‌رچاوی، بۆکان و ده‌ور و به‌ری ده‌گرێته‌وه.

جگه‌ له‌ رۆژن کردنه‌وه‌ی ده‌راوی تاریکی میژووی، وا هه‌یه‌ سوودی به‌رچاوی وتاره‌که‌، لایه‌نی توپۆنیمی واته‌ 'وجه تسمیه‌ی شوینه‌کان بێت. به‌ گه‌شتی، مه‌سه‌له‌ی توپۆنیمی له‌ کوردستان گه‌لێک شێواو و له‌ شیوازی زانسته‌یانه‌ به‌ دووره‌. هۆی سه‌ره‌کێشی وا هه‌یه ئه‌و راستیه‌بێت که‌ نووسه‌ر و میژوونوسی خۆی که‌متریان خۆ به‌وه‌وه‌ ماندووده‌که‌ن که‌ له‌ ریشه‌ و بنه‌مای ناوه‌کان بکۆلنه‌وه‌ که‌ نه‌فه‌سی و درێژ و ماندوو بوونی زۆری ده‌وێ. به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، هاسانترین رینگا هه‌له‌ده‌بژێرن بۆته‌وه‌ی واتایه‌کی دۆر یا نزیکه‌ی ناوه‌کانیان دۆزبێته‌وه‌. بۆ نمونه‌، بۆکان ده‌که‌نه‌ شاری بووکان، کۆماسی به‌ کۆگای ماست داده‌نین، و ناوی تیره‌ی قالقالی له‌ 'قال'ی عه‌ره‌بان و مرده‌گرن و ده‌لێن گوايه‌ خه‌لکه‌که‌ی زۆر قسه‌ ده‌که‌ن! یا گه‌لباخ‌ی به‌ سه‌ر 'گه‌ل'ی ترکی و 'باخ‌ی' کوردیدا دابه‌ش ده‌که‌ن و بۆ ئەم بۆچوونه‌ هه‌له‌یه‌ حیکایه‌ت و نه‌قلێش ده‌خولقێن، که‌ ئاغای تورکیان هه‌بوه‌ چۆته‌ ناو باخ‌یکه‌ی گۆند و به‌ خه‌لکه‌که‌ی گۆتوه‌ گه‌ل باخه‌، واته‌ وهرنه‌ ناو باخ! ... هتد. ئەم کویره‌ رییانه‌ جگه‌ له‌ چه‌واشه‌کردنی خه‌لک، به‌ره‌و هه‌یج کوینه‌ک ناچیت و ناگاته‌ هه‌یج شوینیک.

شوینی ژبانی ئەم‌روێ کورد له‌ر‌ابوردو دا شوینی ژبانی گه‌لان و لانکه‌ی کولتووریکی هه‌مه‌چه‌شنه‌ بوه. گرد و ته‌په‌ی توبره‌ریژی ئیستامان، ئەگه‌ر قاچاچه‌ی ئیرانی و مله‌ی ناوخۆیی لێیگه‌رین و نه‌یان‌شوینن، یه‌ک له‌ بان یه‌ک شوینه‌واری سی یا چوار کولتووریان له‌خۆیان گرتوه‌ و مۆرکی سه‌کایی و ماننایی و یۆنان و رۆم و تورک و مغول و عه‌ره‌ب و عه‌جه‌میان به‌سه‌ره‌وه‌یه‌ که‌ هه‌رکام، مینۆرسکی گوته‌نی، کارتی ویزی خۆیان لێ به‌ جێ هه‌یسته‌وه‌ و رۆیشتوون.

ناسینه‌وه‌ی بنه‌مای ناوه‌کان له‌ شوینیکه‌ی وا که‌ونارا و پیر رووداوی میژوویدا، شاره‌زابوون له‌ میژوو و زمانه‌ کۆنه‌کانی پێویسته‌. رووناکبیری کورد نه‌گه‌ر شتیک به‌ باشی نازانی، نابێ خۆی

له خهلك بکاته پسيپور و چهواشهيان بکات. توپونيمي واته ههولدان بو دوزينهوهي بنه ماي ناو، کاريکي پسيپورانهيه و نابي ههمووکهس خوي لهقهره بدات مهگهر لئي ماموستا بيت. با له مينورسکي فير بين که بوروونکر نهوهي بنه ماي ناويک يارمه تي له زمان، ميژوو، زمانه واني، جوغرافيا، و کهونار اناسي وده گريت، ههموو سهراوهيهکي گونجاو دهپشکنيت و دواي ههموو نهوانهش، نهگهر له شتيک دنيا نهبوو، پهنا دهبا ته بهر شاره زايي پسيپوراني بواره کهو يارمه تي لهوان دهخوازيت.

نهم وتاره سه مهتا له ژماره ۵ سالي ۱۹۹۴ و ژماره ۶، سالي ۱۹۹۵ ي گوڤاري گزينگ چاپي سويد دابلو بوتوه و پا شان وهک به شتيک له کتبي 'مينورسکي و کورده کومه لهي شهس وتار'، چاپي دهزگاي موکرياني، له سالي ۲۰۰۲ داله ههولنير چاپ کراوه.

قلاديمير مينورسكى
مينورسكى و كورد

مينورسكى و كورد

وهرگيراني

نه نوهرى سولتاني

ناوى كتيب: مينورسكى و كورد

- نووسيني: فلاڊيمير مينورسكى
- وهرگيراني: نه نوهرى سولتاني
- نه خشه سازى ناوه وه: گوزان جه مال رواندزى
- بهرگ: سه يوان سه عيديان
- سه ربه رشتى چاپ: هيمن نه جات
- چاپ: چاپى دووهم ۲۰۰۶
- ژماره ي سپاردن: ۲۵۲
- تيراژ: ۱۰۰۰
- نرخ: ۳۵۰۰
- چاپخانه: چاپخانه ي وه زاره تي په روه رده

زنجيره ي كتيب - ۷۴ - (۱۷۷)

دهزگای توپژينه وه و بلاوكرده ي موكریانی

www.mukiryani.com

asokareem@maktoob.com

Tel: 2260311

ناوه پړۆک

- ۹ سهره تا بۆ چاپی دووهم
- ۱۱ سهره تا
- ۱۳ هۆزه کانی رۆژئاوای ئیبران
- ۳۵ ناوی مغولی شوین له کوردستانی موکریان
- ۸۷ له شکرکیشانی رومی و بیزانسییه کان بۆ سهر «ئاترۆپاته ن»
- ۱۴۵ گۆران
- ۲۱۱ فیرقه ی نه هلی حه ق
- ۲۳۷ بۆچوون سه بارهت به ئه لف و بیی لاتینی کوردی

پیشکش به کاکم
عومہری سولتانی (ودفا) -
کہ دەستی قہلہمی گرتم .

Studiorum Orientalium et Africanorum
Cuius sub umbra
e vitae meae LXXXVII annis
XXII feliciter potaegi

V. Minorovsky
27, Bentham St., Cambridge
16. VI. 1964

سەرەتا بۆ چاپی دووهم

چاپی یه که می ئەم کتیبه. به هۆی هه له یه که ته کنیکیه وه، یه که له وتاره سهره کیه کانی تیدا چاپ نه کراو له راستیدا له جیاتى ۶ وتار، ته نیا پینج وتاری گرت بهر.

وتاره دو اکه وتوو که «ناوی» (له شکر کیشانی رۆم و بیزانسیه کان بۆ سهر «ناترۆپاته ن») بوو و ده بوايه له لاپه ره ۸۳ دا چاپ بکرایه. به داخه وه له سهر جه می وتاره که، ته نیا عینوانه که ی چاپ بوو و ئه ویش له سهر وتاریکی دیکه که ناوی خۆی (گۆران) بوو، به م شیه یه ههر دوو وتاره که تووشی ئالۆزی و شیه وای هاتن.

ئیمه بۆ ئەم هه له ناخواسته یه داوای لیبوردن له خۆینه رو کپاری چاپی یه که م ده که یین و لیته دا له چاپی دووهم ئەو هه له یه راست ده که یینه وه.

وهرگێر

سەرھانا

خوێنهرانی به پێز

گه پان به شوێن سه رچاوه له مه ر ميژووی شاری بۆكان له سه ره تاي سالانی ۱۹۰ دا گه ياندميه ئه و ئه نجامه ی وتاری دووهه م و سیههه می ئه م وتاران ه وهر بگيرمه سه رکوردی. وتاری «گۆران» م کاتێ ته رجه مه کرد که خه ریکی ساغ کردنه وه ی که شکۆله شيعری شیخ عبدالمومن مه ردۆخی بووم و مینۆرسکی وتاریکی له سه ر نووسیبوو. وتاری شه شه م به شیتیک بوو له سه و تار له مه ر ئه لف و بیی لاتینی کوردی که وه ک نامیلکه یه ک بلاوم کرده وه. دوو وتاره که ی تریش هه رکام به مونسه به یه ک لیم ده رکه وتن و وه رم گپرا نه سه ر کوردی.

سه باره ت به مینۆرسکی گه لیتک بابه ت نووسراوه و من ه یچی ترم نییه لیتیان زیاد بکه م، ته نیا ئه وه نه بی مینۆرسکی له چاو رۆژه لاتناس و کوردناسه ئه وروپیهه کانی تر خزمه تیکی به رچاوی به مینۆرووی گه له که مان کرده به لام ئه ویش له چوارچێوه کی گشتی ده رنه چوه و ئه گه ر سه ره تا شیتوازی لوری به زاراوه یه کی کوردی دانا بوو، ده رنه گتر لیتی پاشگه ز بووه و نه ک هه ر ئه وه ش به لکوو زاراوه ی گۆرانیشی له کوردی بوون شو رده وه و کردیه فارسی!

نیازم له و قسانه ئه وه به کورد ئیستا پسپۆر و لیزانی خو ی هه به و پتیویست ناکات چاوی له قه له می بیگانان بیت سیاسه ت و میژوو و ئه ده به ی بۆ شی بکه نه وه. با ئیتر قسه ی فلا نه ئه وروپی بۆ کورد نه بیته «وحی منزل» و به تایبه ت با گه نجه کامان «شیتوازی لیکۆلینه وه» له وان فی ر بن ئینجا به قازانجی میژوو و ئه ده به مان که لکی لی وه ر بگرن.

وتاره کانی مینۆرسکی نمونه یه کی سه رکه و توو له توێژینه وه ی قوول و پسپۆران ه. وه ک له ده قی وتاره کان دا ده بینرێ هه ندی جار نو سه ر بۆ ده رخستنی راستیه ک ئه وه ند ه ی مووقه لیشی کرده وه و به شیتوه یه ک له بابه ته که وردبۆته وه خوێنه ر سه رسام ده میتنی. به بروای من ئه مرۆ ته نانه ت له ئه وروپاش که سانی وه ک مینۆرسکی که من. ناوبراو وتاره کانی به زمانی ئینگلیزی نووسیون به لام له سه دان سه رچاوه ی یۆنانی، لاتین، فه رهنسی، ئالمانی، روسی، تورکی، مغولی و فارسیش که لکی وه رگرتوون که ئه م جو رابه تیه به بۆ مه سه له ی ته رجه مه ی من موشکیله یه کی زۆربان ده نایه وه و ئاشکرایه ئه گه ر یارمه تی دۆست و براده ران نه بوایه نه مده توانی ده قی هه موو ئه و زمانا نه وه ر بگيرمه سه ر کوردی.

له م بواره دا به ئه رکی سه رشانی ده زانم سپاسی ئه و زاتانه بکه م که هه رکام له بواریکدا یارمه تییان داوم به تایبه ت له بواری ته رجه مه ی زمانه غه یره ئینگلیزییه کان، پێداچوونه وه و تایپ و هه له گرتندا:

مامۆستا که مال مه حمود فه ره ج، خاتوو ک. هیتیریت، خیزانم نه سرین برنا، ئاندریاس گا فربه لیدی، دیمیتریا، کاک ره سوول قادی، کاک خانی هه ژار، کاک عه تا مو فتی، کاک صلاح محمیدیان، کاک ره حیم به هرامزاده، کاک مه جید حه قی، کاک سامان جاف، رۆژنامه ی په یام و بنکه ی راگه یاندنی کوردی له له نده ن.

هه روه ها سپاسی بنکه ی چاپه مه نی موکریانی ده که م بۆ چاپی کتیه به که و به پێز د. نه جات عه بدوللا که بوه هۆی په یوه ندی نیوان چاپه مه نی موکریانی و من و زه حمه تی زۆری بۆ ئه م کاره کیشا.

جگه له م وتاران ه، من چوار وتاری «درايقر» م له سه ر کورد ته رجه مه کرده که هیوادارم به شوین ئه م کتیه به دا به ناوی «درايقر و کورد» بلاو بینه وه. هه روه ها سه و تاری مه که نزی و چه ند وتاریکی ئیدمۆندز، میجه رسۆن و میجه ر نوئیلیم ته رجه مه کرده ون و زۆر به هیوام له درێژه ی ئه م زنجیره یه دا بلاویان بکه مه وه.

وه رگير

نه ورۆزی ۲۰۰۱

له نده ن

یەكەمجار ئاماژە بە بوونی مێدیەكان (ماد)^۱ و فارسەكان (پەرسو)^۲ لە شوێنێکی باشووری گۆلی ورمی دەكەن.

با بزانی ئەو دانیشتوانە و بە هۆی هێرشێ ئێرانیه‌كانەو لە جیگە خۆیان هەلکەندران^۳ کێ بوون؟ ئیمە بۆ بەشی رۆژھەلاتی ئێران هیچ نیشانە یەکی روونی نووسراومان نیە، بەلام بە هەوالتی دوو پادشاهی گەورە لە رۆژئاوا دەزانین کە بۆ ماوە یەکی درێژ سەر بە خۆیی خۆیان بەرانبەر بە دراوسێ هەرە ناسراوەکانی مێزۆپۆتامیا پاراست. لە باکوور، پادشاهی «وان» (ئورارتو یا خالدى)، لە نیوان سێ زەریاچە ی گەورەدا، دامەزرا: «وان» (لە تورکیای ئەمڕۆ) «ئورمیه» (لە ئێران) و «سوان» (لە ئەرمەنستانى سۆڤیەت). لە باشووری زۆر دوور، پادشاهی ئیلام بە پێتەختە کە یەو - «سوزا» (کاخى «شوشان»^۳ لە کتییى «ئیستر»^۴ دا)، ولاتیکی بەرینی لە لای باکووری رۆژھەلاتی خەلیج داگرتبوو.

«وان» و «ئیلام» هەردوو زمانى تاییەتی خۆیان هەبوو، کە لە زمانەکانى مێزۆپۆتامیایى نەدەچوون. بەلام چون ئەوانەى قسەیان پێ دەکرد، کەلکیان لە خەتی بزماى وەر دەگرت کە سەرەتا لە مێزۆپۆتامیا دروست کرابوو، بۆیان دەگونجا کاراكتەرى فۆنیتیکی زمانى تاییەت بە خۆیان پێک بێن و بەر بەرە، واتای خەتە کە یان - کە بە شێکی «دوو زمانە» بوو دیاری بکەن.

جگە لەو دوو پادشاهیە، لە بەشى ناوەراستى زاگرووسدا ژمارە یەکی زۆر شازادە نشینی بچووک هەبوون، کە بە روالەت [دەسەلاتى] هەندیکیان لە چەند دۆلیکی دوور دەست بەو لەواتر نەدەچوو.

ئیمە سەبارەت بەو شازادە نشینانە - بە پێچەوانەى هەموو شتیکی دیکە، جگە لە ناوەکانیان - کە زۆر عادیەتیش نین، زانیاریەکی کەمان هەیه. چپای بەرزى ژوورسەرى زەوییه نزمەکان، زۆر جار دالدهى پاشماوەى ئە دانیشتوانە بوە، کە لە دەشتاییه‌كان دەرکراون. ئەم مەسەلەیه لە سەرچاوه هندییه‌کانیشدا، وەك سەرچاوه قەوقازیه‌كان، راستە و بەلگە بە کیشە بۆ دۆزینەوێ بنه‌چه‌کی هۆزه زاگروسیه‌كان کە لە بوومەلێلی میژوودا ون بوون.

لەناو گەلانی بچووکتردا، وا هەیه سەرنج بەدیتە «کاسیتەکان» (کاش شوو)^۵ کە کەوتبوونە بەشى باکووری لۆرستانى ئیسرتاوه. کاش شووه‌كان، زەمانێک لە

هۆزەکانی رۆژئاوای ئێران

پێشەکی

ئەگەر کەسێک سەرنجی نەخشەى ئێران بدات، دەست بەجێ روخسارێک دیتە پێش چاوی: دوو زنجیره [چپا] ی مەزن کە لە باکووری رۆژئاوا دا یەكتر دەگرنەو. یەکیان لایەنى پانایى جوغرافیایى باکووری ولاتەكە لە ئەفغانستانەو تا تورکیا دەپیتوێ کە لووتکەى هەرە بەرزى لە بەشى رۆژئاوا دا چپای «ئارات»ە.

زنجیره‌ی دووهم کە بەپێ هیچ مەودایەك کەوتۆتە باشووری ئاراتەو و بەرەو باشووری رۆژھەلات دەکشێ، سنووری رۆژئاوای ئێران پێک دینێ. ئەم زنجیره‌یه ئیسرتا هیچ ناویکی نیە بەلام بەشە ناوەراستەکەى لە سەردەمى کوندا «زاگرووس» ی پێ گوتراوه. ئەم ناوه ئیسرتاش وەك ناویکی بەرى و جپى کۆن کەلکی بۆ هەموو زنجیره‌کە لێ وەر دەگیرێ. هەر ئەم زنجیره‌ چپایه‌ی وا بە بارى درێژیدا کشاوه، زەمینەى باسەکەى من پێک دینێ.

۱. سەردەمى پێش ئێرانیه‌كان

خاکی ئێران پێشتر بەم ناوه نەدەناسرا. لە دەورویەری ۱۰۰۰ سالی پێش زاییندا ئێرانیه‌ هیندوئەوروپیه‌كان، کە بە زمانێک لە هەمان بنەماله‌ی زمانه‌ کۆنه‌ هیند و یونانی و لاتینی و... هتدەکە دەئاخاوتن سەرەتای نفوزکردنه‌ نیو ولاتەکەیان دامەزراوند و دواى ئەوێ تیبیدا نیشته‌جێ بوون، ئیتر ئەو ناوه‌یان لە سەر دانا.

ئیمە ناتوانین شوێنی ئەو مەسەلەیه هەلبگرین کە ئامۆزا ئێرانیه‌کانى ئیمە [ئەوروپیه‌كان]، کەى گەیشتنه‌ سەر زیدی ئیسرتایان و بوون بە خاوه‌نى، ئەو نەبێ کە دەزانین لە نیوان سالانى ۸۴۴ و ۸۳۶ ی پێش زاییندا، سالنامەى پادشاهی ئاشوور بۆ

به‌رزاییه‌کانیان هاتنه‌خواره‌وه و به‌سهر «بابیل» دا حکومه‌تبیان کرد و له‌ئه‌نجامی ئهم کاره‌دا، ئیمه ئیستا لیسته‌یه‌کمان له‌ وشه‌گه‌لی «کاسسی» به‌دهسته‌وه‌یه.

زمانه‌که‌یان تایبه‌ته و به‌رواله‌ت خزم و که‌سی بۆ‌نیه، به‌لام بۆ‌مایه‌ی گیتروگومی ئه‌وانه‌ی وا به‌شوتین دۆزینه‌وه‌ی شتی ون‌دا ده‌گه‌رتین، [ده‌بی بلتین] هه‌ندێ له‌ناوه‌کان، وه‌ک هیند و ئه‌وروپی ده‌چن، ئه‌ویش نه‌ک «ئیرانی» هیندو ئه‌وروپی به‌لکوو زیاتر «هیندی» هیند و ئه‌وروپی (بۆ‌نمونه: سوریاش).

به‌شێوه‌یه‌کی ئاسایی، هه‌ندێ نفووزی سه‌رده‌می پیتشتریش هه‌ست پی‌ده‌کری، وه‌ک چۆن بابیلیه‌کان به‌ئه‌سپیان ده‌گوت «گویدرتی چیای رۆژه‌لات». واده‌رده‌که‌وی ئهم هیندو ئه‌وروپییه‌ کۆنانه که‌ ئه‌سپیان به‌خپو ده‌کرد، سه‌ره‌تا وه‌ک «سه‌ریازانی به‌کرگیگراو» ئینجا وا هه‌یه وه‌ک سه‌رۆک، به‌شێوه‌یه‌ک که‌ له‌ میژۆپۆتامیای ژوو‌رو و هه‌روه‌ها له‌ پادشاهی «هیتی»^٦ له‌ ئاسیای بچوو‌کدا روویدا، خۆیان له‌ نیتوان هۆزه‌کانی زاگرو‌سدا دامه‌زراندیبت.

به‌ ماوه‌یه‌ک که‌می پیتش سالی ١٩٣٠، به‌شیکێ زۆر له‌ که‌ل و په‌لی برۆزی (برنجی) له‌ باکووری لۆرستان دۆزرایه‌وه، که‌ «لغاو» و «ته‌پکه» شی ده‌گرته‌به‌ر، ئه‌مانه ئاماژه‌یه‌کن به‌ قۆناغی به‌خپو کردنی ئه‌سپ له‌ ناوچه‌که‌دا. نووسه‌ر، یه‌که‌م که‌س بوو په‌یوه‌ندی نیتوان ئهم تا‌قمه‌ فاکته‌رانه و هه‌روه‌ها به‌ستنه‌وه‌ی بۆ‌چونه‌که‌ به‌ کاسیته‌کان یاخود به‌ یه‌که‌م [تا‌قمی] هیندو ئه‌وروپی دامه‌زراو له‌ناو ئه‌وانیدا خسته‌روو.^٧

٢. ئیرانی کۆن: میدی و فارسه‌کان

له‌ سه‌رده‌میکی دره‌نگتر دا - نزیکه‌ی ١٠٠٠ی پیتش زایین، کاتی ئیرانییه‌کان گه‌یشتنه سه‌ر زیدی ئیستایان، ده‌بی به‌ تا‌قمی جیا‌جیا و گه‌لیکیش به‌ زه‌حمه‌ت به‌ره‌و باشوور دا‌کشاییبتن. ئه‌وانه سه‌ر به‌ دوو هۆز بوون: میدی و فارسه‌کان - که‌ زۆریش له‌ یه‌کتر ده‌چوون.

یه‌که‌م جار، میدییه‌کان بوون که‌ ده‌سه‌لاتیان سه‌ند (٧٠٠ تا ٥٥٩ ی.پ.ز)، درێژایی ئاشووری فه‌تح کراویان پتوا و له‌شکران کیشایه‌ ناوچه‌رگی ئاسیای بچوو‌ک. فارسه‌کان زیاتر به‌ره‌و باشوور و بۆ‌ناو خاکی پیتشووی ئیلام رو‌یشتن و له‌ کۆتایی‌دا، میدییه‌کانی

ئاغای خۆیان خسته‌ لاره‌. له‌ژێر ده‌سه‌لاتی «کۆرش» دا، ئیمپراتۆرییه‌تیکێ گه‌وره‌ی فارس له‌ ئیران پیک هات (٥٥٩ تا ٣٣١ ی.پ.ز)، که‌ خاک و خه‌لکیکی زۆری ده‌گرته‌به‌ر.

به‌ردنوسه‌ ناسراوه‌که‌ی «پیتس پۆلیس» [تخت جمشید]، له‌ ناو ره‌عیه‌ته‌کانی شاهانی گه‌وره‌ [ی فارس] دا، ره‌زگه‌ی جو‌ربه‌جو‌ر نیشان ده‌ده‌ن. ئاشکرایه هۆزه بچوو‌که‌کان له‌م پیشانگه‌ به‌نرخه‌ی وینه‌به‌دا له‌ بیر کرایبتن. دره‌نگتر ناوی «پارسه»^٨ و «ماده»^٩ (فارس و میدییه‌کان)، زیاتر واتای زید و نیشتیمانیان به‌خۆیانوه‌ گرت تا واتایه‌کی راسته‌وخۆی ره‌گه‌زیی.

٣. پاشاهیه‌تی ئیرانی ناو‌نجی . پارت و ساسانیه‌کان

ئینجا، سه‌رده‌میکی دوور و درێژ له‌ پادشاهی ناو‌نجی ئیران ده‌ستی پیکرد و نزیکه‌ی نۆسه‌د سالی خایاند (له‌سالی ٢٥٠ی پیتش زایینه‌وه‌ تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سه‌وته‌می زایینی). به‌داخه‌وه‌ زانیاری ئیمه له‌مه‌ر ئه‌و ئال و گۆرانه‌ی وا له‌ ئامیته‌یی [نه‌ژادی] دانیشتوناندا پیک هات هیشتا ناته‌واوه‌. ناوه‌نده ئیدارییه‌کان زیاتر به‌ره‌و رۆژئاوا و میژۆپۆتامیا، تا «سلوسیه»^{١٠} و «تیسفون»^{١١} له‌ سه‌ر چۆمی دیجله‌ کشان.

ده‌بی پیداو‌یستی شاهانی ئیران بۆ‌دا‌بین کردنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خا‌که‌ی خۆیان، که‌ ئیستا که‌وتبه‌ پشته‌سه‌ریانه‌وه‌، هۆی تی‌خزانیان له‌ ناوچه‌کانی زاگرو‌س و زبادکردنی عونسوری ئیرانی له‌ویدا بوویبت. هه‌رچۆنیک بیت، ته‌نانه‌ت له‌ سه‌ره‌تای سه‌رده‌می ئیمه‌شدا گه‌لیک له‌و ناوانه‌ی به‌شی رۆژئاوای ئیران - که‌ له‌لایه‌ن «به‌تله‌میوس»^{١٢} ه‌وه‌ نووسراون هیشتا هه‌ر غه‌یره ئیرانی ما‌بوونه‌وه‌.

٤. سه‌رده‌می ئیسلام

ئا. عه‌ره‌ب

ئیمه‌ دوای فتوحاتی ئیسلامی، که‌ له‌ سالی ٦٥١ دا گه‌یشته‌ لووتکه‌ی خۆی و هۆزه عه‌ره‌به‌کان له‌ زۆر شوینی ئیراندا نیشته‌جی بوون، به‌هه‌والی گه‌لیک تا‌قمی ئه‌وتۆ ده‌زانین که‌ له‌ درێژایی به‌شی رۆژه‌لاتی زاگرو‌سی ناوه‌ندی‌دا، نیشته‌جی بووبن. هه‌رچۆنیک بیت، ئهم بیگانانه‌ ژماره‌یان ئه‌وه‌نده نه‌بوو که‌ بتوانن خۆیان له‌وی دامه‌زرین،

جا خه لکی ناوچه که دهورهیان دهدان ههروهه له ریگای ژن و ژنخوازی و پرۆسهی سروشتیی هاوړهنگ بوونهوه، هه موویان له ویدا توانهوه. هه وائی بنه ماله به کی عه ره بمان ههیه که له ماوهی سه دهیهک، ناسنامهی «الکردی» یان له ناوی هۆزایه تی خۆیان «الژدی» [العضدی]؟، زیاد کردبوو.

ب. دهیله مییهکان

له سهردهمی کۆنهوه، ژمارهیهکی زۆری دانیشتون له بهرزاییهکانی باشووری رۆژئاوای کاسپین [خه زه ر] دا، که «دهیلهم» ی پێ دهگوترا، ژیانیان دهبرده سههه. هه ندیک هۆ بو ئه و باوه ره به دهسته وهن که دهیله مییهکان بنه چه کی «پیش ئیرانی» یان ههیه، به لام ئیتر تا سه دهی دهههه [ی زایینی]، ئیرانی به ته و او ته تی له ره گه زی غالب دا نه تو ابوونه وه و ماوهیهکی زۆر دوا ی سالی ۹۰۰ ی زایینیش وا ده زانرا که بو ی ههیه هه مان ده ور بگێرن که زیدی سکاندیناوییهکانی «نۆرسمه ن»^{۱۳} له ئه وروپا گێرای^{۱۴}.

له ناکاو، دهروازهی لافا و به پشتدا کهوت و ژمارهیهکی زۆری دهیله مییهکان که «وه حشی» و «تاقمی کولکن» یان پێ دهگوترا، وه بوونه ئیرانه وه ئینجا به ره و میژو پۆتامیا دا کشان و له ماوهی سه دهیه کدا، خه لیفه ی [عه باسی] یان هینایه ژیر رکیفی خۆیان وه. ئه و میژوه ی که له ریگه ی «تۆیۆنیمی»^{۱۵} ناوچه که وه ساغ کرا وه ته وه، پیمان ده لێ کۆلۆنیه دهیله مییهکان له ناوچه ی زاگروسیشدا هه بوون^{۱۶}.

پ. تورک

هروژمی گه لیک گرن گتر، له لایه ن ئاسیای ناوه ندیی وه کرا. له سه دهی یازده هه مدا، تورکانی ئوغوز - به ریبه رایه تی بنه ماله ی «سه لجووق»، ئیرانیان پیتوا و گه یشتنه میژو پۆتامیا و ئه رمه نستان و ئاسیای بچووک.

تاقمی گه و ره گه و ره ی ئه م تورکانه، له قوژینی باکووری رۆژئاوای ئیران کۆبوونه وه و له و شوینه دا، زمانی خۆیان به سه ر دانیشتوانی ناوچه که دا سه پاند. ئه و دانیشتوانه ش وا به ریک خرا وه عه شیره تیه که ی خۆیان وه فادار ما بوونه وه، و ئی ده چی به ره و ده ورو به ی زاگرو س پاشه کسه یان کرد بیته.

د. مه غۆل

له سه دهی سپزه هه مدا مغول، که له ناوچه کانی ئاسیای ناوه ندی - لای دهستی رۆژه لاتیی تورکه کان ژیا بوون، به ره و رۆژئاوا کشان و له هه موو رۆژه لاتیی ناوه راستدا، و ئیرانیان بارهینا. شاری ته وریز - وه ک ناوه ندی ئیرانی باکووری رۆژئاوا، بوو به شوینی سه ره کییان و له گه لیک شوینی زنجیره ی زاگروسیشدا ناوه ندی خۆیان دامه زران. هه رچۆنیک بیته، تا ناوه راستی سه دهی چوارده هه م، مغول - که ئیتر بوو بوون به موسولمان، ده سه لاتیی سیاسیان کۆتایی هات و تیکه ل به جیگه کانی خۆیان واته تورک بوون.

بو ماوه ی دووسه ده دواتر تورکانی رۆژئاوای ئیران هه ر له بارودۆخییکی ئالۆزی هه میشه ییدا بوون به لام دوا ی ئه وه ی یه کگرتنیکی نوێیان پیک هینا له ناوچه گه لیکیی زۆردا بلا و بوونه وه، به سه ر تیره ی جیا جیا دا دابه ش بوون و له شوینی دوورده دهستی ولاته که دا، دامه زران. شوینه رۆژئاواوییه کانی ش، شوینه واری ئه م بزوتنه وه عه شیره ییه یان به سه ره وه ما.

له ژیر ده سه لاتداریه تی سه فه ویه کاند (۱۵۰۰ تا ۱۷۲۲ ی زایینی)، گه لیک هۆزی تورک و کورد بلتا بوونه وه و له قوژنه دوورده سه کانی زاگرو سدا نیشته جی بوون.

ه. سه رده می نوی

ئه و کورته باسه ی سه ره وه له مه ر هه ندی گۆرانکاریی رۆژئاوای ئیران له ماوه ی چه ندین سه ده دا، وشیار کردنه وه یه که له مه ر کووژانه وه ی هیله گشتیه کان و نیشان ده دات که له رۆژئاوای ئیرانیش وه ک هه موو شوینیکی تر، ناگونجی باسی ره گه زیکی بی خه وش و دوور له تیکه لایی بکه ین. که و ابوو با ته نگ و چه له مه ی ره گه زایه تی سه رده می نوی بخه ینه به ر لیکۆلینه وه.

ئه گه ر ئیمه زمان، وه ک سه ره هه ودا ی رینمونی بگرینه به رچاو، ئه و ده بی بیسه لمینین که بارودۆخه که تا راده یه کی زۆر، هاسان ده بیته وه. جوغرافیا نووسانی عه ره بی سه ده ی دهه م، ئاماره به زاروه ی تابه تی «خووزی»^{۱۷} له نزیک ئه هواز ده که ن که دوور نیه هه مان زمانه ئیلامیه کۆنه که بیته^{۱۸}. به لام له و سه رده مه به دوا وه، هه رچه شنه شوین هه لگرتنیکی [ئه م زمانه] بی ئه نجام ما وه ته وه و ئه م بارودۆخه بو هه موو زاروا ده یه کی کۆنی دیکه له زاگروسیشدا هه ر راسته.

زۆریه‌ی خه‌لکی سه‌ر سنووری رۆژئاوا [ی ئێران]، ئیستا به‌ زاره‌ ئێرانییه‌کان قسه‌ ده‌که‌ن، به‌لام هه‌ندیکیش له‌م یاسایه‌ به‌ده‌رن. له‌ باشوور له‌ ناوچه‌ی خوارووی ئیلامی کۆندا، [زمانی] عه‌ره‌بی شالاوی هه‌یناوه‌. تورکی له‌ نیوان هه‌ندێ تاقمی دووره‌ په‌ریزی رۆژئاوا دا ده‌بیرێ و ئیستاش له‌ به‌شی باکووری ناوچه‌ی به‌رینی باکووری رۆژئاوا ی نازه‌ربایجاندا (که‌ پیتته‌خته‌که‌ی ته‌ورێزه‌)، هه‌ر عونسوری زاله‌.

له‌ نیوان گۆلی ورمی و سنووری رۆژئاوا دا، هه‌ندێ کۆلۆنی به‌قه‌واره‌یه‌کی به‌رچاو هه‌ن که‌ بریتین له‌ ئه‌رمه‌نی و ئاسووری. له‌به‌ر ئه‌و راستیه‌، که‌ ئه‌و به‌شه‌ی وڵات له‌ سه‌رده‌می بیژانسه‌دا، ناوی «پیرس ئه‌رمه‌نیا»^{۱۹} ی له‌سه‌ر بوه‌، ده‌بی بوونی ئه‌رمه‌نی له‌ ناوچه‌که‌دا، بگه‌ریته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌میکی کۆن. گومان ده‌کری ئه‌رمه‌نییه‌کان له‌ «تراس»^{۲۰} هه‌واتین و سه‌ره‌میکی له‌ «فریجیه»^{۲۱} له‌ ئاسیای بچووک ژیا، ئینجا دوا ی گواستنه‌وه‌ی شوینی خۆیان دانیشتوانی پادشاهی «وان» یان له‌ ناوخواندا تواندبیتته‌وه‌.

«سوریانییه‌کان»^{۲۲}، ئه‌مڕۆ به‌ خۆیان ده‌لێن «ئاشوری»^{۲۳} به‌لام به‌ بێ هیچ گومان کردنیکی ئه‌م ناوه‌ لانی که‌م له‌ باری زمانه‌وانیه‌وه‌ هه‌له‌یه‌ چون ئه‌وان به‌ زاره‌وه‌یه‌کی «ئارامی»^{۲۴} ده‌ ناخشن که‌ زۆر له‌ زاره‌ ئارامیه‌کانی دیکه‌ واته‌ ئه‌وانه‌ی ئیستا له‌ لیواره‌کانی خاکی نزمی میترۆپۆتامیادا زیندوو ماونه‌ته‌وه‌، نزیکه‌.

ئارامی و «ئاشوری» ی کۆن هه‌ردوو له‌ بنه‌ماله‌ی زمانه‌ سامیه‌کان^{۲۵}. به‌لام ئاشوری وه‌ک زمانی قسه‌کردن، دوا به‌ دوا ی وێرانی «نه‌ینه‌وا» به‌ده‌ست میدیه‌کان له‌ سالێ ۶۱۲ پ.ز دا، مرد و له‌ناو چوو. ئارامی زمانیکی جیاوازه‌ و ده‌بی زمانی ئه‌و دانیشتوه‌ ئاشتیخوازان به‌بویت که‌ دوا ی فتوحاتی ئاشوریه‌کان، ده‌ستیان به‌سه‌رداگیرابوو.

سه‌باره‌ت به‌ جیاوازیی زمان، قسه‌ی زۆر هه‌یه‌ بکری به‌لام له‌ روانگه‌ی ره‌گه‌زایه‌تییه‌وه‌ «سوریانی» یا به‌ لای که‌مه‌وه‌ سوریانییه‌ شاخاویه‌کان، که‌ به‌ کاراکته‌ریکی شه‌رانییه‌وه‌ ناسراون، وا هه‌یه‌ پاشماوه‌ی ئاشوریه‌ راسته‌قینه‌کانیان له‌ ناو خواندا تواندبیتته‌وه‌.

له‌ کۆتایییدا ده‌بی بگوتری، له‌ هه‌موو کوردستان دا ژماره‌یه‌ک کۆلۆنی جووله‌که‌ ده‌بیریت که‌ ئه‌وانیش به‌ زمانی ئارامی و هه‌روه‌ها به‌ کوردی و زاره‌ خۆجیه‌کانی تر قسه‌ ده‌که‌ن.

له‌ به‌شی پیتشوودا، کورته‌یه‌ک باسی که‌مایه‌سییه‌کان کرا. ئیستا ده‌توانین زه‌ین به‌دینه‌ سه‌ر ئێرانییه‌ رۆژئاوا ییه‌کان، که‌ مه‌رکه‌زی باسی ئه‌م پاش نیوه‌رۆیه‌ی ئیمه‌ن. ده‌کری ئه‌م تاقمانه‌ له‌ ژیر سی سه‌ردیتر دا ناو بیری: لوپ، کورد و گۆران. وا هه‌یه‌ ئه‌م ناوانه‌ گه‌لێک جار بینه‌ هۆی سه‌ر لێ شیتاوی.

له‌ زمانی فارسی کۆندا، وشه‌ی «کورد» به‌گشتی واتای «ده‌وارنشین»^{۲۶} ده‌به‌خشی و به‌ گوێره‌ی نووسراوه‌یه‌کی سه‌ده‌ی ده‌هه‌م، ئێرانییه‌کان عه‌ره‌بیان به‌ «کوردی سوورستان»^{۲۷} ناو ده‌برد. به‌ هه‌مان شتیه‌ دانه‌ری میژووی ناوداری کورد «شرف الدین» [ی به‌تلیسی] (سه‌ده‌ی شازده‌هه‌م)، لوپ به‌ لقیکی له‌ کورد ناو ده‌بات و زاره‌وه‌کانی کوردی و لوپ تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م و ئه‌وکاته‌ی وا ئێرانییه‌کانی ئالمانی «ئۆسکارمان»^{۲۸} سه‌ردانی نزیک به‌ هه‌موو هۆزه‌کانی کرد و توێژینه‌وه‌یه‌کی سیسته‌ماتیکی له‌مه‌ر ئه‌مان [واته‌ له‌مه‌ر زمانی کوردی و لوپ] له‌ شوینی خۆیدا به‌ریتوه‌ برد، که‌مه‌تر ناسرا بوون.

ره‌عه‌یه‌تی ئه‌علا جه‌زه‌تی شاه - که‌ ئیمه‌ «پارس»^{۲۹} یان پێ ده‌لێن، ئیستا خۆیان به‌ ئێرانی ناو ده‌بن، که‌ بیجمیکی «ئاریان»^{۳۰} ی کۆنه‌. له‌ هه‌مان کاتدا، زمانی خۆیان به‌ فارسی یا پارسی ناو برده‌ ده‌که‌ن که‌ ناوی مه‌لبه‌ندیکی باشووری ئێرانه‌ و ئیستا «شیراز» مه‌رکه‌زه‌تی. ئه‌م وشه‌یه‌ به‌ ئاشکرا راستیه‌ کمان بۆ ده‌سه‌لمین: شارستانییه‌تی کۆنی ئێران، له‌ به‌ری باشوور و له‌ مه‌لبه‌ندیکی په‌ره‌ی سه‌ند، که‌ یۆنانییه‌کان به‌ «پیرس»^{۳۱} یان ده‌ناسی و ئه‌و زمانه‌ش که‌ شانازی هه‌ل‌دان و گه‌یشتن به‌ پله‌ی زمانی نه‌ته‌وایه‌تی پێ به‌خسراوه‌، له‌ بنه‌ره‌تدا زاره‌وه‌ی ته‌نیا ئه‌و مه‌لبه‌نده‌ بوه‌.

له‌ راستیدا، ژماره‌یه‌کی یه‌کجار زۆری زاره‌وه‌ هه‌ن که‌ دانیشتوانی ناوچه‌کانی دوورتر له‌ زۆر شوینی ئێراندان، قسه‌ی پێ ده‌که‌ن. یه‌کیان ئه‌و زاره‌وه‌یه‌ و له‌ «شمیران»^{۳۲} - هاوینه‌ هه‌واریک له‌ چه‌ند مایلی باکووری تاران، قسه‌ی پێ ده‌که‌ن. به‌لام زاره‌وه‌کانی به‌شی ناوه‌راست و باکووری ئێران خاوه‌نی تایبه‌تمه‌ندییه‌کی ئه‌وتۆن، که‌ له‌ زمانی فارسی ره‌سمی جیایان ده‌کاته‌وه‌. له‌ کاتیکدا زاره‌وه‌کانی مه‌لبه‌ند [ی فارس] نزیکترین په‌یوه‌ندیان له‌ گه‌ل زمانی فارسییدا هه‌یه‌.

ئەو مەسەلە، دەپتە ھۆی سەلماندىكى زياترى ئەو پەيوەندىيەنى وا زمانى رەسمى بە مەلئەندەكەو دەپستەنەو - مەلئەندىكە شوتىنى لە داىك بوونى زەنجىرەى گەورەى «ھەخامەنىشى» (ئەخمىتىيەكان^{۳۳}) لە سالانى ۵۵۰ تا ۳۳۰ ى پ.ز. و ساسانى لە سالانى ۲۲۴ تا ۶۵۱ ى زايىنىدا بوو.

ئا. لوپ

ئەو فاكىتىكى گرنگە كە زاراوہى ئىستاي لوپستان بە شىوہىيەكى گشتى لە ھەمان تاقمە كە فارسىش ھەر لەو تاقمەيە، لە كاتىكدا ھەردوو كيان بىگومان لە زاراوہ كوردىيەكان جىواوزن. بەلام زمان زەمىنەيەكى باش نىە بۆ ئەو بىبارەى كە گوایە لوپ بە خوین، ئاموزای فارسەكانە ئەویش بە ھۆى ئەو راستىيەو كە گەلئىك ھۆز بە درىژايى مېژووى خويان زمانىان گۆرپو، ئىمە پىويستە تەنيا ناوى گەلى «سىلتى»^{۳۴} بىيىنەو كە زۆرئىكيان لە عەينى ئەو ھەدا تەنانەت ھەستى پەيوەندى ئەتەوہىيى خويان پاراستو، بە ئىنگلىزى قسە دەكەن.

بەم پىيە، دەبى كاراكتەرى زاراوہى لوپى بۆ پەردە ھەلگرتن لە سەر پەيوەندە فەرھەنگىيەكانىان بگىرئە بەرچا، بەلام نەك وەكوو رىبەرىكى دلتيا بۆ [توتىنەو] لە بنەچەكى رەگەزايەتى ئەوانەى وا قسەى پى دەكەن. لىرەدا دەبى «مرۆقناسىيى فېزىكى» يارمەتيدەرمان بىت. بەلام وردبوونەوہى سىستەماتىك بەرادەبەكى بەرچا و لە نىبو لوپ دا بەرپوہ نەچو و كاتى كە مەسەلەكە چارەسەر كرا، كارىكى عاقلانە دەبىت ئەگەر لە رىگەى ئەندازەگرتن و وپنە لى ھەلگرتنى ھەموو لوپانەو «يارد» ەكان بکەين بە «مەتر». پىويستە بە بى جىواوزى، ھەموو تاقمە عەشیرەيە ناسراوہكان ديارى بکرتن، چون بۆى ھەيە ئەو راستىيەمان بە باشى بۆ بسەلمىنى كە بنەچەكى جىواوزيان ھەيە. ھەرۋەھا دەتوانرئ ئەو راستىيەش بگىرئە بەرچا، كە جىواوزىيەكى گرنگى رەگەزى لە نىوان چىنە كۆمەلەيە تىيەكاندا ھەبىت. لەبەر ئەوہى خەلكى كۆچەر و دەوارنشىن گەلئىك بۆيان ئاسايە ئەو بىگانانەى وا دژ بە دوژمىنىكى سەرەكى دەيانپارتىن، وەك رىبەرانى خويان بناسن و لە ناو خوياندا جىيان بکەنەو.

ئەو خەلكانەى وا لە رۆژئاواى ئىرندا بەلوپى دەناخشن، بە سەر چوار گروپى جوغرافىيادا، دابەش دەكرىن:

- **مەسەنى:** لە باشوور و لە درىژايى ئەو گەلىيانە دا وا فارس بە خوزستانەو دەپستەن، ژيان دەبەنە سەر. مەسەنىيەكان پىش سەدەى چوارەم و لەبەر رووناكايى تەواوى مېژوودا، دانىشتوانى پىشووترى شوتىنەكەيان لە ناو خوياندا تەواندۆتەو. بۆ نمونە «شول»^{۳۵} ەكان (كە لە سەردەمى خوياندا، گەلئىك ناودار بوون).

- **كۆھگىلۆ:** لە باكورى مەسەنى «كۆھگىلۆ» يەكان، كە بە شىوہىيەكى سەرنجراكىش لە گەل ئەو تىرە توركانەى وا لە ناوياندا دامەزراون، تىكەلاو بوون. تەنانەت ناوى تايفەى «ئاغا چارى»^{۳۶}، ناوى ھۆزىكى گەورەى توركە كە واتاى «پىواى دارستان» دەبەخشى.

- **بەختيارى:** بەرەو باكورى كۆھگىلۆ و لە نىوان ئىسفەھان و خوزستاندا، ژمارەيەكى زۆر لە ھۆزە بەختيارىيەكان دەژىن كە ناوى ئىستايان كەم تا زۆر نوپىيە و وا ديارە لە ناوى ھەندى سەرەك ھۆزى مەلئەندەكە وەرگىرايىت. ناوى پىشوووى زىدى بەختيارىيەكان «لوپى گەورە» بو. لە سالانى نىوان ۱۱۵۵ تا ۱۴۲۳ ى زايىنى دا، لە لاين زنجىرەيەكى حكومەتى ناوچەيەو بەرپوہ دەچوو، دەگوترا ئەم خەلكە لەلاى سوورباوہ ھاتون.

- **لوپى بچووك**^{۳۷} **لە پىشكۆھ و پىشكۆھ:** بەشى باكورى رۆژئاواى لوپستان، لە سەردەمىكدا، فېدراسىونى «لەسەر لوپ» ي پىك ھىتابوو، كە ھاوچەشنى بەختيارىيەكان بوو و زنجىرەيەكى حكومەتى خويان بەرئ دەبرد (۱۱۸۴ تا ۱۵۹۷). پاشان خاكەكەيان بوو بە دووبەشەو: بەشى پىشكۆھ بە واتاى ئەم بەرى چىپاكانى (سەرسنوور) و پىشكۆھ بە واتاى پشت چىپاكانى (سەر سنوور) واتە شوتىنى شور بوونەوہى دىوارى رۆژئاواى زاگروس بەرەو مېژووتاميا.

ئەركىكى ھاسان نىيە پوختەيەك لە تايبەتمەندىيى بنچىنەيى رەگەزى ئىرانى بدرئ بەدەستەو ئەو نەبىت كە لەسەر بناغەى ھەستىكى گشتى لە مەسەلەكە نىك بىوہ مەگەر ئەو ھەستە گشتى يە بەھۆى شىوازىكى ئوسلووبدارى ئەوتوہ رابگەيىترى كە تەتەلە ھەخامەنىشەكان نوپنەرايەتى دەكەن.

مه‌مه‌سه‌نی و به‌ختیاری که هه‌ردووکیان له‌نزیك [مه‌له‌ندی] فارس ده‌ژین، زیاد له‌دوو لقه‌که‌ی دیکه، له‌ئیرانی ده‌چن و وا‌هه‌یه هه‌ر ئه‌وه‌ش چاوه‌روان بکریت. به‌لام لی‌ره‌شدا پتوبسته سه‌رنج بد‌ریته چینی خواره‌وه نه‌ک سه‌ره‌ک هۆزه‌کان که گه‌لیک هاسانتر ده‌توانن ژن و ژنخوازی له‌گه‌ل‌خه‌ل‌کانی دراوسییان بکه‌ن و هاوسه‌ریک له‌پله‌یه‌کی به‌رزتر بۆ خۆیان بخوازن (بروانه‌ وینه‌ی ۳ ب).

شێوه‌ی فیزیکی (ئانانتومی) له‌ئەندامانی ئاسایی هۆز، وا‌هه‌یه شوینی زه‌ختی زۆری به‌سه‌ره‌وه‌ بیت. ئەم کۆچه‌رانه، به‌دریژایی کۆچی وهرزی خۆیان کاتی به‌شوین له‌وه‌ری مه‌رومالاتیاندا ده‌گه‌رپن، له‌ده‌شتاییه‌ به‌رفراوانه‌کانه‌وه‌ به‌ره‌و وشکارۆ (فلات) ه‌به‌رزه‌کان هه‌ل‌ده‌کشین و چۆمه‌سه‌هۆله‌ندانه‌کان ده‌پتون، به‌لاقی روت به‌سه‌ر به‌فردا ده‌پۆن و به‌شوین بزنه‌کانیاندا، ما‌ه و زه‌ردی وه‌ک دیواری چیاکان ده‌پتون.

ئەو فیلمه‌ی وا‌ناوی «چه‌مه‌ن» ه‌و نووسه‌ری ئەمه‌ریکی «م. کوپه‌ر» دروستی کردوه^{۳۸} و کتیبه‌که‌شی هه‌مان نیوی هه‌یه‌ چیرۆکی قاره‌مانیه‌تی به‌ختیاره‌که‌نه، پیش ئه‌وه‌ی ده‌وله‌تی ئیران ده‌ستی به‌نیشته‌جێ کردنیان له‌سه‌ر خاکیک کردیته‌که‌ پیشتر بۆ ماوه‌ی شه‌ش مانگی سا‌ل به‌شێوه‌یه‌کی ره‌سمی که‌لکیان لێ وه‌رده‌گرت.

لوری باکووری رۆژئاوا، له‌رواله‌تی فیزیکی‌دا زیاتر ناسایی‌ن. دۆستیکی ئیرانی من جارتیکیان لورستانی به‌«مه‌عه‌نی ریش» واته‌کانگای ردین دانا و له‌راستیشدا، ئه‌وه‌یه‌که‌مه‌ه‌ستی‌که‌ لوران [له‌بینه‌ری لاوه‌کی‌دا] به‌دی ده‌هین. ئەم هه‌سته، به‌هۆی کورته‌بالاییانه‌وه‌ ده‌سه‌لمیت (بروانه‌ ره‌سمی ژماره‌ ۲ و خسته‌ی ژماره‌ ۴ ئ) [ده‌قی ئینگلیزی]. روخساریان گه‌لیک وه‌حشی و لاوازه‌ و له‌بزن ده‌چیت [!] جیاواز له‌مه‌سه‌له‌ی که‌م بوونی خواره‌مه‌نی، لور به‌هۆی خواردنی ئاردی‌که‌وه‌ که‌ له‌به‌روو کتیوله‌دروست ده‌کریته، «سوء تغذیه» یه‌کی کۆنیان له‌گه‌له‌.

هه‌رچۆنیک بیت، شتیکی کۆن و سه‌مه‌ره‌سه‌بارته‌ به‌لور هه‌یه‌ که‌ ده‌لێ سه‌ره‌رای زاراوه‌ ئیرانییه‌که‌یان، سه‌ر به‌چه‌شنه‌ ره‌گه‌زیکه‌ سه‌مه‌ره‌ی مه‌له‌نده‌که‌ن. «ره‌شه‌اله‌کانیان» له‌ره‌سمی ژماره‌ ۳ ئ [ی ده‌قی ئینگلیزی] دا نیشان دراوه‌.

ب. کورد

دانیشتوانی کورد، یه‌که‌م جار له‌ئیراندا به‌مه‌زننه‌ له‌باشووری هیلێکی‌دا دۆزراوه‌ته‌وه‌ که‌ هاوته‌ریب له‌گه‌ل‌کرمانان و به‌پشتینیکی پان به‌ره‌و باشووری گۆلی ورمی کشاوه‌ و له‌وتیه‌ به‌پشتینیکی باریکتر تا چیا‌ی ئارات هاتوه‌. به‌لام کورد هه‌روه‌ها عونسوریکی گرنج له‌ناو ده‌وله‌تانی دراوسیدا پیک دپن.

له‌عیراقد، کورد هه‌موو به‌شی شاخایی و لاته‌که‌یان داگرتوه‌ و له‌باکووری سووریاوه‌ تا نزیکی «میدیترا» (ده‌ریای سپی) رۆشستون. له‌تورکیا ژماره‌یه‌کی زۆری کورد له‌نزیك گۆلی وان ژیاون و به‌ره‌و رۆژئاوا، هه‌تا ئه‌نقه‌ره‌کشاون. به‌لام دوا‌ی کوشتاری ئەرمه‌نییه‌کان له‌ماوه‌ی شه‌ری ۱۸-۱۹ دا، هه‌ل و مه‌رجه‌که‌ تاریکتر بوه‌. دوا‌ی سا‌لی ۱۹۱۹ که‌ «قارص» درا به‌تورکیا، کوردیکی که‌م له‌ناوچه‌کانی ئه‌وروپی قه‌وقازدا، مانه‌وه‌.

به‌م شێوه‌یه‌، کورد نۆینه‌رایه‌تی کۆمه‌لیکی گرنج له‌دانیشتوانی یه‌کگرتوی هاوچه‌شن ده‌کات، که‌ هیشتا چاوه‌روانی هه‌ندی دامه‌زراوی زیترن.

کوردی، زمانیکی ئیرانییه‌ و به‌بی هیچ گومانیک تارا‌ده‌یه‌کی سه‌رنج راکیش له‌فارس‌ی جیاوازه‌. وشه‌ی گشتی هیندو ئه‌وروپی بۆ «دل» له‌کوردیدا «زرد»^{۳۹} و له‌فارسیدا «دل» ه‌. «ناو» له‌کوردیدا «نیو» و له‌فارسیدا «نام» ه‌. ئەده‌بیاتیکی یه‌کگرتوی سه‌ره‌کی^{۴۰} له‌کوردیدا نییه‌ و که‌م و زۆر هه‌مو هۆزیک زاراوه‌ی خۆی هه‌یه‌، گه‌رچی بناغه‌یه‌کی کاراکتریستیکی کوردی له‌هه‌ماندا به‌رچاو ده‌که‌وی. ئەم به‌رچاوکه‌وتنه‌ خۆی گه‌لیک سه‌رنج راکیشه‌، ئه‌ویش له‌روانگه‌ی به‌ربلاوی زۆری هۆزه‌کورده‌کانه‌وه‌.

من له‌و باوه‌رده‌دام ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ نیشانده‌ری ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌کۆندا زمانیکی بناغه‌یی به‌هیزیان هه‌بوه‌ و هه‌موو شێوه‌ زمانه‌کان له‌و بناغه‌یه‌وه‌ سه‌ریان هه‌ل‌داوه‌، گه‌رچی شوین هه‌لگرتنی ناوچه‌بیش هه‌ر هه‌بوه‌.

وه‌ک من ده‌بینم تا‌قه‌ ریگا بۆ ده‌رپینی ئەم یه‌کیونه‌، په‌سه‌ندی ئه‌و گرمانه‌ ده‌بیت که‌ زمان‌ی کوری له‌زمان‌ی زوی میدی که‌وتۆته‌وه‌. کاتی میدییه‌کان ئیمپراتۆریه‌تی ئاشوریان له‌ناو برد، ده‌بی زۆریک له‌هۆزه‌کانیان به‌ره‌و ناوچه‌ بۆشاییه‌کانی [نیوان هه‌ردوو ئیمپراتۆریه‌ت] کۆچیان کردیته‌. له‌گه‌ل‌په‌ره‌سه‌ندنی ده‌سه‌لاتی میدیا به‌ره‌و

«لیدی»^{۴۱}، هۆزه میدییه‌کان (که ئیتر «کورد» نۆینه‌رایه‌تی ده‌کردن)، ده‌بی تا قوولاییه‌کانی ئاسیای بچووک نفوزیان کردییت.

به‌لام ناکرئ ئیمه جارێکی دیکه‌ش مه‌ترسی سه‌رلئ شیواویی له‌مه‌ر تیکه‌ل کردنی زمان و ره‌گه‌ز له‌ بیر بکه‌ین. کورد له‌ باری شیوه [ی روخسار] هوه، ته‌نانه‌ت له‌ناو تاقه‌به‌ک هۆزیشدا، لیک جیاوازن. یه‌کی له‌ ره‌سه‌کانی من (ژماره ۴ ب [ده‌قی ئینگلیزی]) سه‌ره‌ک هۆزێکی کورد نیشان ده‌دات (جه‌عفه‌ر ئاغای شکاک)، که من له «ته‌وریز» هوه ده‌مناسی و له‌ سالی ۱۹۰۴ به‌ ده‌ستی حاکم [ی نازه‌ربایجان] کوژرا. شیوه‌ی هیلکه‌یی ده‌م و چاوی، لووتی شووشی مام ناوئجی و رواله‌تی به‌هیز و تاقه‌تی، هه‌موو وا هه‌یه کاراکته‌ری بنه‌ره‌تی مرۆقی کورد بنوین. به‌لام رواله‌تی زۆربه‌ری کوردان، شوینی نفووزی به‌هیزی دراوسێ عه‌ره‌ب، تورک، ئه‌رمه‌نی و سوربانیه‌کان نیشان ده‌ده‌ن.

من، له‌م دواییانه‌دا، گه‌یشتوومه‌ته‌ ئه‌و ئاکامه‌ی که مغول له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لات سه‌ندنیا‌ندا له‌ رۆژئاوای سه‌ده‌ی سێزده‌هه‌م و چوارده‌هه‌م، ده‌بی سه‌رۆکایه‌تی ژماره‌به‌ک له‌ تیره‌ کورده‌کانیان گرتیته‌ ده‌ست خۆیان. یه‌کی له‌ هۆزه‌ گه‌وره‌کانی باشووری گۆلی ورمی ناوی «موکری» یه‌ که ناویکی ناسراوی هۆزایه‌تییه‌ له‌ رۆژه‌لاتی دوور.

له‌ به‌راوردی مه‌نتیقی ژن خواستنی کورداندا، هه‌له‌یه‌ ئه‌گه‌ر بیر له‌ ژن هه‌لگرتنی به‌زه‌برو زۆر نه‌کریته‌وه‌. لاوی کورد، ئه‌غله‌ب می‌شکێکی پر له‌ ئه‌وینیان هه‌یه. نزیکه‌ی ۵۰ یا ۶۰ سال پیش ئیستا کۆنسولی به‌ریتانیا له «ته‌وریز» له‌ هه‌ولدان بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی کچی که‌سیکی «ته‌به‌عه» ی به‌ریتانیا (خه‌لکی ئه‌وروپای ناوه‌ندی) بۆ ولاته‌که‌ی خۆی، تووشی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ هاتبوو. کچه‌که‌ به‌ بارمه‌ته‌ گیرابوو، به‌لام نه‌بده‌ویست دزه‌که‌ی خۆی به‌جی به‌یلتی^{۴۲}.

ئه‌م نمونانه‌ له‌ کوردستان، که ژن شوینیکی سه‌ربه‌خۆیان هه‌یه، زۆر هه‌لده‌که‌ون. [می‌جهر] «ئی. بی. سۆن» که بۆ ماوه‌یه‌کی سه‌رنج راکیش به‌ نه‌ناسراویی له‌ناو کوردانی باشووردا ماوه‌ته‌وه‌، باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که ژنان له‌نیو ره‌شماله‌کانیا‌ندا، به‌ چ شانازه‌یه‌کی بی وینه‌وه‌ پیشوازی له‌ میوان ده‌که‌ن. زۆر جار هه‌لکه‌وتوه‌ ژنی کورد کاروباری تیره‌ و کۆمه‌لگای خۆی سه‌رکوتوانه‌ به‌رپوه‌ برده‌.

له‌ سالی ۱۹۱۳، من خۆم چاوم به‌ یه‌کی له‌ و ژنه‌ سه‌رنج راکیشانه‌ که‌وت. له

ناوچه‌ی هه‌له‌بجه (که ئه‌وده‌م هی تورکیا بوو و ئیستا له‌ عیراقدایه‌)، «عادله‌ خانم» که ئینگلیزه‌کان به «لیدی عادل»^{۴۳} ناویان ده‌برد، له‌ ماوه‌ی شه‌ری ۱۸-۱۹۱۴ دا سه‌رنجی خه‌لکی به‌ره‌و خۆی راکیشا - ئه‌و کاته‌ی وا ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ ئه‌فسه‌ره‌ به‌ریتانییه‌کانی له‌ مردن رزگار کرد و بۆ ئه‌و شاکاره‌ی کردی، له‌ لایه‌ن قوماندانی ئینگلیزه‌وه‌ نازناوی «به‌هادور خان» پێ به‌خشا. (بروانه‌ ره‌سمی ژماره ۵ ئ، [ده‌قی ئینگلیزی]).

جل و به‌رگی کوردی له‌ ناوچه‌ی سلیمانی و گۆلی ورمیدا، له‌ باری شیوه‌وه‌، زۆر ره‌سه‌نه‌. سه‌رپێچه‌کانیان بریتیه‌ له‌ کلاویکی قوت که ده‌سه‌ریه‌کی هاریشمی پان و پۆری به‌ ده‌وره‌وه‌ پێچراوه‌ و له‌ناستی سه‌رچاودا، ریشوولی پێدا شوور بۆته‌وه‌. هاوینان، پیاوه‌کانیان شه‌لوارێکی فشی پارچه‌یی سپی به‌ قۆلی یه‌کجار درێژه‌وه‌ [سۆرانی] له‌ به‌رده‌که‌ن که ده‌گاته‌ سه‌ره‌زی. له‌ کاتی شه‌ر و گه‌ردا، هه‌ردووی سۆرانییه‌کان له‌ پشت خۆیان پێکه‌وه‌ گرئ ده‌ده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستیان سه‌ربه‌ستی جم و جۆلی هه‌بیته‌. له‌ سه‌ر کراسه‌کانیا‌نه‌وه‌، چاکه‌تیکی قوول و سه‌لته‌به‌ک له‌ به‌ر ده‌که‌ن که پشتینیکی پان ده‌وری داوه‌ و درێژایی ئه‌م پشتینه‌، هه‌ندی جار ده‌گاته‌ ۱۵ تا ۲۰ یارد گرتیه‌کی زۆریشی له‌ پێشه‌وه‌ لی ده‌درئ.

هۆزه‌کانی دییه‌کی رۆژئاوای ورمی (که ره‌سمی ژنه‌کانیان له‌ ژماره ۵ ب دا، نیشان دراوه‌)، [ده‌قی ئینگلیزی] چاکه‌تی گه‌لیک درێژتر به‌ نه‌خشی ئیترانیه‌وه‌ له‌ به‌رده‌کن و بۆ کاتی سواری، پۆتینی درێژ هه‌لده‌کیشن. ئه‌وانه‌ی تریش هه‌روه‌ها، چاکه‌تیکی گولدۆزی کراو به‌ سه‌ر کراسه‌کانیا‌ندا به‌رده‌ده‌نه‌وه‌، که به‌شی پێشه‌وه‌ی ئاواله‌یه‌.

له‌ تورکیادا، کورد لاسایی دابی له‌ به‌رکردنی جل و به‌رگ به‌ شیوه‌ی عه‌سکه‌ری ده‌کاته‌وه‌ و زیاتر به‌رگی وا ده‌که‌نه‌ به‌ریان که ره‌نگه‌که‌ی، شتیکه‌ له‌ نیوان سه‌وزی کال و زه‌رددا. پێویسته‌ له‌م حاله‌ته‌دا بلتین مخابن له‌ژیر زه‌ختی حکومه‌ته‌دا جل و به‌رگی رازاوه‌ی هۆزایه‌تی خه‌ریکی له‌ناوچوونه‌ و جل و به‌رگی بی رۆحی نیوه‌ ئه‌وروپی جیگای گرتۆته‌وه‌.

به‌م پێیه‌، کورد، چ له‌ باری شیوه‌ و چ له‌ لایه‌نی جل و به‌رگه‌وه‌، نیشانه‌ی شوین هه‌لگرتنی زۆر له‌ خۆیان نیشان ده‌ده‌ن. فاکته‌ری یه‌کگرتووییان بریتیه‌ له‌ جل و به‌رگیکی نیوه‌ ده‌وارنشینانه‌ی گشتی و زمانیک، که له‌ هۆزیکه‌وه‌ بۆ هۆزیکتر جیاوازی هه‌یه‌ به‌لام هه‌ردوو لا، له‌ به‌کتر تێده‌گه‌ن.

پ. گۆران

گۆران (گوران) نمونە بەیەکی باشە بۆ زانیاری لیکۆلینەوهی میترووی و زمانەوانی - پیش ئەوهی بربار بدری کام هۆز له کامه گروپ [ی نهژادی] یه. له سه دهی چوارده هم [ی زاینی] به دواوه، نووسه ره موسولمانه کان گۆرانیان به کورد داناوه. لیره شدا، ئۆسکارمان ده ری خسته زاراوهی گۆرانی (گورانی) روخساری بنه مایی کوردیی که متر تیدایه و به پیچه وانه، شتیکی وه گراوه له زاراوه ناوه ندییه کانی ئیران (بۆ نمونه ئەوانه ی وا په یوه ندیان به ئوستانی «فارس» به نییه).

تاقمی سه ره کی گۆرانه کان راست که وتونه ته باکووری ریگای ئەسلێ زاگرو، که ریگه ی میترووی به غدا بۆ کرمانشان به ویدا راده بری. به لام ژماره به کی زۆری گوندی تاک و ته را، که وتونه ته شانێ رۆژه لاتێ ئەم زیده سه ره کیسه ی گۆرانه وه که [خه لکه که ی] ئیستاش به هه مان زمان قسه ده که ن.

له ناوچه ی به رینی پارێزراوی هه ورامانه وه به ره و باکوور، به زاراوه به کی هاویله (in the same class) قسه ده کری [هه ورامی] و جگه له وه، گروپی گه وه ی زازا، که خاکی نیوان دیاره کر و ئەرزو میان داگرتوه، هه موویان زمانیکی نزیک به گۆرانی به کار ده هیتن.

له ماوه ی شه ری کریمه [قرم] دا، رووسه کان کوردیکی زۆریان ده ست به سه ر کرد و له «سمۆلینسک»^{۴۴} رایان گرتن، له وئ، «دکتور پ. لیخ»^{۴۵} به نوینه رایه تی تیمی «ئاکادیمی زانستی رووسی»^{۴۶} سه ری لیدان. ئەم پسپۆره ده ست به جی به جیاواز بوونی زانستیانه ی زمانێ کوردیی ئەسلێ و زازایی زانی، به لام ته نیا له سه رده می ئیمه دایه که په یوه ندیی ناوخوا یی نیوان ئەم زاراوه «نا - کوردی» به په خش و بلاوانه به شپوه به کی ریک و پیک که وتۆته بهر توێشینه وه.

هۆزی گۆران، گه لیک سه رنج راکیشن، چیرۆکه شیعر و شیعی غه رامی تاییه ت و هه روه ها ئایینیکی سه مه ره ی خو بان هه یه که من ژماره به کی به رچاوی به لگه نامه م سه باره ت [به و ئایینه]، له چاپ داوه^{۴۷}. ئەم ئایینه، لق و پۆینیکی زۆری له ناو خه لکی «نا - گۆرانی» ئیران و ولاته دراوسیکاندا لی بۆته وه.

زاراوه ی گۆرانی، ته نانه ت وه ک زمانێ دیوه خان، له لایه ن زنجیره به کی بچووک له کوردستانی ئیران [ئه رده لان؟] به وه که لکی لی وه رگراوه. له کۆتاییدا ده بی بلیم، گۆران

و هۆزه هاوینه چه که کانی ئەوان به گشتی باخه وانیکی شاره زا و وه رزیریکی لیزانن - فاکته ریک که ئامازه به نه ریتیکی فه ره نه گی کۆن ده کات. هه ورامان - به هۆی ستانداردیکی به رز له چۆنیه تی ئاو دیری کردنی ته ختایی داوینی گرد و چیاکانه وه شوینیکی زیاتری له سه ر من دانا. کاتی ئەم کاره کاراکترستیکانه ده خرینه پال یه ک، گۆرانی و هه ورامیبه کان ده که ن به تاقمیکی تاییه تی ئیرانی.

من بۆ ماوه ی سالانی زۆر، هۆگری گۆران و ئایینه که بیان بووم. له سالی ۱۹۱۴ دا ده رفه تم بۆ ره خسا، چاوم به زیدی رازاوه و په ره سه تگی گۆرانه کان بکه وئ که له ناوه راستی دارستانی سه وز و چۆمی به قه لبه ز و تاویره به ردی زل له ناو گه لیسه دووره ده سه ته کانی زاگرو سدا شاراونه ته وه.

هه ر له م داواییانه شدا بوو، جاریکی دیکه هه ولم دا، به سه ر ماتریاله سه رچاوه یبه کان [ی خو م] دا بچمه وه. بۆ ئەوه ی بنه چه کی گۆرانه کان بدۆزمه وه. بیچمی کۆنی ناوه که بیان واته «جاباریقه»^{۴۸} م له نووسراوه ی سه ده ی نۆه می جوغرافیا نووسیکی عه ره بدا دۆزیبه وه.

تۆپۆنیکی ناوچه ی کرمانشان، جی پیسه کی زۆری ناوی ئەم هۆزه نیشان ده دات، که وا ده رده که وئ پالپشتی زنجیره ی هه ره گرنگی حاکمانی ناوچه یی واته «حه سه نو به»^{۴۹} (له سه ده ی ده هه م و یازده هه م) بیته.

من ته نانه ت، شوینی گۆرانم بردۆته وه سه ره به شی ناوه ندیتری ئیران و زه مینه به کی زۆریشم بۆ باوه رپه که م هه یه که هۆزه که له ریگایه کی گه لیک دوورتر و له ناوچه ی زه ربای قه زوینه وه هاتوون که سه رچاوه یبه کی مه زن و شوینی سه رتایی کۆجاریکی زۆره.

له روانگی کۆمه لناسیه وه، سه رنج راکیش ئەوه یه هۆزی ئەمرۆی گۆران له گه لیک تیره پیک هاتوه، که هه ندیکیان له گۆرانی بنه رته ی و ئەوانی دیکه یان سووک و سانا له کورد پیک هاتوون. سه رسورپه تهرتر له وه ش ئەو راستیبه یه که کوردی ناو فیدراسیونی گۆران سوننه ن و ئایینی به ره مزو رازی هاویری گۆرانیه کانیان [ئه هلی هه ق] ده بی بۆ ئەوان «بیدعت» یکی بی خه وش بنویتی. سه ره پای ئەوه ش، هاویری بیان له گه ل یه کتردا گه لیک خۆشه.

ئەو مه سه له یه، جاریکیتر نیشان ده دات که شتوازی گشتی ژبان و ویچوو بوونی به روا له تی داب و نه ریتی هۆزیکێ ئەسلێ به لق و پۆیبه وه، زامنی یه که بوونی بنه رته تی هه ر دوو لایه نیان ناکات.

٦. ناکام

من، له م وتارهدا، هه ندى بۆچوونم له مه ر دانىشتوانى جو ر به جو ر و سه رنج راكيشى روژئاوى ئيران خسته بهرچاو. گه لىك سالى دىكه ي پى ده وى تا ئه و مه سه لانه ي وا له په يوه ندى باسه كه دا هه ن، به رىك و پىكى وه لام بدرينه وه. من خو شحال ده بم نه گه ر نه و دلۆپه ي من له زه رباي لىكو لپينه وه كانى داها توودا، ون نه بىت.

له گه ل ئامازه كردنم به ده ست پىشخه رى «نه نستىتوى پادشاهى مرؤف ناسى»^{٥٠}، پىم خو شه چۆنيه تى ئوسلووبه كانى خو م دوپات بكه مه وه. من ده مه وى ده ست بنىمه سه ر نه و خاله ي كه مرؤف ناسى فىزىكى^{٥١} و ره گه زناسى^{٥٢}، پىبوسته له په يوه ندىبه كانى هه ره نىكى زمانه وانى و مىژوو دا به ره وپىش بچىن به تابه ت كاتى كه ئىمه له سه ر خاكىك هه نگا و هه لده هىننه وه كه پاراوى بىره وه رى مىژووبىه، وه ك له ئىرانى به رىزىشدا هه روايه.

وه ك هه ندى دۆستانى ئىرانىم به هاتنى خو يان شانازىيان به لىدوانه كه ي نه مرؤم داوه، پىم خو شه به لىپراووبىه وه بلتىم پى داگرتن له سه ر هه مه چه شنى گه لانى ئىران، به هىچ شىوه يه ك واتاى نه وه ي نىبه مه سه له ي كو نى به كيه تى له مىژىنه ي ولاته كه يان بچىته ژىر پرسىاره وه، نه وه نه بىت كه هه ول ده درى جوانى و نامىته بى و هاو رهنكى، وه ك رهنكى مافووره يه كى برىقه دار بخرىته بهرچاو^{٥٣}.

رىفرىنسه كان

Minorsky, V. 1921: "Notes Sur la Secte des Ahlé-Hagg", Revue du monde Musul.

Minorsky, V., 1927: "Kurds", Enscycl. Islam

Minorsky, V. 1928: "Lur", "Lur - i Buzurg" and "Lur-i Kuchik, En-cycl. Islam.

Minorsky, V., 1931a: "The Luristan Bronzes", Appolo Feb., pp. 141-2 (Addressed at the Congress of Persian Art, 5 Jan. 1931).

Minorsky, V., 1931b: " Les Tsiganes Lüli et les lurs persans, Jour., As., Apr., pp 281-305.

Minorsky, V., 1932: La domination des Dailamites, Paris

Minorsky, V., 1934: "Ahli- Hakk", Encycl. Islam, Suppl.

Minorsky, V., 1940 "Les origines des Kurdes", Travaux, du XXe congrès des orientalistes, Brussels (1938), pp. 143-152.

Minorsky, V., 1943: "The Curan", Bull. School Orient. Afr. Studies, Vol, XI, No. 1, pp. 75 - 103.

شه رى وىنه كان

يادداشت: نه و وىنانه ي وا له گه ل نه م وتارهدا ها توون هه مووبان وىنه گرانى ناوچه كه (و له ناوياندا A. Sevrugin) له ده وروبه رى سالى ١٩٠٥ دا، كىشاويانن (مه گه ر ناوى كه سىكى دىكه ده ست نىشان كرا بىت).

* ره سمى ٣: ئه (ره شمآل (كو ره نگ) له لو رىستانى باكوور.

ب) والى پشتكو ه (به چاكه تى چوارخانه وه)، له گه ل برا و پىاوه كانى، ده وروبه رى سالى ١٩٠٠.

* ره سمى ٤: ئه (شازاده ي شه ركه ر، «سالارالدوله» (به چاكه تى سپىه وه)، له گه ل سى

پهراویزه‌کانی هۆزه‌کانی رۆژئاوای ئێران

* وتارده‌که، له‌م سه‌رچاوه‌یه‌وه وه‌رگه‌یراوه:

Professor V. Minorsky, The Tribes of Western Iran, Journal of the Royal Anthropological Institute, Vol. 75, Parts 1-2, 1945, Pages 73 -80.

1. Medians (Mada)
2. Persians (Parsua)
3. Susa (Shushan)
4. Book of Esther
5. Kassites (Kashshu)
6. Hittite

۷. پروانه: مینۆرسکی (به‌شی ئ، سالی ۱۹۳۱)، دوای لاپه‌ره ۱۴۱ و هه‌روه‌ها (به‌شی ب، هه‌مان سال، ل ۹۳).

8. Parsa
9. Mada
10. Seleucia
11. Ctesiphon
12. Ptolemy
13. Norseman

۱۴. پروانه: مینۆرسکی، سالی ۱۹۳۲

۱۵. Toponymy = زانستی ناسینه‌وه‌ی شوینه‌واره کۆنه‌کان له‌ ریگه‌ی ناوه‌که‌یانه‌وه، وجه‌تسمیه.

۱۶. مه‌رکه‌زی ناوچه‌ی سه‌لماس، پیتی ده‌گوترا «دیلمان» (واته: ده‌یله‌مان).

17. Khuzi

۱۸. ناوی «خوز» (که له ناوی «خوزستان» و «ئه‌هواز» دا پارێزراره)، په‌یوه‌ندییه‌کی له‌گه‌ڵ یه‌کی له‌ گهلانی عیلامدا هه‌یه، که یۆنانیه‌کان به «ئوریۆی» (Urioi) ناویان بردوه.

سه‌ره‌ک هۆزی تیره‌ی سه‌گه‌وند و دیره‌که‌وند (لورستان، ده‌وره‌یه‌ری سالی ۱۹۰۷).
(ب) جه‌عفه‌رئاغای شکاک له‌ گه‌ڵ سمکۆی برای (سه‌ره‌ک هۆزی کورد) و میوانه‌کانیان له‌ تورکیاوه و هه‌روه‌ها ده‌ست و پیوه‌نده‌کانیان (ده‌وره‌یه‌ری سالی ۱۹۰۳).
* ره‌سمی ۵: ئ) عادل‌ه‌ خانم، له‌گه‌ڵ کور و زاواکه‌ی (هه‌له‌بجه، ۱۹۱۴، ره‌سمه‌که خاتوو «ت. مینۆرسکی» هه‌لیگرتوه).

(ب) ژنانی کورد له‌گه‌ڵ خزمه‌ت کاره‌کانیاندا (ورمی).

[به‌داخه‌وه که‌بفیه‌تی وینه‌کان ئه‌وه‌نده باش نه‌بوو جارێکی دیکه له‌گه‌ڵ ته‌رجه‌مه‌ی کوردیدا چاپ بکرتنه‌وه. من ئه‌م شی کردنه‌وه‌وانه‌ی مینۆرسکیم ته‌نیا بۆ ریفرتنسی خۆتانه‌ر لێره‌دا هه‌تانه‌وه. وه‌رگه‌یرا.]

- 43. Lady Adela
- 44. Smolensk
- 45. Dr. P. Lerch
- 46. Russian Academy of Science

۴۷. مینۆرسکی، نووسراوه‌کانی سالی ۱۹۲۱

- 48. J b riqā
- 49. Hasan waihids
- 50. Royal Anthropology Institute
- 51. Physical Anthropology
- 52. Ethnology

۵۳. [مینۆرسکی ئەم وتارە ی لە تاران و لەسەر دەمی حوکمی رەزاشای پەهلەویدا خۆتیندۆتەو و ئەم قسە یە لە راستیدا رەخنە یەکی نەرم و نیانە لە سیاسەتی «مرکزیت» ی رەزاشا، کە بە ناوی ئەو دەوێ دەبیست گەلانی جیاوازی ئێران لە نێو فارسدا بتوینیتەو. وەرگیرا.

- 19. Persarmenia
- 20. Thrace
- 21. Phrigia
- 22. Syrians
- 23. Assyrians
- 24. Aramic
- 25. Semetic
- 26. Nomads
- 27. Kurds of S ristan
- 28. O. Mann
- 29. Persians
- 30. Aryan
- 31. Persis

۳۲. Shemiran [گوندیک بە ناوی "شەمیران"، لە هەورامانیش هەیه. وەرگیرا.]

- 33. Achaemenids
- 34. Celtic
- 35. Sh I

۳۶. Aghachari [مینۆرسکی، لە وتاری "ناوی مغولی شوین... «دا، ئەم وشە یە بە شێوەی "ئاغاج - ئەری» دەخوینیتەو. پروانە وتارە کە، هەر لەم کتێبەدا. وەرگیرا.]

- 37. Lesser Lur
- 38. Grass, made by M. Cooper
- 39. Zird
- 40. Koine
- 41. Lydia

۴۲. واهیه مینۆرسکی ناماژە بە داستانیک بکات کە لە "موکریان" بە "رووداوی کچە ئەرمەنی" ناوی دەبەن.

۱- لیکۆلینهوهی گشتی له «تۆپۆنیمی» ئێران:

ئەم وتارە، کە نزیک بە بیست ساڵ لەمەوپێش نووسیمو، دوو نامانجی سەرەکی لەبەرچاوه: یەکەم، پێداگرتن لەسەر گرنگیتی توێژینهوهی سیستیماتیک له «تۆپۆنیمی» ئێران و دووهم: بۆ نمونه، لیکۆلینهوه له ناوه مه غۆلییه كان له لای هه ره باشووری ئوستانی نازهر بایجانی ئێراندا.

بهشی زۆری ئەو شتانهی وا له پێشنونوسه سهرهتاییه کهمدا گوتبووم، به دهرچوونی زنجیرهیهك كتیبه باش له سالانی ۳۲ - ۱۳۲۸ (۵۳ - ۱۹۴۹) دا، درێژی پیدرا. کتیبه که، به نیوی «فه رهنگی جوغرافیایی ئێران» له لایه ن «بنکهی نه خسه کیشانی ئه رته شی ئێران» هوه بلا و کرابه وه ٥. پیکهاتنی ئەم زنجیرهیه، له ژور هه موو شتیکه وه به هۆی هه ولی رو شنبیرانه ی سه رۆکی پێشوی بنکه - «ژنه رال حوسینعه لی رهم ئارا» (برای سه رهك وه زیری كوژراو) - هاته نه ئه ئام.

ده بهرگی ئەم زنجیرهیه، به پیتی ناوی ئەو ۱۰ ئوستانه دیاری کراون که ته زیماتی حکومه تی ئێرانی ئەمڕۆیان به سه ردا دابه شکراوه و بریتین له: (۱) مه رکه ز (۲) مه رکه زی رۆژئاوا (۳) ناوچه کانی خه زه ر (۴) نازهر بایجان (۵) کوردستان (۶) خوزستان (۷) فارس (۸) کرمان - موکران (۹) خۆراسان (۱۰) ئیسفهان ٦.

به سه ره به که وه، ئەم زنجیره کتیبه له چوار هزار لاپه ره ی چواربه کی پیکهاتوه و هه ر بهرگیکی بریتیه له باسی به شه کانی «شه هرستان» (گه وه ترین به شی ئیداری له شاره سه ره کییه كاندا). «به خش» (ناوه ندی بچوو کتر) و «دیپهستان» (مه کۆی چه ند ئاوی). ناوه کان به ئەلف و بیتی فارسی نووسراون و ههروه ها شیه ی لاتینه که شیان که وتۆته به رده ست ٧. کورته باسیکیش له مه ر شوینایه تی جوغرافیایی و ئیداری، ژماره ی خه لک و زمان و ههروه ها ئیش و کاری دانیشه توانیان نووسراوه. ئەم ناوانه خراونه ته نیو نه خسه یه که وه و گه رچی یه کجار بچوو ک کراوه ته وه، به لām زۆریش بۆ ری و جی نییه .

به داخه وه هه یچ پیرستیک بۆ ئه و ناوانه پیک نه هاتوه ٨ که له ژیر زه ختی حو کمی په هله وی دا، تووشی گۆران هاتوون. گه رچی لیکۆلینه وه مێژوویه کان هه ندیك جار

ناوی مغولی شوین* له کوردستانی موکریان

(۱) لیکۆلینهوهی گشتی له «تۆپۆنیمی» ئێران ٢

(۲) جوغرافیای کوردستانی موکری

(۳) چاره نووسی مێژوویی کوردستانی موکری

(۴) عونسوری ٣ مه غۆلی له ناوی شوینه كاندا:

ئا) روویار

ب) کیتو و بستو

پ) ناوچه و گوند

ت) هۆز

پاشکۆی (۱) لیسته ی زیادکراوی ناوی مه غۆلی شوینه کان

پاشکۆی (۲) توێژه کۆنتره کان له تۆپۆنیمی ناوچه که: «پارسوا» و «دهر یاسا»

شیوان، بهلام هەرچۆنیک بێ، ئەوەندەى که ئەو هەموو وشەیه بۆ بەکەمجار خراونەتە بەردەست، خۆى کارىکى گرینگە.

من به ههوالی «کاتالۆگ» یکیشم زانیوه که ههمان بنکه له مەر شوپنه جوغرافيايیه کانی ئیران، وهک چیا و رووبار... پیکى هیناوه و هیچ پیتویستیش ناکات دهربارهى پیتاویستی ئەو چهشنه بلاوکراوانه بۆ پسرپۆران شتییک بگوتری، بهتایبەت ئەگەر نهخشه و تهرحی رۆشنیشیان لهگهڵ بخری.

تهنیا له سهردهمی ئیستا دایه که توپژینهوهیهکی سیستماتیکی ناوی ئیرانیی شوپنهکان، بهسەنگ و تەرازووی لیکۆلینهوهی رۆژئاوایی، هاتۆته گونجان؛ ئەو شوپنهانی که نووسراوه میژووویهکان ناوبردهیان کردوون، هاسانتر دەناسرینهوه و زانستی «بەروردی زمانهوانی» بههۆی بیجمی کۆنی [ئەوناوانه] که بهسەر زمانی رۆژانهی خهڵکهوه پارێزراون یاخود لهژێر شوپن تیکرانی فاکتوره میژووویهکاندا تووشی گۆرانکاری هاتوون، خەنی و دەوله‌مه‌ند ده‌بێ.

ههروهها زانایانی «مرۆفناسیی» ش ده‌توانن شوپنی دانیشتهوانی کۆن هه‌لب‌گرن و ئەو «کارتی قیزیت» انه‌ی^۹ و له کۆچ یان هروژم و هێرشه‌کانیان به‌جی ماون، بخه‌نه به‌ر ئەزموون.

به‌پێچه‌وانه‌ی توپژینه‌وه‌ی له‌ ناوی که‌سایه‌تیه‌ ئیرانییه‌کان - که ئیمه‌ سه‌رچاوه‌ی وه‌ک «Iranisches Namenbuch, 1895 [= کتیبی ناوی ئیرانی] «یۆستی» مان به‌ده‌سته‌وه‌یه (و ئیستا زۆریش نایابه‌)، توپژینه‌وه‌ی له‌ توپۆنیمی ئیران به‌ شیوه‌ی سیستماتیکی به‌رپۆه‌ نه‌چوه‌ و هیچ توپژینه‌وه‌یه‌کی هه‌مه‌ لایه‌نه‌مان وه‌ک کاره‌ پر ئه‌رک و زه‌حمه‌ته‌که‌ی «ج. هۆفمان» له‌ مەر شیکردنه‌وه‌ی ناوی «ئارامی» ی شوپنه‌کان^{۱۰} یان وه‌ک کاره‌که‌ی «ه. هوسمان»^{۱۱} به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌.

«بیلرییک»^{۱۲}، «و. بیلک»^{۱۳}، «م. ستریک»^{۱۴}، «تۆریۆ - دنگین»^{۱۵}، «فۆری»^{۱۶}، «ئی. سپایزیر»^{۱۷}، «هیرزفیلد»^{۱۸} و ئەوانیتر، توپۆنیمی زۆر کۆنی زنجیره‌ی زاگروسیان له‌ پیتوهندی سه‌رچاوه‌ ئاشوریه‌کاندا خستۆته‌ به‌رلیکۆلینه‌وه‌.

له‌سه‌رده‌می پێشهودا، کاری ناسینه‌وه‌ی ئەو ناوانه‌ی که‌ نووسه‌ره‌ کلاسیکه‌کان ئاماژه‌یان پێ کردوون، له‌ لایه‌ن ئەو که‌سانه‌وه‌ به‌رپۆه‌ ده‌چوو، که‌ کتیبه‌کانیان ده‌برده‌ ژێر

چاپ. «و. تۆماسیک»^{۱۹} له‌ توپژینه‌وه‌ بایه‌خداوه‌کانی خۆیدا به‌ناوی «گه‌شتی ده‌ریایی نیرک له‌ که‌نداوی فارس»^{۲۰}، هه‌روه‌ها «شارپگه‌ی خۆراسان»^{۲۱} و «جاده‌کانی سه‌حرای ناوه‌ندی»^{۲۲}، نیشان ده‌دات که‌ ده‌توانی له‌گه‌ڵ سه‌رچاوه‌کانی سه‌ده‌گه‌لی له‌میژین و ناونجی دا چ بکری.

له‌شکرکیشانه‌که‌ی ئەسکه‌نده‌ر، به‌شیوه‌یه‌کی سروشتی، لیدوانی زیاتری له‌سه‌رکراوه‌ (دوایین کار له‌ لایه‌ن «و. و. تارن» ده‌ویه)^{۲۳}.

ئیمه‌ بۆ خه‌زینه‌یه‌کی پر له‌زانیاری وه‌ک «ئیرانشه‌هر - که‌ لیسته‌ی په‌هله‌وی شاره‌ سه‌ره‌کییه‌کانی ئیران و ژماره‌یه‌ک توپژینه‌وه‌ی دیکه‌یه - ، قه‌رزداوی «ج. مارکوارت»^{۲۴} و بلیمه‌تی و پسرپۆرییه‌که‌ی ئەوین. هه‌رچۆنیک بێ، هیندیک جه‌ده‌ولی وه‌ک «کاتالۆگی»^{۲۵} ناوی مادی شاره‌کان، نووسراوی «به‌تله‌میوس»^{۲۵} ئیستاش هه‌ر چاوه‌روانی لیکۆلینه‌وه‌ی تایبه‌تن بۆ درێژدان به‌ ده‌سته‌که‌وته‌ به‌نرخه‌کانی «س. ف. ئاندریئاس»^{۲۶} له‌ زنجیره‌یه‌کی چل بابه‌تیدا که‌ پێشکه‌شی «ئهنسیکلۆپیدیای راسته‌قیه‌» ی «پاولی - ویسسوا» ی کردوه^{۲۷}.

ئیرانناسه‌کان - له‌ «ویندشمان»^{۲۸} و «گه‌یگر»^{۲۹} و «نۆلده‌»^{۳۰} بگره‌ تا ده‌گاته‌ شاره‌زایانی ئەم رۆژگاره‌، وه‌کوو: «ه. و. به‌یلی»^{۳۱} و «و. و. هه‌نینگ»^{۳۲} - ، یارمه‌تیه‌کی زۆری ناسینه‌وه‌ و شیکردنه‌وه‌ی ناوی شوپنه‌کانیان داوه‌. پرسیارگه‌لی بناغه‌یی وه‌ک بنه‌رته‌ی عونسوری [وشه‌ی] «که‌رته»^{۳۳} له‌ لایه‌ن «ئۆ. بلاو»^{۳۴} «ئا. د. مورقان»^{۳۵} و «نۆلده‌»^{۳۵} وه‌، له‌ لاپه‌ره‌کانی «zdmg» (سالانی ۱۸۷۷ تا ۱۸۷۹) و له‌ گۆقاری تایبه‌تی: "Zeitschrift für Ortsnamenforschung" دا باس و لیدوانی له‌سه‌رکراوه‌. له‌ کاتیکدا بابه‌ته‌ ئیرانییه‌کان که‌ مەر بیران لیکراوه‌ته‌وه^{۳۶}، له‌م دوایانه‌دا، «و. ئی. یلرس»^{۳۷} ئەزمونیکی یه‌کجار به‌ربلاوی زنجیره‌یه‌ک ناوی ئیرانیی شوپنی گرتۆته‌ ئەستۆ و به‌ توپۆنیمی ئیستایانه‌وه‌ی لکاندوون^{۳۸}.

کۆتایی قسه‌، له‌ ناو ئیرانییه‌کان خۆشیاندا، نابێ هه‌ولێ «سه‌ید ته‌حمه‌دی که‌سه‌وه‌ی» له‌ بیر بکری^{۳۹}. ئەو میژوونووسه‌ مه‌زن و سه‌رنجراکیشه‌ (که‌ له‌ سالێ ۱۹۴۵ دا کۆرا)^{۴۰}، به‌هیچ مانایه‌ک زمانه‌وان نه‌بوو به‌لام شتیکی وه‌شاوه‌یه‌ که‌ هه‌ستی به‌ پیتاویستی شیکردنه‌وه‌ی ناوه‌ ناوچه‌یه‌کان به‌تایبەت هی زیدی خۆی نازه‌ریایجانی ده‌کرد.

به سه ربه كه وه، ناكامى توپژينه وه كانمان - گهرچى پرژ و بلاوه و هه مه لايه نى نيبه، به لام هيشتا ههر جيگه ي سه رنجه. روى گشتى ليكوليبه وه كه ش له به نه رتدا له كه له پوورى نه ده بيبه وه تا جوغرافيا بيه كه راسته قينه، هه مووى گرتوته بهر.

ئىستا، كاتى نه وه هاتوه كه پينگه ي روانينمان بگوپزينه وه بۆ لايه نه كه ي ترى مه سه له - واته گه نجينه ي نه و ناوانه ي كه تا رۆژگارى ئيمه ماون و له ناوياندا ده بى هه ولى دۆزينه وه ي بنه ما و هه روه ها راست كردنه وه ي چه و تيبه كان به دين.

نه وه ش گرنگه كه توپژه جوربه جوربه كانى توپونيمى - وا رهنگدانه وه ي چاره نووسى ميژوبى نه م شوپن و نه و مه لبه نده ن - شى بكرينه وه.

ئيران پر له لقوچى هۆز و عه شيره تى كوون و نو. گهران به دووى ناوى نه و هۆزانه دا، هاوكات له گه ل توپزينه وه له زاراهه ناوچه بيه كان، واهيه بتوانى دابه شكرانى سه رده مى پيشوو و ريگه ي كوچ و راگوپزرايانمان بۆ روون بكاته وه^{٤١} - وهك زۆر وا هه يه كه ناوى چياي «بالخان»^{٤٢} له نزيك «كراسنو قودسك به ي»^{٤٣} نزيك ده رباچه ي «خه زه ر»^{٤٤} (پروانه پريسكوس، به شى^{٤١}: به لام)، له لايه ن توركه «ئو غون» هكانه وه^{٤٥} هينرايپته «شبه جه زبه ي بالكان» («هه ئموس» ي كوون): يان بوونى «ده ماوه ند» يكي ديكه له سه ر سنوره كانى «به لووچستان»، رهنگه به هۆى كوچى به ره و باشوورى نه و به لووچانه وه به يان بكرى كه وا دياره شوپنه وارى زمانى خويان له ناوه دانيبه كانى ناو سه حراى ناوه نديى ئيراندا به جى هيشتوه^{٤٧}.

٢- جوغرافيا:

وهك شوپنى نه زمونوكارى خووم، له م وتاره كورته دا هه وزه ي^{٤٨} باشوورى «گۆلى ورمى» م هه لپژاردوه. ناوچه كه م سى جار بينيوه:

- سالى ١٩٠٥ كاتيك له «مه راغه» وه چووم بۆ چاوپيكيه وتنى هه نديك شوپنى هه وزه ي چۆمى «ته ته هوو»^{٤٩}.

- سالى ١٩١١ كاتيك له گه ل هاوپتى ئينگليسيم - خودالپخوشبوو «س. ه. شپيلى»^{٥٠} دا مه ئموورببه تى پيراگه يشتمان بو سه ر نه و ناوچانه هه بوو كه نه وده م توركيا داگيرى كردبوون.

- سالى ١٩١٤ و ئيواره ي ده ستپيكرانى شه رى به كه مى جيهانى كه منيش به كى بووم له و چوار نوپنه ره (ئيرانى، تورك، برىتانىايى و رووسى) به ي وا بۆ ديارى كردنى سنورى نيوان توركيا و ئيران ده ست نيشان كرابووين - نه و سنوره ي كه وا به شيوه ي گشتى له دوو شه رى جيهانى و زۆر كيشمه كيشى سىاسى تريش، رزگار بوه.

ناوچه ي باشوورى گۆلى ورمى له هه ر دوو بارى جوغرافيايى و كوون ناسيبه وه^{٥١} به كجار گرنگ و سه رنجرا كيشه^{٥٢}. چوار رووبار له لاي باشووربه وه ده رپژينه ناو زه رباچه كه وه: به كه ميان چۆمى گرنگى «جه غه توو» له لاي رۆژه لاته؛ سه رچاوه ي چۆمه كه لاي باشوور و نزيك به دالانى «شليز»^{٥٣} كه پيشره وتيكي [خاكى] عيراقى نه مپويه له ناو كوردستانى ئيراندا و پيوه ندى نيوان زه وييه نزمه كانى ميژوپوتاميا (مىاندواو) و به رزاييه كانى ئيران هه ميشه له و شوپنه وه گيراوه.

جه غه توو، چه رخيكي دوور و دريژ به لاي رۆژه لاته دا و له وپوه لقىكي گرنگ (كه «سارووق» ي ئىستا بى) پيبه وه ده لكى و قه لاي كوونى پارتى^{٥٤} («ته ختى سوله يمان» ي ئىستا) و نه شكه وتى «كه ره فتوو» (به به رده نووسىكي يونانيبه وه) ده كه ونه ته نيشتى. له وپوه جه غه توو، روو له باكوورى رۆژئاوا ده كات ئينجا به ره و ده رباچه كه ده كشى و لاي راستى خو، شوپنى «گه نزهك» ي پيسته ختى كوونى ئيرانى به ناو رگه به كه وه («له يلان» ي ئىستا) به جى ديلى.

له جه رگه ي كه وانه كه ي «جه غه توو» دا و هه ر به ته نيشت نه ويشه وه، چۆمىكي كورتر به ناوى «ته ته هوو» له ناوچه شاخاوييه كانه وه به ره و رۆژه لاته شاخى «كورتهك» ي ناوه ندى و ليوارى ده رباچه كه ديته خواري كه دور نيبه له سه رده ميكي دوور يان نزيك [له گه ل جه غه توو] به يه كه وه لكابن.

سيهه م و له دوانه كه ي ديكه كورتر، چۆمى «سابلاغ»^{٥٥} كه «مه باد» ي ئىستا ناوه پيشه وه كه ي خو ليه وه وه ره گرتوه. چۆمه كه، له باكوورى رۆژئاواى «كورتهك»^{٥٦} وه ديته خواري و به ريگاي دۆليكي به رته نكي نيوان ژووره له به رد داتا شراوه كه ي فه قه رقا (ئيندرقاش) و ناوديرگه ي كوونى «وسووكه ند» دا^{٥٦} ده گاته ده شتايى «شاروپران»^{٥٧}.

چوارم، چۆمى گرنگى «گاده ر» ه كه له دراوسيبه تى بوارى «كىله شين» (و

بهرده نووسه ناوداره دوو زمانی ئاشووری - ئۆرارتویی یه که ی، سه رچاوه ده گری و دهشتی به پیستی «شنق» و «سولدووز» ئاودییری ده کا ئینجا ده ژیتته سووچی باشووری ده ریاچه که وه.

بارودوخه که به هۆی ئه و راستییه وه هه ندیک ئالۆز ده بی که سه رچاوه ی [چۆمی] «که لۆی» یان «زی» که وتۆته نزیک «بواری کیله شین» به لام به پیچه وانه ی ئه ویتتر، به ره و باشوور ده کشی و ئاوی به ری رۆژه لاتی شاخی «قه ندیل» وه کۆ ده کات که ئیستا سنووری نیوان ئیران و عیراقه و ئینجا (به ناوی «زبی بچووک» وه) به دۆلی شکۆداری «ئالان دا تیده په ری تا له گه ل» «دیجله» دا یه ک بگریته وه.

به و پی به، ناوچه ی باسکراو، حه وزه ی ده ریاچه ی ورمی و که نداوی فارس ده گریته وه و راستی شایانی باس له م پیوه ندی یه دا ئه وه یه که سه رچاوه کانی چۆمی گرنگی «زبی بچووک» له جیاتی ئه وه ی که وتبته به ری «میزۆپۆتامیا» وه، که وتونه ته پشت زنجیره ی سه ر سنووری «قه ندیل» (له زاگرو س).

له نیوان باکوری بواری «کیله شین» و ریگای باشووری نیو دۆلی «ئالان» دا، زۆر بواری و ریچه کی دیکه (ته نانه ت ری خۆشتریش) له سه ر سنوور هه ن که نیشاندهری ئه و ده ره تانه ن وا شایه کانی ئاشوور به هۆی ئه وه وه، ناوچه ی ئیستای «موکریان» یان دایه به ر هیرشکاری خۆیان.

دۆلی جه غه توه له هه موو شوینیکی باکوری رۆژه لانداندا ئاواله و ناماده ی نفوز تیکرانه. هه ر به درێژایی ئه و دۆله ش، گه لانی کۆنی وه ک «ماد» و له سه رده میکی زۆر تازه تر دا تورک و مه غۆل توانیوبانه ری تیبه رن.

به شپوه یه کی ره سمی، ته ته هوو وه ک سنووری نیوان تورک و کورد^{۵۸} چاوی لیده کری که «کورد» به ژماره یه کی زۆر له به ری رۆژئاوای ئه و دا ده ژین^{۵۹}. به لام ته نانه ت لیبه شدا، تۆپۆنیمی ناوچه که - وه ک دواتریش ده بیینین -، مۆرکی نفوز (به تایبه ت ه ی سه رده می مه غۆله کان) ی پیوه دیاره.

۳- چاره نووسه میژووویه کان:

له ریگه ی سه رچاوه ئاشووریه کانه وه، به بوونی ژماره یه ک شازاده نشینی بچووک ده زانین که له به ره یانی میژوو، له به شی رۆژه لاتی زاگرو سدا ژیاون (خه رخار^{۶۰}، ئیلیپی^{۶۱} و ئه للابریا^{۶۲} ئه مانه، سووک و هاسان ناخرینه ناو نه خشه وه، چونکه ناوه پیش ئاریابه کان له بیروونه ته وه و له سه ر زمانی دانیشتوانی دواتردا تووشی گۆرانکاری هاتوون^{۶۳}.

لای رۆژه لاتی گۆلی ورمی، نیشانه ی بوونی پاشایه تیبه کی گرنگتر واته «ماننا» ی لی^{۶۴} یه ^{۶۴}. به رده نووسه زیان پیگه یشتوه که ی شای ئۆرارتوو «مینوا» (۷۸۱ - ۸۱۰ پ. ز) له «داشته په» (ته ته هووی خواریو) شوینه واریکی بایه خداره له پینا و روونکردنه وه ی لای که م به شپک له خاکه که ی^{۶۵}.

سالنامه ئاشووریه کان له سه ره تا کانی سه ده ی نۆه می پیش زاییندا، ده رکه وتنی یه که م «مه ده» ئیرانییه کان (میدی) و په رسوا (پارسی) یه کانیان ئاسته کردوه^{۶۶}.

ئاشووریه کان و نه ته ویسته باکووریه کانیا واته ئۆرارتوو (شاهانی «وان») چند جار هیرشیا ن برده سه ر به شی باشووری حه وزه ی زه ریاچه و به خته وه رانه، تۆمارکراوی دوور و درێژی هه شت جار له شکرکیشانی «سارگۆن» ی دووه م (له ۷۱۴ ی پ. ز دا) تا رۆژگاری ئیمه پاریزراوه^{۶۷}.

له سه رده می «خه شایارشا» دا «سه کا» کان هیرشیا ن برده سه ر ماد و بو ماوه ی ۲۸ سال بوونه مه زن و سه رۆکی ئاسیا تا کاتیک که شای ماد ئیمپراتۆریه تی خۆی بووژانده وه (هیرۆدۆت، به رگی یه که م، ل ۶ - ۱۰۵). شوینی ئه وانیش ده توانری له تۆپۆنیمی هه روه ها له ده سته که وته که و ناارییه کانداه لگییری.

دۆزرانه وه ی ئه م دوا ییانه ی گه نجینه ی «زیویه»^{۶۸} که تییدا جه واهیراتی ئاشووری و سه کایی ئامیتته کراون، ره مزه بو مه نجه لیتی کانازا تواننده وه که بریتی بی له ناوچه ی رۆژه لاتی زنجیره ی زاگرو س ته نانه ت له و سه رده مه کۆنه دا!

له سه رده می ئه سه کهنده ر دا، ناوچه که به شپک بوو له «مادی ئاتروپاتهن» و بناغه دانهره که ی واته جه نه رالی هه خامه نیشی «ئاتروپات» و پاش ئه ویش جیگره کانی، حوکمیان به سه ر دا ده کرد. زاراهه مادییه کان (که وه ک پایره گه وه ی زمانی کوردی داده نرین)، ده بی له ناوچه که دا به رده وام بووبن و قسه یان پیکرابی^{۶۹}.

له ماوهی دهسته لاتداریی پارتییه کان له عیراق و ئه رمه نستاندا، گه لیک جار تازه ریا بجان ناوچه یه کی جیاوازی پیکده هینا که له لایهن لقییک له بنه مالیهی حوکمداره وه بهرپوه دهچوو^{۷۰}. گردی قایمی «تهختی سوله یمان» (له «سارووق) ی ئه مپرو، وهک یادگار تیکی سهرده می پارتی دهناسری. هیندییک تیکه لایوی پارتییه کان له گه ل دانشتوان و ههروه ها له گه ل توپونیمی ناوچه که شدا، چاوه پروان ده کری.

ئه وهش بلتین که ناتوانری نفووزی «ئالان» (ئوسیت) هکان له لای تازه ریا بجان و ئه رمه نستانه وه له بهرچاو نه گیری. «ئالان کان» له سالانی ۲۶، ۷۲ و ۱۳۶ ی زایینیدا هیرشیان کرده سهر «پارتیا» و دوا جار چوونه ناو «ناتروپاته ن» وه^{۷۱}.

له ژیر حوکمی ساسانیاندا، «گه نزهک» ی پیتتهختی مه لبه نده که و ههروه ها ئاورگه ناسراوه که ی «له یلان» خزمه تیکی زیاتریان به پرۆسه ی به ئیرانی کرانی ناوچه که تا باشووری ده ریاچه ی ورمییان کرد. به گویره ی «ا. خوردا دیته»، ل ۱۲۰ و «مه سعوودی» (ته نیسه، ل ۹۵)، شا مه زنه کان [ی ساسانی] له کاتی گه یشتنیان به پاشایه تی، له «تیسفون» ه وه ده هاتن بو «شیز». هاتنه که ش، به ریگای شاره زوور و به سهر شار تیکدا بوو که به پیتی خه سلته ته که ی پیمان ده گوت «نیم - نه ز - راه» (واته مه نزلئ نیوه ری).

سپای بیزانسی، بو پشتگیری کردن له مافی خوسره وی په روی به رانه به به «به هرامی چووبین» ی به ره له ستکار، گه یشتنه گه نجه ک و به ماوه یه کی که م دوا ی ئه وه، «هیراکلیوس» ی ئیمپراتور چه ندین جار به ناوچه که دا تیپه ری - ئه و ناوچه یه ی که ده بی یه کیک بووبی له چه ساسترین شوپنه کانی ناو ریکخواه ی ئیمپراتوریه تی ئیران.

ئینجا عه ره ب هاتن و ئیمه ناوی ئه ماره تی «ئه ودی» ده بیستین که له «به رزه» (سه قز؟) و «سه له ق» (لاهیجان [لاجان]) دامه زرا و ههروه ها ناوی ئه میرانی «طائی» له بنه مالیه ی «روده یینی» که خاکی ئه سلیمان «نیریز» (سولدووز) بوه^{۷۲}. پاشان کوردی «هه زبانی»^{۷۳} بوونه جیگیریان که دوور نییه له به ری دایکه وه گه یشتنه وه زنجیره ی «ره وادی» ته وریز و مه راغه^{۷۴}.

به دیریایی هه موو ئه و سهرده مه و بو ی هه یه زوری پیش ئه وه، «ده یله می» یه چیا یی یه کانی «گیلان» ده بی زور شوینی سهر سنوری ئه مپرو «سه لماس» و «لاجان»^{۷۵} و «هه ورامان» یان داگیر کردی^{۷۶}.

له سه ره تاکانی سه ده ی یازده هه مدا، تورکی ئوغوز هاتنه سهر شانۆ و ته نانه ت ده بی سه ره تای به کۆلۆنی کرانی ناوچه ی نیوان «جه غه توو» و «مه راغه» ش، ههر له و سهرده مه وه دامه زرایب.

له سه ده ی سیزده هه مدا، مه غۆل هاتن و ده ست به جی مه راغه یان کرده پیتتهخت. ههروه ها ئیمه به هه والی «ئیلخان» هکان ده زانین که چه ندین جار زستانه هه واریان خستۆته دۆلی گه رمی «جه غه توو» وه^{۷۷}.

ره شیدالدین [رشیدالدین فضل الله (۷۱۸ - ۶۴۵) دانهری جامع التواریخ و وه زیری ئاباقان] به یان نامه یه کی سالی ۱۳۰۳/۷۰۳ ی «غازان خان» ی خستۆته روو (چاپی جان، G.M.S، ل ۹ - ۳۰۳) که به گویره ی ئه و، سیستمی «ئیقتاع» (دابه ش کردنی زه وی) «نیوان سه یحوون و میسر»، له ناو هه زاران که س له سپای مه غۆل دا دامه زرا. ره شیده ددین شوینی ئه و زه و بیانه ده ستنیشان ناکا به لام له و پتوه ندییه دا، بوونی هیندییک ناوی وهک «سولدووز» و «ئویرات» یان هه که سانی وهک «ئیل - ته مور» و... که له ناو توپونیمی تازه ریا بجان دا ماونه ته وه، نیشانه گه لیک ی به نرخن^{۷۸}.

ئه وانه ی وا ده ستبه جی دوا ی له ناوچوونی تیره ی «چه نگیز» بوونه جیگری، زۆرجار له باشووری تازه ریا بجان به گژ یه کدا دهچوون. ناوچه که له سه ره ده می «جه لایری» یه کاندای، که وته سهر هیلئ پتوه ندی گرتنی نیوان دوو پیتتهخت واته به غدا و ته وریز. سپای «ته میور» ییش له به ری رۆژه لاتئ چۆمی جه غه توو دا چالاکییان ده نواند^{۷۹}.

له ژیر دهسته لاتئ زنجیره ی تورکمانه کان و ته نانه ت له ژیر حوکمی «سه فه وی» یه کانی شدا، ده بی عونسوری تورکمه نی له ناوچه ی باشووری مه راغه وه به هیز کران، به تاییه ت دوا ی له شکرکیشانه که ی «شاعه باس» بو سهر میرانی موکری به ئامانجی ته مئ کردنیان له سالی ۱۰۱۹ ی کۆچی / ۱۶۱۰ ز (پروانه په راویزی ژماره ۸۰).

له سهر و به ندی حکومه تی «نادرشا» دا هه ندیک له ئه فشاره کانی ها وعه شیره تی شا، که له رۆژه لاتئ جه غه توو دا دامه زرابوون، نیردرانه شوینی دیکه و وا ویده چی که تورکی «موقه ده م» له شوینیان نیشته جی بوون^{۸۰}.

له سه ره ده می «قه جه ر» هکاندا، «قه ره پایاخ» هه لاتوه کانی گورجستان له «سولدووز» دامه زریتران و کوردی ناوچه (به تاییه ت له سوچی باشووری رۆژه لاتئ مه لبه نده که دا)،

بوونه ره عیبه تیان.

له بارودو ختیکی وادا، جیتی سهر سوورمانه که کورد چون توانیویه تی مه لیهندی تایبیت به خوی تا جه غه تووی ناوهندی و ته ته هووی خوارو و بیاریزی! ده بی کورد به هووی دامه زرانی «بلباس» له نزیك سهر چاوهی «زتی بچووک» (که لوی) وه به هیترکرا بن. به گویره ی و هرسوورانی نوئی ناسیونالیستی ریژی په هله وی، ناوی کونی «سواجبلاق» جیتی خوی دا به ناوی تازه ی فارسی «مه هاباد» که رهنگه ئیشاره یه کی بو «ماد» (ماه) کون تیدای.

دوای شه ری دووه می جیهانی، ناوچه که به شپوه یه کی چاوه پروان نه کراو که وته بهر پروان کابی، نه ویش کاتیک بو که خودموختاری کوردی ئیران (له ناو تازه ریایجانی ئیران) له مه هاباد راگه بیتر و جولانه وه که، زور به توندی له لایهن سپای دهوله ته وه تیک شکینرا^{۸۱}. روونکردنه وهی هه موو نه و رووداوه میژوو بیانه، ههر له تاشوور بیه کانه وه تا سهرده می ئیمه، ده توانی له توپونیمی ناوچه که بخوازی.

۴- عونسوری مه غولی له ناوی شوینه کاند:

له ناو نه و شوینه وارانیه ی وا له توپتی جوریه جوری دانیشتوان به جی ماون، بریارم دا توپینه وه که له چوارچیه ی عونسوری له بیرکراو و باس لینه کراوی مه غولیدا به ریبه ست بکه م.

عونسوری نه وتو، سهرنجی هه موو نه و که سانه به ره و خوی راده کی شی وای بیر له و راستیبه ده که نه وه که مال و زیدی مه غولان که وتوته نزیکه ی ۳ هه زار مایل لای روزه لاتی گولی ورمی و دهسته لاتی نه ک زور درتخایه نیان به سهر ناوچه که دا، نزیکه ی ۶ سه ده یه ک له مه و بهر کوتایی پته اتوه.

به پیوستی ده زانم ههر چه شنه لیزانیه کی خوم له زمانی مه غولی، ردت بکه مه وه [له گه ل نه وه شدا] زور جار نه و روون کردنه وانم به دل نه بوون وای پسپور و شاره زای زور ولاتان به دلوقانیبه وه له مه ر هیندی ک ناو پیشنیاریان پیکردووم.

جا له بهر نه وهی گهره کم نییه له گه ل پیشنیاردره میهره وانه کانی خوم بکه ومه

شه ره قسه وه، ده بی بیری خوم به خمه دخی نه و نیشانانه وه که ده توانم له میژووی ئیران و «میژووی شاراوه ی مه غول» و هه وه ها له وشه گه لی مه غولیدا بیاندوزمه وه و له ناو هه موویاندا شوینی یه که م ده دم به «مقدمه الادب» [قاموس] ی مه غولی - تورکی، چاپی ن. پوپ، مۆسکو، ۱۹۲۸ (که به «م.ئا» ناوی براوه).

من، عونسوره کانی توپینه وه ی خوم به سهر چند تا قمی تایبه تدا دابه ش کردوه که بریتین له: چوم، کیو، ناوچه، گوند و هوز.

نا چوم

ناوی رووبار و چوم، سهره کی ترین به شی توپونیمی پیکده هین^{۸۲}. به لام له ئیراندا زور جار ناوی هیندی ک رووباری گهره، به هووی رووداوه میژووی یه کانه وه گوپاوه. له ریگای «نزهت القلوب» هوه (نووسراوی سالی ۱۳۴۰/۷۴۰ ز)، لاپه ره ی ۲۱۷، ده زانین که چومی گرنگی «سفیدرود» («نارمادوس» ی کون) که له لای ژووره وه ی خوی به شی باکووری روژئاوای ده شتی ئیران ئاودیری ده کا، له لایهن تورکان (له م باسه ی ئیمه دا، مه غول) هوه ناوی «هولان - مووران» («هولان - مویردن» به واتای چومی سوور) ی پیدراوه.

دواتر، به شوین نه م دا هینانه ی مه غوله کاند، ناویکی هاوتای تورکی واته «قلز - توهن» کرایه جینشینی نه ویتتر^{۸۳}. به لام له لایه کی تره وه، ناوی مه غولی رووباری «جه غه توو» و «ته ته هوو» له سنوری نیوان ره عیبه ته کوردو تورکه کانی شا دا، وه ک خوی مایه وه و ئال و گوپیان به سهر دا نه هات^{۸۴}.

له راپورتی رووداوه کانی سالی ۱۲۶۳/۶۶۱ دا، رشیدالدین (چاپی کاتریمیر، ل ۴۰۱) ده لی: «کاتیک زستان هات، هه لاکو به ئامانجی چوون بو زستانه هه واری «زربنه رود» که مه غوول پیتی ده لین جه غاتوو و نغاتوو (ده بی ته غاتوو بیت)، به ره و مه راغه چوو. له م رسته یه دا، وا هه یه زربنه رود حه وه ی ههر دوو رووباره که بگریته وه و وه ک پیشتریش گوترا، ته ته هوو رهنگه زه مانیک له خوارووترین به شه کانی خویدا له زه له کانی لیوار ده ریاجه ی ورمی گه یشتیته وه جه غه توو^{۸۵}.

ناویکی کونی دیکه له لایهن «تییفیلکت سیموکه تته» وه^{۸۶} (چاپی بو، ل ۲۲۳)

دراوه به چۆمه که ئه ویش بریتیه له: واته: چۆمی فالارائۆ. ههر ئه و ناوه کۆنهش به روالهت له کتیبی «ژیانی مار یه به لاه»^{۸۷} وەرگێراوی شابۆ، ل ۱۵۱ د رهنگی داوه ته وه ده لئ: له سالی ۵ - ۱۳۰۴ له لیواری چۆمیک که به زمانی مه غۆلی، «جه غه تووی مه غۆلی» (کذا) و به فارسی «وه کیه رود» ی پێ ده گوترا، قه شه ی گه وره گه یشته لای ئولجایتۆ^{۸۸}. رهنکه ئه م ناوه ی دوایی بکری وه ک «والارود» ساغ بکریته وه^{۸۹}.

ناوی جه غه توو یه کیکه له و ناوه مه غۆلییه زۆرانه ی وا پاشگری «توو» یان گرتوه^{۹۰}، به واتای «هی...» یا «ئاماده کراو له لایه ن... مه وه». ئه و که سانه ی سه رچاوه ی مه غۆلی زانییه که ی من، بۆچونه که میان په سند نه کرد که رهنکه ئه م ناوه، نۆینه رایه تی «چه غان - توو» بکات به واتای «خاوه نایه تی شتیکی سپی». پروانه: «مقدمه الادب، ل ۱۳۰، وشه ی چاغاتوو»^{۹۱}.

جا، بۆیه ویچوتر له هه موان بۆچوونی «پروفسیسۆر و. کوتوبز»^{۹۲} مه که له سالی ۱۹۳۵ د پێی راگه یاندم و تیبیدا ناوه که ی برده وه سه ر «چه قه» به واتای سنوو و لیواری ئا و (به راوردی بکه له گه ل «یه قه» ی تورکی) هه روه ها سه یری واتای «چه قه» بکه له مقدمه الادب دا (ل ۲۰۱ به واتای «یه خه» و ل ۳۱۲ به واتای پشتین). له راستیشدا، چۆمی جه غه توو به رویشتن و شوۆرده وه [ی خاک]، شوینیکی جوگرافیایی ته وا و پیکده هینی (پروانه سه ره وه تر به شی جوگرافیا).

«ته ته هوو» له بیچمی ئیستای خویدا، ده توانی پێوه ندی به «ته ته قوو» وه هه بی به واتای «له کیش هاتوو» (مقدمه الادب، ۳۱۲) یا ته نانه ت به «ته ته ئوول»^{۹۳} وه به واتای «خه نده ک و قه نات». به راوردی بکه له گه ل «ته ته قول»^{۹۴} که ناوی چۆمیک بیچوکه له باکووری «ده ره ند» له داغستان.

هه رچۆنیک بی، «زه ت القلوب» ناوی «ته غه توو» ده بات^{۹۵} که رهنکه بکری وه ک «ته قه (ن) - توو دابری به واتای «خاوه ن قه له ره شه» یا «پێوه ندی دار به قه له ره شه وه». مقدمه الادب، ل ۳۴۱.

ناوی رووباری سیته مه میش هه ر له تورکی ده چی: «سائوج (ساقوج) بولاق (به واتای کانیا و)» به لام ئه و عونسوره ی وا له فارسیدا به «سائوج» («ساقوج») حونجه کراوه، زۆر روون نییه. هاوناویکیشی هه یه که بریتی بی له مه لبه ندیکی سه ر به پێته ختی ئیران^{۹۶}

و بیچمه راسته قینه که ی (له هیچکام له و دوو حاله ته ی «سائوج و ساقوج» دا) پشتگیری له ته عبیری عونسوره ئه سلویه که ی به هۆی «سائوق» ی تورکییه وه ناکات، که واتای «سارد» ی هه یه^{۹۷}.

ده نگی «ق» ئه سته م بیته «ج»، ئه وده م توو بلتی ناوه که له «ساوجی» ی تورکییه وه هاتبێ که واتای «ویژر، په یامه پنه ر و پیغه مه ر»^{۹۸} ده دا؟ ئه م ناوه، مه غۆلی نییه و وا هه یه ئه وان خویشان له ده ره وه یان هینابی.

ناوی «گاده ر» له و ناوه سه یر و سه مه رانه ی ناوچه که یه، که هیچ هاوچه شتیکی نییه. له لای باشوورتی ناوچه که ش، سه رچاوه یه کی «قزل - ئوزه ن» به «تالوانتوو» ناو ده بری (ن. پۆپ ده لئ: «ته لبه نگ توو» بووه به واتای خاوه ن ده شتایی).

لیرده ا، کاریکی بیسوود نییه ئه گه ر سه رنج بده یه نمونه ی به زۆر کورترکراوه ی ناویک که واهیه تورکی بیت: ته نیشتی لای راست و پراوی جه غه توو که قه لایه کی گرنگی «پارتی» تا ئیستاش به سه ریه وه وه ستاوه، به «ساروق» ده ناسری به لام له سه رده می مه غۆلدا، زۆر جار وه ک «سوقورلوق» یا «سوغورلوق» دیارده ی پیکراوه. پروانه: رشیدالدین، چاپی جۆن، G.M.S به شی پیرست.

ب) کیتو و بستوو

«قه ره ج - ده بن»^{۹۹} شوینیکی باشووری «بانه» یه که شیوه ئه سلویه مه غۆلییه که ی خۆی وه ک «ده بن» به واتای بستوو و «زینوو» پاراستوه. هه روه ها له م پێوه ندیه دا، ده بی ده ستنیشانی بستویه ک بکه م که هیندییک باشووتر، که وتوه ته نیوان «شاره زوور» و دۆلی بچوکی «پیران» (له مه ربوان) و به «چه غان» ناو ده بری که به مه غۆلی ده بیته «سپی». پروانه سه رچاوه ی سه ره وه، ل ۶۷.

ناوی زۆر شاخ و لووتکه ی ناوچه که به «توو» کۆتایی پێ دی^{۱۰۰}، وه ک لووتکه ی «چوغانتوو» - له و شوینه ی وا چۆمی سابلان و لاجان لیک داده برین. به شی کۆتایی وشه که روونه؛ گه رچی له وشه یه ک زیاد کراوه که ته نیا هه ر له زمانی تورکی دا نمونه ی بۆ ده دۆزریته وه. «چۆغه ن» (و هه روه ها «چۆیگه ن») به واتای «پسته عه رزیه» که ره کیکه

ریشه‌ی وه‌کسو سابوون له‌کار ده‌کری. پروانه: بوداگۆڤ، ل ۴۹۵ و هه‌روهه‌ها «م.ا. ئەغه‌که‌ی» له [قامووسی] تورکچه سوزلیک دا؛ ئانکارا، ۱۹۵۵، ل ۱۷۳.

«تهندوورلوو»، شاخیکه له دۆلی «ساروق» به‌واتای «خاوه‌ن‌تهندوور» یاخود «خاوه‌نی چالی بورکان». زنجیر ه‌شاخی هه‌ره ناسراوی نیوان «میانه» و «ته‌وریز» که ئیستا «قافلانکوه» ی پێ ده‌گوتری، پیشتر ناوی «قه‌پله‌نتوو» بو، به‌واتای خاوه‌ن پلینگ. وه‌ک راپۆرت‌ه‌که‌ی «ده‌رویش پاشا» ش (ل ۴۹) په‌سندی ده‌کات ته‌نانه‌ت ئیستاش گوندی «قه‌پله‌نتوو» (له‌ رۆژه‌لاتی «سه‌قز»، فه‌ره‌ه‌نگی جوغرافیایی ئیران، به‌رگی ۵، ل ۳۱۵) بیجمه‌سه‌لییه‌ مه‌غۆلییه‌که‌ی ده‌پاریزی.

لووتکه‌ی رووتاه‌ی لای باشووری رۆژه‌لاتی «سابلاخ» (مه‌هابادی ئیستا)، ناوی «ته‌ره‌غه»^{۱۰۱} ی به‌سه‌روه‌یه‌ که‌ به‌ زمانی مه‌غۆلی واتای «سه‌ری بی تووک» ده‌دا و ناوی کۆری پینجه‌می «هه‌لاکو» ش بوه... هتد.

پ. ناوچه و گوند^{۱۰۲}

له‌ به‌شی رۆژه‌لاتی ناوچه‌که، زۆر ناوی هه‌ریم و ئاویی هه‌ن که هه‌لگری رواله‌تیکه‌ی مه‌غۆلین، واته‌ تا ئەم‌رۆش هه‌ر رهنگی سه‌رده‌می ده‌سته‌لاتداریی مه‌غۆلیان پیتوه‌ دیاره‌ یا خود ناوی هۆز و که‌سایه‌تی خاوه‌ن زه‌وی پیشووی خۆیان پاراستوه.

«بوکان»^{۱۰۳}، که‌وتۆته‌ نیوه‌راسته‌کانی ریگای «جه‌غه‌توو»^{۱۰۴} و ئیستا وه‌ک مه‌ل‌به‌ند و ناوه‌ندیکی ئیداری - واته «به‌خش»^{۱۰۵} چاوی لیده‌کری. ناوی بوکان ویده‌چێ کوردی بی (بووک + ان، به‌ واتای کۆی بووک)^{۱۰۶} گه‌رچی به‌ گوتیه‌ی «ره‌شیدالدین»، چاپی به‌ره‌زین، به‌رگی ۷، ل ۹۷، وشه‌ی به‌ «بووکان» حووجه‌کراو، ناوی هه‌وال‌به‌ریکی شازاده‌کانی مه‌رکیت بوه.

هه‌ریمی بوکان له‌ رابردوودا، به‌ «بییه‌ی» (به‌هی؟) ناوبراوه، به‌لام ئیستا ئەم ناوه‌ ته‌نیا به‌ سه‌ر «دیه‌ستان» تیکه‌وه‌ ماوه‌^{۱۰۷}. گوندیکیش به‌ ناوی «بییه‌ی ئاباد» له «ئه‌ختاچی» دا^{۱۰۸} ناسراوه (فه‌ره‌ه‌نگی جوغرافیایی ئیران، ۴، ل ۱۰۱). نزهه‌ القلوب، ل ۸۷، له‌ باسی «توومان» ی «مه‌راغه» دا ناوی «بیه‌ستان» ده‌با، بی ئه‌وه‌ی له‌ هیچ تاییه‌تییه‌کی بدوئ^{۱۰۹}.

گرنگتر ئه‌و شتانه‌یه‌ وا «عالم‌نارا» ل ۵۷۵، له‌سه‌ر هۆزه (تۆمباق) ه‌کانی

«به‌ئی»^{۱۱۰} و «ئۆریاد» ی^{۱۱۱} نووسیوه‌ که‌ له‌ناو «موکری» یه‌کاندا ده‌ژیان به‌لام لییان جیابوون و له‌ سالی ۱۶۱۰دا، سه‌رۆک هۆزه‌کانیان که‌وتنه‌ به‌ر ئه‌و ته‌که‌ی وا به‌ موکرییه‌کان کرا و له‌ گه‌ل ئه‌واندا قه‌تلی عام کرا.

تۆپۆنیمی ئیستای «بییه‌ی» ئامیته‌یه‌که‌ (له‌ تورکی و کوردی). ئه‌و «به‌ئی» یانه‌ی وا له‌ گه‌ل «ئۆریاد» ه‌کان دا یه‌کیان گرتبوو، کێ بوون؟ من ته‌نیا ده‌توانم شارۆچکه‌ی «به‌ئی» له‌ تورکستانی چین و لای به‌ری رۆژئاوای «کوچا»^{۱۱۲} ده‌ست نیشان بکه‌م.

له‌ نووسینی فارسیدا، زۆرجار پیتی /ه/ له‌ جیاتی «سکون» ی مه‌غۆلی داده‌نری (سه‌حرای «کیئیر» ده‌بیته «کیه‌یر»، پروانه: ره‌شید، به‌رگی ۷، ل ۳۳) و له‌ ژیر شوین تیکرانی ئه‌و «ی» یه‌ی وا به‌ شوینیدا دی، /ئ/ به‌ هاسانی ده‌توانی له‌ فارسیدا بی به‌ /ئ/ ی. له‌ مه‌ل‌به‌ندی «بییه‌ی» دا [ناوی گوندی] «قاتانقور» ده‌که‌وتنه‌ به‌رچا و ته‌نیا ده‌توانی له‌ گه‌ل «قه‌ته‌نقیس» ی مه‌غۆلی به‌واتای لاواز و باریک به‌راورد بکری. ناویکی هاوچه‌شنیشی له «چارئۆمباق» دا هه‌یه‌ که «قیتانقور» بی.

له‌ پیتوه‌ندی «به‌ئی» (بییه‌ی) دا، کاریکی به‌سووده‌ ئه‌گه‌ر ناوی ناوچه‌ی «ئۆریاد» بیری له‌سه‌ر هیللی نیوان «مه‌راغه» و «میانه» (که‌ ئیستا «چارئۆمباق» ی پێ ده‌گوتری - به‌واتای چوار هۆز^{۱۱۳} و که‌وتۆته‌ به‌خشی «قه‌ره‌ئاغاج» ی سه‌ر به‌ شاری مه‌راغه‌وه). ئەم ناوه‌ سه‌یره‌ هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ ئالوگۆرکراوی «ئۆیرات» که‌ ناوی هۆزیکه‌ی خاوه‌ن هیزه‌ و له‌ میژووی ئیران دا زۆر جار باسی لیتوه‌ کراوه. پروانه: ره‌شید، چاپی به‌ره‌زین، ۷، ل ۱۰۷. ئەمیرانی ئۆیرات به‌شداریه‌کی چالاکانه‌ی ئه‌و ئاژاوه‌یان کرد که‌ دوا له‌ ناوچوونی ئیلخانه‌کان نرایه‌وه. پروانه: حافظ ابرو، چاپی ک. به‌یانی، ل ۱۴۸، ۱۵۶، ۱۶۰، ۱۶۸.

«ظفرنامه» ش، ب ۱، ل ۶۴۷، ده‌ستنیشانی «شیخ‌عه‌لی ئۆیرات» ده‌کات که حاکمی «ئه‌رده‌بیل» بوه له‌ سه‌رده‌می حکومه‌تی ته‌یموور دا، به‌لام له‌ ده‌سته‌لاتداریه‌تی شاعه‌بباس دا دیومه‌نه‌ که‌ ناوه‌که‌ وه‌ک «ئۆریاد» حووجه‌ کراوه. (له‌ وتاری «راولینسن»، گوڤاری «ئه‌نجومه‌نی شایانه‌ی جوغرافیایی»^{۱۱۴}، ژماره ۱۰، سالی ۱۸۴۰، ل ۵۸ دا، به‌ هه‌له «ئۆریاد» هاتوه و پیتیکی «ر» یی ئینگلیسی لێ زیاد کراوه).

گوندی «ئۆریادجیق» ئیستاش وه‌ک بیره‌ینه‌ره‌وه‌ی ناوه‌ کۆنه‌که‌ی، له «چارئۆمباق» ی ئیستادا ماوه‌ته‌وه‌ و زۆر ناوی دیکه‌ی ناوچه‌که‌ش هه‌ر بیجمی مه‌غۆلی یان هه‌یه:

چوکه ت (چوکه توی؟ به واتای «به بهردی بچوکه وه»)، مه که توو (مه که توی به واتای «سه وه ته»).

گوندیک به ناوی ئوریاد له به شی رۆژه لاتی سنه (به خشی قوروه) دا هه یه. پروانه: فرههنگی جوغرافیایی، ب ۵، ل ۲۹.

له باکووری رۆژئاوای بۆکان و سه رچۆمی ته ته هوو، ناوچهی «ئه ختاچی» (به واتای «زاوا») هه لکه وتوه که ئیستاش هه ره یه. ناوه که ی هیچ گومانیک پیتوهندی به «ئه سپی فه حل» هه وه هه یه (به تورکی «بیلتخی» پیت ده لیتن). زۆر گوندی ئه ختاچی (که ئیستا به سه ر دوو دیته ستاندا دابه ش کراوه)، ناوی مه غۆلییان به سه ره وه یه. ئه وه ی زۆر شایانی باس بی، ئه و گونده یه که ناوی «بورهان» ه و ته واویش له ناویکی ئیسلامی ده چی.

له کاتی که دا رهنگه چاوه روانی ئه وه بین که ناوه که له بنه رده دا «بورهان الدین» بی، به سه رسورمانه وه، له نه خشه ی نازه ربایجانی «خانیکۆڤ» دا^{۱۱۵}، گونده که به «بیرخان» ناوبراوه که شیتوه نووسینه که ی وه مه غۆلی ده چی. «بورهان»^{۱۱۶} به واتای «بوت» یا «په یکه ری بوودا» (پروانه، رشیدالدین، چاپی جان، پراگ، ل ۶۷): «شه کموونی بورخان»^{۱۱۷} به واتای «په یکه ری بوودا»^{۱۱۸}؟

هه بوونی گوندیک له باشووری رضاییه (ورمی) به ناویکی نزیک به و ناوه وه، واته «قوتلووی بورهانلوو» بۆچوونی ئیمه ده سه لمیتن. لیته دا «قوتلوو»، به واتای پیروژ و موباره ک، ده گه ریتته وه بۆ پیاوچاک (قیددیس) یک^{۱۱۹}.

«سونجاق»^{۱۲۰}، ناویکی مغولییه (پروانه، رشیدالدین، ب ۷، ل ۲۳۱) بۆ ئه میریکی سولدوز که له گه ل «هولاکوخان» دا هاته ئیران.

«تبت» (له فرههنگی جوغرافیایی دا به هه له «ته به ت» نووسراوه)^{۱۲۱}، دیارده به بوونی هیندییک «ته به تی» ده کا له وی و «ناخ - ته ته ر» له (له فرههنگی جوغرافیایی دا نییه)^{۱۲۲}، قۆل بۆ «ته ته ره سپی یه کان» راده کیشی^{۱۲۳}. ناچیت به واتای (باز)^{۱۲۴}، ته نیا بیچمیتکی دیکه ی «ناچید» هه که له «چارئۆمباق» ی مه راغه دا ده بیتری.

ناوی هه ریمی دراوسن، واته «قه ره له ر» (ئیستا سه ر به «مه راغه» یه)، سه ره رای ناوه تورکییه که ی، به کارهینانی زاراهه ی مه غۆلی «خه ره / قه ره» ده گه بیته که واتای «وه رزیر و کرێکار» ی هه یه^{۱۲۵}.

دورگی نیوان جهغه توو و ته ته هوو، میانداوای^{۱۲۶} پیت ده گوتری (به واتای «نیوان دوو پروبار») و له ناو گونده کانی ده وروبه ری دا، ئاوا بیه ک به ناوی «جه لیک» هه لکه وتوه (که هاوناوه که ی له «ئه رده بیل» یش هه یه). ئه م وشه یه له تورکی دا واتای یارییه ک ده دا (هه لوو کیتن) [له موکریان له کاتی گه مه ی «هه لوو کیتن» دا، زاراهه ی «ده چه لی؟» به کار ده هیتری. وه رگیتری]، به لام ئه گه ر نامۆوونی ئه م چه شنه ناوه [له ناوچه که دا] بخریته به رچاو، رهنگه بتوانری بییر له ده ست تیه وهر دراوی و شه ی «چه ربیک» بکریته وه که زاراهه یه کی مه غۆلییه (تسربیک) بۆ (چربیک) و هه ره ها بۆ ئه رکی «کوکرده وه ی باج». پروانه رشیدالدین، له زۆر شویندا.

له رۆژه لاتی بۆکان و لیواری راستی جهغه توو، ناوچه ی «سائین قه لا» هه لکه وتوه (ئیستا ناوی تازه ی «شاهین دژ» ی له سه ره و سه ر به مه راغه یه^{۱۲۷}). له زمانی مه غۆلی دا، «سه ئین»^{۱۲۸} مانای «باش / خاس» ده دا. شوینتیک دیکه ش هه ر به و ناوه له نیوه ریتی ئه به ره و زه نجان هه یه و گوندیکیش به ناوی سائین که وتوته باشووری ئه رده بیل. هه ره ها بستویه ک له نیوان ئه رده بیل و سه راب ناوی «سائین گه دیک» هه که له تورکیدا به مانای «بستوو / زینوو» ه.

گوندیکی شاهین دژ ناوی «ئاجه ری» یه. «راولینسن» (گۆفاری ئه نجومه نی شایانه ی جوغرافیایی، ژماره ۱۰، سالی ۱۸۴۰، ل ۴۰) ناوه که ی وه ک «ئاجاری» بیستوه به لام نووسینی له فرههنگی جوغرافیایی ئیراندا (ب ۴، ل ۵) «ئاجوری» یه که شیتوه ده ربینتیک خه لک خوازانه یه^{۱۲۹} به مه به ستی به ستنه وه ی شته که به فارسیه وه. ئاجور [له فارسیدا] واتای خشتی سوور ده دا.

ناوه راسته قینه که، له کورترکراوه ی وشه ی ئه سللی «ئاغاج - ئه ری» ده چی به واتای «پیاوی دارستان» که ناوی تایفه به ک بوه له هۆزی «ئوغوز». به گۆیره ی رشیدالدین (۷، ل ۲۵) «ئه ری» به شیک له فۆرماسیۆنی ئه وی دوایی [ئوغوز] بوه و ناوه که ی نوینه ری مه فهوومی مه غۆلی «هۆبین - ئیرگه ن»^{۱۳۰}، به مانای «خه لکی دارستان» ه. «ئاغاج ئه ری» یه کان ده بی پیت مه غۆل هاتبن [بۆ ناوچه که]. ابن الاثیر، ب ۹، ل ۱۷۴ ئاماژه بۆ «ابوالظفر ئه نوش ته گین - ئه ل ئاغاجه ری» ده کا که له سالی ۱۰۱۴/۴۰۵ دا هاویری له گه ل ئه میرزاده ی کورد «هیلال کوری به در» ده ست به سه ر کرا، ئه مه ش نیشانه یه کی بایه خداره بۆ ده سته لاتداری و هه ره ها بلا بوئه وه ی زۆر زووی «ئاغاج - ئه ری» یه کان.

دانهری «نزهت القلوب» (سالی ۱۳۴۰ز)، ل ۸۱، هیندیک به گومانهوه دهلی: ئەوان پيشتر به حاکمان (ی «خه‌لخال» له باشووری «ئه‌رده‌بیل») یان ده‌گوت «ئاغاجاری» (حکامش را آغا جريان می گفتند).

ناوه‌که، هه‌روه‌ها له ناوچه‌ی چاله‌ نه‌وته‌کانی باشووری ئیرانی‌شدا ناسراوه. له ناوچه‌یه‌ش، باش له شته‌که نه‌گه‌یشتون و به شیه‌ی ره‌سمی وه‌ک «ئاغا - جاری» له جیاتی «ئاغاج - ئه‌ری» نووسیویانه. پروانه: فه‌ره‌نگی جوغرافیایی ئیران، ب ۸، ل ۱۸، وشه‌ی «ئاغاجاری».

له نزیک بۆکان و به‌ری رۆژئاوا (ی نیوه‌ی ریتی ته‌ته‌هوو) ديه‌ستانی «تورجان»^{۱۳۱} هه‌لکه‌وتوه که ناوه‌که‌ی له ئیرانی ده‌چی و دانیشتوانی هه‌موو کوردن به‌لام تۆپۆنیمی‌که‌ی تیکه‌لاوی تورکی بوه. ناوی دوو گوند [ی ئەو ديه‌ستانه] سه‌رنج‌اکیشن:

یه‌که‌م «هه‌به‌کی» که بۆی هه‌یه له وشه‌ی مه‌غۆلی «هه‌باکی» گیرابێ به واتای «جال‌جالتۆکه» و دووه‌م «شیلان ئاباد»^{۱۳۲}. عونسوری شیلان بێگومان ده‌گه‌رپته‌وه بۆ رۆژانی رۆژووگرتنی گشتی و دابه‌شکرانی شۆر‌باو. پروانه: «مقدمه‌ الادب»، ل ۳۳۳ و هه‌روه‌ها «سلسله‌ النسب صفویه»، به‌رگی ۳.

ئەو ناوچه‌یه‌ی وا که‌وتۆته‌ نیوه‌رپتی چۆمی سابلاخ، به شیه‌ی ره‌سمی «ئیل ته‌یموور» ی بێ ده‌گوتری (ف ج، ب، ۴، ل ۶۶) و له ته‌له‌فوزی کوردیدا «بیه‌ل ته‌مر»^{۱۳۳}. پیتی /ی/ ته‌نێ زیادکراوه‌یه‌کی کوردییه‌ به‌ر له‌ فایلیکی سه‌ره‌تای وشه، بۆ وینه له یته‌خته‌چی دا^{۱۳۴}. «ئیل ته‌یموور» وه‌ک که‌سایه‌تیه‌کی «جه‌لایری» ناسراوه. پروانه: رشیدالدین، چاپی به‌ره‌زین، ب ۷، ل ۱۳.

گوندیکی ئەو ناوچه‌یه‌ (که فه‌ره‌نگی جوغرافیایی ده‌ستنی‌شانی ناکات)، ناوی «توختا»^{۱۳۴} بوه (دوور نییه «توختو‌غا»^{۱۳۵} بووی) که ناویکی گشتیه‌ له‌ نیو مه‌غۆل‌ندا. پروانه ناوی «به‌یاوت»^{۱۳۶} له رشیدالدین دا، ب ۷، ل ۳۶، که حاکمی «مه‌رکیت» بوه و هه‌روه‌ها لاپه‌ره‌ی ۹۲ («توقتا»)^{۱۳۷} و... هتد.

له خوارووی چۆمه‌که‌دا، ناوه‌ندی ئیداری «سابلاخ» هه‌لکه‌وتوه که ئیستا بۆته مه‌هاباد («مه‌ه» ده‌لاله‌تی ماد ده‌کات). له خوارووی ئه‌ویش دا ده‌شتاییه‌ک بۆ لای ده‌ریاچه‌ی ورمی ده‌کشێ که ناوچه‌ی شارویران پیکدینێ (پروانه خواره‌وتر له به‌شی «پاشکۆی دووه‌م» دا) و «شیلان ئاباد» یکی^{۱۳۸} دیکه‌ی لیه‌ (پروانه سه‌ره‌وته‌تر، له باسی تورجان دا).

له شیه‌وه ئاخافتنی تورکی تازه‌دا، ناوی گوندی «ئیندرکاش» هیندیک جار وه‌ک «ئاگری - قاش» ده‌بیستری به واتای «برۆی خوار» یاخود «هوندەر - قاش» به‌واتای برۆی به‌رز. وشه‌ی «هوندەر» ی مه‌غۆلی له تورکی تازه‌ریا‌جانی‌ش دا که‌لکی لێ وه‌رده‌گیرێ، به‌لام ریشه‌ی ئەو دوو وشه‌یه خه‌لکه‌خوازانه‌یه و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ناویکی کۆنی نه‌زانراو^{۱۳۹}. ناوچه‌ی «سولدووز» سووچی رۆژئاوای ده‌ریاچه‌ی ورمیتی داگرتوه که هه‌لگری ناوی هۆزی مه‌غۆلی «سولدووز» ه. پروانه رشیدالدین چاپی به‌ره‌زین، ب ۷، ل ۲۴۴. ئەمیرانی سولدووز له سه‌رده‌می دوایین ئیلخان‌کان دا، ده‌وریکێ گرنگیان گپرا و ته‌نانه‌ت بوون به جیگری دوکه‌سیان (زنجیره‌ی «چۆپانییه‌کان»).

ناوچه‌ی سولدووز که ده‌بی له سه‌رده‌می حاکمانی موکری، کوردی تیدا نیشته‌جی بووین، ئیستا ته‌نیا له «قه‌ره‌پا‌یاخ» ه‌که‌ کۆچه‌ره‌کان پیکهاتوه که دوا‌ی سالی ۱۸۲۸ له به‌شی «ئه‌وه‌په‌ری قه‌وقاز» ه‌وه هاتوونه‌ته ئه‌وی^{۱۴۰}.

وه‌ک له سیاییه‌کانی ئیتمه‌ ده‌رده‌که‌وی، ناوی مه‌غۆلی له تۆپۆنیمی ناوچه‌که‌دا ده‌توانی به‌هۆی پاشگری «توو» یاخود له‌ریگای به‌راورد‌کردنیان له‌گه‌ل ناوی که‌س دا روون بینه‌وه. سه‌باره‌ت به به‌شی یه‌که‌م، ئه‌وه‌ی باشی باسه‌که، «که‌ره‌فتوو» ه‌که هه‌ریمیکێ بچووکی دۆلی «ساروق» بێ (پروانه سه‌ره‌وته‌تر) و لیره‌ دا بوو که سیر ر. پۆرت^{۱۴۱} ه‌شکه‌وتیکێ به به‌رده‌ن‌ووسی یۆنانییه‌وه دۆزییه‌وه. پروانه: سیر. سته‌ین (جاده‌کۆنه‌کان، ل ۳۲۴ تا ۳۶۶)^{۱۴۲}.

به هۆی راپۆرتیکه‌وه رووناکی خراوته سه‌ر ئەم ناوه که سه‌باره‌ت به‌وه له‌شکره‌یه وا «ته‌یموور» له سه‌ربازگه‌ی خۆی له «ئاق - سه‌ی» (به فارسی «سفیدرود») ه‌وه ناردی بۆ «ساریق - قۆرغان»^{۱۴۳} و «کردتو» (پروانه: ظفرنامه، به‌رگی ۱، ل ۶۲۸). من دلنیا‌م که ئەو ناوه‌ی دواتریان، ده‌بی وه‌ک «کروتو» بنووسریته‌وه (پروانه: ن. پۆپ، «که‌ره‌ئۆتسو») به واتای هه‌بوونی دارستان له شانی باکووره‌وه. بوونی ناوی «که‌ره‌فتیسکایا»^{۱۴۴} - به کۆتاییه‌ رووسییه‌که‌یه‌وه، له کانگای ئالتوونی «ئه‌وه‌په‌ری بایکاال» (ناوچه‌ی «به‌رگوزین») پشتیوانی له مه‌غۆلی بوونی کاراکتیری ناوه‌که‌ ده‌کات.

زۆر باشوورتر له ناوچه‌ی موکریان، واته سه‌ر ریگای سه‌قز بۆ سنه، هه‌ریمیکه به ناوی «هۆبه‌توو»^{۱۴۵} (ئیستا به ره‌سمی «ئوباتو» ف.ج. ۵، ۲۶) به مانای «خاوه‌ن ئۆبۆ/ئۆبه» (بۆ ئه‌وه‌ی «ستونیکێ یادگار یا به‌ردیکێ سه‌رگۆز») پروانه رشیدالدین، چاپی جۆن، (G.)

53 - 47 (M. S, pp. 47 - 53): «برای نشان میلی ساختند که مغولان آنرا «اوبا» گویند». دهنگی زیادکراوی «ه» له پیش «ئوبا» شتیکی ئاساییه بۆ زمانی مهغۆلی کۆن^{۱۴۶}.

له باسی ئه و ئاوابیانه دا که به نیوی ئاوه دانکه ره وه و خاوه دانانی پیتشویانه وه کراون، ده توانین چهنده نمونه یه که له مهلبه ندانه بینه نه وه که دراوسیتی ناوچه ی موکریانن: له دۆلی ته نیشته چۆمی سه قز (که ده پزیتته ناو جه غه توو)، گوندی گه وه ی «مه رخوز» هه لکه وتوه که به رواله ت به نیوی هیندیک تا قمی مه سیحی مه غۆل یا «ئویغور»^{۱۴۷} و «مه رکوس»^{۱۴۸} کراوه. بهروردی بکه له گه ل ناوی با پیره گه وه ی «که ره دیت»^{۱۴۹} که «مه رغوز بویروق - خان» یان پیتگوتوه^{۱۵۰}. پروانه: رشیدالدین، ۷، ۱۲۳.

له دۆلی «میره دئ» (ی سه ر ریگای سه قز - بانه)، ئاوی گه لی «ته مۆغه» و «قه ره چهر» هه لکه وتوون. «ته موقه»^{۱۵۱}، ناوی شاریکی هۆزی «بارین»^{۱۵۲} بوه له سه رده می چه نگیزخان دا (رشیدالدین، ۷، ۲۶۴).

قه ره چهر (ف. ج. ۵، ۳۲۱) یش ویده چی مه غۆلی بی (و رهنگه مانای ره شتاله و سه وه بدا). بهروردی بکه له گه ل ناوی «توقوچهر»^{۱۵۳} (میژووی شاراه [ی مغول]، ۲۸۰) و ههروه ها له گه ل «توغاچار»^{۱۵۴} (رشیدالدین، چاپی جۆن، پراگ، ۹) و... هتد. له مه ر پاشگری «چهر» پروانه: Pelliot, La horde d'or, 52.

قه ره چهر ناوی یه کتیک بوه له با پیرانی ته میورییه کان. شوپنیکیش به ناوی «که ره چهر و ژ»^{۱۵۵} له چیرۆکه پاله وانیه کان ی رووسی (بیلینا)^{۱۵۶} دا هاتوه.

بۆ کۆتایی هینان به م ژماره کردانه م، ده بی ناوی گوندی «کۆنده لان» ی سه قز بینم (ف. ج. ۵، ۳۸۳). ئه م ناوه زۆر جار له میژووی مه غۆل دا هاتوه (هه رچه ند رهنگه خۆی له بنه ره تیکی مه غۆلییه وه نه هاتی) و واتای ره شمالی گه وه و خپوه تی سه حرابی ده دات به لām به گشتی بۆ خپوه تی شایانه به کار ده بری. پروانه نامه ی «ئه رغون خان»^{۱۵۷} بۆ «رۆی دو فرانس» (ئیراد بارانس)^{۱۵۸} که ده لئ: «له کۆنده لان نووسراوه».

«و. کۆتوبیز»^{۱۵۹} (Rocznik Orientalistyczoy, XVI, 1950, 376) ئه م «کۆنده لان» به ناوی شوپن ده زانی. ناوچه یه که له به شی باکووری چۆمی «ئاراس» - باشووری رۆژئاوی «شووشا» (ئه و په ری قه وقاز) - ناوی «کۆنده لان سوو» ی له سه ره و «که هه دلان» (ف. ج. ۴، ۴۳۶) ی نزیک «سه راب» یش دور نییه ئالوگۆرکراوی هه مان وشه بی.

ت: هۆز و خیل

پیشتر دیتمان که ناوی دوو هۆزی ناسراوی مغول «سولدووز» و «ئوبرات» هۆزی دانرانی ناون له سه ر ناوچه ی سولدووز^{۱۶۰} و ئوبرات (که ئیستا ناوی «چارئویاق» ی لی نراوه).

زۆر دوور له چاوه روانی ئیمه، ناوی هۆزی مه زنی «موکری» یه^{۱۶۱}. وا دیاره که س له ویتچوونی به رواله تی ئه م ناوه و وشه ی «مووکری»^{۱۶۲} ورد نه بوو بیتته وه که «تیئوفیلاکت»^{۱۶۳} وه ک هاوسیتی «ته ویات»^{۱۶۴} (ته بغه چ) له باکووری چین) له ده ور به ری ئه و سه رده مه دا که ئیمپراتۆر «موریشس»^{۱۶۵} له شگری ده نارده لیتواره کانی ده ری اچه ی ورمی، دیارده ی پیده کا.

هه رچۆنیک بی، «تیئوفیلاکت» ده توانی رینوینیکی مه ترسی دار بی: «موکری» یه که ی ئه و رهنگه خه لکیک بن که چینیه کان «مو - کی» (وو - کی؟)^{۱۶۶} و دواتریش «مۆ - هۆ»^{۱۶۷} یان پیده گوتن یان ئه وانیه ی وا له باکووری «کویریا» ده ژبان و «شاوانیس» به ناوی نه ته وه ی «تونگوز» ه وه^{۱۶۸} ده یان ناسینی^{۱۶۹}.

«هه وسیگ»^{۱۷۰} له سه رچاوه ی باسکراو، ل ۳۴۰ دا ئه و ناوه ی «تیئوفیلاکت» هیناوییه تی له شیوه ی «مورکیت/ مه رکیت»^{۱۷۱} دا ده نووسی و ئه وه ش ده سه لمینتی که رهنگه ئه و هۆزه به هۆی «مه رکیت» ی سه رچاوه مه غۆلییه کانه وه بنا سرتته وه^{۱۷۲}.

من ئه و لیته اتووییه م نییه له م پرسیاره بدویم به لām ده بینم که «بریتشنادیر»^{۱۷۳} «مو - کئو - لی»^{۱۷۴} له هۆزیک دیکه به ناوی «مه کرین»^{۱۷۵} جیاواز ده کاته وه. حوئجه ی وشه ی «مه کرین» زۆر جیی دلنیایی نییه). راسته که به گوتیه ی قسه ی رشیدالدین، ۷، ۹۰، «م. رکیت» له سه رده میتکدا «م. کریت»^{۱۷۶} ی پیتگوتراوه، به لām زۆر جیاواز له م دوانه، «ب. کرین» ه که پچ یان ده گوت «م. کرین»^{۱۷۷} (رشیدالدین، ۷، ۱۶۶) و ئه وان «نه مه غۆل بوون نه ئویغور»^{۱۷۹} به لām له چیا ئه سته مه کانی «ئویغورستان» دا ده ژبان^{۱۸۰} و ناوی تازده ی «قه یه چی» واته «شاخه وان» یان پیدرابوو.

له و سه رشیتوایییه گه وره یه دا، که له مه ر هاوانا و بوونی ئه و دوو هۆزه هاتوته پیتشی، نازناوی تاییه ت و پر به پیتستی «قه یه چی» یه کجار سوو ده خش ده نوینتی. چه نگیز «مه رکیت» ی له ناو برد. میژووی شاراه ی مه غۆل، به شی ۱۹۷ و ۱۹۸ و ههروه ها رشیدالدین، ئاماژه یان به هیچ «مه رکیت» یک له رۆژئاوا نه کردوه^{۱۸۱} له کاتیکدا ئه میان

په سندی نهوه دهکا که تا قمیټک (تایفه بهک) له «بکرین» هاورپیټی هولاکوټبان کرد و له شانشینه، (واته له ټیران) دا به «قه یه چی» (شاخه وان) و کوهره و ناسرابوون. ټیمه له کتیبی (ژیانی قه شهی نستووری به به لاهای سټهه له سووریا) «۱۳۱۷ - ۱۲۸۱) دا برکه یه کی یه کجار پروون بو باسی «قه یه چی» ده بیینه وه^{۱۸۲}.

به گوټره یه ټم سه رچاوه یه، نزیک به سالی ۱۲۹۷، سه ر یازه مه سیحیه کانی سه ر یازخانه ی «ئه ربیله» (هه ولیتر) عاید به هوزی شاخه وان ی «قه یه چی»، موسولمانی کی خاوه ن شکوټبان کوشت. مه غولی فیرقه ی نو ی موسولمانی «نه ورووز»^{۱۸۳} و هیندیټک کورد و عه رب، نابلقه ی قه لاکه یان دا. شه ر هیدی بو وه به لام له سالی ۱۳۱۰ دا، سه رله نو ی پهره ی سه ند و ټه ویش کاتیټک بو که «قه یه چی» یه کان له دژی ټه میری خوټبان - ټه میر زهینه دین بالوو - ټه و ټه میره ی که ټه رکی دابه ش کردنی مواجبی سی هه زار که سی له سه رشان بو سکالایان هیتایه باره گا.

ټیلخان ټه میری ده سټبه سه ر کرد و ټینجا موسولمان و کورده کان «ئه ربیله» [هه ولیتر؟] یان گه مارو دا و داوایان له مه سیحی و قه یه چی یه کان کرد له قه لا بیته خواره وه. «ټه میرچوټبان» ی خاوه ن ده سټه لات که له وه ده چوو پشتیوانی زهینه دین بی، قه یه چی یه کانی (ل ۱۶۷) گرتنه بن بالی خزی به لام موسلمان هکان گوټبان به وه نه بزوت و له ټه مری ده رچوون.

مه سیحی و قه یه چی یه کان که پروایان به به ټینییه کانیان کردبو هاتنه خواره وه و قه تللی عام کران و ټه و قه یه چی یه نه ش که له ناو قه لاکه دا مابوونه وه له سه ر دیواری شاره وه فریټدرانه خواره وه. له م چیروکه دا، هاورده سټی مه سیحیه کانی ناوچه له گه ل قه یه چی یه کان به ته و او ی ټاشکرایه.

نوخته یه که له م باسه دا بو ټامانجه که ی ټیمه گرنگه و ټه ویش ټه وه یه که قه یه چی و بو نمونه «بکرین/ مکرین» له هه ولیتر خاوه نی ده سټه لات ټیټکی زور بوون و رووادی دلته زینی سالی ۱۳۱۰ به ته و او ی نه بو هوزی له به ریه ک چوونی هوزه که، چون ته نانه ت ته یوو له کاتی له شکرکیشانی سالی ۸۰۳ / ۱۴۰۳ دا بو سه ر گورجستان که لکی له کارزانی «مکریت» به کان وهرگرت^{۱۸۴}.

دانه ری شه ر هفنامه (به رگی ۱، ل ۲۹۶ - ۲۸۸) ده لټی: «بنه چه کی حاکمانی موکری (حکام مکر) ناوچه ی باشووری ده ریاچه ی ورمی، ده گه رپته وه بو هوزی موکری که له شاره زوور دامه زرا و هیندیټک ده لټین لقیټکی «میرانی بابان» ن.

ټه و که سه ی وا شه ر هفخان به یه که مین ټه میری موکری ناوی ده با «سه یفه دین» به که ټماره یه کی زوری هوزی بابان و عه شایری دیکه ی کوردستانی له خو ی کو کرده وه و له سه رده می حوکمی تورکمانه کان دا (نیوه ی دو وهه می سه ده ی یازدهه م) «دریاسی گرت و له وټوه ده سټه لات ی به ره و ناوچه کانی «دو ل باریک»، «ئه ختاچی»، «ټیل ته سوور» و «سولدووز» پهره پیټدا.

ټیمه ده زانین که کوردی «هه زبانی» و «زه رزاری» (ټیستا زه رزا)^{۱۸۵} و هتد... بو ماوه ی چند سه ده له ناوچه که دا ټیابوون^{۱۸۶}. کوچی سه یفه دین به واتای ټه وه نییه که ناوچه که به کوټوټی کرابی، به لکوو هه نگاوټیکه بو یه کخستنی دانیشټوانی ټه و مه لبه نده له ټیر سه ر کردایه تی تا قمیټکی چه کداری نو ی دا.

ټه م چه شنه گوټرانکاریه ی ناو ریټکخراوه ی عه شیره ته کان، له میټووی کورد دا زور جار رووی داوه. سه روکه کانی موکری و ده ست و پیټوه نده کانیان ته نیا قورسای «عه شیرت» ټکی نو ی یان له سه رشانی وهرزیټ (ره عیه ت، گوټران) هکان و لق و پوی هوزه بچووک و لاوازتره کان زیاتر ده کرد. له راستیدا، پیش ټه و سه رده مه، هیچ ټیشاره ټیټک به هوزی موکری له ناوچه ی گوټلی ورمی نه کراوه و ټینسیکلوټیټدای مصر «مسالک الابصار» (که پیش سالی ۱۳۵۰ نووسراوه) له ناو لیسته ی هوزه کورده کان دا، ناوی موکری هه لده بوټی^{۱۸۷}.

سه رده می نیوان کوشتاری قه یه چی یه کان له هه ولیتر (۱۳۱۰) و نیوه ی دو وهه می سه ده ی یازده، چی تیټدا نییه و ماتریالی به رده سټیش، هیچ ټیشاره یه که به شه رح و به یانی ناوچه ی موکری ناکه ن جگه له و بو چوونه ی که ده لټی سه ر کرده تازه کان، نوټینه رانی ته و او به کورد کراوی «شاخه وان» پیټشوه کانی هوزی بکرین و مکرین و مکریت^{۱۸۸} بوون که له هه ولیتر له ناو کورده کان دا نیشته جی بوو بوون^{۱۸۹}.

ناوی هوزیټکی دیکه که سه رنجمان رابکیټیش، «دیبوکری» یه. ټم تا قمه عه شیره یه له شه ر هفنامه دا ناوی نه هاتوه، به لام «راولینسن» (له سه رچاوه ی ناوبراو، ل ۱۳۴) ناوی «دیبوکری» له ټیر ناوی «موکری» دا دینټ و ده لټی ټه مانه [واته دیبوکری] ده سټه لات ی دارایی و مالییان به سه ر هوزه که [واته موکری] دا هه یه. ټوسکارمان^{۱۹۰} دیبوکری وه ک دانیشټوانی سه ره کی ناوچه ی سابلاخ ناو ده با که له لایه ن «موکری» یه کانه وه بنده ست کراون. ره نگه ټه م بو چوونه زور له شوینی خوټدا نه بی، چونکه «دیبوکری» ش له ټاغاوه تی

دهوله مه‌ند و ره‌عیهت پیکهاتوه و بۆچوونه‌که‌ی «مان» ته‌نیا چینی سه‌ربه‌خۆی دووه‌هم ده‌گرتیه‌به‌ر. به‌روالته‌ت ده‌بئ دئیوگری له‌ گوندی «دئیوگر»^{۱۹۱} ه‌وه‌ هاتبن که ۱۱ کیلومتریکی که‌وتۆته‌ شانی باشووری سابلاخ (دیبه‌ - ی بوکر، وه‌ک چۆن «دیگورجی» له‌ شنۆ «دیبه‌ - ی گورجی» یه‌).

عونسووری سه‌خله‌تی ناوه‌که «بوکر» ه‌. له‌ سالی ۱۹۱۴ دا، بنه‌ماله‌ی دئیوگری په‌سندی ئه‌وه‌یان کرد که باپی‌ره‌ گه‌وره‌ی چوار جیل پی‌شه‌وه‌تریان «به‌یره‌م ئاغا» له‌ دیاربه‌که‌روه‌ هاتوه‌.

گۆرانی «به‌کر» ی عه‌ره‌بی بۆ «بوکر»، زۆروپچوو نییه‌^{۱۹۲} ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که ناوی بابه‌کر (ابوکر) ناویکی گشتی یه‌ له‌ ناو کوردان دا. به‌ له‌ به‌رچا و گرتنی ئه‌و راستییه‌ که هۆزی «مکرین»، «بکری» یشیان پی‌ده‌گوتری، ره‌نگه‌ بتوانری عونسووری «بوکر» وه‌ک شیوه‌یه‌کی جی‌اوازی «موگری» بناسری، به‌لام بۆچوونییکی وا، هیتندیکی سه‌خله‌تی له‌ ناوی گوند (ی دئیوگر) و هیتندیکی جی‌اوازی له‌ قایل/و/ و/وو/ دا پیکدیتی.

هۆزیکێ گرنگی دیکه‌ی کورد، که دانیشتووی به‌شی رۆژئاوای ناوچه‌که و سه‌ر لیواری باشووری گاده‌ر و سه‌رچاوه‌کانی زین، هۆزی «بلباس» ه‌. به‌ وته‌ی شه‌ره‌فخان، به‌رگی ۱، ل ۳۵۸، کۆنفیدراسیۆنی «رۆژه‌کی» (له‌ بدلیس)، خۆی له‌ دوو لق پیکهاتبوو: «بلباسی» و «قه‌والیسی»^{۱۹۳} که سه‌ر به‌ ناوچه‌ی «هه‌کاری» یه‌ (له‌سه‌ر زبی بچووک). له‌ راستیدا، ناوی قه‌والیسی ویده‌چتی له‌ ناوچه‌ی «بۆتان» ناسراوبی. هه‌کاری و بۆتان هه‌ردووکیان که‌وتوونه‌ته‌ شوینیکی دوور له‌ گۆلی ورمی. شه‌ره‌فخان له‌ بۆچوونی خۆی زۆر دلنیا نه‌بوه‌ و باسی نه‌ریتیکی دیکه‌ ده‌کا که به‌گۆیه‌ی ئه‌و، بدلیسی و قه‌والیسی (ره‌نگه‌ له‌ قۆناخیکێ دواتر دا)، سه‌ر به‌ «فیدراسیۆنی بابان» (ی شه‌ره‌زوور) بوون و ده‌گوتری که بنه‌چه‌کی موگری له‌وتیه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌. له‌ رۆژگاری ئیبه‌م دا، بلباس له‌ لاشانی زنجیره‌ شاخی «قه‌ندیل» ده‌ژین و بنه‌چه‌کی بنه‌ماله‌کانیان (ئوجاق) له‌ رابردوو دا، زستانی له‌ «میتزۆپوتامیا» و هاوینی له‌ «به‌رزاییه‌کان» (ی به‌شی رۆژه‌لاتی زنجیره‌ی قه‌ندیل ده‌برده‌سه‌ر. ناتوانین له‌مه‌ر بنه‌ره‌تی ناوه‌که واته‌ ئه‌و وشه‌یه‌ی که له‌ ناو هۆزه‌ مه‌غۆلی و تورکه‌کانیشدا نه‌ناسراو ماوه‌ته‌وه‌^{۱۹۴} ه‌یچ چه‌شنه‌ بۆچوونییکی ده‌ربهرین.

تیره‌یه‌کی^{۱۹۵} فیدراسیۆنی بلباس که ئیستا به‌ته‌واوی له‌ مه‌له‌ندی موکریدا نیشته‌جی

بوون، ناویان «مه‌نگور» ه‌. پسپۆری مه‌غۆلناس - پرۆفیسۆری خودا لیخۆشبوو «و. کۆتوین» جاریکیان بۆی نووسیم (۳۱ مارس ۱۹۳۵) که ئه‌و ناوه‌ ده‌یخاته‌ بیری «مه‌نگیت^{۱۹۶}». رشیدالدینیش ب ۷، ل ۲۵۳، ناوه‌که وه‌ک «مه‌نگقوت^{۱۹۷}» ده‌نوسی و ناوی ئه‌و ئه‌میرانه‌یان ده‌با که له‌ ئیراندا خزمه‌تیان کردوه‌. گوندیکی ناوچه‌ی سه‌راب (ف.ج، ۴، ل ۱۸۳) «مه‌نقوتای»^{۱۹۸}، به‌روالته‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی ناوی ئه‌میر «مه‌نگقوده‌ی»^{۱۹۹} (باوکی «قوتلۆغ - شا»، شاه‌ی به‌نیویانگه‌)، پروانه‌ رشیدالدین، ۷، ۲۵۴. له‌ ئاکامدا، ئه‌و بۆچوونه‌ نابی وه‌لابنری که بنه‌ره‌تی «مه‌نگور» ره‌نگه‌ هاوتا له‌گه‌ڵ «موگری» بی، هه‌ر چه‌ند مه‌نگور وه‌ک تاک، به‌ کۆی مه‌غۆلی «مه‌نگقوت» ه‌وه‌ نه‌به‌ستراوه‌ته‌وه‌^{۲۰۰}.

ناوی هۆزیکێ دیکه‌ی ئه‌و مه‌له‌بنده، «گه‌ورک» (له‌ رۆژه‌لاتی به‌ستیینی که‌لۆی) و «سوئسنی»^{۲۰۱} له‌ به‌ستیینی لای راستی، له‌ کوردی ده‌چن. سوئسنی که ناوه‌که‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی نوینه‌رایه‌تی «سوئسنی» ییکی کۆن ده‌کا، وا ویده‌چی که هی توژیکی نیشته‌جی بووی سه‌رده‌می زووی دانیشتوانی کورد بی. ناوی باپیرانیان: به‌ریاجی، مه‌لکاری، و ئالان، له‌ ئیرانی ده‌چتی. ئه‌وی دواتریان، که به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچا و هاوناوی ئالان (ئۆسیت) هه‌کانی قه‌وقازه، له‌ هه‌موویان سه‌رنج‌راکیش تره‌. ئیبه‌م ده‌زانین که ئالانه‌کان چه‌نده‌ها جار نفوزیان کرده‌ ناو «پارتیا» و «ماد» (پروانه‌ پیشتتر، [به‌شی ۳ - چاره‌نووسه‌ میتزوییه‌کان] په‌راوتیزی ژماره ۳۱).

پاشکۆی يهكهم

ليستهی زيادکراوی نهو شويتانهی وا ناوی مهغۆلييان لهسهره

له نيوان شهش تا ههوت ههزار ناو که له ژيتر عينوانی نازه ربايجان، له فه رههنگی جوغرافيايي ئيراندا هاتوون، من هه لباردهی هينديک ناوم (جگه له وانهی پيشو) پيکهييناوه و ليره دا به ريچکهی ئەلف و بيتی عه رهیی دهيان نووسم. جيا له ناوچهی موکری (باشوور) که پيشتر باسی ليوه کراوه، من نازه ربايجانم به سه ره ئەم مه لبه ندانه دا، دابهش کردوه:

(۱) رۆژهه لات: ئەرده بيل، سه راب، خه لخال، موغان

(۲) ناوه ندى: ته ورپز، ميانه، قه ره چه داغ

(۳) باکووری رۆژئاوا: خوئی، ماکو

(۴) باشووری رۆژهه لات: مه راغه

(۵) رۆژئاوا: ورمی، که ئیستا رضائيه به [دواى سالى ۱۹۸۰ سه ره له نوئ بۆته وه «ورمی». وه رگيتر].

به شوپن ناوی گوند يا ناوچه دا، ناوی ژماره يه ک مه لبه ند دینم. بۆ دۆزبنه وهی وشه ی به رانه به به ناوه که مترعاده تيبه مه غۆلييه کان، چاوم له پرۆفيسۆر ن. پۆپ کردوه. جيا له سيژده مه لبه ندى باشووری رۆژهه لات (موکری)، نهو ليسته يه په نجا نيوی گرتۆته به رخۆی، يازدهيان له ناوچه ی يه کهم، شازدهيان له ناوچه ی دووهه م، هه شتيان له ناوچه ی سيته م، دوازهيان له ناوچه ی چواره م و سێ يان له ناوچه ی پينجه من:

(۱) ناچاچی (۱) به واتای باره به ر؛ (۲) ئەره تان (۲) = سه ره ژکی ده که س (۲۰۲: ۳)

ئوراتلوو (۲) = سنعاتکار (ئورات)؛ (۴) ئەره قوون (۴) = ئەره غوون؛ ناوی شه خس (۵)

ئه رکه وين (۳) = مه سيحيه کان (ئره ئوين)؛ (۶) ئۆرگۆتين (۲) = شوپنی هوردووی

سه ره ژک (ئۆرگۆته ن)؛ (۷) ئەله پا قووت (۲) = چيني خاوه ن ماف و ده سته لات؛ (۸) ئالقوو

(۴) = ناوی شه خس (ئالغوو) (۲۰۳: ۹) ئۆنه ر (۴) = ناوی شه خس؛ (۱۰) ئۆلامچی

(۴) = ئەوه که سه ی ئالف و تفاق بۆ کيبه رکيبی ئەسپ دیني؛ (۱۱) ئۆنگووت (۱) = ناوی

هۆزی ئۆنگووت؛ (۱۲) باره چوق (۴) = ناوی تايبه ت (۲۰۴: ۱۳) بارووق (۱، ۴) =

گه وره و به رين (به روغ)؛ (۱۴) به خله چی (۳) = بوخچه دروو؛ (۱۵) به رانقاز (۱) =
 بالی راست (به ره نقه ز)؛ (۱۶) بلارقوو (۵) = مالى ونسو (۲۰۵: ۱۷) بولقان (۴) =
 ناوی مييينه (۲۰۶: ۱۸) تووپوولقا (۱) =؛ له مغولی ده چن؛ (۱۹) توودان (۳) = ناوی
 شه خس (تۆدۆيۆن) (۲۰۷: ۲۰) توولاچی (۱) = راوچی که رويشک؛ (۲۱) جاليق (۲) =
 بوت؟ (۲۰۸: ۲۲) چارنۆيماق (۴) = چوار هۆز (مه غۆلييه که ی «ئه يمه ق» ه)؛ (۲۳) چوکه توو
 (۴) = به به ردی بچوکه وه؛ (۲۴) سائين (۱) = باش، چاک؛ (۲۵) ساتی (۲) = ناوی
 شه خس (۲۰۹: ۲۶) سه پوورغان = گومبه ز (سه بووغه ن)؛ (۲۷) عه ره قتوو (۲) = بۆ
 پاشگری توو؛ (۲۸) قانچی (۲) = قۆل؛ (۲۹) قه رتاقه و ل (۴) = بۆ پاشگری «ه و ل»؛
 (۳۰) قسووتان (۳) = ماسيگه (۲۱: ۳۱) کاردچين؟ (۲) = ناوی مييينه،
 که ردووجين (۲۱: ۳۲) کيوی (۱) = هۆزی کويی (۲۱: ۳۳) مانقوتای (۱) = ناوی
 شه خس (۲۱۳: ۳۴) مه رگه ن (۳) = راوکه ری وریا؛ (۳۵) مه رگيد (۲) = هۆزی مه رکيت؛
 (۳۶) مه که توو (۲) = مرۆفی فيلباز؛ (۳۷) مووخور (۳) = بي هه ست، کورت (موقور)؛
 (۳۸) موڤيل (۱) = گيلاس (موڤيل)؛ (۳۹) ناچيد (۴) = باز [بالنده]؛ (۴۰) نه چيق =
 ته نبه ل؛ (۴۱) ناڤوور (۳) = ده رباچه؛ (۴۲) هاروولان (له سيلوانا (۵)) = هۆزی
 ئەرولان (ئه روله ت).

پاشکۆی دووهه م

توتی کۆن له تۆپۆنیمی ناوچه: «پهرسوا» و «دهریاوسا» روانینی خیرامان بهو «کارتی ویزیت» انه دا که مهغۆل له ناوچه باشوورییه کانی دهریاچهی ورمی بهجیتی یان هیشتون، تهنها دهمانباته سهر دوایین توتی له تۆپۆنیمی ناوچه که (واته سهدهی ۱۳ و ۱۴). بهزوییه کی زوو دوای ئه و سهردهمه، مهغۆله کان بههۆی دانیشتونای تورکه وه^{۲۱۴} توانه وه. ژمارهیه کی که میشیان رهنگه له لایهن کورده وه توایتنه وه، گهرچی رواله تی تیپیکالی ئه میان [= کورد]، تیکه لاییه کی ئه وتۆ نیشان نادات.

دهکری کهم و زۆر بلتین که حهوزهی چۆمی که لوی (زبی بچووک)، ناوی تورکی - مهغۆلی تیدا بهرچاو ناکه وی به لām له ناوچهی باشووری دهریاچهی ورمی ده توانین شوینی ئاشکرای هیلتیک ههلبگرین که له لایه که وه، دوا پاژی «کهندی»^{۲۱۵} تورکیان به شوینه وه (وهک شهرف - کهند و عیسا - کهندی) یان پاشگری وهک «لیق» یان گرتوه یاخود عونسوری به ئاشکرا تورکی وه کوو «ئاغاج» و «بولاق» یان ههیه، له لایه کی دیکه شه وه لیزگه ی ئه و ناوه کوردییانه ی وا به «ئاوا» (آبادی فارسی) کۆتاییان پین دئ یان ئه وانه ی پاشگری ئیرانیان ههیه (کۆی «ان» یا «هکان») یا ئه وانه ی به «کانی» (کانیه رهش) یا «گرد» (گرده سوور) دهست پیده کهن، یاخود عونسوری به هاسانی ناسراوی کوردیان ههیه، وهک «باسکه دریش» (چنگال) «کونه مشکه» و... هتد. زمانی کوردی هیشتا به ته وای زمانیکی ناسراو نییه و زۆر وشه ی تیکنیتیکی له زمانی کوردیدا، چاوه روانی روونبوونه وه.^{۲۱۶}

له ده ره وه ی توتیه کوردییه کان، تورکی یا مهغۆلی بوونی هیندیک ناوی ئاسایی له تۆپۆنیمی ناوچه که دا، جیگای سه رنجن. گومانی تیدا نییه که تا قمیتیک ناو به تاییه ت له حهوزه ی «گادهر»، مه سیحی ئارامیین، وهک: «سه رگیس»^{۲۱۷}، «دینها»^{۲۱۸} (به واتای ده رکه وتنی [عیسا])، سه لۆس^{۲۱۹} و «بیم سورت» (به واتای منبه ری بچووک، که ئیستا «بیم زوته»^{۲۲۰} ی پیده لین). پروانه: ف. ج. بهرگی، ل ۹۴.

واهه یه تاییه تمه ندیی جیاوازی ئه و «ئارامی» یانه ی له مه لبه ندی نیوان «سه رده شت» و «بان» و ئه و شوینه دا رهنگی دابیتنه وه، که وا چۆمی «که لوی» به ره و «مبیزۆپۆتامیا» خول

ده خواته وه. له م شوینه دا، ده توانی ناوی وهک «شمۆله» (ف. ج. بهرگی، ل ۳۰۴: شه موعیلا)^{۲۲۱} و «شیلما»^{۲۲۲} له سه رده شت و «سیه وما» له بانه (به راوردی بکه له گه ل «سیما» ی سوربانی به واتای کشتوکال)^{۲۲۳} و هیندیک ناوی وا بدۆزییه وه که به «بج» ده ست پیده کا (بج ی [ئاشووری] = مال؟) بو نمونه: بیتوش، «بیران» و «بیتوره»^{۲۲۴}. به لām ناوی «ئالوت»^{۲۲۵}، «ئه رنه بووس» (ئه ربه نووس؟)^{۲۲۶}، «دوونیس»^{۲۲۷}، «گادهر»، «گاگه ش»^{۲۲۸}، «له گز»^{۲۲۹}، «نه لۆس»^{۲۳۰}، «نه رزه میس»^{۲۳۱}، «ته یه ت»^{۲۳۲} و هتد... که له به شی رۆژئاوای ناوچه که دا بلا و بوونه ته وه، ده بج چ بن؟

ئه وه ی که ده توانین شوینی هه موو شوینه وارێکی «پیش - ئیرانی» واته میرنشینه زاگرۆسییه کانی وهک «سوریکه ش»^{۲۳۳} (سه قز؟)، «لارویت» له مه لبه ندی ئه للابیریا و... هتد؛ له ناوچه ی بهر توتینه وه ی ئیستاماندا هه لبگرین یان نا، کاتیک روون ده بیتنه وه که لیسته یه کی ته و او مان له سیما ی جوگرافیایی ناوچه که (دۆل و شیو، بواری، ریتچکه و رووباری بچووک) به ده سه ته وه بج.

تۆ بلتی «ترکه ش»^{۲۳۴} له ناو مه نگورایه تی و لای رۆژئاوای «که لوی» یا «ترکاشه»^{۲۳۵} ی نزیک بۆکان - ف. ج. بهرگی، ل ۱۲۰؛ ره نگدانه وه ی ناوی «تکریش»^{۲۳۶} بن له خاکی «ماننا» (پروانه: ل. واترمن، نامه گه لی پادشاهی، میشیگان، ۱۹۳۰، ۱۳۱)؟^{۲۳۷} یا بلتی ناوی «ئیندرقاش»^{۲۳۸} که گۆری به ردینی «فه قره قا» که وتۆته نزیکییه وه، عونسورێکی بۆ به راورد کردن له گه ل ئه و «ترکه ش»^{۲۳۹} و «سوریکه ش»^{۲۴۰} هه ی وا «سارگۆنی دووهه م» ناوی بر دوون تیدا بج؟

ئه م چه شنه ته نگ و چه له مانه ده بی له لایهن پسپۆرانه وه چاره سه ر بکرین، به لām بۆ ئه وه ی منیش ئاکامی کم له وتاره که ی خۆم وه رگرتب، ده بج هیندیک سه رنج و بۆچوون له مه ر دوو ناوی پتوه ندیدار به توتیکی کۆنتری تۆپۆنیمی ناوچه که بخه مه بهرچاو:

(۱) ئه وه راستییه کی زه فه که ئاشوورییه کان ناوی دوو نه ته وه یان له باشووری گۆلی ورمی هیناوه: «مه دا» (یه که مجار له ۸۳۶ پیش ز) و «په رسوا»^{۲۴۱} (یه که مجار له ۸۴۴ ی پیش ز). ئه م خه لکانه ده بی نوینه ری نفووزی زۆری مادی و ئیرانییه کۆنه کان بن پیش ئه وه ی که ئه وی دواییان به ره و باشوورتر واته ناوچه ی «فارس» ی ئه مرۆ (پارس)^{۲۴۲} بروات و ناوی خۆی [به ناوچه که] به خشی.

له باسی له شکرکیشانه که ی سالی ۷۱۴ ی پیش زایینی خوئی دا بهرهو باشوور، سارگونی دووهم دهلی: له «لاروه ته»^{۲۴۳} هاته خواروه بو ناو «پهر - سو - اش»^{۲۴۴}. په رسوا ویده چن تاقه شویتیک بی له ناوچه که (سه رگادهری خواروو - نزیک سووچی باشووری گوئی ورمی) که بیروای پسپوران له سه ر شوینایه تیبیه که ی هاوده ننگه. من ده بی له م باسه دا به تاییه ت پی له سه ر واتای «هاتنه خواروه» داگرم: ناوچه ی به پیتی گادهری خواروو به ناویک ده ناسری که له بنه ر تدا مه غولییه واته «سولدووز». له سه رده می پیشکه وته کانی ئیسلامدا، ناوی «نیریز»^{۲۴۵} بوه (له «بلاذری» ل ۳۳۱د، به هله نیریز نووسراوه) و من به «نیریز»^{۲۴۶} ی ده زانم به واتای رژانه خواروه^{۲۴۷}؛ خه لک بو گه یشتن به شویتیک و، ده بوايه [له ناوچه شاخاوییه کانه وه] بهاتیا نه ته خوارئ.

«سارگون» له «په رسوا» وه به رهو «میسیسی»^{۲۴۸} له خاکی ماننا هات. میسیسی ده بی که وتیبیه به شی خوارووی ته ته هوو و شانی چه پی نهو لیوا ره ی چومه که وا «مینوا»^{۲۴۹} شای ئورارتوو، به ر دنوو سیکی بزماری لی به جیه یشت و تیبیدا گوتبووی دوا ی سه رکه وتنی به سه ر ماننا دا، کاخیک ی له «مه یشته خه»^{۲۵۰}؟ بنیات ناوه^{۲۵۱}.

له وانیه که میسیسی و مه یشته خه ئیشاریه که بن به هه مان شوین که «میلیکی شقیلی» له لیکولینه وه کانی دا دهستی که وتوون (۱۹۴۹) ^{۲۵۲}. من لام وایه قه لای روخواوی «په سوئی» چ له رووی فونیتیکه وه و چ له باری جوغرافیاییه وه مافی نه وه ی هه بی بلئی نوینه رایه تی «په رسوا» ده که م. «یاقوت» (به رگی ۱، ل ۶۲۶) که خوئی سه ری نهو ناوچه بچوو که ی دابوو، ناوه که ی وه ک «بسوی» حونجه ی ده کا که به رواله ت هه مان «په سوئی» یه. هه روه ها بروانه نزهت القلوب، ل ۸۷.

شپوه نووسینه تازه که ی [له فارسیدا] «پسوه» یه. ژماره یه کی زوری نهو حاله ته له فارسی تازه دا هاتوه پیشی که دهنگی /ر/ پی کون له ناو تاقمی جوړبه جوړی کونستان دا له ناوچووبن. بروانه: Horn, "Grundriss d. Iran", Phil, 1, 2, 89, 98 و هه روه ها له ناوچه ی ژیرپرسیاری ئیمه دا، ده بی زور ده ستله تی دیکه هاویه شیبان له کورت و هاسان کرده وه ی نهو ناوه کونانه دا کرده ی که ئیمه تیبیان ناگه بن. «په سوئی» - هه ر له ریگا خوشه که ی «لاجان» (ی نزیک به سه رچاوه کانی «که لوی» که ده رژیته ناو ده جله وه) تا شویتنی نفوزه که مه که ی «گادهر» ی سه ر به حه وه ی ده ریاجه ی ورمی - له شه ر و

پیکه له پیرانی ناوچه که دا، ده ورکی گرنگی بینیه. بناغه ی وردبوونه وه له [میژووی] «په سوئی» له سه ر شه ر و پیکدادانی نیوان هوزه کورده کان دانراوه. بروانه: شه ر فنامه، ۱، ۲۸۰ و به راوردی بکه له گه ل G. Hoffmann, Martyrer, 245

نه گه ر «په رسوا» کان له ده شتی به پیتی سولدووز ژبا بن، شویتیک ی وا، ده بی بنکه ی سه روه شتی بووبی بو به ره ی پیشه وه ی شه ری دژ به باشوور و سارگونی دووهم ره ننگه له هه مان شوین «هاتیبیه خوارئ» و چوویته ناو ولاته که یان. له عه یینی کاتدا واهه یه ناوی «په سوئی» وه ک تابلویه کی راگه یان دن بووبی هه م بو دوژمن و هه م بو هه موو میوانیک ی ناشتیخواز که نهو «به ره» یه ی تیپه ر ده کرد. نهو «په سوئی» یه ی من له سالی ۱۹۱۱ دا چاوم پیتی که وت ته و او ویران بوو. به لام له ته رح و ره سمی ناو کتیبی «جاده کونه کان» ی Sir A. Stein سالی ۱۹۴۰، ل ۳۰۵ و ۳۵۸د، ده توانی داوه ری له سه ر کاراکتیری به هه ییه تی چیا که ی بکه ی.

۲) ده شتی خوار چومی «سابلاخ»، ناوی «شارویران» ه (شه رویران له فارسیدا به واتای «شاری کاول» ه) و له لایه ن «سیر ه. راولینسن» (هه مان سه رچاوه، ل ۱۹، ۳۸ و ۷۴) و هه روه ها له لایه ن «دو مورگان» و «سیر ئ. سته یین» (کتیبی «جاده کونه کان» ل ۴۰۸ تا ۴۱۲) ه وه په نجه ی بو راکتیراوه.

شویتیک ی نه م ناوچه یه «ده ریاس»^{۲۵۳} که به گویره ی شه ر فنامه، ل ۲۸۸ تا ۲۸۹، موکریبه کان دوا ی هاتنیان له روژنا و او، له ویدا نیشه جی بوون. راولینسن ناوه که ی ده زانی به لام نهو ناوچه یه ی نه گرت به رچاوه که «ده ریاس» ی تیدا هه لکه وتوه (هه مان سه رچاوه، ل ۱۹). له لایه کی دیکه وه، ناوه که ی له گه ل «ده ریاسا»^{۲۵۴} ی «به تله میوس» به راورد کرده و هه ر له شانی نه ودا په نجه ی بو گوندی «سرگان»^{۲۵۵} (له شنو و به شی ژوو ورووی چومی گادهر) راکیشاوه که بو ی هه یه نوینه رایه تی «سنکه ر»^{۲۵۶} بکا وا به تله میوس لای ده ریاسای دانا بوو.

«سرگان»، وه ک پیشتر له لایه ن «ن. ف. خانیکوف» ه وه باسی لیوه کراوه^{۲۵۷}، ده توانی وه ک «سنگان»^{۲۵۸} بخوینریته وه. راولینسن هه روه ها (هه مان سه رچاوه، ل ۷۴) لای وایه که سرگان (سنگان) ره ننگه هه ر نهو شوینه بی که ئیمپراتور «موریشس» کاتیک له سالی ۵۸۹ ی زایینی دا، له شکر ی بیزانی بو پشتیوانی خه سه روی دووهمی

ژئیر حیمایه تی [خۆی] نارد، له سههر ریگای چوونی بۆ چهوهزی ده‌ریاچهی ورمی چاوی پیتی کهوت^{۲۵۹}. ئەم بۆچوونە ی دوایی زۆر له راستی نزیکه چون «سنگان» دەروانیته ئەو بستووی که له شکرکه له میزوپۆتامیاوه به‌ویدا تیپەر دهبوو. له‌باری فۆنیتیکه‌وه به‌رانبەر دانانی «ده‌ریاس» له‌گه‌ڵ «ده‌ریاسا» زۆرمان وه‌سوه‌سه دکات. «ده‌ریاسا/ ده‌ریاس» ی نزیک «په‌سوئ» (پروانه سه‌ره‌وه‌تر) به نزیکایه‌تی ده‌نگه ئیترانییه‌که‌یه‌وه، ده‌بی پشتیوانیکی دیکه بی بۆ دۆزینه‌وه‌ی شوینی «په‌رسوه» ی ئیترانی^{۲۶۰} له لیواری رۆژئاوای ده‌ریاچه‌ی ورمی.

پێویسته ئیمه «هه‌ویت»^{۲۶۱} «سیره‌گه‌نون»^{۲۶۲} ی بیزانسی له‌گه‌ڵ «سنگان» و هه‌لکه‌وتی «ده‌ریاس» بپارتیزین به‌لام ناسینه‌وه و جیا‌کردنه‌وه‌یان له «سنگه‌ر» و «ده‌ریاسا» ی به‌تله‌میوس تووشی موشکیله‌ی زۆر دی. به‌گۆره‌ی قسه‌ی به‌تله‌میوس (به‌رگی ۶، فه‌سلتی ۲)، ده‌ریاسا و سنکه‌ر له‌و شوینانه‌ی خواری هه‌لکه‌وتبوون:

ده‌ریاوسا	۳۰	۸۷
سنکه‌ر	۳۰	۸۸

له ئاکامدا، هه‌ردوکیان ده‌که‌ونه سه‌ر دوو هیللی ریک؛ ته‌نیا «سنکه‌ر» هیندیک که‌وتۆته لای رۆژهه‌لاتی ده‌ریاساوه. ئیمه هه‌روه‌ها ئەو [زانبارییانه‌مان] هه‌به:

ئه‌که‌به‌ته‌نه ^{۲۶۳}	۱۰	۸۷
فه‌ره‌سپه ^{۲۶۴}	۳۰	۸۵
ئه‌رگه‌زنه‌نه ^{۲۶۵}	۳۰	۸۹

ئه‌گه‌ر «ئه‌رگه‌زنه‌نه»، زه‌نجان بی، «فه‌ره‌سپه» ش مه‌راغه‌یه (بلاذری، ل ۳۳۰: ئه‌فه‌ره‌روود) - وه‌ک له گۆفاری «سواس» یشدا وا دانراوه^{۲۶۶} ئینجا ده‌بی «سنکه‌ر» له نزیک هه‌مه‌دان، له شوینیکی نزیک به سه‌رچاوه‌کانی چۆمی «قزل ئوزن» (سفیدرود) هه‌لکه‌وتی و دووریش نییه نوینه‌رایه‌تی «سنه»^{۲۶۷} ی ئیستا بکا (بلاذری^{۲۶۸}، ل ۳۱۰: «سیسه‌ر»^{۲۶۹}).

له هه‌ل و مه‌رجی ئیستادا و به هه‌موو ئەو خاله تاریک و نادیارانه‌وه وا له‌مه‌ر «سنه»

و «سنکه‌ر» ی به‌تله‌میوس هه‌ن، ئەرکی دا‌بینکردنی شوینایه‌تی «ده‌ریاسا» له رۆژئاوای سنکه‌ر، کاریکی زۆر ئه‌سته‌مه و چاره‌سه‌رناکری. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، «ده‌ریاس» ی ناوچه‌ی شارو‌پیران و هه‌لکه‌وتنی له‌لای رۆژهه‌لاتی ئەو شوینه‌ی وا پروا ده‌کری «په‌رسوا» بی، هه‌موو سوودیکی نارکیۆلۆژی و هه‌روه‌ها رواله‌ته ئیترانییه‌که‌ی خۆی ده‌پاریزی.

لیکۆلینه‌وه‌ی ئیستامان له‌مه‌ر توپژی تایه‌ت به «ناوی شوین» له مه‌له‌ندیکی بچووک، پێویستی به‌کورت و موخته‌سه‌ر کردنه‌وه نییه. ئەو ناوه مه‌غۆلی و تورکیانه‌ی وا له کاره‌که‌ی من دا خراونه به‌ر ئەزمونکاری، گه‌لیک له‌و ناوه ئیترانییه‌نه‌ش قورس و ره‌قترن که به درێژی زه‌مان چه‌نده‌ها جار تووشی گۆرانکاری هاتوون.

توپیینه‌وه له‌م ناوانه، له‌ بوا‌ری «فیلولۆژی» دا، کاریکی سه‌رنج‌راکیشه. ئامانجی راسته‌وخۆی منیش له‌ وتاره‌که‌دا، هه‌ل‌خاندن و پالپیتوه‌نان بۆ نزیک بوونه‌وه‌ی سسیتما‌تیک له‌ توپۆنیمی سه‌ره‌زمینی کۆنی ئیران بوو.

توپۆنیمی - وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌کی یارمه‌تیده‌ر بۆ ئەرکی میژوونووسان، ده‌بی له‌ داها‌توودا شوینی خۆی به‌ ته‌نیش «سکه‌ناسی»^{۲۷۰} و «تاته‌نووس خویندنه‌وه»^{۲۷۱} وه‌ بدۆزیته‌وه*.

* سۆ و تازی من له‌ لیزگه‌ی مه‌غۆل ناسیدا، بریتین له:

1) "A Mongol decree of 720 / 1320 to the family of Shaykh Zahid", BSOAS, XVI, 3, 1954, 515 - 27.

2) Pür-i Baha's "Mongol" ode, BSOAS, XVIII, 2, 1956, 261 - 78

3) Pür-i Baha and his poems, Charisteria Orientalia, Praha, 1956, 186 - 201

که‌مبڕیج، 1957/2/5.

پهراویزی ناوی مغولی شوین

× نهم وتاره، له سهرچاوهی خوارهوه وهرگیراوه:

*Mongol Place - names in Mukri Kurdistan, (Mongolica,4) by V. Minorsky. Bulletin of School of Oriental and African Studies,

[بولتهنی قوتابخانهی رۆژههلاتی و ئهفریقی - لهندهن]

19/1, 1957, pp.58 - 81.

1. V. Minorsky

(۲) زانستی لیکۆلینهوه له هۆگهلی دانرانی ناو لهسهر چۆم و کیتو و گوند و ناوچه؛ وجه تسمیه

Element (۳)

(۴) [Province، محافظه]

(۵) [فرهنگ جغرافیایی ایران، ج ۱ تا ۱۰، عباسعلی رزم ارا، ۱۳۲۰، تهران؟]

(۶) [نهم دابهشکرانه ئهمرۆ، ئالوگۆزی زۆری بهسهردا هاتوه و بۆ نمونه، ئوستانی پینجهم کراوه به سئ ئوستانهوه: کرماشان، کوردستان، هممهدان و ئیلام. ههروهها ئوستانی چوارهم خۆی بوه به چوار ئوستان: نازهربایجانی رۆژههلات، نازهربایجانی رۆژئاوا، ئهردهبیل و زهنجان].

(۷) ناوه غهیره فارسییهکان (تورکی، کوردی و ئارامی)، به پیتی حوئجه (pronunciation) فارسییهکیان کراونه ته لاتین و بهشیکیان بریتین له بابهتی «نهزری» بچ خهوش و نووسرانیان به پیتی عهدهبی تووشی ههلهمان دهکات [وهک چۆن وشهیی] «دورکه - تهرگون» له جیاتی دورگه - ته رکوئین» دانراوه (به رگی ۴، ل ۲۹۰) و «قه رگ» له بری «قرق» نووسراوه (ب ۴، ل ۵۲۳) و «نالوس» کراوه به «نه لوس» ... هتد) تهرتیبی ئهلف و بیتی لیسته کهش زۆر جار نادروسته.

(۸) کاتیکی زۆر دهبات تا بزانی که ناوی تازهی «شاهپور» دهگه ریته وه بۆ «سه لماس» و «دیلمان» بۆ «دیلمه قان» ی کۆن. [شیاوی باسه که دوا ی سالی ۱۹۸۰، ناوی شاهپور سه رله نوێ کراوه ته وه «سه لماس»]. نووسراوه و میژوه کانی پیشوو گه لیک شیوهی کۆن و له کارنه هاتوو ی ئه و ناوانه یان تیتدایه؛ بۆ نمونه، ناوی «باسمنج» (له رۆژههلاتی ته ورتیز، ف. ج، ۴، ل ۷۴) له «عالم ارا» دا، ل ۶۵۷ وهک «فه هوسفه ج» هاتوه. به پینچه وانه، له ف. ج، ۵، ل ۳۰۷ دا ده توانی ناوی گوندی ئیستای «په ریسپه» ببینی (له هممه دان) که به شیوهی «فه رسه فه ج» نووسراوه.

9. Visiting Cards

(۱۰) پروانه:

G. Hoffmann, "Auszüge aus syrischen Akten persischer", Märtyrer, 1880.

(۱۱) پروانه:

H. Hübschmann, "Die altarmenischen Ortsnamen", in "Indogermanische Forschungen", 16, 1904, 197 - 490

12) Billerbeck

13) W. Belck

(۱۴) پروانه:

M. Streeck, "Das Gebiet d. heutigen Landschaften Armenian, Kurdistan und Westpersien", zeit. f. Assyriologie, 14, 1899, 103 - 72.

15) Thureau - Danguin

16) Forrer

17) E. Speiser

18) Herzfeld

19) W. Tomaschek

20) Nearch's cruise in the Persian Gulf.

21) The great "Khorasanian" high way

22) The roads across the Central Desert.

23) W. W. Tarn

24) J. Marquart

25) Ptolemy's catalogue of Median place - names

26) C. F. Andrea

(۲۷) Pauli - Wissaw's Real Encyclopaedia نهم کتیبه له پیتی "A" تپه ر ناکات. هیندیک بابه تیش له سهر جوگرافیا (ی پیش سالی ۱۹۰۰)، له سهرچاوهی خواره وده دا هاتوون:

Grundriss der Iran philologie, 2, 371-3, - 387 - 94(W. Geiger) and 605 - 11 (F. Justi)

28) Windschmann

29) Geiger

30) Nöldeke

31) H.W. Bailey

32) W.B. Henning

33) Karta

کۆچکردنیان به رهو روژئاوا، هاتۆته نازهربایجان و «ئهوپه پری قهوقاز». بروانه خوارهوهر [پاشکۆی دووههم].

48) Basin

(٤٩) [مینیورسکی له شپۆهی Tatavu ی دا نووسیه]

50) S. H. Shipley

51) {archaeological}

(٥٢) بروانه وتاره که ی پیتشوم به ناوی «کیلهشین و شوینه وارکۆنه که ی حهوزی گۆلی ورمی» (به روسی) "The Kela - shin and the earliest monuments in the basin of Lake Urmia" (in Russian) in: zap. Vost. Otd, xxiv, 1917, 145 - 184.

ههروهه و تاریکی دیکه به ناوی «ساجبلاغ» (sawdj - bulak) له «ئینسیکلۆپیدیای ئیسلام» دا و وتاره که ی ترم به ناوی «لهشکرکیشانی رۆمیی و بیزانسی بۆسه ر ئاترۆپاته ن» له بۆلته ن ی «سواس» دا: Roman and byzantine campaigns in Atropatene, B. S. O. A. S, xi, 2, 1944, 243 - 65. [ئه م وتاره ش وه رگه راوه ته سه ر کوردی و لیره دا چاپ کراوه].

(٥٣) شلیتر ناویکی کوردیه بۆ روه کینک که له «باخچه ی زانستی که مبریح» دا به «فیستیلا ر ئیمپریال» به واتای «تاجی شاهی» ناسراوه.

54) Cambridge Botanic Garden, Fistillaria Imperialis

[Parthian]

(٥٥) [Sa'uj-bulaq سائوج - بولاق]

(٥٦) [مینیورسکی به شپۆهی «Saukand ی نووسیه»]

(٥٧) [مینیورسکی له شپۆهی «ویرانشار» ی دا نووسیه]

(٥٨) [ئه م بۆچوونه رهنگه له زۆر شوینی چۆمی جهغه توو دا راست بی به لام مینیورسکی له باره ی «ته ته هوو» وه تووشی هه له بوه. هه ر دوو به ری ئه م چۆمه، له زوربه ی شوینه کانی نازهربایجانیش دا هه ر کوردی تیدا نیشه جین].

(٥٩) [زۆرت به ره و باشوور، ئه م ئه رکی دا بین کردنی سنوره [له نیوان کورد و تورک]، جهغه تووی روژهه لات ده یگریتنه ئه ستۆ و له و به ری نازهربایجان، هه موو ناوچه کانی کوردستان و کرماشان به ته و اووه تی کوردی تیدا نیشه جین].

60) Kharkhar

61) Ellipi

62) Allabria

(٦٣) گوندی «خه لخال» له ٢٦ کیلۆمیتری روژهه لاتی کرماشان و ناوچه ی به رینی «خه لخال» له

34) O. Blau

35) A.D. Mordtmann

(٣٦) نامانجی سه ره کی «ئۆ. پاول»، ژماره ٨، ١٩٣٢، ل ١١٠ - ١٠٥ و ژماره ١٠، سالی ١٩٣٤، ل ٢١٥ - ٢٠٦ و ههروهه «ج. شنیتز (J. Schnetzez)، ژماره ١٠، سالی ١٩٣٤، ل ٢٢١ - ٢١٥، به رپه رچ دانه وه ی نزیکایه تی نیوان دوو ناوی «گرمانیی» و «کرمان» ه.

37) W. Eilers

(٣٨) بروانه:

"Der alte Name des Persischen Neujahfestes", Akad. d. Wiss. u. d. lit. in Mainz, Abhandl. d. Geistes - u. Sozialwiss. kl, 1953, Nr. 2 (see Index); "Der Name Demavend", Archiv Orientalni, 22, 1954, 267 - 374. 24, 1956, 183 - 224.

(٣٩) «نامهای شهرها و دههای ایران»، به رگی یه که م، ١٩٢٩، ٢١ لاپه ره، (ته ران، شمیران و هتد...)؛ به رگی دووه هم، ١٩٣١، ٣١ لاپه ره (باسی پاشگری وان، گان، هان، خان، دان، لان، زان، ران).

(٤٠) [فدائیان اسلام] کورشیان].

(٤١) ئیستا ته نیا ناوی مه لبه ندی «شوولستان» و هیندیک ناوی شوینی دیکه ی [ئوستانی] «فارس»، له و «شوول» انه (shül) به جی ماوه که تا سه ده ی سیتزه و چارده [ی زایینی] ش هه ر دناسرانه وه.

42) Balkhan

43) Krasnovodsk Bay

44) Caspian

45) Oghuz Turks

46) Balkan (ancient haemus)

(47) بروانه: «حدود العالم»، ل ٣٧٤؛ به راوردیشی بکه له گه ل کاری و. نیوانۆف له سه ر زاواوه کانی سه ررای ناوه ندی له م سه رچاوه یه ی خواره وه دا:

Journal of Royal Asiatic Society, 1926, 405 - 31; and Acta Orientalia, 8, 1927, 45 - 61.

(ههروهه به راوردی بکه له گه ل وشه ی «گیس» بۆ ژماره ی بیست و «گود» بۆ «باد» [= با] له زاواوه ی «خور» [ناوه ندی ئیران] دا). من هه و لم داوه بلیم که دانانی ناوی پیتته ختی ئه رمه نستان - «دقین» [Dvin] له لایه ن پارته ی یه کانه وه [Parthians] بوه که له «ستپ» به کانی تورکه نستانی ئه مرۆه ها تون. بروانه:

Minorski, Transcaucasica, J.As, Juillet 1930, 41 - 51.

به بروای من، وشه ی «کهنت» ی روژهه لاتی «سوغدی»؟ ش له لایه ن تورکه «ئوغوز» به کانه وه له کاتی

٦٨) په نجا کیلومتر لای روژه لاتی سه قز. پروانه:

A. Godard, "Le trésor de Ziwie", 1950.

٦٩) پروانه:

Minorsky, "Les origines des Kurdes", in Actes du XX e

Congrès des Orientalistes, Louvain, 1940, 143 - 52.

٧٠) پروانه:

N. Debevoise, "A Political History of Parthia", 1938, Index under Ariobarzanus Artabanus III.

٧١) هروهها پروانه:

Moses of Khoren, II, ch. 50, 52 (the Aläns in Artaz - Mäku) and 58; v. inf. p. 75.

٧٢) پروانه:

- بلاذری، ل ٣٣١، یه کهم، ١٨٢

- نه حمده که سره وی، «پادشاهان گمنام»، بهرگی ٢، ل ٣٤.

- مینورسکی، «نیریز، ئوشنو» له «ئینسیکلۆپیدیای ئیسلام» دا.

٧٣) بۆ نمونه، هه زبانییه کانی هه ولتیر، پروانه: ریساله ی دووهه می «ئه بوو دلف میسعار»، چاپی و. مینورسکی، قاهره، ١٩٥٥، به شی ٢٥.

٧٤) پروانه: باسی «مراغه» و «ته ورتیز» له «ئینسیکلۆپیدیای ئیسلام» دا.

٧٥) [مینورسکی له شپوهی «لاهیجان» ی دا نووسیوه].

٧٦) مه رکه زی «سه لاس» تا ئه م دوایانه ش ناوی «دیلمه قان» بوو («دهیله می» یه کان) و لاهیجانیش له ئه سلدا ناوچه یه کی ناسراوی «گیلان» ه [له باکووری ئیران] G. Hoffmann له Auszüge، ل ٢٤٥ دا «سه له خ» («لاجان» ی ئیستا) هه به م شپوه به ناو ده بات؛ پروانه:

Minorsky, "La domination des Dailamites", Paris, 1932.

٧٧) پروانه: رشیدالدین، چاپی «کاتریمیر»، له باسی رووداو ده کانی سالی ١٢٦٣/٦٦٠ دا. هروه هارشییدالدین، چاپی جۆن (پراگ)، ل ٤٤ که ده لئ: «خیزانه که، تازییه ی مردنی «ئه باقا» یان له سه ر جده ته و گرت». پروانه:

(خواره و تر، په راویزی ژماره ١٨٢) The Life of Yabalaha.

٧٨) له مه لبه ندیکه دیکه (باکووری «ئه رده بیل») که پتوه ندییه کی نزیکه به مه غوله وه هه یه، ده کری به هاسانی ناوی هۆزی مه غۆلی «ئونگوت» (öngöt) بناسرته وه. پروانه: رشید، بهرگی ٧، ل ١٤٥ له باسی ناوی مه لبه ندی ئونگوت دا. هروه ها: فه ره نگی جوغرافیایی ئیران، بهرگی ٤، ل ٥٢.

٧٩) ظفرنامه، بهرگی یه کهم، ل ٦٢٨. هروه ها لام وایه ناوی ئه و ده شته ی وا له هه مان فه سلدا هاته و،

باشووری ئه رده بیل و لای باشووری نیشته گای شاهانی «ئالبانی» کۆن له «ئه وپه ری قه وقاز» (Transcaucasia). رهنه گه «مووسا که له نکه تفه تستی» قامک بۆ تیکشکانی خه لکی «خه رخر»

رابکیشی: Moses Kalankatvats'i, 1, ch. 19.

٦٤) پروانه:

Jermiah, L1, 27, "The Kingdom of Ararat (Urartu, Minni (Manna) and Ashchenaz (Scythians))"

سترابۆن (١١، ١٤، ٨) زه ریاجه ی ورمی به «مانتیانی» ناو ده با. به راوردی بکه له گه ل:

W. Belk "Das Reich d. Mannäer", in Verhandl. d. Berl. Gesell. f. Anthropologie, 1894, 479 - 87 and G. Melikishvili, "Voprosi istorii Maneykogo tsartva", in Vest. drevney istorii, 1949, No. 1, 57 - 72.

٦٥) یا خود رهنه گه هی ئوستانه سه رسنوورییه که ی خۆی «میسیسی» (مه یشتا؟)، پروانه: Melikishvi li (پیشوو).

٦٦) پروانه:

F. W. König, "Älteste Geschichte der Meder und Perser", "Der alte Orient, xxxIII, 3/4, 1934

بۆ ده وری هۆزه خۆجی ییه زاگروسییه کان له پیکه اتنی پاشایه تی ماد دا، پروانه:

I. Aliyev, "Ocherki po drevney istorii Azerbayjana, Baku, 1956, 57 - 169.

٦٧) پروانه:

F. Thureau - Danguin, Une rédaction de la huitième campagne de Sargon, 1912

هروه ها پروانه: کاری ئه م دواییه «هیرتسفیلد»:

Herzfeld, "Bronzener Freibrief eines königs von Abdadana", Arch. Mitt. aus Iran, IX, 3, 1938, 159 - 177.

(پیدا چوونه وه یه کی سه ره خۆی فایله ئاشوورییه کان).

هروه ها:

Col. E. M. Wright, "Eight campaigns of Sargon, in Journal of Near Eastern Studies, II, 3, 1943. 173 - 85.

(بۆ چوونی سه رنجراکیشی کاربه ده ستیکه ده زگای موخابه راتی ئامریکا که له نزیکه وه ناوچه که ی خستوته بهر توپژینه وه و هه وت جار به سه ر شاخی «سه هه ند» دا تپه ر بوه.)

دو اکاریش له سه ر میژووی ئۆراتۆ، له لایه ن پرۆفیسۆر «ب. ب. پیوترۆفسکی» یه وه کراوه:

B.B. Piotrovsky, Istoriya i kultura Urartu, Erevan, 1944, 364pp.

دهبى وهك دهشتى «قولاغای» بخویند ریتته وه (به مهغۆلى = دز).

۸۰ «سولتان میر موقهدهم» دواى له ناوبردنى سهروكه كانى موكرى كرايه حاكمى مهراغه (عالم آرا، ل ۵۷۴).

۸۱ پروانه:

A. Roosevelt, jr, "The Kurdish Republic of Mahabad", Middle East Journal, 1, 3, 1943, 247 - 6a.

۸۲ وهك له سیستى رووباره كانى به شی ئوروپای رووسیاشدا ههیه.

۸۳ كه ده توانی نه ناهت هی سهردهمی پیش مهغۆل، واته توركه سهجوقییه كان بئ، كه له سهدهی یازده له ناوچه باكوورییه كانی ئیران دا نیشته جئ بوون. بۆ ماوه یهكی كورت له سهدهی چارهدهدا توركه «جوغه تایی» یه كانی تهیمور، چۆمی «سفیدرود» یان ناونا «ئاق - سهی» به واتای چۆمی سپی. ظفرنامه، بهرگی ۱، ل ۶۲۷. ئەم «ئاق - سهی» یه مان نابئ له گه ل لقیکی چۆمی «كور» له «ئهوپه ری قهوقاز» لی بگۆری كه رشیدالدین (چایی جۆن، پراگ)، ل ۹ دهنوسئ «چهغان - موران» ه و ئهوان [واته مهغۆله كان] پیتی ده لئین «ئاق - سوو» (كه تئیدا «ئاق» به «چهغان/تسهغان» ی مهغۆلی تهرجمه دهكریتته وه به واتای سپی.

۸۴ پروانه: سهروهتر، پهراویزی ژماره ۲۰

۸۵ «نزهت القلوب» ل ۲۲۳ دهلی: «جهغهتوو» (ههروهها پروانه ظفرنامه ب. ۲، ل ۳۷۱) له كیوه كانی كوردستان و له هاوسییتی گوندی «سیاهكوه» هوه سهراوه دهگرئ و دواى تئپه رپوون به پشت ناوچهی مهراغه دا، له گه ل چۆمی «صافی» و «تهغهتوو» ده رتته ناو گۆلی خوئ ی «تسوج» (واته گۆلی ورمی). دانهری كتیبی:

The Syrian Life of Yabalaha, translated by Chabot, 1895, p.121

دهلی: «له سالی ۱۲۹۶، دواى راوترانی مهسیحییه كان له مهراغه، شازنی مهسیحییه كان - بورغه چین (بوله غهن؟)، قه شهی گه ووه و قه شه كانی دیکه ی له مالى خویدا شارده وه و ئینجا ئەمان چوون بۆ شویتینیک كه «شاقاتوو» ی پئ دهگوترا. ههروهها به رهو شاخی «سیاهكوه» پش چوون بۆ ئەوهی «شا» [دهبئ «ئولجایتو» بئ] له نزیک هه مه دان بانگیان بكاته جزوور. شاغاتوو وا پیده جئ كه حوئجه یه كی دیکه ی جهغهتوو بئ و سیاهكوهیش زنجیره [شاخ] یكى رۆشه لاتى شلیره كه ئاو به سهر جهغهتوو و قزل ئوزن دا دابهش دهكات.

86) Theophylact Simocatta

87) Life of Mar Yabalaha, trans. by Chabot, 151.

۸۸ [پروانه پهراویزی ژماره ۸۵]

۸۹ له سهه ئەم باسه، پروانه وتاره كه ی من به ناوی «لهشكر كیشانی رۆمی و بیزانسی» گۆشاری

S.O.A.S, ۱۱، ۲، ل ۲۴۸ [تهرجه مهی ئەم وتارهش له لاپه ره كانی دواتری ئەم كتیبه دا هاتوه. وه رگتیر].

۹۰ به رانبه ری «لوو» ی تورکییه. پاشگری لوو به رهو ئەوه دهروا كه ببیتته «لی». پاشگری كه متر کاریتیراوی «توو» ش ویده چی هه مان ئالوگۆری به سهردا بئ و ببیتته «تی». كه سه ره وی خودالئوخوشبووش كه خوئ تورکیکی نازه ربايجانی بوو، دیاردهی به وه كرده و هه ره ئه ویش بئ ئەوهی سه ری له پاشگری مهغۆلی ده رپچئ، به هه له هه وئلی ئەوهی داوه واتای «کتیو» بدا به پاشگری «تی» له زمانی كوئی نازه ربايجاندا. [دهبئ نیازی مینۆرسکی له زمانی كوئی نازه ربايجان «نازه ری» بئ كه زمانی جیاواز له تورکی و هاوینه ماله ی زمانی كوردی بوه. وه رگتیر].

۹۱ ژبانی «یه به لاه» له شویتینیکدا (پروانه سه ره وه تر)، باسی شاقاتوو (چهغهتوو؟) دهكات به لام دواتر، ناوی «جهغهتوو» ی دیتئ كه له گه ل حوئجه ئەمرۆییه كه یدا یهك دهگرته وه.

92) Prof. W. Kotwicz

93) Tata'ul

94) tatavul

۹۵ له و راپۆرتیه دا كه له مه ره سهردانه كه ی شیخ صفی (۱۲۵۲ - ۱۳۳۴ ز) له كوردستانی موكری نووسیویه، صفوه الصفا، چاپی ۱۳۲۹/۱۹۱۱، ل ۳۳۳ ناوی ئەو دوو رووباره به «جغاتو» و «تغاتو» دهبات. له «جیهان نوما» ی چاپی ئەسته مبول ۱۱۴۵، ل ۳۸۸ دا، ناوه كان تووشی گۆران هاتوون و بوون به «ج.ف.ت» و «ت.ف.توو»، ئەویش له كاتینیکدا كه ئەمیان شیوهی نزهت القلوب ره چاو دهكات.

۹۶ [ساوجبلاق] ی قه زوین]

۹۷ هه رچۆنیک بیت، له بیره وه ریبه كانی سالی ۱۹۱۱ ی خوئدا، ئاماژه م به «كانیاویکی ساردی ئاسندار» كرده كه نیوسه عاته ری یهك كه وتۆته رۆژئاوای «ساوجبلاق» [تۆبلیتی نیازی مینۆرسکی له «گراوان» نه بئ؟ به لام گراوان گه رم و گۆگرددار بوو!] و نزیک شویتنی به یهك گه یشتنه وهی هه ره دوو سه رچاوه كان. [واته سه رچاوه ی چۆمی ساوجبلاق].

۹۸ بۆ كورت كرده وهی «جی» (چی) و بوونی به «ج» (چ)، رهنگه بتسوانی ناوی ئەو مانگه ئۆیغوریانه به ری كه مه غه و له كان وه ریان گرتوون و به کاریان هیتان: ئالتینج، ئۆنونج.

۹۹ له راپۆرتی «دهرویش پاشا»، چاپی ئەسته مبول، ۱۲۸۷، ل ۵۱ یشدا هه روا حوئجه كراوه. له پاشكۆی «گه مه زۆف» بۆ كتیبی Putevoy Zhurnal, Spb, 1875, p.545 ی «چیریکۆف»، وهك «قیریش - دهبن» و له «سه یاحه تنامه ی حدود» ی «خورشید ئەفه ندی، ته رجه مه ی «گه مه زۆف»، ل ۳۹۳ دا، وهك «قیره ژ - دهبن» هاتوه.

۱۰۰ ناوی شاخی «ئه رقه تی» كه كه سه ره وی ئیشاره ی پتیده كا (به و گۆرانكاریه ئەمرۆییه ی به ته رتیب له

117) Shakmuni Burkhan

118) ÇAKYAMUNI BUDDAH

[له عیبارهتی «پهیکه‌ری بودا» وه، دهرده‌که‌وی که دور نییبه پهیکه‌ریکی بودا لهو شویتنه دانرابیت. وهرگیترا].

۱۱۹) ناوی «سریل» (SIRIL) که لهو نریکانه هه‌لکه‌وتوه، په‌کجار نادیاره و زۆریش دووربینانه نابین ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل «شاریل» (SHARIL) ی مه‌غۆلی به‌راوردی بکه‌ین، به واتای به‌شیتک له‌که‌له‌پووری نایینی بودا؛ پروانه رشیدالدین، چاپی جۆن (پراگ)، ل ۶۷، [ده‌بی نیازی مینۆرسکی گوندی «سریل ناوا» له ناوچه‌ی بۆکان بی].

120) Sunjak

۱۲۱) [ئه‌م گونده‌که‌وتۆته باشووری بۆکان و مینۆرسکی له شیتۆدی «توبوت» یدا نووسیوه Tubut].

۱۲۲) [له نریک بۆکان].

۱۲۳) پروانه: رشیدالدین، چاپی به‌ره‌زین، ب ۷، ل ۸۲ له باسی سه‌رۆکه‌کانی «چه‌غان - تاتار» واته ته‌ته‌ره سببیه‌کان له ئیراندا.

۱۲۴) [گوندیکه له رۆژئاوای بۆکان و نریک «ئاخ ته‌ته‌ر»].

۱۲۵) «قه‌ره‌له‌ر» یکی دیکه له نریک «که‌لخۆران» ی ئه‌رده‌بیل (ئه‌رده‌ویژ) هه‌یه. [قه‌ره، خۆی له بیجمی قه‌ره‌مۆسالیان، یشدا ده‌نۆتی که گوندیکی نیوان بۆکان و میانداواوه].

۱۲۶) [میان - دوو - ئاب].

۱۲۷) [دوای سالی ۱۹۸۰، ناوی شاره‌که سه‌رله‌نۆی کرایه‌وه «سائین قه‌لعه» که خه‌لکی ناوچه‌که به کورد و تازه‌ریبه‌وه «سایین قه‌لا» ی پیده‌لین و ئیستا سه‌ر به «میانداوا» ه نه‌ک مه‌راغه].

128) Sa'in

129) Popular

130) Hoyin-irgen

۱۳۱) [هه‌موو دێهستانی تورجان له سالی ۱۹۶۳ وه له بۆکان جیاکراوه‌ته‌وه و که‌وتۆته سه‌ر «سه‌قز». من خۆم له کاتی ئه‌م ئال و گۆره‌ دا له گوندی باغلووجه‌ی عاید به «تورجان»، مامۆستا بووم و که‌وتمه سه‌ر سه‌قز. وهرگیترا].

۱۳۲) [مینۆرسکی به‌شیتۆه فارسیبه‌که‌ی واته «شیلان ئاباد» ی نووسیوه].

۱۳۳) [خه‌لکی ناوچه‌که پیتی ده‌لین «بیئل ته‌مه‌ر»].

134) Tokhta

135) Tokhtoghä

136) Bayäut

«ئه - و» هوه بۆ «ئه - ی»، ده‌بی ئه‌رقه‌توو بی به‌واتای «پێوه‌ندی‌دار به‌فیتله‌وه» یا «فیل‌بازی له شه‌ر دا». به‌راوردی بکه له‌گه‌ل «أرغجا‌وت» به‌واتای «گۆرینی قسه» و «فری و فیل‌بازی له شه‌ر دا». له راپۆرتی «میرخواند» له مه‌ر له‌شکرکیتشانی «ئولغ به‌گ» له مه‌غۆستان.

۱۰۱) [مینۆرسکی وه‌ک «ته‌ره‌قه» (Taraqa) ی نووسیوه].

۱۰۲) له‌م به‌شه‌دا، ئیمه هه‌روه‌ها هیندیک ناوچه‌ی هاوسپشمان خستۆته به‌رچاو که که‌وتونه‌ته لای باشوور و رۆژه‌لاتی مه‌له‌ندی موکریانه‌وه.

۱۰۳) [مینۆرسکی ئه‌م ناوه‌ی له شیتۆه فارسیبه‌که‌یدا، واته بووکان تۆمار کردوه (Bukan)].

۱۰۴) [که‌رچی بۆکان له‌سه‌ر چۆمی ته‌ته‌هو هه‌لکه‌وتوه به‌لام مینۆرسکی، شویتنايه‌تی جوگرافیایی شاره‌که‌ی به‌ پیتوانه‌ی جه‌غه‌توو پیتاوه].

۱۰۵) [دابه‌شکردنی سیستمی ئیداری ئیران له سه‌ره‌وه بۆ خوار، به‌م چه‌شنه‌یه: ئوستان، شه‌هرستان، شه‌هر، به‌خش، دێهستان، دێهه].

۱۰۶) [من بۆچوونی مینۆرسکیم سه‌بارده‌ت به «وجه تسمیه» ی بۆکان پتی راست نییبه و لام وایه بۆکان له پیتۆندی خودای «به‌ک» یا «به‌غ» دا ناوانراوه که خودای هیند و ئیرانیبه‌کان بوه پیتش نایینی زه‌رده‌شت و هۆی ئه‌م ناوانه‌ش ده‌بی ئاورگه‌یه‌کی گه‌وره‌ بووی که دانیشتوانی ئه‌وه‌می شار له شوینی ئیستای «قه‌لای سه‌ردار» بۆ خودای «به‌غ» یان دروست کردی. پروانه: ئه‌نوه‌ری سولتانی، «چه‌ند تیبینییه‌ک له‌سه‌ر ناوی شاری بۆکان»، گو‌فاری مامۆستای کورد، ژماره ۱۰، پاییزی ۱۹۹۲].

۱۰۷) [گونده‌کانی ده‌وره‌ری بۆکان به سه‌ر سه‌ر دێهستاندا دابه‌ش کراون: «ئه‌ختاچی رۆژه‌لات»، «ئه‌ختاچی رۆژئاوا» و «بییه»].

۱۰۸) [ئه‌م ناوه‌ش به‌پروای من پیتۆندی به‌ خودای «به‌غ» هوه هه‌یه و دوور نییبه پیتشتر وه‌ک «به‌غاباد» یا «به‌غاوا» گو‌ترایی].

۱۰۹) [ئه‌م ناوه‌ش بی پیتۆندی نییبه به‌ خودای «به‌غ» هوه. له‌بیری نه‌که‌ین که به‌غستان یا بیه‌ستان یا بیستون، ناوی کتوی یه‌زدانی سه‌رده‌می دواتر واته «ساسانیان» بوه].

110) Bā'i

111) Uryäd

112) Kucha

۱۱۳) [باش ده‌بوو ئه‌گه‌ر ناوی هه‌ر چوار هۆزه‌که‌مان بزانییبه که یه‌کیان به‌ دلنایی ده‌زانی «ئویرات» ه.

114) JRGS

115) Khanikov, "Map of Azerbaijan", Zeit, F. Allgem. Erdkunde, XIV, 1893, map

III

116) Burkhan

۱۶۰) سولدووز شیتوی تورکییه بو «سولدووس»ی مهغزلی. پروانه: رشیدالدین چاپی بهرزه زین، ب ۷، ل ۲۲۴. له کوردیشدا وهک «سوندووس» یا «سندووس»ی لیتهاتوه. پروانه ئوسکارمان:

O. Mann, "Die Mundart der Mukri-Kurden, 1906, 15, 282, etc.

161) Mukri

162) Moukri

163) H. W. Hausing, "Theophylakts Exkurs über die skytischen Völker", Byzantian, XXIII, 1953, 282 etc.

164) Taviat

165) Mauricius

166) Mu-ki(wu-ki?)

167) Mo-ho

168) Tunguz? [بئ سوود نییه بگوتری گوندیک به ناوی «دونگوز» که وتوتوه به شی رۆژئاواوی بۆکانه وه].

169) Chavannes, "Documents sur les Tou-kiue occidentaux", 230 etc.

170) Haussig

171) Murkit / Markat

172) «هاوسیگ» له پاشکۆی [کتیبه که ی] خۆیدا، ل ۴۳۱، «مووگری» به شیتوی «مووکه ی» دهنوسیتته وه و ئەمهش رهنگه ئیشاره بی به دراوسیتکانی «ته بغه چ» که «مو - کوان» یان پیتده گوترا و ناوه که یان زیاتر رووبه پروو ده بیته وه له گه ل وشه ی مغولی «موغه ی» به واتای «مار». ئەمهش خۆی مه سه له که ئەوه نده ی تر ئالۆز ده کات.

173) Bretschneider, "Medival researches", 1, 28

174) Mo - K'o - li

175) Mekrin

176) M.krit, M.rkit

177) M.krin, B.krin

178) به راوردی بکه له گه ل:

Plano Carpini, ed. C. R. Beazley, 1903, 80

ههروه ها له باسی جیاوازی نیوان «مه رکه ت» و «مه تربت» دا پروانه:

ed. Risch, 1930, 109, Merkit and Mecrit

له م دوانه، یه که میان بوتپه رست و دووه میان مه سیحی بوون.

137) Toqtä

138) [خه لکی ناوچه که پیتی ده لئین «شیلاناوی»].

139) ژووری له بهرد تاشراوی کۆنی «فه قه قا» که وتوتوه نزیک «ئیندرقاش» ه وه.

140) [ناوچه ی سولدووز (سندووس) ته نیا له قه ره پایاخ پیک نه هاتوه و ئیستاش هه ر کوردی تیدا نیشته جین، واته کورد و قه ره په پایخ ژیانیککی هاو به شیان له ناوچه که دا هه یه].

141) Sir R. Porter

142) Sir A. Stein, Old routs, 324-46.

143) له باشوری مه راغه. پروانه: شه ره فنا مه، ب ۱، ل ۲۹۴. به روا له ت «ساریق قۆرغان» [له زاراوه ی ئیستای خه لکی ناوچه که دا، «ساری قۆرغان»] ه له ناوچه ی تیکاب (به ره سمی «تیکان ته په»، له سه ر ریگای سایین قه لا بۆ بیجار).

144) Kereftitskaya

145) مینۆرسکی له شیتوی «هۆیاتوو» یدا نووسیوه.

146) ده بی بزانی ئایا ئەم شیتویه، به ته واوی ده ستکرده یا خود زه مینه به کی زمانناسانه ی میتژوویی هه یه. پروانه:

Pelliot, "Les mots à H initiale, aujourd'hui amuie J. As, avril, 1925, 193-263.

به له بهرچا و گرتنی /ه/ و «توو» ه که ی ئەم ناوه، ئەسته مه بتوانی له «ئویه» ی تورکییه وه و هر گیرایی که مانای «کۆخی لبادین» ی هه یه.

147) Uyghur

148) Marcus

149) Kereit

150) Marghüz Buyurug - Khan

151) Tamüqa

152) Bärin

153) Toguchar

154) Tughächär

155) Karachar -ov

156) Bilina

157) Arghun Khan

158) "Roi de France" (irad barans)

159) W. Kotwicz

۱۷۹) تۆبلیتی هەردوو تاقمی M.rkit / M.ikrit و B.krin / M.krin له بنه‌ره‌تی هەمان «تونگوز» هەکان نەبن؟

۱۸۰) روون نییە ئایا ئەمە دەگەریتەوه بۆ زیدی کۆنی «ئۆیغور» هەکان له «ئۆرخون» یا بۆ دوایین پادشاهی له نزیک «تین - شیان». پروانه رشید، ۷، ۶ - ۱۶۱ ئەو فەسلەکی کەله «بکرین» دەدوێ و بەشوتینیدا فەسلتیک دێ کە باسی ئۆیغورەکانی تێدا کراوه.

۱۸۱) هەرچۆنیک بێ، فەرهنگی جوگرافیایی، ۴، ۴۹۲ دەست بۆ «مەرقید» یک رادەدێری له‌نزیك شاری «مەرەند» و بەکی دیکە لەسەر جادهی «تەوریز» بۆ «ئەهەر» ۵.

۱۸۲) پروانه:

Histoire de Mar Jabalaha III, tr. by Chabot, 1895, ch. XVIII, pp. 122 - 30, 152 - 77.

هەر وه‌ها، پروانه:

Sir. E.A. Wallis Budge, "The monks of Kublai Khan, 1928, 230 - 260, türäye Kaya-jiye

183) Naurüz ?

۱۸۴) «نظام الدین شامی» (چاپی Tauer, ۱۹۲۲)، به چاوی خۆی کردەوهی «مکریت» ی بینیوه. شرف الدین، ظفرنامه، ۲، ۵۲۷، ستایشی «مکریت» دەکا که «بۆ چیا بربین، وینەیان له جیهاندا (از قاف تا قاف) نەبوو».

185) Zarzari

۱۸۶) شەرەفخان. ویناچی شتیکی لەمەر «هەزانی» (خەلکی هەزیب) و دکوو «ئەدیبه‌نه» (هەزانی) زانیی و فەسلێ «زەزا» ش له هێچکام له دەست‌نووسەکانی کتیبە‌که‌یدا دەر‌نە‌که‌وتوون. لەمەر هەزانی پروانه:

Minorsky, Studies in Caucasian history, 1953, 129.

۱۸۷) پروانه:

Quartremère, "Notices et Extraits, XIII, 1838, 300 - 29.

۱۸۸) جیاوازی کۆتایی وشەکان، بەهۆی پاشگره‌مه‌غۆلییه‌کانه‌وه و اتا دەر‌تیه‌وه. دەنگی /ن/ ی دوایین وشه له‌مه‌غۆلیدا به‌هاسانی وه‌لا دهنری و «مۆرین» ده‌بێ به «مۆری»، دەنگی /ت/ ش نیشانه‌ی کۆیه له‌ئاخری وشه‌دا. تیره‌یه‌ک (پیتوهندار به «کوکلان» انه تورکمه‌نه‌کان) هەن که ناوی «موکری» یان له‌سه‌ره. پروانه:

G. Jarring, "On the distribution of Turk Tribes in Afghanistan, Lund, 1939, 39.

له‌زمانی «تۆمانۆقیچ» ه‌وه. ه‌روه‌ها گوندى موکری له «نامو-ده‌ریا»، به‌شى باشووری «که‌رکی» ده‌بینری. بیچمی موکری چ بنه‌ره‌تی بێ و چ (له ژیر شوین تیکرانی سه‌ره‌تایه‌کی ده‌نگی لیوی دا) دا،

توشی ئالوگۆر هاتین، بۆ کاره‌که‌ی ئیمه‌ ری نیشاندە‌ریکی به‌که‌که‌. ئایا ئەو موکرییه‌نه‌ لقیتیکی «قه‌یه‌چی» یه‌کان بوون؟ من ناتوانم بلێم که ناوی هۆزی «موکوت» ی ئۆزه‌ک که به‌گوێره‌ی گوته‌ی «خانیکۆف»:

Khanikov, Opisaniye Bukharskogo Khanstva, Spb., 1843, 61

له «بوخارا» ده‌ژیان، ئیشاره به‌هەمان عونسور ده‌کات یاخود به «مه‌رکیت»؟

۱۸۹) له «قه‌زا» ی «سه‌را» ی تورکیا (رۆژئاوا ی «قوتور» ی ئیران) ده‌توانی هۆزێکی بچووک بدۆزیبه‌وه که ناوی «موقوری» یه. به‌گوێره‌ی قسه‌ی «سایکس»:

Sir. M. Sykes, "The Caliph's last heritage, 1915, 564.

«ئەم موکری یانه (V. M پیتشوو) ده‌گوتری په‌نجا سال له‌مه‌وبه‌ر هاتوونه‌ته ئیران». ئەم بۆچوونه، زۆر روون نییە و له‌وانه‌یه سه‌رمان لی بشیوتین. «مه‌حمود افندی بایه‌زیدی» کورد که یارمه‌تیده‌ری «ژابا» بوه:

(Notices et recits Kurdes. St Petersburg, 1860, Kurdish text, p. 5)

ناوه‌که وه‌ک «مقری» ده‌نووسی و ده‌لی: ئەم تیره‌یه سه‌ر به‌هۆزی «شکاک» (شه‌ککاک) ن. «موقوری» به ۲۲۵ کیلۆمێتر و ه‌روه‌ها به‌هۆی گه‌لێک شاخ و کتیه‌وه، له‌نزیکترین شوینی خاکی «موکری» دوورن و نه‌گه‌ر به‌لگه‌ی میژوویی به‌ده‌سته‌وه نه‌بێ، هاسان نییە ئەم دوو هۆزه به‌هێچ چه‌شنیک به‌یه‌که‌وه پیتوهندی بدرتین.

190) Die Mundart, I, p. XVIII: "Die ackerbauenden Klassen, die ra'iyat, nennen sich grössenteils zum Stamme der débokri gehörig und man darf wohl vermuten, dass diese Débokri, welche in grösseren Massen die östlichen Teile des Mukrilandes, den Distrikt Shar-wérän, und die nach Mian dü-ab hin gelegenen Täler des Tataû und Jagatû bewohnen, die Reste der einstigen Bevölkerung darstellen, die von den stammes und sprachverwandten Mukri aus dem Besitze verdrängt worden ist".

۱۹۱) له‌فهره‌نگی جوگرافیایی ئیراندا، به‌هه‌له «دیهبوگر» نووسراوه.

۱۹۲) له‌شاری «به‌م» ی کرمان، گوندیک به‌ناوی «دیهبه‌کری» هه‌یه که دانیشتوانی به‌فارسی ده‌دوین. ف. ج. ب. ۸، ل. ۱۶۹ [له‌بیرمان نه‌چ که زانیارییه‌کانی «فهره‌نگی جوگرافیایی ئیران» زۆر ناتاوه‌وان و روانگه‌ی ره‌سمی ده‌وله‌تی ره‌زاشا ده‌خه‌نه‌روو. هه‌ر له‌و شوینی «کرمان» و «موکران» ه، هیندیک گوند و ناوچه‌ی بچووک هه‌ن که ئیستاش هه‌ر به‌زمانیکی جیاوازه‌ فارسی ده‌دوین یاخود پاشماوه‌ی زمانه‌کانی تر و واهه‌یه کوردی، به‌ئاخفتنی ئیستایانه‌وه دیاره. وه‌رگێر].

193) Qawalisi

۱۹۴) من توانای ئەوهم نه‌بووه به‌دلنسیاییه‌وه بنه‌ره‌تی بنه‌ماله‌یه‌کی رووسی به‌ناوی «بلباکۆف» روون

بکهمهوه که دهزانم کوردی نییبه بهلام دوور نییبه ناماژیهک به خزمایه تی تورکی و مهغۆلی بکا.

195) Clan

196) Mangit

197) Mangqüt

198) Mangütay

199) Manguday

۲۰۰) جیوازی نیوان / گ/ و / ق/ خۆی موشکیله دروست دهکات.

۲۰۱) ناوی گوندی «سوتسناوا» له دهرهوهی مهلبهندی موکری - له ناوچهی «مهراگهوه» ی رۆژئاوای ورمی نیشانهی کۆلتۆنییهکی ههمان هۆزه.

۲۰۲) پروانه: نامهکانی رشید الدین چاپی م. شافی. ل ۱۷۷، باسی «ههربهتان».

۲۰۳) پروانه: حافظ ابرو، چاپی بهیانی، ل ۶۰ که دهلی: ئەمیر «ئه‌لغوو» هیرشی برده سهر «ئه‌بوو سه‌عبید»... هتد.

۲۰۴) رشید، چاپی به‌رزین، به‌رگی ۷، ل ۱۶۳: به‌رچوق، سه‌رۆک هۆزێکی ئۆیغورو... هتد.

۲۰۵) پروانه: گوڤاری قوتابخانهی توژیینه‌وه‌کانی رۆژه‌لاتی و ئه‌فریقایی، به‌رگی ۱۰، (۳)، ۱۹۴۱، ل ۷۸۶.

۲۰۶) زۆر کچه‌ شازده و ئەمیرزاده ناویان «بول (ه) غهن» بوه به‌واتای سمۆره‌ی ره‌ش.

۲۰۷) رشید، چاپی به‌رزین، به‌رگی ۷، ل ۵۹.

۲۰۸) «میتزوی مظفریه‌کان»، G. M. S، ۱۴، ۱، ۶۴۲، له باسی شه‌ری ئەمیر موزه‌فه‌ر له‌گه‌ل مه‌غۆله «ئوغان»-ه‌کاندا (له ئه‌فغان جیوازن) ده‌لی ئه‌وانه‌ی دوایی «جالیق» یکیان بوو که به شیتوه‌ی مه‌غۆل ده‌یانپه‌رست و قوریانیان بۆ ئه‌و بوتانه (کذا) ده‌کرد. هه‌روه‌ها پروانه «چالیق» ی نزیک «ئه‌هر» (۲): «رادلف»، له به‌رگی ۳، سالی ۱۸۸۴د، وشه‌ی «چهلوو» به «ده‌فه‌ی بوت» مانا ده‌کاته‌وه (ئالئای).

۲۰۹) «ساتی به‌گ» ی کچی ئولجایتو له سالانی ۹ - ۱۳۳۸ زایینیدا حکومه‌تی کرد. پروانه: «تاریخ گزیده»، ل ۶۰؛ هه‌روه‌ها ئەمیریکی «جه‌لایری» به‌ناوی «ساتی به‌هادور» (ده‌روبه‌ری ۷۶۵ - ۱۳۶۴) [لاپه‌ره] ۶۹۱ ی ههمان کتیب.

۲۱۰) واهه‌یه «گوته‌ن» ی تورکی بی، به‌واتای هه‌وشی مه‌ی و مالات.

۲۱۱) پروانه: تاریخ گزیده، ل ۵۳۳: «مه‌نگو تیمور» ی کوری «هولاکو». هه‌روه‌ها پروانه: حافظ ابرو، چاپی به‌یانی، ل ۱۳۱ و ۱۳۴: ژنی ئەمیر چوپان.

۲۱۲) نووسینی له فه‌ره‌نگی جوغرافیاییدا، به‌رگی ۴، ل ۴۴۰، به شیتوه‌یه‌که ده‌نگی /وی/ بنویتی به‌لام زه‌ت القلوب، ل ۸۲ وه‌ک «کوویی» ده‌نووسی. کوویی («کوی ئین»-ه‌کان لقینکی هۆزی تاتار بوون

و رشید، چاپی به‌رزین، ۷، ۸۲، ناوی «کوی ئین» یکی زۆر ده‌با له ئیراندا).

۲۱۳) رشید، چاپی به‌رزین، به‌رگی ۷، ل ۲۵۳ باسی مه‌نقوت ناویک ده‌کا که باوکی «قوتلوغ شا» بوه.

۲۱۴) هۆزی «ئوغوز» که له‌گه‌ل «سه‌لجوقی» یه‌کاندا گه‌یشتبوونه ئازه‌بایجان و له سه‌ده‌ی ۱۵د، برا تورکمانه‌کانی خۆیان به‌هیز کردبوو، له لایه‌ن حاکمانی «قه‌ره - قۆبولوو و ئاق - قۆبولوو» هوه له ئه‌رمه‌نستان کیشرا نه‌ دواه.

۲۱۵) [که‌ند] له‌بهنه‌رتدا [وشه‌یه‌کی] «سوغدی» یه! تورک ده‌بی ئەم وشه‌یان له ئاسیای ناوه‌ندییه‌وه هیتابج. وشه‌که ته‌نیا له ئازه‌بایجان و ئه‌وپه‌ری قه‌وقاز ده‌بیته زاراوه‌یه‌کی گشتی.

۲۱۶) «سه‌وره‌پونگان» به‌ واتای درووی سه‌ور، شلیتر به‌واتای رووه‌کی «تاجی شاهی» (پروانه سه‌ره‌ه‌تر) و... هتد.

217) Sargis

218) Dinha

219) Salos

220) Bem-surta(bem-zurta)

پروانه: راولینسن، ههمان، ل ۱۷ که هه‌ندێ له‌م ناوانه به‌ناوی چه‌ند قه‌شه‌ی نه‌ستوری ناوچه‌که په‌بوهند ده‌دات و له سه‌رچاوه ئایییه‌کاندا ناویان هاتوه (Assemani, Bar Hebraeus). هه‌روه‌ها پروانه «قه‌لعه‌کۆکه» له «لاهیجان» و ناوی ئەو کلیسه‌یه‌ی وا یه‌به‌لاها له به‌غدا دروستی کرد. وه‌رگیتراوی ، لاپه‌ره ۳۰ و ۴۲. Chabot

221) Shmola(shamu'ila)

222) Shilman

۲۲۳) Siyauma (siyāmā)، ئەم ناوه له فه‌ره‌نگی جوغرافیایی ئیراندا نییبه.

۲۲۴) هه‌روه‌ها «بیئاس» له «بیئل ته‌موور»، «بیئکوس» له «مه‌نگوران»، به‌لام جیواز له «بیئوی» - که وه‌ک کوردی ده‌چی (گوندیک به‌م ناوه له ئالان [ی سه‌رده‌شت] و یه‌کی تر له شتۆ هه‌یه). [بیئوران = بیئوری سه‌روو و بیئوری خواروو له سه‌رده‌شت. وه‌رگیترا].

225) Alöt

۲۲۶) Arbanüs [مینیئرسی ئەم ناوه‌ی بۆ روون نه‌بۆته‌وه، ئه‌ریه‌نوس ناوی گوندیک ده‌روبه‌ری بۆکانه. وه‌رگیترا].

227) Dunes

228) Gagash

229) Lagiz

230) Nalös

256) Sincär

257) N. V. Khanikoff, Melanges Asiatiques, 3,1859, 76.

258) Singän

(۲۵۹) پروانه:

Minorsky, "Roman and Byzantine campaigns in Atropatene", BSOAS, XI, 2, 1944, 244-5

له وتاره که دا دهبی له جیاتی Theophanes به Theophylact بخویند ریتته وه، لاپه رهی ۳۱۷: «له و گزله نزیکه و ههر له نزیک نه وانیش ... نه و خه لکه ی وا له وی دژیان پییان ده گوترا سیراگه نوون». (۲۶۰) [نیاز له «تیرانی»، «ناری» بوونی وشه کانه به رانبر به و وشانه که پیوندیان به زمانه «پیش - ناری» یه کانه وه هه یه. وه رگتپ].

(هه ویتتی) 261) identity

262) Siraganön

263) Ecbatana

264) Pharaspa

265) Aganzana

266) BSOAS, XI, 2, 261.

267) Sinna

268) Sisar

(۲۹۶) «به تله میوس»، «ستراتق» (Strato) تاریک و نادیاره که ی خو ی لای رۆژ هه لاتی «دهر باوسا» - «سنکه ر» داده نئ که له و شوینده دا له سه رچاوه ی باشووری «ئه مه ردوس» (Amardus) ده چون. ئ. هونیکمه ن (E. Honigmann)، «ستراتق» به شوینی «ههره زپه ی Harhaz-pey داده نئ له مازنده ران!

270) Unmismatics

271) Epigraphy

231) Narzames

232) Teyet

233) Surikash(Saqqiz?)

234) Tirkash

(۲۳۵) [مینورسکی له شیوه ی «ته رکاشه» یدا نووسیوه] Tarkasha

236) Tikrish

237) L. Waterman, "Royal Correspondence", Michigan, 1930, 231.

(۲۳۸) پروانه سه ره وه تتر.

239) Tir-kash

240) Suri-kash

241) Parsua

242) Persians [فارسه کان؟]

243) Lärüete

244) Par-su-ash

245) Niriz

246) Ni-rezh

(۲۴۷) «نیرین» ی فارس له نزیک ده ریاچه ی «مه ارلو» ش ههر له و بابه ته یه.

248) Missi

249) Menua

250) Meishtakha

(۲۵۱) [ئه م به ردنوسه] ههر زو له سه رده می راولینسن دا (هه مان سه رچاوه، ۱۲) به شی زیاتری له ناو چوو بوو. میسیؤنیر (مویه شیر) یک به ناوی «فه بیر» Faber به بی نیحتیاتی له جیتی خو ی گویتسته وه و له ت و په ته که ی ئیستا له مووزه خانه ی بریتانیا یه و نووسراوه که شی له لایهن «و. بیلک W. Belek ده وه ته رجه مه کراوه ته وه. پروانه:

C. F. Lehmann-Haupt, Corpus inscriptionum Chaldicarum, Textband, 1 Lief, 1928, p. 45, No.20.

252) Melkishvili, Vest. drev. istorii, 1949.

253) Daryäs

254) Dariausa

255) Sirgan

دوووره دهستانه ی ئاترۆپه تان (نازه ربایجان) ه، که ئانتۆنیۆس (٣٦ پ.ز) و ههروهها خوسره وی دووهم، له ٥٩١ زایینی و ئیمپراتۆر هیراکلیۆس (له ٦٢٤ - ٦٢٧ ی زایینی) پێیدا تیپه پ بوون.

مێچهر ه.س (دواتر سێر هینری) راولینسن، له «یادداشت له مه پ شوینی ئە کبه ته نه ی ئاترۆپه تان»^٢ دا، ئە م پرسیا ری خستۆته به ر لیکۆلینه وه. نووسه ر له کاتی نووسینه که دا، ته نیا سی سالی ته مه ن بوه و ژبانیتیکی پر هه ول و تیکۆشانی سه ربازی بردۆته سه ر، له گه ل ئە وه شدا، کاره کانی نه ک هه ر روانگه یه کی روون بو داوه ری کردنی تیکه یشتوانه ی نه خشه ی ناوچه که ده خه نه به رچاو، به لکوو به هۆی کۆکردنه وه ی سه رنج راکیشی به لگه کلاسیک و رۆژه ه لاتیه کانه وه، بایه خیتیکی زۆریان هه یه .

تیزی سه ره کی راولینسن له مه ر هه بوونی ئە کبه ته نه ی دوو هه م، زۆر زوو ره خه نه ی لی گیرا^٣. به لام بو شیکردنه وه ی له شکرکیشه کان و ئە و گرینگایه تیبه ی وا به شوینیایه تی «ته ختی سوله یمان» ی ده دا، بو ماو ه به کی زۆر وه ک دوا ده سکه وت سه ر ده کرا. ته نیا ئە و ده مه نه بیت که چاپی پر واپیکراوی نووسراوه ی نووسه رانی کۆن [ی ئە و روپی] و ده قی زیاتری عه ره بی و فارسی له چاپ دران و گومان له ته نیا خالیکی بو چوونه کانی راولینسن کرا^٤ که رچی گه لیک له پسیۆرانی زانا نه یان توانی به گژی دوا یین بو چوونه کانی دا بچنه وه^٥.

بو چاره سه ر کردنی ئە و ته نگ و چه له مانه ی له لایه ن راولینسنه وه که وتوونه ته به ر توێژینه وه تا ئیستا هه یج هه نگا ویک نه راوه، به لام ئە و نیشانه نه ی له به رده ستمان دان، داکۆکی له تیزه سه ره کیه کانی راولینسن (ل ١١٣) له مه ر هه ندی ناوی جو ربه جو ری وه ک "فره ئه ته"، "په ئه سپه"، "ویزه"، "گه زه" و "گه زه که"^٦ ده که ن ... [و هه ر هه مو یان] ئاماژەن به ته نیا یه ک شار، که ئە و، دواتر (ل ١٤) به ته ختی سوله یمانی ده زانی. سه رچاوه کان له مه ر "گه زه که"، ئاورگه و... هتد، چه ند جار به شیوه یه کی سیسته ماتیک هه لسه نگیتراون^٧. ئە وه ش، توانای ئە وه مان ده داتێ له عینی کاتدا "به هۆی هه لگیترا نه وه ی خاکی کۆنه وه، دانه ویله ی تازه برۆیتین" و زه ین به دینه مه سه له گرنگه کان. به هۆی ئە و راستیه وه که تو ماره بی زانسیه کان، زیاتر و رووترن، سوو دیکی به رچاوی ده بیت ئە گه ر سه ره تا باسی ئە وان و ئینجا باسی له شکرکیشه که ی ئانتۆنیۆس بکری.

له شکرکیشانی رومی و بی زانسیه کان بو سه ر « ئاترۆپاته ن»*

به شی یه که م:

له شکرکیشانی بی زانس، دژی به هرامی چۆینه (٥٩١ ز)

به شی دوو هه م:

له شکرکیشانی هیراکلیۆس (٦٢٦ و ٦٢٨ ز)

به شی سی هه م:

جاده ی دینه وه ر - مه راغه

به شی چواره م:

ئاورگه ی شیز

به شی پینجه م:

له شکرکیشانی ئانتۆنیۆس (٣٦ پ.ز): فره ئه ته، و تپرا

به شی شه شه م:

گۆلی چیچه ست

ته نگ و چه له مه ی ناخۆشی جوغرافیای کۆن، دۆزینه وه ی شوینیایه تی ئە وجیگه

لهشکر کیشانی بیزانسیهکان دژی بههرامی چۆبینه

سه‌رچاوه‌یه‌کی رۆژئاوایی که به دوور و درێژی باسی ئەو له‌شکرکیشانه‌ی کردبیت، «تییوفیلاکت سیموکه‌ته»^۸ یه (چاپی بۆن، لیل ۲۰۴ - ۲۳۸). ناوبراو، له‌سه‌رده‌می ئیمپراتۆریه‌تی هیراکلیۆس^۹ (۶۱۰ - ۶۴۰ ز) دا ژیاوه و رووداوه‌کانی سه‌رده‌می پاشایه‌تی «موریس»^{۱۰} (۵۸۲ تا ۶۰۲ ز) ی تۆمار کردوه. تییوفیلاکت ده‌بێ شوینی راپۆرتیکی ره‌چاو کردبیت که یه‌کێ له‌ ئەندامانی سوپاکه‌ی تیتیدا باسی هه‌ندی هه‌له‌ی ئیترانیه‌کانی کردوه و له‌ شیوه‌ی هه‌لس و کهوتی خوسره‌و له‌ گه‌ڵ هاوپه‌یمانه‌کانی رازی نه‌بوه.

له‌ سالی هه‌وته‌می پاشایه‌تی موريسدا (۵۸۹ ز)، خوسره‌وی دوهم^{۱۱} تووشی راپه‌رپینی به‌هرامی چۆبینه^{۱۲} هات و په‌نای برده‌ به‌ر بیزانسیه‌کان. له‌سه‌ر داواکردنی ئەو، ئیمپراتۆر فه‌رمانی به‌ جه‌نهرالی خۆی - نه‌رسیس^{۱۳} دا به‌ خۆی و سوپایه‌کی دیاریکراوه‌وه، له‌ گه‌لی بکه‌وه‌ن^{۱۴}. هاوکات له‌ گه‌ڵ ئەوه‌شدا، ده‌بوابه‌ خالی خوسره‌و، واته «بندووه»^{۱۵} به‌ یارمه‌تی «جۆن»^{۱۶} - فه‌رمانده‌ری نه‌رمه‌نی، له‌ باکووری رۆژئاواوه هه‌پش به‌رنه‌ سه‌ر ئیتران. مه‌سه‌له‌ی گۆرپه‌پانی [شه‌ری] خوسره‌و و نه‌رسیس له‌ لایه‌ن راولینسن (لیل ۷۱ - ۷۸) و «هۆفمان»^{۱۷} (ل ۲۱۷) هه‌وه، شی کراوه‌ته‌وه. هاوپه‌یمانه‌کان، له «ماردین» و «دارا» وه هاتن و دیجله‌یان له‌ شوینی دیناداڤۆن^{۱۸} تیه‌په‌ر کرد. (راولینسن، ئەم شوینه به‌ وێرانه‌کانی «نمروود»^{۱۹} ده‌زانێ). ئینجا له «زێی گه‌وره»^{۲۰} په‌رینه‌وه.

له‌شکر له‌ رۆژی چواره‌مدا گه‌بشته «ئه‌لیکساندريا»^{۲۱} (راولینسن: هه‌ولێر). رۆژه‌په‌یه‌کی دیکه‌ گه‌بانده‌ شوینیکی به‌ ناوی کلیمه‌ گزنی‌شاس^{۲۲} (سوریانیه‌که‌ی «حنایا»^{۲۳} یه). ئەو ناوه‌ له‌ باسی له‌شکرکیشانه‌که‌ی هیراکلیۆسدا، به‌ شیوه‌ی «گزانه‌یثا»^{۲۴} نووسراوه (تییوفان^{۲۵} چاپی de Boor، ل ۳۱۷). شوینه‌که‌ بێگومان، له‌ باکووری هه‌ولێره‌وه ده‌ست پیده‌کات (واهه‌یه‌ له‌ دۆلی «به‌ستووره»^{۲۶} وه) - گه‌رچی پانتایی ناوچه‌ی ئوسقوفایه‌تی «حنایا» هه‌شتا روون نیه (هۆفمان، ۲۱۶ تا ۲۲۲).^{۲۷}

کاتێ به‌هرام به‌وه‌واله‌ی زانی که‌ بالی راستی هه‌یزه‌که‌ی «جۆن» له‌ هه‌ولێ بپینی زێی گه‌وره‌ دایه، پردی خواره‌وه‌تری داگیرکرد. لێره‌دا، نه‌رسیس فه‌رمانی دا هاوڕێکه‌ی خۆی «رۆفینوس»^{۲۸} بواره‌که‌ی دیکه (واته‌ دیاڤاوسیسی)^{۲۹} بگرێ. ئینجا خۆی هه‌پشی

برده‌ سه‌ر ناوچه‌ی «ئه‌نی سی نی»^{۳۰} (به‌ ولاتی^{۳۱} «ئه‌نی سی نۆن»^{۳۲}) ی بخوینه‌وه و . به‌ هۆی ئەو راستیه‌وه که‌ هاوپه‌یمانه‌کان پێشتر گه‌بشته‌بوونه سه‌ر لیواری رۆژه‌ه‌لاتی زێ، ده‌بێ نه‌رسیس ویستبیتی جگه‌ له‌ پرده‌ی وا پێشتر گرتبووی، له‌ به‌ره‌ی پشته‌وه‌ی خۆشی دلتیا بیت.

وا وی ده‌چێ «جۆن» له‌ پلاتی خۆی بۆ ئەوه‌ی به‌لیواری زێ (یا خود به‌ هه‌یلی «وان - مه‌روانه‌ن - عیمادیه»^{۳۳} دا) داگه‌رپه‌ته‌ خواری، سه‌رکه‌وتوو نه‌بووبیت و ئەم پیک گه‌بشته‌ له‌ شانی رۆژه‌ه‌لاتی زاگرووسدا رووبدایه‌ت.

شوینایه‌تی «ئه‌نی سین» هه‌شتا روون نیه، به‌لام مه‌زنده‌ی راولینسن له‌ مه‌ر یه‌که‌بوونی «ئه‌نی سین» و «ئه‌زۆنی»^{۳۴} هه‌ندیک سه‌رنج راکیشه‌^{۳۵}. پلینی^{۳۶} به‌رگی ۶ ل ۱۱۸ (له‌چاپی Detlefsen سالی ۱۹۰۴، لاپه‌ره ۱۵۴دا) ده‌لی «گۆردیائیس»^{۳۷} [گۆردوینی]^{۳۸}. هه‌ر چۆنیک بیت، بۆ ناسینه‌وه‌ی «ئه‌نی سین»، ده‌بێ به‌ره‌و «ره‌واندن» چاوی بۆ بگێری.

کاتی هه‌والی ئەم هه‌یزه‌سه‌ره‌کیانه‌ گه‌بشته به‌هرام، سوپاکه‌ی خۆی بۆ باکوور و رۆژه‌ه‌لات به‌رێ کرد تا بزانی هه‌یزی «جۆن» رووی کردۆته‌ له‌شکر نه‌رسیس یان نا؟ له‌ درێزه‌ی ئەم مانۆر کردنه‌دا، گه‌بشته «زه‌ریاچه‌یه‌کی دیاریکراو» (گۆلیکی نزیک)^{۳۹} که‌ ته‌نیا ده‌توانی گۆلی ورمی بیت. ^{۴۰} ئینجا جۆن له‌ سوپای به‌هرام جیا که‌وته‌وه (به‌ هۆی ئەوه‌وه که‌ به‌ره‌و باشووری رۆژئاوا داگه‌ران) و ئەوه‌ش له‌ شوینیکی نزیک سۆلدووز رووبدا.

«جۆن» به‌ره‌و باشوور (روو له‌ دۆلی گاده‌ر^{۴۱}) درێزه‌ی به‌ رۆشنان دا - [دۆلی چۆمی گاده‌ر] هه‌ر ئەو شوینه بوو که‌ نه‌رسیس و خوسره‌و دواي ئەوه‌ی له‌ ناوچه‌ی «ئه‌نی سینیه‌ن»^{۴۲} هه‌وه‌ راوناوون، گه‌بشته‌بوونه‌ نه‌وی. جۆن، گه‌بشته‌ گوندیک که‌ به‌ناوی «سیره‌گه‌نون» هه‌وه‌ ده‌ناسرا (له‌و نزیکه‌ رابرد... خه‌لکی که‌ له‌وئ ده‌ژیان پێیان ده‌گوتری سیره‌گه‌نون)^{۴۳}. راولینسن، زیه‌رکانه، توانی ئەم شوینه له‌ گه‌ڵ گوندی «قه‌لعه‌سینگان»^{۴۴} ی ئیستادا، به‌یه‌ک دابنێ^{۴۵} که‌ ئەویش که‌وتۆته‌ دۆلی «شنۆ» وه^{۴۶} - به‌ره‌و رۆژه‌ه‌لاتی جاده‌که‌.

لێره‌دا سوپاکان، یه‌کیان گرتوه‌وه، ریک و پیکیی دوژمنان، ترسی خسته‌ دلێ به‌هرامه‌وه و له‌ ئاکامدا، ریکه‌ی به‌رزاییه‌کانی گرت به‌ر (به‌ چیا‌دا هه‌لگه‌ران). واهه‌یه‌ رووی کردبیت به‌رزاییه‌کانی باشووری سابلاخ. خوسره‌و ئه‌رکی پاشه‌کشێ پیکردنی به‌هرامی گرت به‌ستۆ، به‌لام به‌هرام تیکێ شکاندن و کشاندنییه‌وه. هه‌رچۆنیک بیت، به‌هرام له‌ تاو و تینی بیزانسییه‌کان ترساو هوردووی خۆی کیشایه‌وه ئەولاتر (ته‌نیش) بۆ مه‌له‌بندیکێ ته‌سته‌م

که سواره دهستیان پی نه ده گه یشت (واته چیاکانی ناوه ندیی «کورتکه» و چۆمی «که لۆی») له «ته ته هوو» جیا ده که نه وه.

بیزانسیه کان، به دهشتایی نزیک نه و شوینه دا (کذا) تیپه رپوون که شاری دهوله مهندی «که نزه کۆن» که وتیوه نه وی. به هرامیش له و شوینه ی وا لیبی گیرسابوه وه، بۆ ماندوو کردنی بیزانسیه کان، هیزی خۆی هینایه گه ر. بیزانسیه کان به خیرایی که وتنه شوینی و گه یشتنه سه ری. نینجا به ره و چۆمی «به له ره ت» (چۆمی فه له را تو، که «قلارائو» ش گوتراوه) ٤٧ چونه پیشی. به یانی رۆژتیک، پیشه و بیان کرد و گه یشتنه دهشتاییه کی به رفراوان. لیره دا شه ر دهستی پیکرد و به هرام شکا. ژماره یه کی ١٠ هه زار که سی بیزانسیه کان ته رخا کران بکه ونه شوینی. ماوه ی سی رۆژ بیزانسیه کان له گه ل خوسره و له نزیک گۆره پانی شه ردا مانه وه ٤٨. به لام رۆژی چواره م، به هۆی بۆگه ن و بۆساری زۆره وه، مه جبوور بوون بچن بۆ نزیک «که نزه کۆن» ٤٩ و له شکری بیزانس له وی خوسره وی به جی هیشت.

طه به ری و فیردهوسی هاوچه شنی رۆژه لاتیبی «ئیتوفیلاکت» ن. «نۆلکه» ٥٠ و هۆفمان ٥١، شاهیدیبه کانی نه وانیان خستوته به ر نه زمون.

(طه به ری، به رگی به که م، ل ١٠٠٠)، ناوی دوایین گۆره پانی شه ری به «دلث» نووسیوه، که به رواله ت له : د.ن.ق. ده جیت. فیردهوسی (شاهنامه)، چاپی Mohl، به رگی ٧، ل ١٤٠، ١٤٢ و ١٥٠ باسی گه یشتنی خوسره و به م شپوهی خواره وه ده کات: "شاه، خه میه ی شاهانه ی له دهشتی «دوک» لیدا؛ سوپاکه ی به کجار زۆر بو و ریباز و شپوازتیکی راسته قینه شی هه بوو.

سرا پرده زد شاه در دشت دوک

سپاهی چنان گشن و راهی سلوک

فیردهوسی له به شی دواتری [شيعره کان] دا، به رگی ٧، ل ١٥٠، تاماژه به چیا به ک ده کات که هه مان ناوی له سه ره: «که دوک» (کیوی ته شی) که خوسره له سه ره نه وشاخه وه سه یری شه رگه ی ده کرد. وشه ی عه ره یی «سلوک» قافییه یه و بۆ وشه ی دوک (د.و.ک) هاتوه. بۆی هه یه د.ن.ق (ی طه به ری) بریتی بیت له خوتندنه وه یه کی هه له ی وشه ی دوک (د.و.ک) به بنه مای [زمانی] ئیرانی ناوه راسته وه، که تییدا، نیشانگه لی /ن/ و /و/ جیگه ی به کتر ده گرنه وه.

ئیمه نابی وشه ی «دوک» و هاسان به جی به یلین به هۆی نه و راستیه که وه که له نه لف و بیی عه ره بیدا، گه لیک جار پیتی «ک» و «ل» له گه ل یه کدا جیگۆرکی ده که ن. لیره دا

پرسیاریک سه ر هه لده دات: تو بلتی به هه لکه وتیش بوویت، نوسخه هه لگرانی دواتر [ی شاهنامه] «دوک» یان له جیاتی «دول» نه نووسیویت؟ «دول» ٥٢ یش له توپۆنیمی قوژینی باشووری رۆژه لاتیی گۆمی ورمی دا به باشی ناسراوه.

«راحه الصدور»، ل ٥٣٢٤٤ تاماژه به «مه نزلی دۆل» ده کات و ده لئی که وتوته یه ک مه نزلیی "ته وریز" هه (مرحله دول به یه ک منزلی تبریز)، که سولتان مه سعودی سه لجووقی له سه ره تاي زستانی سالی ٥٤٤ (١١٤٩ ز) دا دوومانگ له وی مایه وه.

به گوتیه ی نزهت القلوب (که له سالی ١٣٤٠ ی زایییدا نووسراوه)، ل ٨٧، ناوی یه کی له شه ش مه لبه ندی سه ر به [شاری] مه راغه «گاودۆل» ٥٤ ه. (له لاپه ره ٢٢٣ دا به شپوهی «کاودوان» نووسراوه) و چۆمی «مورد» ٥٥ («موردی چای» ئیستا)، به وییدا تیپه ر ده بیت و ده چیتته ناو «جه غه توو» هه وه (کذا) ٥٦.

«عالم نارا» ٥٧، ل ٥٧٣ تا ٥٧٥، باسیکی دوور و دریتی له سه ر «دزگاودول مراغه» یا قه لای گاودولی مه راغه کردوه - شوینیک، که شاعه باس له ویوه چو بۆ چه مه ن (واته ئولانگ) ی «قه ره چبووق» ٥٨ بۆ چاوه دیری کردنی یه لخبیه کانی شاهی. قه ره چبووق (کذا) ی تورک، له شه ره فنامه [ی به تلیسی]، ل ٢٨٨ دا تاماژه ی پیکراوه و ته نانه ت نه مرۆش هه ندی خه لک له مه لبه ندی نیوان «بناو» و «مه لکه ندی» ٥٩ دا هه ن که ناوی نه و هۆزانه یان له سه ره. نووسرانی وشه که به پیتی /ل/ و دوویات بوونه وه ی به هه مان شپوه، دژ به و بۆچونه ی ئیمه ده وهستی که پیشتر هینامانه گوری و گوتمان له گه ل «ک» دا گۆراوه. به لام ته نیا له ریگه ی توژیینه وه ی راسته و خۆی پاشماوه کانی «توپۆنیمی» ٦٠ ناوچه که وه، ده توانری وه لامی نه م پرسیا ره بدۆزریته وه.

ناوه که هه رجه به ک بیت، پیوسته ئیمه شوینی مه بیدانی شه ر له «موردی چای» ی دراوسیدا هه لگرین. به پینچه وانیه [هه والی] مستوفی، نه وی دواتریان [واته «موردی چای»]، چۆمیکی سه ره به خۆیه، به لام به ره و باکوور ده کشی و هاوپه رایه له گه ل «له یلان چای» - که نه مه یان ده چیتته جه غه توه وه. جا به هۆی گه لیک به لگه وه که «گه نزه ک» و «له یلان» به یه ک داده نین، ده گونجی دهشتی نیوان له یلان و موردی چای گۆره پانی نه و شه ره بوویت که تیئوفیلاکت باسی کردوه.

چیا ی دوک (فیردهوسی) ره نگه به چیا ی «مه ندیل سه ر» بناسریتته وه، که چۆمی موردی چای له دۆلیکی نه و شاخه وه به ره و دهشتایی دیتته خواری ٦١.

سه‌رچاوه‌ی سه‌ربه‌خۆی سی‌هه‌م، میژوونوسی ئهرمه‌نی «سێ بیئۆس»^{۶۲} ه (که هاوچه‌رخ‌ی خوسره‌و بوه و گۆره‌پانی شه‌ر به «وه‌ره‌ت»^{۶۳} داده‌نج (ته‌رجه‌مه‌ی Macler، ل ۱۹).

نه «تییۆفان» و نه «سێ بیئۆس» ئاماژه‌یان به ئاورگه‌ی شکۆداری «شیز» نه‌کردوه، له کاتیکدا نووسه‌ره‌ عه‌ره‌به‌کان گه‌لێکی له سه‌ر رۆبشتوون^{۶۴}. روخساری سه‌ره‌کی له‌شکرکیشانه‌که، چۆمی «قه‌له‌راو»^{۶۵} یه. ناویک که بیگومان له‌گه‌ل «وه‌ره‌ت» ی ئهرمه‌نیه‌کاندا به یه‌ک ده‌ناسرێته‌وه.

تییۆفیلاکت (چاپی de Boor، ل ۳۲۱)، له باسی له‌شکرکیشانی هیراکلیۆس یۆ سه‌ر میژۆیتامیادا ئاماژه به چۆمی «قه‌راس روژ»^{۶۶} ده‌کات، که له‌گه‌ل «به‌له‌د - روز» ی ئه‌م‌رۆدا، به‌ک ده‌گریته‌وه. ناوه‌کۆنه‌که‌ی به‌ ئاشکرا، «به‌راز- روژ» ی ئیبرانی به‌ واتای «چۆمی به‌راز» ه. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی «روژ»^{۶۷} ی یۆنانی واتای «روژ»^{۶۸} ی ه‌یه، ئیسه ده‌بی چاوه‌پروانی هه‌مان عونسور له‌ ناوی چۆمی «قه‌له‌راس»^{۶۹} ییدا بین. به‌لام بیجمی یۆنانی و ئهرمه‌نیه‌که‌ی، هه‌ردووکیان به «راش»^{۷۰} یارات کۆتایی دیت.

شتیکی نه‌گونجاو نیه‌ ناوه‌ ئه‌سلیه‌که‌ له‌ زاری بیگاناندا تووشی هه‌ندی هاسان کردنه‌وه («له‌ قه‌له‌م که‌وتن») هاتبیت و ناوه‌که‌ له‌ بنه‌ره‌ندا «وه‌ره‌ران» بویت. («وه‌ره‌ران» ییش بیجمی کۆنتری «به‌هرام» ه. پروانه «ئوارانسی»^{۷۱} ی بیزانسی، ئاگاتیاس^{۷۲} (که میژووی ۵۸۲ ی زایینی به‌سه‌ره‌وه‌یه)، II، ۲۴) ۷۳.

ئه‌و گریانه، له‌ لایه‌ن مه‌سه‌عوودییه‌وه سه‌لماوه که سێ جار ناوی «الشیز» و «الران» ی به‌یه‌که‌وه په‌یوه‌ندی داوه. مه‌سه‌عودی ده‌لت: (مروج [الذهب]، ۲، ۱۳۱)، «ئه‌فراسیاب «بیلا‌د السرو والران» کوژا. هۆفمان، سه‌رکه‌وتوانه‌ ئه‌م ناوانه‌ی له‌ بیجمی «الشیز» و «الران» دا ساغ کردۆته‌وه و ده‌لتی: «ئه‌ره‌شکی» یه‌کان^{۷۴} (۲، ۲۳۵) شاه‌ی «الشیزوالران» بوون و هه‌ره‌وه‌ها ده‌لتی: (۴، ۷۴) له‌ هه‌مان ولاتدا (بیلا‌دالشیزوالران) ئاورگه‌یه‌کی ناودار هه‌یه که هه‌ندی بوتی تیدا دانرابوو و نه‌وشیره‌وان له‌وئ رایگۆست، نه‌وشیره‌وان، هاته سه‌ر ئاورگه‌که، که ئاگرکی گه‌وره‌ی تیدا هه‌لکراوو و بردی [واته ئاگرکه‌ی برده] شویتیک به‌ ناوی «البرکه» (گۆل، به‌ند).

پاشان جیه‌کانی دواتر [ئه‌م ناوه‌یان] به «الشیزوالران» خوتندۆته‌وه. له‌ راستیدا فیرده‌وسی تاراوگه‌ی «ئه‌فراسیاب» ی له «به‌رده» ی ئه‌وپه‌ری قه‌وقاز دیاری کردوه (ناوچه‌ی «ئه‌رپان» که به‌ئهرمه‌نی «ئه‌لوانک» (ئه‌لوانخ) و به‌ یۆنانی «ئالوتینیا»^{۷۵} ی پین

ده‌گوتری. به‌لام ناتوانی شوینی ئاورگه‌که، له‌ دووجیگه‌ی جیاواز واته ئه‌رپان و شیز (له‌ قوژینی باشووری رۆژه‌لاتی گۆلی ورمی) دابنریت.

هۆفمان، به‌ دروستی «والران» (په‌واله‌ران) ی به «وه‌ره‌رات» ی ئهرمه‌نیه‌وه په‌یوه‌ندی داوه و به‌م شیه‌یه‌ ریگه‌ی یۆ وه‌لام دانه‌وه‌ی ئه‌و پرسیاره‌ خۆش کردوه که باه‌تی باسی ئیستای ئیسه‌ بیت^{۷۶}.

ده‌قیکی ده‌ست تیه‌ره‌دراوی دیکه‌ش هه‌یه که ده‌توانی وه‌لامی پرسیاره‌که‌مان بداته‌وه. له‌ ژیننامه‌ی گرنگی قه‌شه‌ی نه‌ستۆری «یه‌به‌لاها»^{۷۷} (چاپی Bedjan) و ته‌رجه‌مه‌ی فه‌ره‌نسی [قه‌شه] ج.ب. شابۆ^{۷۸} له‌ ل ۱۱۹ ی ته‌رجه‌مه‌دا، راگه‌یینه‌راوه که قه‌شه‌ی ناوبراو، له‌ سالی ۱۲۹۷ - ۱۲۹۶ ی زاییندا، چۆته مه‌راغه و له‌وێه، به «شه‌قه‌توو» (واته چۆمی جه‌غه‌توو) و «سیاه‌کوه» دا گه‌یشتۆته هۆردووی شاه‌ی.

قه‌شه‌ی ناوبراو، له‌ سالی ۱۳۰۴ - ۱۳۰۵ ی زاییندا، له‌ لیواری چۆمیک، که به [زمانی] مغولی پیتی ده‌گوترا «جه‌غه‌تویی» و به‌ فارسی پیتی ده‌گوت «وه‌کیه‌روود» گه‌بشته لای «ئیلخان ئولجایتیو». به‌ هۆی «ره‌شیدالدین»^{۷۹} ه‌وه (چاپی Quatremere ل ۱۰۲ - ۱۰۳، ۴۱۱ و ۴۱۷)، ده‌زانین لیواری چۆمی جه‌غه‌توو یۆ مغوله‌کان زستانه‌هه‌وار (قشلاق) یکی خۆش بوه. هه‌روه‌ها به‌ قسه‌ی ره‌شیدالدین، ناوی فارسی چۆمه‌که «زرینه‌رود» به‌ واتای چۆمی ئالتوون بوه، به‌لام وادیاره‌ نووسه‌ریکی نه‌ناسراوی مه‌سیحی، ناوی جوغرافیایی گه‌لێک کۆنتری چۆمه‌که [وه‌کیه‌رود] ی پاراستیت.

وه‌کیه‌رود (?)^{۸۰} به‌ فارسی هه‌یج واتایه‌کی نیه و ئه‌م ناوه‌ گۆراوه واهه‌یه له‌ بیجمی «په‌له‌ویش هه‌روا»^{۸۱} (وه‌ره‌رود) یا خود «لیره‌ش هه‌روه‌تر»^{۸۲} (وه‌ره‌نرود) یا ته‌نانه‌ت، «لیره‌ش هه‌روا»^{۸۳} (وه‌له‌رود) دا بخوینرێته‌وه. به‌ هۆی ئه‌و راستیه‌وه که من [زمانی] سوریا‌نی نازانم، سه‌بارته به‌ومه‌سه‌له‌یه له‌ گه‌ل قه‌شه «ف.ناو»^{۸۴} دا راویترم کرد، ئه‌ویش (له‌ نامه‌ی ۱۷ ی جوونی ۱۹۲۹دا)، ساغ کردنه‌وه‌کانی منی سه‌لماند. ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌ستکه‌واتانه جیی پروابن ئیسه ده‌بی به‌ ئاکامیکی گه‌لێک قورس و قایم گه‌یشتیتین:

«قه‌له‌رات»^{۸۵} = وه‌ره‌ران روژ = والران = جه‌غه‌توو.

که‌نزه‌کۆنیش ده‌بی له‌ دراوسییه‌تی ئه‌و هه‌لکه‌وتبیت. پروانه سه‌ره‌وتر، ل ۲۵۴ [ی ئینگلیزی].

لهشکرکیشانی هیراکلیوس

تەرتیبی میژوویی و شونینی رووداو هکان له ماوهی سێ جار لهشکرکیشانی هیراکلیوس بۆ سه‌ر ئیبران (که بۆی هه‌یه له سالانی ۲-۶۲۱، ۶-۶۲۴ و ۸-۶۲۷ دابووین)، تا قمیمک موشکیله‌ی ئه‌سته‌مان بۆ ده‌خولقیین^{۸۶}.

هه‌رچۆنیک بێت، شانۆی یه‌کێ [له‌شه‌ره‌کان] به‌ شه‌رح و باسیکی زۆره‌وه بۆ ئیسه‌م ئاشکرایه، به‌لام هه‌یچ چه‌شنه‌ راپۆرتیکی متمانه‌ پیکراومان له‌ مه‌ر له‌شکرکیشانه‌که‌ی پێشتر (۶-۶۲۴) بۆ سه‌ر ئازده‌ربایجانی باشووری پێ نه‌گه‌یشتوه. پێدا هه‌لگوتنه‌که‌ی «جۆرجیوس پیزیدیس»^{۸۷} ی هاوچه‌رخ‌ی هیراکلیوس به‌ شیعر و «به‌دیج» ی یونانی به‌سه‌رهیراکلیوسدا، ته‌نیا چه‌ند ناویکی ئه‌وانه‌ی تێدا هاتوه که له‌ده‌ریادا خنکان.

دواتر باشترین شه‌رح و به‌یان، هه‌ی «تییوفان» ی «معترف»^{۸۸} ه، (که له‌ ده‌وره‌یه‌ی سالانی ۸۱۰ تا ۸۱۵ ی زایینیدا، کاره‌که‌ی خۆی کۆتایی پێ هینا)، چاپی de Boor، ۱۸۸۵، ل، ۳۰۹ و ۳۱۰.

له‌مه‌ر دواقوناغی شه‌ره‌کان (۸-۶۲۷ ز)، به‌خته‌وه‌رانه‌ به‌لگه‌یه‌که‌ی هیراکلیوس - خۆیمان به‌ده‌سته‌وه‌یه، که خاوه‌نی گرنگایه‌تی تایبه‌ته و ناوی «که‌نزه‌کۆن» و ریکه‌وتی ۱۵ ی مارچی ۶۲۸ ی به‌سه‌ره‌وه‌یه^{۸۹}. به‌لگه‌نامه‌که‌، له‌ «کرۆنیکۆن پاساله»^{۹۰} دا دۆزرایه‌وه (کتیبه‌که‌ له‌ ده‌وره‌یه‌ی سالی ۶۲۹ ی زایینیدا نووسراوه).

ئیرانییه‌کان وه‌ک نه‌ربیتیچ چاوه‌ گه‌یرانی «گه‌نزه‌ک» ده‌قووچین - و تۆمارکراوه‌کانی طه‌به‌ری و فیرده‌وسیش ئه‌و راستیه‌ ده‌ر ده‌خه‌ن. «سی بی ئوس»^{۹۱} (ته‌رجه‌مه‌ی Macler، ل ۸۱) ته‌نیا باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که «هیراکلیوس» به‌ رینگای «که‌رین»^{۹۲} (ئه‌رزپۆم) و «دقین»^{۹۳} و «نه‌خجه‌وان» داها‌ت و هه‌لی کواتیه‌ سه‌ر «گه‌نزه‌ک» [ی ئاترۆپاته‌ن] و ئاگردانی «ئاگری گه‌وره» (واته‌ هرات)^{۹۴} ی له‌ناویرد که «قزناسب»^{۹۵} ی پێ ده‌گوترا.

تییوفان ئه‌و رینگایه‌مان بۆ روون ناکاته‌وه که هیراکلیوس پێش ئه‌وه‌ی بگاته «گه‌نزه‌ک» پێیدا تێپه‌ر بوو؛ ده‌قیکی یونانی [کتیبه‌ی تییوفان] یش، که راولینسن

که‌لکی لێ وه‌رگرتوه (چاپی Bonn، ۱، ۴۷۱)، بێ هه‌یچ گومانیک ده‌ستی تی وه‌ردراوه.

ئه‌وه‌شه‌ی نووسراوه [که‌ی تییوفان]، ته‌نیا له‌ ته‌رجه‌مه‌یه‌که‌ی لاتینی کۆنی ئاماده‌ کراوه له‌ لایه‌ن ئاناستاسیوسی^{۹۶} کتیبدا‌ری «پۆپ» (ده‌وره‌یه‌ی ۸۷۴ و ۸۷۵ ز) دا ته‌واوه کراوه، به‌لام بۆ ماوه‌یه‌که‌ی دوور و درێژ گرنگایه‌تیه‌که‌ی نه‌گه‌یرایه‌ به‌رچاوه‌ و ئه‌وه‌ش به‌هۆی ناویکی نااسایی نیو کتیبه‌که‌وه‌ بوو.

ئیسه‌م له‌ جیاتیی ئه‌وه‌ی ته‌رجه‌مه‌ی یونانی به‌شی فه‌وتاوی کتیبه‌که‌ له‌ لایه‌ن «de Boor» ه‌وه‌ بنوسینه‌وه، پێویسته‌ ده‌قه‌ ئاساییه‌ به‌ زمانی یونانی نووسراوه‌که‌ و ده‌قه‌ زیادکراوه‌که‌ی زمانی لاتینی، هه‌ردوکیان وه‌ک خۆیان به‌هه‌ڵینه‌وه^{۹۷}: «و شاه‌هه‌پش کرده‌ سه‌ر گه‌زه‌کۆن».

ئه‌م ده‌قه‌ ساغ کراوه‌یه، وینه‌یه‌که‌ی هه‌مه‌لایه‌نی رووداوه‌کانمان بۆ ده‌کیشیتسه‌وه: هیراکلیوس که‌ بیستویه‌تی خوسره‌وه له‌ گه‌نزه‌ک بوه، هه‌پشی کردۆته‌ سه‌ر شار و گرتویه‌تی. ئینجا ئیجازه‌ی داوه‌ سوپا‌که‌ی له‌ ده‌وره‌یه‌ی شار ماندوویی به‌سه‌یننه‌وه. له‌هه‌مان کاتدا، خوسره‌وه‌ چۆته‌ شاری «ئی به‌رمه‌یس»^{۹۸} له‌ به‌ری رۆژه‌لات و به‌خه‌یرایی ئه‌و شوپنه‌ی به‌ جێ هه‌یشتوه. «ئی به‌رمه‌یس» (کذا)، ئاورگه‌ و گه‌نجینه‌ی جه‌واهه‌راتی «کرۆسوس» شای لیدیای^{۹۹} و هه‌روه‌ها «ره‌مزی خه‌لوز» ی «به‌هرامی لێ بوه»^{۱۰۰}.

خوسره‌وه‌ ئه‌و جه‌واهه‌رات و ئاگره‌ی هه‌لگرت و [به‌ره‌وه‌ باشووری رۆژئاوا] رۆیی. رووی کرده‌ «ده‌سته‌گه‌رد» (له‌ نزیك «ئیسکی به‌غدا»^{۱۰۲}). هیراکلیوس «ئی به‌رمه‌یس» ی گرت، ئاورگه‌ و هه‌روه‌ها شاره‌که‌ی سووتاند. خوسره‌وه‌یشی به‌ره‌وه‌ ناوچه‌ رژد و ئه‌سته‌مه‌کانی میدیا، راونایه‌لام بۆ ئه‌وه‌ی زستانه‌هه‌وار له‌و په‌ری قه‌وقاز دا‌مه‌زینتی، گه‌رپه‌وه‌ داوه‌.

راولینسن (ل ۷۸) به‌ هۆی ده‌قیکی ناته‌واوه‌وه، تووشی گه‌یژ و گومی بوه‌ و وای زانیوه‌ گوايه‌ هیراکلیوس ئاورگه‌ی «گه‌نزه‌ک» ی سووتاندی. ته‌نانه‌ت پسه‌پۆریکی لێزانی وه‌ک هۆفمانیش (ل ۲۵۲)، که‌ به‌ باشی له‌ ده‌قه‌که‌ تێگه‌یشتبوو، نه‌یتوانی بزانی له‌ به‌رج هۆیه‌که‌ مه‌سه‌له‌ی سووتانی ئاورگه‌، نه‌ک له‌ شوپنیکی وه‌ک گه‌نزه‌ک به‌لکو له‌ شاریکی بچووی وه‌ک «ئی به‌رمه‌یس» تۆمار کراوه‌.

کلیلی سه‌رجه‌می مه‌سه‌له‌که‌ له‌ راپۆرتیکدا ده‌رده‌که‌وتی، که‌ مه‌سه‌وودی^{۱۰۳} له‌ به‌رگی

٤، لاپهړه ٧٤ [ی مروج الذهب] دا رایگه یاننده. به گوږه ی راپوړته که، نهوشیروان ناگره که ی له «الشیز» (و) «پوالهران» هوه برده «البرکه» (گوډ) ١٠٤، که راولینسن به شپوه یه کی بی پتوهند، به ته ختی سولیمانی زانیوه ١٠٥.

سه رچاوه عه ره بی و فارسیه کان، ناماژه به زور رووداوی سه رده می گوږزانه وه ی ناگره که له لایه ن شاهانی ئیرانه وه ده که ن هه روه ها تاییه تمه ندییه زه قه کانی «ته ختی سوله یان» یش هو ی به رچاوی نه و راگوږسته مان به ده سه ته وه ده دن: قه لایه کی کو نی قایم له سه رگر دیک ی به تاقه وه که وتوو، گوډیک ی قوول له سه رگر ده که، که هه ندی زنه و کانی او پاراوی ده که ن، روانگه ی که لیک رازاوه ی دو له که و هه روه ها هه لکه وتنی له سه ر ریگه ی په یوه ندیده ری ئیرانی ناوه ندی و نازه ریا یجانی باشوور و میژو پوتامیا.

نه که رته م راگوږزانی ناگره، له سه رده می نهوشیروان (٥٣١ - ٥٧٩ ز) دا رووی دابیت، نه وا درده که ویت:

I بچی هیراکلیوس له چاویبکه وتنی په که م و دووه می

که نزه کدا، ناماژه یه که به بوونی ناورگه که ناکا؛

II ناوه ندی که متر گرینگی «تی به رمه یس» - که که وتوتته به ری

روژه لاتی [که نزه که] هوه، ناورگه یه کی گوره ی تیدا بوه.

هه روه ها، له که لیک سه رچاوه ی دیکه دا ناماژه به «ئی فار مه یس» ١٠٦ ده کری. به لام ناوه که، بیچی جوړه جوړی هه یه. کو نترین سه رنج له به شی یازده هه می «میتاندر پروتیکتور» ١٠٧، چاپی Dindorf، ١٨٧١، ل ٢٥ دا درده که وئ که تیدا گوتراوه، بالوږی بیزانسی «پیتریا ترسیوس» ١٠٨ گوایه له و شوتینه دا چاوی به شای ئیران که وتوه «که له وئ بوو بو کرین». به هو ی نه و راستیه وه که رووداوه که له سالی ٥٦٢ زایینی و سه رده می نهوشیروان دا رووی داوه، قسه کانی مه سه وودی (سه ره و تر) چه شنه سه لماندنیکی ناراسته و خویان بو پیک دیت.

تیئو فیلاکت، ٥، ١٤، داستانی نه وه مان بو ده گیتیه وه چون خوسره وی دووه م که «فیرامه یس» ١٠٩ بوو، داوی له قه شه «سیرگیوس» ١١٠ کرد دوعا بکات «شیرین» مندالی بیت. «ئیفا گریوس» له کتیبی «میژووی کلیسه» ١١١، ٦، ٢١، (چاپی، ١٩٨٩، ل ٢٣٦) دا، هه مان داستان دوویات ده کاته وه.

Bidez نه وه ش جاریکی دیکه ده یسه لمینی که شوتنی ناوبراوه که کاخی نشیمه نی

شا، که لکی لپوه رگیرواوه.

کورتی بکه ینه وه، «جیورجیوس پیزایدیس» ١١٢ (چاپی Boon، ١٨٣٧، ل ٨٥)، له شیعی ریکی پر له زیده رویدا باسی که یشتنی هیراکلیوس به «دارارتاسی» ١١٣ ده کات [و ده لی] نه و شاره «که وتیوه باکووری ئیران و باشوور» (به ره و باشوور) ی ١١٤ ئیمه وه (واته هی ئیمپراتوره تی بیزانس). «خوسره له وئ «مه جووس و هه روه ها کوانوه ناگره کانی خو ی» راگرت. شاعیر ناوی شاره که به «نه رته شیر» ١١٥ هوه پیوه ندی ده دات، که [شاهیک ی] فاتیحی پارثیه کان (هه شکانیان) بوو. به لام ناشکرایه بیچی فیتامه یس، فیرامه یس، شی فارمه یس و دارارته سیس ١١٦ و هه موویان نوینه رایه تی تاقه ناویک ده که ن که ئیستا ئیمه ناتوانین ساغی بکه ینه وه.

له شاهنامه، چاپی Mohl، II، ل ٥٤٦ - ٥٥١ (چاپی تاران، III، ٧٦٢ - ٧٥٦) دا که یکاوس که ده یه وئ نازایه تی که یخوسره و تاقی بکاته وه، ده ینی رتیه قه لای «دژی به همن» ١١٧. ریگای شوتینه که ش به ده روازی «نه رده بیل» دا تیپه ر ده بیت. قه لاکه، دیواریکی به رزی هه بوو (برشده باره)، که نه هریمه ن دروستی کرد بوو و دیوی تیدا نیشته چی بوون. که یخوسره و به ناوی خودا (یه زدان)، «دژی به همن» ی گرت که پانتایی قه لاکه ی «ده که مه ند» بوو و گومبه زیکی به رزی له سه ر وه ستا بوو. نه و [واته که یخوسره و]، له ده ورو به ری قه لا و به فاسیله یه کی نه وتو، که نیوه ریگای نه سپیک بیت (مه یدانه نه سپیک؟)، ناگری «نازه رگوشه سب» ی دانا.

وا هه یه نه م نه فسانه یه (به لال و گوږی دوا ی نهوشیروانه وه)، ناماژه به ته ختی سوله یان بکات، به لام نه فسانه که، په یوه ندی نیوان ناوی «دژی به همن» له که ل بیچی جوړ به جوړی [وشه که له زمانی] بیزانسیه کاندایه که پیشتر باسیان کرا، روون ناکاته وه. نه که ر ناورگه که، به شانازی «نامرتا - سپینیا» ١١٨ وه دروست کرابیت، نه وا بیچی «پوقیت - نارمه یس» ١١٩ زیاد له وه ی بکه رتیه وه بو «قوه و - مه نوو» ١٢٠ (به همن)، ده که رتیه وه بو «نارمه یتی» ١٢١.

هیراکلیوس، بو جاری دووه م، له ١١ مارچی ٦٢٨ دا که یشته گه نزه که و له هه شته می نا پریدا به چی هیشت. په یوه ندیه سه ره تاییه کانی [هیراکلیوس] له که ل رووداوه کانی نیوان ١٧ ی نوکتو به ری ٦٢٧ و ١٥ مارچی ٦٢٨ (که که یشته لای «شیرویه» - شای نو ی [ی ئیران] یش ده گرتیه به ر)، نه که یشتوته ده ستان، به لام ده قی

دووهم نامهی هیراکلیۆس، که له ۸ی ئاپریل [ی ۶۲۸] دا، له هوردوه‌که‌ی نزیک «گهنزهک» هوه ناردویه و له رۆژی ۵ ی مایس دا له کلیسه‌کانی «قسطنطنیه» دا خۆپنراوتهوه، له سه‌رچاوه‌ی وهک «کرۆنیکۆن پاسکاله‌ی «میگنه»، به‌شی قه‌شه‌کانی یۆنان ۱۲۲، ۴۲، ل ۱۰. ۱۷ تا ۱۰. ۲۲ دا پارێزراوه.

له‌شکرکێشانی هیراکلیۆس بۆ سه‌ر مێزۆپوتامیا، له لایهن «راولینسن» هوه هه‌لسه‌نگێنراوه و ئیمه ته‌نیا پتیبستمان به به‌شی کۆتایی کاره‌که‌یه‌تی - کاتی که له لایهن سوپای ئێران هوه که‌وته به‌ر هه‌ر شه و له رۆژئاوا شه‌وه بانگ کرایه دو‌اوه (پروانه Prince، ۱۶۴)، ته‌ویش نازایانه، کشایه‌وه ناو نازه‌ربایجان و پشت زنجیره‌ی زاگروۆس. هیتلی گشتی ته‌و ریگه‌یه‌ی وا [هیراکلیۆس] پێیدا تێپه‌ر بوو، به هۆی تیه‌ۆفانه‌وه بۆمان ناسراوه. (چاپی de Boor، ل ۳۲۵).

فیبیره‌ی سالی ۶۲۸ به وێرانکردنی شه‌ره‌زور («تون سیازوورون»؛ ۱۲۳ کرۆنیکۆن پاسکاله به «توسیا سوورون» ی ۱۲۴ نووسیه) تێپه‌ر بوو؛ له‌مانگی مارچدا، هیراکلیۆس هاته شوینیک که ناوی «قارهن» ۱۲۵ بوو. راولینسن ته‌م شوینه‌ی به «بانه» ناسیه‌ته‌وه چون ناوی به‌نه‌رتی کوردی بۆ ته‌م شه‌ره «به‌رۆژه» به (به واتای «له‌به‌ر رۆژ») یا «راکشان به‌ره‌و رۆژه‌لات»). وهک ئاکامیک [ی ته‌م بۆچونه، راولینسن] لای وایه هیراکلیۆس ده‌بی زاگروۆسی به‌ریگای «بانه» دا تێپه‌ر کردیته‌ (کرۆنیکۆن پاسکاله: «جیای زا‌ره» ۱۲۶). به‌لام ناوی «به‌رۆژه» بۆ جوغرافی نووسانی کۆن، ئاشنا نییه و یۆنانیه‌کان زه‌حمه‌ته /Ö/ (ۆ) به‌کی درێژیان له ناوه‌راستی وشه‌که دانایته.

گه‌لیک گونجاولته‌ ته‌گه‌ر «قارهن» نوینه‌رایه‌تی چوارپێیانیک گرنگ بکات، که جوغرافیانووسه کۆنه‌کانی عه‌ره‌ب «به‌زه» یان پێ گوتوه و به‌کت بوه له مه‌نزه‌کانی سه‌ر ریگه‌ی دینه‌وه‌ر - مه‌راغه. واته له فاسیله‌یه‌کی به‌رچاوی رۆژه‌لاتی زنجیره‌ی زاگروۆس (پروانه خواره‌وتر). ته‌وه شتیکی گه‌لیک گونجاولته که له‌گه‌ل سه‌قزی ئیستای به‌شی سه‌ره‌وه‌ی دۆلی جه‌غه‌توودا، به‌یه‌ک بزانی. ئاکامیک ته‌وتۆ بۆ دیاری کردنی ته‌و بواری وا هیراکلیۆسی پێدا تێپه‌ر بوو، یارمه‌تیمان نادات.

بواریه‌که واهه‌یه ریگایه‌ک له ریگاکانی بانه بوویته، به‌لام دووریش نیه ته‌گه‌ر به ریگه‌ی «نه‌خووشان» ۱۲۷ بزانی، که هۆزی جاف له کۆچ و باری سالانه‌یان له شه‌ره‌زوره‌وه بۆ سه‌رچاوه‌کانی جه‌غه‌توو، هات وچۆی پێدا ده‌که‌ن.

به‌گۆیه‌ی قسه‌ی هیراکلیۆس، هه‌ر له ۲۴ی فیبیره‌یه‌وه که شه‌ره‌زوری به‌جی هیشت

هه‌تا ۳۰ی مارچ، بی وچان به‌فریاری و له عه‌ینی کاتدا، به‌پیتی هه‌والی «تیه‌ۆفان» هه‌وت رۆژ، له «به‌رهن» ۱۲۸ مایه‌وه. ئیحتیمالی زیاتر ته‌وه‌یه سوپای بیزانسی له جیاتی «بانه» ی زۆر به‌رز، که به‌هۆی «که‌ل» ۱۲۹ له جه‌غه‌توو جیابۆته‌وه، په‌له‌ی گه‌یشتن به شوینیکه‌ی گه‌رمه‌سیری وهک جه‌غه‌تویان بوویته.

هیراکلیۆس، رۆژی ۱۱ی مارچ له «به‌رهن» هوه گه‌یشته گهنزه‌ک. به‌م پێیه ده‌بی له‌شکرکێشانه‌که‌ی هیراکلیۆس، له شه‌ره‌زوره‌وه ۱۷ رۆژی خایاندیته و له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌وتوویه‌ک له «به‌رهن» مایه‌ته‌وه. ده‌رۆژه ری رۆیشتن به‌سوپاوه، واهه‌یه هیراکلیۆسی گه‌یاندیته‌ ته‌ختی سوله‌یمان و به‌شی خواره‌وه‌ی جه‌غه‌توو. به‌لام له کاتیکدا، دووه‌میان [واته جه‌غه‌توی خواروو]، ته‌نانه‌ت له سه‌رده‌می مغولیشدا، به هاوینه هه‌واریکه گه‌رم ناسرا، به‌که‌میان [= ته‌ختی سوله‌یمان]، به جیاسای ناوه‌هوا، به‌ته‌واوه‌تی نه‌گونجاولته پێش چاو.

هیراکلیۆس، له نامه‌ دوور و درێژه‌که‌ی خۆیدا ۱۳۰، که ناردیه‌وه بۆ «قسطنطنیه»، هه‌ندی شه‌رحی گرینگ له مه‌ر «گهنزه‌ک» ده‌دات که راولینسن، به شیوه‌یه‌کی شایان سه‌رنجی نه‌داوه‌تی. ئیمپراتۆر باسی زۆری خواردن بۆ مرۆف و تفاق بۆ ته‌سپ له شه‌ره‌که‌دا، ده‌کات (مه‌سه‌ره‌فی زۆر ده‌که‌ن له خه‌لک و له ته‌سپ) ۱۳۱. شاریک، که نزیکه‌ی سی هه‌زار مالی تێدا، به‌سی گونده‌کانی ده‌وره‌یه‌ری هه‌ر نه‌که‌ین.

هوردو‌وگای قورس و قایمی هیراکلیۆس که‌وتیه‌ نزیک شار، به‌لام چارواکان له مالی خه‌لکدا ئاگاداری ده‌کران، "به‌شیوه‌یه‌ک که بۆ هه‌ر پیاویکی هوردوو، ته‌سپیک دیاری کرابوو".

چاو خشاندنیک به‌و وینه‌ نوێیه‌ی ته‌ختی سوله‌یمان ۱۳۲ به‌سه بۆ ته‌وه‌ی بزانی ته‌ختی سوله‌یمان، ناتوانی جیگه‌ی شاریکی وای لی بیته‌وه ۱۳۳. گرده‌که به‌تیژی له‌سه‌ر دۆلیکی باریک قوت بۆته‌وه و چه‌ندین لووتکه‌ی جیا، ده‌وریان داوه. به‌شی ژوره‌وه‌تری، به‌دیواریکی گه‌لیک قایم ده‌وره‌ دراوه. لیره‌دا گۆراییه‌کی ۳۲۰ × ۳۸۰ مه‌تری (۱۰۵۰ × ۱۲۵۰ فوتی) هه‌یه و گۆلیکی ۶۸ × ۱۰۸ مه‌تریش له ده‌ره‌وه‌ی قه‌لاکه‌دایه. بارودۆخی ناخۆشی شوینه‌که له وه‌زی زستاندا، به‌هۆی وینه‌یه‌که‌وه نیشان دراوه که پرۆفیسۆری کۆچ کردوو «د.ف. و. جه‌کسۆن»، ۱۳۴ هه‌مان، ل ۱۳۳، هه‌لی گرتوه و له ژیریدا نووسیه‌یه: ته‌ختی سوله‌یمان "له ژیر به‌فردا نیژراوه".

ریځگه‌ی دینه‌وهر . مه‌راغه

۸ب و ۷). ټینجا، له‌ویوه به‌رهو باکووری روژتاوا دېروات (بروانه خواره‌وهر، ل ۲۵۳ ی ټینگیلیزی). به‌شی یه‌که‌می ټه‌و ریځگای هات و چویه، هه‌ندی ش‌هرحی گرینگی له‌مه‌ر ریځگای به‌رزه - مه‌راغه ټیدایه :

ټیپین خورداډیبه	قودامه	موقه‌دده‌سی
۹ مه‌راغه	۶ فرسه‌خ	۱ مه‌رحله
۸ ب جه‌زه ۱۴۶	۵ فرسه‌خ	۱ مه‌رحله
۸- موسانا‌باد	۴ فرسه‌خ	۱ مه‌رحله
۷ به‌رزه	۲ فرسه‌خ	۱ به‌رید
۱۰ ت. فلیس ۱۴۷	۸ فرسه‌خ	۱ مه‌رحله
۱۱ جابر‌قان ۱۴۸	۴ فرسه‌خ	۲ به‌رید
۱۲ نیریز ۱۴۹	۱۴ فرسه‌خ	۱ (؟) مه‌رحله

۱۳ ورمی

شی کردنه‌وه‌ی له شکرکی‌شانه‌که‌ی بی‌زانس له‌سه‌رده‌می «موریس» ۱۳۵ دا، ناما‌زه‌ی به‌هه‌ل و مه‌رجی گه‌نزه‌ک له‌ دراوس‌ټی‌ایه‌تی «وه‌له‌ره‌ث» ۱۳۶ (جه‌غه‌توو) ټیدایه. هه‌لسه‌نگاندنی له‌شکرکی‌شانه‌که‌ی هیراکلیوس، بوونی شاری سه‌رنج راکیشی «گه‌نزه‌ک» و جی‌وا‌زبوونی له‌ ناورگه‌ی «ټی به‌رمه‌یس» مان بو ده‌سه‌لمی‌نخ. سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بییه‌کانیش به‌و په‌ری روونی و ئاشکراییه‌وه، شو‌ټنایه‌تی «گه‌نزه‌ک» دیاری ده‌که‌ن. ریځگای دینه‌وهر- مه‌راغه، که پیشتر، به‌س‌ ریوايه‌تی جی‌وا‌ز باسی لټوه‌کرا، بو مه‌سه‌له‌که‌ی ټیمه، خاوه‌نی گرینگایه‌تی زوره. «ټیپین خوردا‌د بیه» ل ۱۲۱ ۱۳۷ و «قودامه» ۱۳۸، ل ۲۱۳، فاسیله‌کان به‌ فرسه‌خ به‌ده‌سته‌وه ده‌دن، له‌ کاتیکدا «موقه‌دده‌سی» ۱۳۹، ل ۳۸۳ به‌قوناغ (مه‌رحله) ناویان ده‌بات:

ټیپین خورداډیبه	قودامه	موقه‌دده‌سی
۱- دینه‌وهر	۷ فرسه‌خ	۱ مه‌رحله
۲- الجبار جان ۱۴۰	۶ فرسه‌خ	۱ مه‌رحله
۳- ته‌لل- قان ۱۴۱	۷ فرسه‌خ	۱ مه‌رحله
۴- سیسه‌ر	۴ فرسه‌خ	به‌ زستان ۵ و به‌ هاوین ۴ فرسه‌خ
۵- ټه‌نده‌راب ۱۴۳	۵ فرسه‌خ	به‌ زستان ۵ و به‌ هاوین ۱۰ فرسه‌خ
۶- ټه‌ل - به‌یله‌قان ۱۴۴	۶ فرسه‌خ	به‌ زستان ۶ و به‌ هاوین ۸ فرسه‌خ
۷- به‌رزه ۸	۸ فرسه‌خ	۱ مه‌رحله
۸- سابوورخاست ۱۴۵	۷ فرسه‌خ	۷ فرسه‌خ
۹. مه‌راغه		۱ مه‌رحله

فاسیله‌ی راسته‌قینه‌ی نیوان دینه‌وهر و مه‌راغه - له‌سه‌ر پیوانه‌ی ۱:۱.۰۰۰.۰۰۰، ده‌روبه‌ری ۲۲۵ میله [= ۳۶۰ کیلومه‌تر]. به‌هوی ټه‌و راستییه‌وه که لیسته‌ی به‌ ورده‌ریشالی قوناغه‌کان ته‌نیا ۵۵-۵۰ فرسه‌خ ده‌گریته‌به‌ر، پیویسته مه‌زنده‌ی هه‌ر فرسه‌خیک به‌ {۴.۵ تا ۴.۹} میل دابنټین.

پیش ټه‌وه‌ی بچینه‌سه‌ر خاله‌کانی تر، کاریکی به‌سووده ټه‌گه‌ر له‌ ناوچایه‌تی دوو شو‌ټنی گرینگی «به‌رزه» و «سیسه‌ر» بکو‌ټینه‌وه که له‌ سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌شدا ناسراون. فاسیله‌ی ۱۵ فرسه‌خ (۶۷.۵-۶۱.۳۶ میل) به‌ره‌و باشووری مه‌راغه، ده‌بی که‌وتبټته‌ ناوچه‌ی «بوکان - سه‌را». وه‌ک ټیمه‌ ده‌زانین، فرسه‌خ له‌ تازه‌ربایجاندا که‌میک درټرټر بوو ۱۵۰. بو‌شو‌ټنی گرینگ و که‌ونارای سه‌قز (۲۰ میل تا بوکان و ۱۰ میل تا «سه‌را»). ناسینه‌وه‌که‌ی ټیمه‌ ده‌توانی به‌ هوی ټه‌ندازه‌گرتنټیکیه‌وه به‌سه‌لمی که‌ له‌سه‌ر هه‌مان پیوانه (به‌رانبه‌ر له‌گه‌ل ۱۵ فرسه‌خ)، به‌ره‌و باشوور ده‌کشټی و «سیسه‌ر» له‌ شو‌ټنی ټیستای سنه، داده‌نی (بروانه خواره‌وهر).

له‌مه‌زنده‌کانی س‌س‌ سه‌رچاوه‌ی ناوبراودا، هه‌روه‌ها ش‌هرحی ریځگایه‌ک له‌مه‌راغه‌وه بو ورمی ده‌دری که‌ یه‌که‌م جار به‌ره‌و باشوور - بو‌لای «به‌رزه» ده‌کشټی، (قوناغی ۹، ۸، ټ،

٦٧ میلیه، بۆ فاسیله ٢٢-٢٠ فرسه‌خیه‌که‌ی «ئین خورداربیه» و «قودامه»، هندی کورتی دینی، نه‌وه‌ش وا ده‌گه‌یی‌نێ که ریگا که دوا یه‌جی هیشتنی دینه‌وهر و رهنه‌گه به ئامانجی که‌وتنه سهر ریگای سهره‌کی کرماشان - سنه، هندی‌ک لاب‌دات. هه‌روه‌ها ده‌گۆنچ «فرسه‌خ» ی ناوچه باشوورییه‌کان له فرسه‌خی نازره‌یایجان کورتتر بوویت.

دوا ی نه‌وه‌ بوچونه سهرتاییه‌انه، ده‌گه‌ینه نه‌زمونکردنی نزیکتری نه‌وه ریگه و بانه نه‌سته‌مه‌ی من له سالی ١٩١٦ دا - کاتی له کرماشانه‌وه ده‌چوم بۆ سه‌مه‌نگان، دینه‌وهر، سونقور و سنه، به‌شیکیم پیتوا. زوره‌ی ناوه‌کان، یاجیتی دل‌تایی نین، یاخود له‌گه‌ل ئۆپۆتیمی ناوچه‌که‌دا، یه‌ک ناگرنه‌وه.

١) ویرانه‌کانی «دینه‌وهر» که‌وتۆته نزیک گوندی «قه‌لای جوو» له ١٧ میلی باکووری بیستوون و به‌هۆی چاوچونکی به‌شیک له‌خه‌لکی ناوچه‌که‌وه، که به‌دوا ی گه‌نج دا ده‌گه‌رین، له‌ناوچوون.

٢) ناوی «ئه‌لجه‌بارجان» (قودامه؛ الجورجان. پروانه وتاره‌که)، واهیه په‌یوه‌ندی به‌هۆی * «جه‌بره‌کان»، گه‌وره‌کان، گه‌وره‌گان و دواتر «گۆران» وه‌هه‌بیت. ١٥١

دو‌گوند به‌ناوی «جه‌بارنا‌باد» (؟) له‌خه‌شه [ی ئیران] دا، ده‌رده‌که‌ون؛ یه‌کیان ١٨ میل که‌وتۆته به‌ری رۆژئاوا ی دینه‌وهر (له «بیله‌وار»)، نه‌وی دیکه‌یان له‌باکووری دینه‌وهر، خواره‌وه‌ی که‌لی «مله‌ماس» به ١٥٢. ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر نه‌وه دوو شوینه‌ش له‌گه‌ل «جه‌بارجان» ی نه‌سلیدا یه‌ک نه‌گرنه‌وه، رهنه‌گه شوینی ناوی نه‌ویان هه‌لگرتی و پاراستی‌تیا ١٥٣.

٣) بارودۆخی «ته‌لل - قان» ١٥٤ به‌ته‌واوه‌تی خه‌یالی و فه‌رزییه. واهیه که‌وتبیته سهر یه‌کی له‌وه ریگایانه‌ی وا له «گاوه‌رۆ» وه‌ده‌چن بۆ دۆلی سنه (قشلاق). هه‌روه‌ها بۆی هه‌یه له‌نزیک «ده‌رگا» یاخود نه‌گه‌ر ریگا که زیاتر به‌ره‌و رۆژه‌ه‌لات بگه‌ریته‌وه، له «که‌رگا‌باد» ١٥٥ بیت.

٤) هۆی باش به‌ده‌سته‌وه‌ن بۆ نه‌وه‌ی له‌نزیک «سنه» ١٥٦ چاو بۆ «سیسه‌ر» بگپین، گه‌رچی دوا پیتته‌ختی ١٥٧ والیانی نه‌رده‌لان وادیاره دره‌نگتر دروست کرایت، نیشانه‌ی نه‌وه‌ش به‌ده‌سته‌وه‌ن که مه‌رکه‌زی پيشوو ١٥٨، زیاتر که‌وتۆته لای باکوور و نزیک به‌سه‌رچاوه‌کانی [چۆمی] قزل ئوزن (سفیدروود).

٥) نه‌گه‌ر به‌گۆیره‌ی ناوه‌که‌ی داوه‌ری بکه‌ین، نه‌نده‌راب که‌وتۆته نیوان دوو سه‌رچاوه‌ی ناو، نه‌وه دوو سه‌رچاوه‌یه واهیه «سفید روود» [سیروان] و یه‌کی له‌لقه‌کانی بن.

٦) به‌یله‌قان (که، ناوی له‌شوینی دیکه‌شدا ده‌رده‌که‌وی)، ده‌بی له «خورخوره‌ی سه‌روو» چاوی بۆ بگپین.

٧) به «به‌رزه» دا (تیسۆفان؛ «قارزن»)، ده‌گه‌ینه زه‌مینه‌یه‌کی به‌هیتتر. به‌رزه شوینی‌کی گرنه‌گ بوو که ریگه‌ی مه‌راغه و ورمی له‌وه‌ی لیک جیاده‌بوونه‌وه و له‌سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی نه‌وه‌می زایینیدا، زنجیره‌یه‌کی ته‌مه‌ن کورتی حکومه‌تیی خۆی لی بوه (پروانه: بلا ذری، ١٥٩ ل ٣٣١). نه‌سته‌مه‌ بیرله‌وه بکرتیه‌وه ریوار و گه‌رۆک له مه‌راغه‌وه نه‌وه هه‌موو ریگه‌یه‌ بێن و له‌وه‌یه باده‌نه‌وه لای رۆژئاوا [بۆ نه‌وه‌ی بچنه ورمی]. نه‌م کاره، بۆ نه‌وانه‌ی له‌باشووره‌وه ده‌هاتن، کاریکی ناسایی بوو. بۆی هه‌یه، له سه‌فه‌نامه‌ی نه‌سل‌ی [هیراکلیوس] دا، به‌رزه - ورمی، له‌دریژه‌ی هیتلی دینه‌وهر - به‌رزه‌دا بوویت و ته‌نیا به‌شبه‌یه‌کی میکانیکی به‌هیتلی به‌رزه - مه‌راغه‌وه په‌یوه‌ندی درایت (ته‌رتیبی پیچه‌وانه‌ی، ده‌بیته؛ مه‌راغه - به‌رزه - ورمی) ١٦٠. ریگایه‌کی راسته‌وخۆ له سه‌قه‌زه‌وه به‌ره‌و باکووری رۆژئاوا هه‌یه و من خۆم له‌سالی ١٩١١ له‌سابل‌اغه‌وه راسته‌وخۆ پیتیدا چومه‌ته سه‌قز ١٦١.

سه‌قز، به‌شاهیدی‌کی وه‌ک گرده‌به‌رزه که‌ونارا که‌یه‌وه ناوه‌دانیه‌کی گه‌لیک کۆنه. ریگا که، له‌دوا ی به‌رزه، ده‌بوو به‌ دوو لقه‌وه. ناوی قۆناغی ٨ تووشی ئال و گۆر هاتوه و ده‌بوا یه له‌نیوان «ب» ی جه‌نزه و «ا» ی مووسانا‌باد هه‌لکه‌وتایه ١٦٢. ئیمه، پاشان سه‌بارت به‌م قۆناغه زیاتر ده‌دوین.

سه‌رنج راکیشترین ناوی نه‌م سه‌فه‌نامه‌یه، «جه‌نزه» یه. «de Goeje» له‌چاپی موقه‌ده‌سه‌ی، ل ٣٨٢ دا، ناویکی هیناوه، که به «خه‌ روود» ده‌خوینرتیه‌وه، به‌لام بیجمیکی دیکه‌ی [نه‌م وشه‌یه] واته «حه» بېگومان نیشاندهری نه‌وه راستیه‌یه که پتویسته ناوه‌که وه‌ک «جه‌نزه» ساغ بکرتیه‌وه و نه‌وه، له [کتییی] ئین خوردا بیه و قودامه‌شدا هاتوه ١٦٣.

به‌شی زیادکراوی نه‌م وشه‌یه - واته «روود»، وا ده‌گه‌یی‌نێ [که‌شاره‌که] له‌لیواری چۆمیک بوویت. سیبه‌ری هېچ گومانیک له‌سه‌ر نه‌وه بوچونه نییه که «جه‌نزه»، هه‌مان «گه‌نزه‌ک» ی کۆنه. نزیکه‌ی ٦ فرسه‌خ دوور بوون [ی گه‌نزه‌ک] له مه‌راغه‌وه، شوینه‌که

لهسه ر لیواری [چۆمی] لهیلان دادهنی بهشپوهیهک که بکهویتیته بهری راستی ئه و لقهی «جهغهتوو» هوه [که «لهیلان» بیت].

دوو سهراوهی بیزانسی و عهرهیی، له دیاربکردنی شوینایهتی گهنزهکدا، هاودهنگن - شوینیک که بۆ یهکه مجار، «کۆلۆنیل مۆنتیث»^{۱۶۴} لهسالی ۱۸۳۲دا ناسییهوه^{۱۶۵}. ناوبراو، بهچاوپیتکهوتنی ویرانهی پان و بهرینی سه ر ئه و گرده قایمانه - که روخساری تاییهتی به ههموو شارپکی «ئیران دهبهخشن»، شاگهشکه بوو. بهگویرهی پیتوانهکانی ئه و، ئالقهی ویرانهکان، نزیکه ۱۴ میلیون دهگرتهوه و زیاترین درپژایان له رۆژهلانهوه بۆ رۆژتاوا کشابوو. «مۆنتیث» ئه م ئاکامه بهدهستهوه ده دات: شاری تهووریز، له فاسیلهیهکی گهلپک دووری لای باکوور هه لکهوتوه که بتوانی شوینی «گهنزهکه» بیت، بهلام ئه م ویرانانه دهتوانن شوینی گهنزهکه بن. ههروهها، گهنزهکه کهوتوته بهشی زۆر سارد و بی پیتی نازهربایجان؛ بهم پیتی وهلامیکه کهم بۆ ئه و پرسپاره بهدهستهوه یه که ئامانج له زستانهههوار بۆ سوپایهکی گهوهی وهک سوپای ئمپراتۆر هیراکلیۆس له ماوهی له شکرکیشان بۆ سه ر ئیران دا، چ بووه؟ ئه وان [= ویرانهکان]، ههروهها نزیک بهشوینی یهک گرتنهوهی سی رتییانیکن که له تیسفونونهوه به سنه و سابلاغ و «بورپاندیزی»^{۱۶۶} دا، دهگهنه پیتتهختی ئیران.

راولینسن، ل ۱۱۹.۳۹، چاوی به ویرانهیهکی گهوره کهوت به ۳/۴ میل (= ۱۲۰۰مهتر) درپژایی و نیوهی ئه ویش پاناییهوه، که لهسه ر چهند گردی یهک بهدوای یهک پیتک هاتبوو و گردهکان ۴۰ تا ۵۰ فووت [۱۲ تا ۱۵ مهتر] بهرز بوون. راولینسن ناسینهوهکانی «مۆنتیث» له م بارهیهوه ده داته دواوه، که دهلی «گهنزه^{۱۶۷}»، وهک هاوینهههاری شای میدیهکان گیراوهته پیش چا و، بهلام «لهیلان» لهدهشتایی میانداو، بپگومان یهکپکه له گهرمترین شوینهکانی نازهربایجان».

هه ر چۆنیک بیت، بهرپه رچ دانهوهی راولینسن لهسه ر ئه و بناغهیه دانهوه که پیتوسته نووسینه ئالۆزهکانی سترابۆن له بهر رووناکایی زانباریهه روون و بی گریکانی تیئوفیلاکت هه لسه نگینرتهوه. تیئوفیلاکت، گهنزهکی له دهشتایی داناوه (هه مان، ل ۲۴۵).

بهشی چواره م:

ئاورگه ی شیز

لهکاتیکدا تیئوفیلاکت هیچ ناماژهیهک به بوونی ئاورگه له گهنزهک ناکات، تیئوفان به لیبراوییهوه دهیسهلمینی ئاورگه که، له «ثیبهرمهیس» بوه. ئه گهر رهقیبیک که دواتر پهیدا بوه، واته «چ. سیدرینوس»^{۱۶۸} (کۆتایی سه دهی یازده و سه رهتای سه دهی دوازدهه می زایینی)، چاپی Bonn، ل ۱۲۱، ئاورگه که، له گهنزهک دادهنی (شاری گهنزهکۆن)^{۱۶۹}، ته نیا ئه و راستیه ده رده که وی که بهشی گرنگی نوسراوه که، له ته رجه مهی کۆنی لاتینی [کتیبی] تیئوفاندا^{۱۷۰} فهوتاووه وهک چۆن له چاپه سه رهتاییهکانی ئه وروپاییشدا، کهوتبوو.

به قسه ی فیردهوسی، خوسرهوی په روويز، پیش شه ری به هرام، چوه ئاورگه که و دیاریی خۆی پیشکهش کرد. شاهنامه، هیچ ناماژهیهک به شوینی «حه رهمی پیرۆز» ناکات. بههۆی ئه و راستییهوه که، راونانی به هرام بۆ جاری دوایی، له بهری باکووری رۆژهلالت بوه (مه راعه - میانه؟)، بۆی هه یه ناوبراو هه موو ناوچه که ی هه تا باشووری گۆرهبانی شه ر به جی هیشتهبی و به م بۆنه یهوه هیچ کۆسپیک له سه ر رینگه ی خوسره و نه ماوه بۆنه وهی خیرا بگاته ناوچه ی تهختی سوله یمان.

ناسینهوهی «ئی بهرمهیس» و دانانی له شوینی ئه مپۆی تهختی سوله یمان، ئاکامی هه ندی نیشانهی «مسعرین مه لهل»^{۱۷۱} (نیوهی یه که می سه دهی دهه م [ی زایی])، یه، که له ژیر عینوانی «الشیز» دا، باسی لئوه کرده، ههروهها «حمدالله مستوفی» له ژیر ناوی مغولی* «سقورلوق» دا ناماژه به هه مان شوین دهکات. گرنگایه تی ئه و دوو دهقه به شپوهیهکی جیگه ی بره و، له لایه ن راولینسنه وه ده ست نیشان کراوه (ل ۶۴، ۷۰).

گه رۆکی عه ره ب [مسعر؟]، پیشینه یهکی گومان لیکراوی له مه سه له ی راستگۆیی سه باره ت به رۆژهلالتی دوورتر (تورک، هیند) هه یه، به لام له رۆژتاوای ئیراندا ده بی گهلپک شوینی گرنگی چا و پێ کهوتبیت. «مسعر» شه رحیکه ی زۆر له مه ر «شیز» ده دابه دهسته وه (مه عده نی زۆر و گۆلوی قوول). باسی ئاورگه یه کیش دهکات که دهلی ئاگره که ی ۷۰۰ سال بوو ده نایسا بی ئه وهی خۆله میش له خۆی به جی بهیلتی. ئه و بۆچونه، له

ناماژه کردنی به رهمز و رازی جیورجیوس و تیئوفان (و ههروهها سیدرتینوس) به «رهمزی زوخال» دا، سه‌ره‌تای هه‌ودایه‌کمان بۆ ده‌دۆزیته‌وه. زۆریش له راستی دوورنیه که بوونی زه‌رباچه‌یه‌کی قوول له تهنیشت ئاورگه‌که، هۆی ئه‌وه بوویت که خوڵه‌میشی ئاگر پاشماوه‌ی نه‌مايیت.

«مستوفی»، نزهت [القلوب]، ۶۵، هیچ شتییک سه‌بارت به ئاورگه‌که نادرکیتنی به‌لام ته‌ختی سوله‌یمان - به ئه‌فسانه‌ی که‌یخوسره‌و (و ئه‌فراسیاب) هوه په‌یوه‌ندی ده‌دات، که ئه‌ویش به‌ش به‌حالی خوئی گه‌لیک له نزیکه‌وه به ستراوه به ئاورگه‌ی «نازه‌رگوشه‌سب» هوه. ئیستا پیوسته بکه‌وینه شوین ئه‌و ناماژه و ئیشاراته‌ی که به‌دریژی سه‌ده‌کان بۆ «ئه‌لشیز» کراون.

شوینی گرینگ «ته‌ختی سوله‌یمان» ته‌نانه‌ت له‌سه‌رده‌می پیش ئاری و به‌ر له ده‌وری میدیه‌کانیش سه‌رنجی زۆری خه‌لکی به‌ره‌و خوئی راکیشاوه. تا‌قمیتی ئه‌مریکی له‌و شوینه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆری سوآله‌تی نه‌خشاوی پیش میژوویمان دیته‌وه، به‌لام گرده‌که له‌وه ناچن به‌شیتوه‌ی هه‌میشه‌یی خه‌لکی تیدا نیشته‌جی بوویت. ئاو و هه‌وای ناسازگاری شوینه‌که - به‌ته‌نیایی ئه‌م بۆچونه‌ زامن ده‌کات. هه‌روه‌ها ئاو گۆله‌که - که پره‌ له «عه‌ناسوری کانی»، نابجی جیگه‌ی ره‌زامه‌ندی ئه‌و خه‌لکانه‌ بوویت و به‌ شیتوه‌ی دایی له‌وئ نیشته‌جی بوون.

«مارکوارت» له‌ ریگه‌ی شیچ (شیچیکان) ی ۱۷۲ گریمانی فارسی ناو‌نجیه‌وه ۱۷۳ - که زۆر جارن وه‌ک ناوی نه‌جینه و خه‌زینه له‌ کتیبه‌ زه‌رده‌شتیه‌کاندا هاتوه، شه‌رحی «شیز» ده‌کات. دیاره هیتستا هه‌ندی بئ متمانه‌یی سه‌بارت به‌ خویندنه‌وه‌ی فارسی نیونجی هه‌رماوه ۱۷۴. به‌لام «پلینی» له‌ نوسراوه‌ گردو‌کو‌کراوه‌ جو‌غرافیاییه‌که‌ی خویدا، کاتی باسی شاره‌کانی میدیا ده‌کات، ناوی «فیس گه‌نزه‌گه» (و بیجمی دیکه‌ی واته «فیس که‌نزه‌گه») ۱۷۵ ده‌بات، ۱۷۶ که مارکوارت له‌ بیجمی «پفیس (له‌جیاتنی «شیچ» - که‌نزه‌گه» دا، ۱۷۷ ساغی ده‌کاته‌وه و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ «گه‌نجی شیچیکان» ۱۷۸ ی فارسی نیونجی. ئه‌م ساغ کردنه‌وه‌یه، ده‌مانگه‌یتیتته سه‌ره‌تا‌کانی سه‌رده‌می خو‌مان، به‌لام مارکوارت به‌ هۆی ئه‌وه‌وه‌ی ده‌لی و اهه‌یه «شیچ» ناویکی «مانایی» بیت، هه‌ندیکی دیکه‌ش به‌ره‌وه‌ پیتشه‌وه ده‌چیت.

هه‌رچۆنیک بیت، ئیمه لیته‌دا ده‌چینه‌ گۆره‌پانی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی بچ‌ خه‌وشه‌وه. دو‌اتر

له‌ لاپه‌ره ۲۶۴ دا، پیوسته‌ شیتو‌ازی وه‌رگیرانیتیکی جیا‌و‌ازی وشه‌ی «شیز» له «چیچه‌ست» ۱۷۹ بگرینه به‌رچاو. ئه‌گه‌ر له‌سه‌رده‌می رۆمیه‌کاندا شوینه‌که (واته «ئۆپیدوم» ۱۸۰) ناوی «شیچ» یا «شیز» بوویت، ناوانی قی ئارماییس و ئی فارماییس ۱۸۱ له‌لایه‌ن بیزانسیه‌کان بۆی، به‌هۆی ناویچوو‌ییانه‌وه‌ ده‌بنه هۆی سه‌رلی شیوان ۱۸۲.

گه‌شتی تا‌قمیتی ئه‌مریکی له‌سالی ۱۹۳۷ دا، بوه هۆی ئه‌وه‌ی دیوار و هه‌روه‌ها کۆنترین بنچینه‌ی بینای ته‌ختی سوله‌یمان، ببریته‌وه سه‌ر بناغه‌یه‌کی پارتی [ئه‌شکانی]. به‌تایبه‌ت، گرینگه له‌بیرمان نه‌چیت که مه‌سعودی له «مروج [الذهب]» دا، II، ۲۳۵، پارتیه‌کان به «شاهانی الشیز» (و «په‌اله‌ران» ناوده‌بات و له «ته‌نیبه» دا، له‌سه‌ری ده‌روات و ده‌لی: «ئه‌رشاکه‌کان، ۱۸۳ زستانیان له‌ عیراق و هاوینیان له «الشیز» ی نازه‌ربایجان (من بلاد نازه‌ربایجان) ده‌برده سه‌ر.»

بوونی قه‌لاکه، نیشاندهری هه‌ندی ریگای گرنگی په‌یوه‌ندی‌ده‌ری فلاتی مه‌رکه‌زیی ئیران له‌گه‌ل ناوچه‌ی باشووری گۆلی ورمی و له‌ویش دوورتر له‌گه‌ل میژو‌پوتامیایه. ئه‌م قه‌لایه، له‌ کاتی پیوستدا، ده‌یتوانی رۆژه‌لات له‌ مه‌ترسیه‌ک که له‌لای رۆژئاواوه ده‌هات بپاریژی. پیچه‌وانه‌که‌شی - به‌تایبه‌ت له‌کاتی راپه‌رینه‌ ناوچه‌یه‌کاندا، راست بوو. بۆی هه‌یه خه‌لکی وه‌حشی ناوچه‌کانی «کاسپه‌ن» [خه‌زه‌ر]، به‌ریگای زه‌نجان - ته‌ختی سوله‌یماندا، به‌ره‌و رۆژئاوا هاتیتن.

نیشانه‌کانی بنیات نانی ئاورگه‌ی «ئتی به‌رمه‌یس - الشیز» له‌ لایه‌ن ئه‌رده‌شیری ساسانیه‌وه، زۆر جیگه‌ی دلنایی نین. به‌لگه‌کانی «جیورجیوس پیسیدیس» ۱۸۴ له‌ مه‌ر قه‌لا‌ی داراتائیس ۱۸۵ که ئه‌رده‌شیری ساسانی بنیاتی نابیت، بایه‌خیان نییه چون واهه‌یه ناوبراو، شیعره‌کانی خوئی له‌ کاتی شایی لۆغانیکدا هۆندیته‌وه که به‌ بۆنه‌ی گه‌یشتنی راپۆرتی شه‌ره‌کانی «هیراکلیوس» گیرابوو. ۱۸۶ له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، هیتستا ناوی بیگانه‌ی ئاورگه‌که، نه‌که‌وتبه‌وه به‌ر سه‌رنجی ورد. ناوی بنیات دانه‌ره‌که‌ی واته ئارتائیر ۱۸۷ وئ ده‌جی ئیشتیقاقی دووباره‌ی دار-ئارتائیر ۱۸۸ بیت چون جیورجیوس له‌مه‌ر میژوو‌ی ئه‌رده‌شیر (بروانه‌ خواره‌وتر)، تووشی هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ هاتوه.

راسته که «کرۆنۆلۆجیه‌کانی مسعر - که به‌ گۆیره‌ی ئه‌وان، ئاگره‌که بۆ ماوه‌ی

۷۰۰ سال هەر رۆشن بوه، ئاماژەبەك بە بەشى سەرەتایی سەدەى سېهەمى زابىنى و بۆ نمونە بە سەردەمى ئەردەشیر دەكات، بەلام ئیشارەتەكەى گەلێك تاریك و نادیارە و هیچ شتیك لەسەر راگوێزانی ئاورەكە لە گەزەكەو بە شیز نادركینى. هەرەها ئاشكرا نییە نیازی لە «بوون» ی ئاورەكە بۆ ماوەى حەوت سەدە، چییە؟ شتیكى چاوەروان نەكراو دەبیت ئەگەر ئاگرەكە لەسەدەى چوارەمى هیجری و لەو كاتەدا كە مسعر چاوی بە «الشیز» كەوتو، هەر رۆشن بووبیت.

مەسعودى (۷۴ ، ۴) و هەرەها «ابن فقیه» ل ۲۴۶۰ راپۆرتی گرنگیان لەسەر راگوێزانی ئاگری «ئازەرگوشەسب» بۆ شوینی تازه هەیه. نوسراوەكەى مەسعودى لەسەرەتر هەلسەنگینرا و راپۆرتی «ابن فقیه» یش لە خوارەو دا باسی لى دەكړی: «* ئازەرگوشناسپ» - ئاگری كە یخوسرەو، لە ئازەربایجان بوو بەلام نەوشیروان بردى بۆ الشیز» .

هەردوو راپۆرتەكە وەك یەك دەچن بەلام مەسعودى، بەپیتی عادت، الشیز (و «والهران» ی وەك [دوو وشەى] «معطوف» چاویكردو، كە یەك ناوچەى جوغرافیایی (بلاد) دەگرەو. مەسعودى دەبێ گوتبیتی ئاگرەكە لە «*والهران» ەو برا بۆ گۆلى الشیز و وشەى ناساییەكانى «ابن فقیه» یش دەبێ بەهۆى هەلسەنگاندنى شوینی پر رەمز و رازی تەختى سولەیمانەو ئەزمون بكری. تەنانەت لەسەردەمى مغولەكانیشدا «مستەوفى» لەیلان (گەزەك) ی لەژێر ناوی «تومان» ی ۱۸۹ مەراغەدا (لە ئازەربایجان) هیناوه (نەهت القلوب، ۸۷)؛ لە كاتیكدا «تەختى سولەیمان» ی ئەو دەم لەژێر تومانی «ئىجەرود» (كذا، لەجیاتى «ئەنجەرود» ی دەقە چاپكراوەكە) لە عیراقى عەجەم ناو دەبات (ل ۶۴) .

شایەدى دانى مەسعودى و ابن فقیه لەسەر راگوێزانی ئاگرەكە لە لایەن نەوشیروانەو (۵۷۹ - ۵۳۱ ز)، بناغەى لەسەرەندى نەربیتی ئەدەبى زەردەشتى دانراو ۱۹۰ و هەندى سەلماندى ناراستەوخۆشى لە «جیورجیوس پیسیدیس» وەرگرتو.

ئاماژەكردنى ئەوى دواى [واتە جیورجیوس] بە ئەردەشیر (كە دەلێ:] ۶۰ + ۱۶ سال لەمەوپیش)، گەلێك سەرنج راکیشە چون ۵۵۰ = ۷۶ - ۶۲۶ و ئەو هەش لەگەڵ تەئریخی نەوشیرواندا بەك دەگرێتەو. وا هەیه جیورجیوس بى ئەوى خۆى ئاگادار بێت

میژووی راگوێزانی ئاگرەكەى بۆ تەختى سولەیمان پى راگەیاندىبیتین.

ناوى « الشیز» ، هەرەها لە [نوسینی] «ابن خورداذیب» ، ۱۱۹ - ۱۵۱، رەنگ دەداتەو ئەویش لەو شوینەدا كە بەشیتوێهەكى جیاواز باسى «جەزە» - شارى (خوسرەو) ی پەرویز ۱۹۱ دەكات، ئاورگەى « ئازەرگوشەس» ۱۹۲ لەوى دادەنێ كە شاهانى زەردەشتى، دواى گەیشتن بەپادشاهى، لە «المدائن» (تیسفون) ەو، بەپىیان دەهاتنە زیارەتى. مەسعودیش (تنبیه، ۹۵)، بە هەندى هەلەو لەمەر ناوى ئاورگەى «ئازەرخش» ۱۹۳، لە جیاتى «*ئازەرجوشەس» ۱۹۴، هەمان بۆچوون دووپات دەكاتەو.

لە پێش وێران کرانى ئاورگە لە لایەن هیراکلیۆسەو، خوسرەو گەنجینهى جەواهراتەكەى و بەروالەت ئاگرەكەشى لە شیز راگوێست، بەلام بۆى هەیه كاتى كۆتایی بە شەر هات، ئاگرەكەى لە شوینی خۆیدا دامەزراندبیتەو.

لە كۆتایی پادشاهى ساسانیەكاندا، بنەمالەى حاکمانى ئازەربایجان بۆ ماوەیهكى كاتى، دەورى گرینگیان لە رووداوەكاندا گێرا؛ پروانە: ئیرانشەهر، ۱۱۳ - ۱۱۲، یەکیان «بەهەمنى جادوویه» بوو، كە شەرحتىك سەبارەت بەو لە [تاریخى] تەبەرىدا، ۴/۱، دەورو بەرى [لاپەرە] ۲۰۵۳ هاتو و تیبیدا دەلێ «ئەو [واتە «بەهەمن»] شاه (مەلیك) یك بوو كە ئەوان لە الشیز ۱۹۵ «ملکه» واتە کردیان بە شاه. ئەو ناوێ كە بەبى هیچ گومانێك دەبێ لەشێوهى «*الشیز» دا بخوینرێتەو، نیشاندهرى گرنگایەتى لە میژینهى شوینەكەیه. تاماوەیهك دواى فتووحاتى عەرەبیش، زەردەشتیهكانى الشیز تووشى ئازار نەهاتن چون لە ژێر [حوكمى] عومەر دا راگەییترابوو: «نابى پێش بە داب و نەربت و هەلپەرکى (زەفین) ی خەلكى شیز لە رۆژانى جەژنیاندا بگىرئ و هەرەها نابى بەرهەلستى راگەیشتن بەكاروبارى خۆیان لى بكرئ.» (بلاذرى، ۳۲۶). ئیتمە ناتوانین بلیین ئەو نەربتانەى گوترا، ئایا ئاورگەكەشیان دەگرتهو یان نا؟

لەسەرەو، باسى یادى «الشیز» لە نێو جوغرافى نووسەرە عەرەبەكان (ابن خورداذیب، مسعودى و مسعر) كرا. جیگەى سەرنجە، كە جوغرافیانووسەكانى «نەربیتی بەلخى» ۱۹۶ سەدەى دەهەم (وەك اصطخرى و ابن حوقل)، هیچكام باسى الشیزیان نەكردو و «یاقوت» یش لەمەر شوینایەتى ئاورگەكە بىنگومان تووشى گێژ و گومى هاتو.

لە سەردەمى مغول دا، ناویكى تازه، یادى «الشیز» لەبیری خەلك دەباتەو.

به‌شی پینجه‌م:

فره‌ئاته . قیره (Phraata-Vera)

ئېستا، ئەگەر بگه‌رپینه‌وه سه‌رباسی له شکرکیشانه‌که‌ی «ئانتونوس»، پینوسته له بیرمان بیت ئەو ئال و گۆره‌ گرنگانه‌ی له ماوه‌ی شەش یا هەوت سه‌ده‌دا له نازەربایجان رووی دابوو، سالی ۳۶ ی پیش زاین له‌سه‌رده‌می نه‌وشیروان و خوسره‌وی په‌رویز جیاده‌که‌نه‌وه.

کاتێ ئانتونوس ریبه‌رایه‌تی له‌شکری خۆی دژ به‌ پارتیه‌کان ده‌کرد، ئاتروپاته‌ن هیشتا هەر له‌ ژێر حوکمی حاکمی پشتاوپشتی خۆی «ئهرته‌قه‌زد» ۲۰۷ - یارمه‌تیده‌ر و باجده‌ری شاه‌ی گه‌وره‌ی پارتیه‌کان «فره‌ئاتیس» ی ۲۰۸ چواره‌م بوو و دوور نیه‌ بنه‌چه‌کی [ئه‌وحاکمه‌]، بگاته‌وه «ئاتروپات» (ستراپۆن، ۱۱، فه‌سلێ ۱۳، ل ۱)، که‌ بۆ ئەوه‌ی نه‌که‌ویته‌ ژێر حوکمی ئەسکه‌نده‌ره‌وه، سه‌ربه‌خۆیی نازەربایجانی راگه‌یاندا.

دره‌نگتر، «ئهرته‌قه‌زد» له‌گه‌ڵ رۆمییه‌کان که‌وت و «ئیسۆتاپه‌» ی ۲۰۹ کچی، بوو به‌ ده‌زگیرانی «ئسکه‌نده‌ر» ی کوری ئانتونوس و کلیۆپاترا. دوا‌بین شاه‌ [ی سلوکی] بریتی بوو له‌ «گایوس جولیسوس ئهرته‌قه‌زد» ۲۱۰ که‌ له‌ بنه‌ماله‌ی «ئهرته‌قه‌زد» بوو و له‌ «رۆما» ۲۱۱ مرد.

بارودۆخی سه‌مه‌ره‌ی «ئاتروپاته‌ن» بۆته‌ هۆی دامه‌زرانی حکومه‌تیکی تایبه‌ت و هه‌یچ پینوست ناکات پینته‌خته‌که‌ی به‌و شوینه‌ بزاین که‌ زیدی حاکمی ناوچه‌که‌ و له‌ چوارچێوه‌ی ئیمپراتۆریه‌تیکی گه‌وره‌دا بوویت.

له‌سه‌رده‌می فتوحاتی عه‌ره‌بدا، سنوورداری نازەربایجان له‌ «ئهرده‌بیل» داده‌نیشت که‌ دووره‌ له‌ هه‌وزه‌ی گۆلی ورمیوه‌. ئیمه‌ ته‌نانه‌ت به‌و مه‌سه‌له‌یه‌ش نازاین که‌ ئایا شاه‌ی نازەربایجان چه‌نده‌ی توانای کۆنترۆڵ کردنی خه‌لکی چادرنشینی کادۆسی ۲۱۲، ئەمه‌ردی، ۲۱۳، ته‌پیری ۲۱۴ و سیرتی ۲۱۵ هه‌بوو، که‌ له‌ لیواری باکووری رۆژئاوای خاکه‌که‌ی دا ده‌ژیان: سترابۆن، ۱۱، فه‌سلێ ۱۳، ل ۳.

ئیمه‌ ته‌نیا سه‌ر خه‌ته‌ گشتیه‌کانی جوغرافیای له‌شکرکیشانی ئانتونوس ده‌زانین.

خویندنه‌وه‌ی ئەزمونگه‌رانه‌ی ناوه‌که‌ له‌لایه‌ن راولینسنه‌وه، بریتی بوو له‌ «سه‌توربیک» ۱۹۷، به‌لام چاپی «لج سترینج» ۱۹۸ له‌ [کتیبی] «نزهت القلوب»، ل ۶۴، بیچمگه‌لی جیاوازی «سفوربیک» ۱۹۹، «سفوربیک» ۲۰۰ و «ستوربیک» ۲۰۱ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دات. ئەو شیوه‌ خویندنه‌وه‌یه‌ی وا له‌ [کتیبی] «رشیدالدین» دا هاته‌وه‌ - واته‌ «سقولوق» ۲۰۲ هه‌ندی باشته‌ (بروانه‌ چاپی Jahn، ل ۳۵۰). ره‌شیدالدین ناوی «سقولوق» وه‌ک شوینی کاخی پادشاهی مغول ده‌بات و ئەوه‌ش له‌گه‌ڵ قسه‌ی «مستوفی» دا یه‌ک ده‌گرته‌وه‌ که‌ ده‌لج ئەو کاخه‌ له‌لایه‌ن «ئاباقا» [خان] هه‌ ۲۰۳ دروست کرایه‌وه‌. پاشماوه‌کانی ئەم بینایه‌ ئیستاش له‌ ته‌ختی سوله‌یماندا ده‌بینریت ۲۰۴. ته‌نانه‌ت «عالم‌نارا [ی عه‌بباسی]» ش، ل ۱۰۶، باسی حوکمی «سوحاس و سیورلوق (سقولوق)» ۲۰۵ له‌ سه‌رده‌می شاه‌ ته‌هماسب دا ده‌کات زۆر واهه‌یه‌ ناوی ئەمرۆی چۆمی «ساروق» که‌ له‌ ته‌ختی سوله‌یمان هه‌ دیته‌ خواره‌وه‌، هه‌یچ شتیکی نه‌بێ جگه‌له‌ هاسان کراوه‌ی ناوه‌ «تورک و مغولیه‌» که‌ و ئەوه‌ش بوویته‌ هۆی نه‌ناسینه‌وه‌ی وشه‌که‌ ۲۰۶.

[وشه‌ی] ته‌ختی سوله‌یمانی ئەمرۆ، وێ ده‌چێ دروستکراویکی ته‌واونویی (دوای سه‌فه‌وی) له‌ خه‌یالاتیکی ئەفسانه‌یی خه‌لک بیت. بۆچوونی راولینسن (ل ۶۸)، که‌ ده‌لج واهه‌یه‌ [ته‌ختی سوله‌یمان] په‌یوه‌ندی به‌ ناوی حاکمی تورکمانیی کوردستان - سوله‌یمان شاه‌ی «* ئیفا» وه‌ هه‌بیت، هه‌یچ بناغه‌یه‌کی نییه‌ چون حکومه‌تی ئەو [واته‌ سوله‌یمان شاه‌] ئەوناوچه‌ باکووریانه‌ی نه‌ده‌گرته‌وه‌. بروانه‌ نزهت [القلوب]، لاپه‌ره ۱۰۷.

نووسه‌ری سه‌ره‌کیی میژووی ئەم سه‌فه‌ره، «کوبینتوس دیللیوس» ه، ۲۱۶ که وئ ده‌چیت له‌باری جوغرافیا نووسییه‌وه گه‌لیک له‌خواره‌تری راده‌ی «کنائوس پۆمپیوس تیئۆفان» ی خه‌لکی «میتی لینه» ۲۱۷ وه‌ستا‌بیت و ئیمه‌ بۆ زانیاریی زۆر و با‌یه‌خدار له‌مه‌ر ئەو ولاتانه‌ی و «پۆمپیوس» دا‌گیری کردن قه‌رزدار‌ی ئەوین ۲۱۸.

ئانتۆنیوس - به‌سویا‌یه‌کی گه‌وره‌ی ۱۰۰ هه‌زار که‌سییه‌وه ده‌بوا‌یه ولاتی ها‌وپه‌یما‌نه‌که‌ی خۆی واته «ئه‌رته‌شه‌زه‌د» ی ئەرمه‌نستان تیپه‌ر بکات. به‌گو‌یره‌ی «پلۆتارخ» (که‌ له‌ ده‌وره‌به‌ری سالی ۱۲۲ ی زاینیدا، مردوه)، له [کتیبه‌ی] Vita Antonii، فه‌سلی ۳۸، د، ئانتۆنیوس ئەرمه‌نستانی به‌ره‌و ده‌سته‌چه‌پی خۆی به‌جێ هێشت. ئەم ده‌ست نیشان کردنه به‌روالته‌ ناما‌ژه به «پیته‌خت» ی ئەرمه‌نستان (ئه‌رته‌خه‌ته ۲۱۹) ده‌کات که‌ که‌وتۆته لێواری با‌کووری چۆمی ئاراسه‌وه.

ئوه‌ نه‌گونجا‌و نییه‌ که‌ هیلتی رۆیشتنی دواجاری ئانتۆنیوس له‌ دوو شو‌ینی [نووسرا‌وه‌کانی] «سترا‌بۆن» دا، ره‌نگی دا‌بیته‌وه. سترابۆن له‌ به‌رگی ۱۱، فه‌سلی ۱۴، ل ۱۴، با‌سی چیا‌کانی ئەرمه‌نستان ده‌کات و ده‌لی «ئاقوس» ۲۲۰ و «نیقه‌رۆس» ۲۲۱، سه‌ربه [چیسای] ئاراراتی گه‌وره‌ن و ۲۲۲ یه‌ک له‌وانه، واته «ئابوس» که‌وتۆته نزیک ریگه‌به‌ک و ارووگه‌ی «باریس» ۲۲۳ (پاراتۆن تیس باریدۆس) ۲۲۴ تیپه‌ر ده‌کات و به‌ره‌و «ئه‌که‌تانه» ۲۲۵ ده‌چیت ۲۲۶.

هه‌رچه‌نده‌ واده‌ده‌که‌وئ نیازی سترابۆن له «ئابوس» لوتکه‌ باشوورییه‌کانی چیسای ئارارات بیت، شتیکی گونجا‌وه که‌ ئەم نا‌وه له [ناوی] نا‌وچه‌ی بچو‌وکی «ئا‌واجیق» دا ۲۲۷ ره‌نگی دا‌بیته‌وه - شو‌ینیکی که‌ په‌یوه‌ندی نیوان «ئه‌رزۆم» و شاری «خۆی» له‌ وێه ده‌به‌ستری.

سترابۆن له‌ به‌شیکی دیکه [ی کتیبه‌که‌ی] دا (۱۱، به‌شی ۲.۱۴)، شه‌رحی ده‌دات که‌ ئەو، دوا‌ی «نیفاتس» ۲۲۸، چیسای «ئابوس» ی دیت و «فورات» و «ئاراس» له‌وێه سه‌رچا‌وه ده‌گرن؛ یه‌که‌میان به‌ره‌و رۆژئا‌وا و ئەوی دیکه‌یان به‌ره‌و رۆژه‌لات ده‌رۆن، ئینجا چیسای «نبیه‌روس» ه ۲۲۹، که‌ هه‌تا «میدیا» ده‌کشیت.

له‌ راستیدا، سه‌رچا‌وه‌ی دوو چۆمی «مورا‌د سوو» (فوراتی رۆژه‌لات) و «ساری سوو» که‌وتونه‌ته درا‌وسییه‌تی «ئا‌واجیق» ه‌وه. به‌ هۆی ئەو راستیه‌وه که‌ به‌ قسه‌ی سترابۆن (۱۱، فه‌سلی ۱۳، ل ۴)، «نیفاتس» له‌ زا‌گرو‌سه‌وه سه‌رچا‌وه ده‌گرت، واهه‌یه‌ نیازی له

«نبیه‌روس» بریتی بیت له‌و گردانه‌ی واهه‌ درێژایی ریگای ئا‌واجیق - خۆی، به‌ره‌و باشووری رۆژه‌لات کشا‌ون و پاشان له‌ درێژایی به‌ری با‌کووری گۆلی ورمیدا قوت بو‌ونه‌ته‌وه.

به‌لام هه‌موو ئەم ده‌ست نیشان کردانه، تاریک و نادیارن. پلۆتارخ - به‌بێ هیچ چه‌شنه‌ شه‌رحیکی سه‌ره‌تایی، ده‌گاته‌ سه‌ر [باسی] ئابلقه‌ی «شاری گه‌وره‌ی فره‌ته‌ته» له‌ لایه‌ن «ئانتۆنیۆسه‌وه» ۲۳۰ و ده‌لی «ژن و مندالی شاهی میدیا له‌ویدا بو‌ون».

دیوکاسیۆس (دوا‌ی سالی ۲۲۹ ی زاینی ده‌نووسی)، چا‌پی Boissevian، ۱۸۹۸، ۲، ۳۰۹، پیته‌ختی «په‌ئه‌سه‌په» ۲۳۱، به‌ (پادشاهی په‌ئه‌سه‌سپیس، شو‌ینی چا‌ویپیک که‌وتن) ۲۳۲ نا‌و ده‌بات. ئەم هێرشه، ده‌بی له‌ هاوین یا پایزیک زوو دا سه‌ری گرتبیت چون به‌ قسه‌ی پلۆتارخ (فه‌سلی ۸ - ۳۷)، ئانتۆنیوس گه‌لیکی پێخۆش بو‌و زستان له‌ گه‌ل کلۆپاترا دا به‌رپته‌ سه‌ر و گو‌یی نه‌ده‌دا‌یه پلانی سه‌ره‌کی بۆ گرتنی میدیا "پیش ئەوه‌ی پارثیه‌کان له‌ سه‌ره‌تای به‌هاردا زستانه‌ هه‌واری خۆیان به‌ جێ به‌یلتن".

ئوه‌ [واته ئانتۆنیۆس]، ما‌وه‌به‌ک دوا‌ی «اعتدال» ی شه‌و و رۆژ (۲۳ ی سپته‌میر) و پیش هاتنی زستان، له «فه‌رته‌ته» کشایه‌ دوا‌وه (فه‌سلی ۴۰).

ئهم ته‌فسیلاته، بۆ تیگه‌یشتنی با‌سه‌که‌ی سترابۆن له‌مه‌ر میدیای ئاترۆپاته‌ن (۱۱، فه‌سلی ۱۳) که‌ ئەویش راسته‌وخۆ له «دیللیوس» ی ۲۳۲ وه‌رگرتوه، بێ که‌لک نیه. دیللیوس "دۆستی ئانتۆنیۆس، ئەو که‌سه‌یه واهه‌ به‌ له‌شکر کیشانی ئانتۆنیۆس بۆ سه‌ر پارثیه‌کان با‌به‌تیکی نووسیوه و خۆی له‌ له‌شکره‌که‌دا وه‌ک فه‌رمانده، به‌شداری کردوه".

مخا‌بن، کۆپله‌ی په‌یوه‌ندیدا‌ر به‌ با‌سه‌که‌ عه‌یبی هه‌تا‌وه که‌ ده‌لی: "پیته‌ختی هاوینیان، له‌ ده‌شتاییه‌ک له‌ گه‌زه‌که «و شو‌ینی زستانیان» له‌ قه‌لای قورس و قایی «قیرا» (ئوپیرا) ۲۳۳ یه، که‌ له‌ کاتی له‌شکرکیشه‌کانی ئانتۆنیۆس بۆ سه‌ر پارثیه‌کاندا، گیرابوو".

ئوه‌ و‌شانه‌ی له‌نا‌و نیشانه‌ی < > خرا‌ون، له‌ لایه‌ن ئیدیتۆر «گرو‌سکۆرد» ۲۳۴ ه‌وه زیاد کرا‌ون، به‌لام ئەوه‌ش خۆی مو‌شکیله‌ی وه‌زه‌کا‌مان بۆ زیاتر ده‌کات. وه‌ک ئیمه‌ نیشاما‌ن دا‌وه، ده‌بی له‌ شو‌ینیکی نزیک «له‌یلان» چا‌و بۆ گه‌زه‌ک بگێرین، به‌لام ئەو شو‌ینه که‌وتۆته ده‌شتاییه‌وه ۲۳۵ و له‌ هاویندا شو‌ینیکی زۆر گه‌رمه (را‌ولینسن)، له‌ کاتی‌کدا هیراکلیوس هه‌وای زستان (فیبه‌ره‌ری و مارچ) ی ئەو‌یی پێ خۆش بو‌و.

له [نووسینه‌کانی] پلوتارخه‌وه ده‌توانین بگه‌ینه نه‌و ناکامه‌ی که بنه‌ماله‌ی شاه له کاتی گیرانی «فره‌ئاته» و به ماوه‌یه‌کی زۆر پیش «اعتدال» ی پایزه‌دا - که بۆی هه‌یه به کۆتایی هاوین دابنری، ده‌ست به‌سه‌ر کرابن. ده‌کرێ چاوه‌روانی نه‌وه‌ش بین ده‌قی سترابۆن، شوپینی ناوه‌ندی هاوینی [پارثیه‌کان] به «فره‌ئاته» و هه‌ی زستانیان به «گه‌نزه‌ک» دابنیت. هه‌روه‌ها زانراوه که ۲۳۶ قه‌لای «قیرا»، هه‌مان شاری «گه‌نزه‌که» بوو‌بیت و به‌س، که پیشتر راولینسن (ل ۱۲۳) له گه‌ل «قه‌ره» ۲۳۷ ی «قه‌ره‌ت» ۲۳۸ و هه‌روه‌هاله گه‌ل ناوی که‌سایه‌تییه‌کی ره‌سمی واته قه‌ریس مه‌ناس ۲۳۹ دا، به‌راوردی کردوه و گوتوو‌یه‌تی نه‌و که‌سایه‌تییه به‌نزیك بوونه‌وه‌ی هیراکلیۆس له گه‌نزه‌ک، هه‌لات.

هه‌ر چۆنیک بیت، وه‌ره‌ت، ناتوانری به‌هاسانی له گه‌ل * وه‌ره - روت دا (بروانه سه‌روه‌تر) به‌یه‌ک دابنری و ته‌فسیری قاریت مه‌ناس هه‌شتا جیتی متمانه نییه. توپێنه‌ره ئیرانییه‌کان، هه‌ندی وشه‌ی هاوپه‌رای وه‌ک «وه‌رسمه - پانه» ۲۴۰ به‌واتای «که‌سپک که چاوه‌دیری مه‌سه‌له‌ی به‌ریه‌ره‌کانی ده‌کات» یاخود «وه‌رزه‌نه - پانه» ۲۴۱ به‌واتای «چاوه‌دیری‌که‌ری شار» یان پیشنیار کردوه، ته‌نانه‌ت ده‌گۆنجی بیجمه یۆنانیه‌که‌ی هه‌یج نه‌بێ جگه‌له ته‌رجه‌مه‌ی «مه‌رزپان» ی فارسی به‌واتای سه‌رۆکی تاقمیتیکی سوپایی. له کتیبه‌که‌ی پرۆکۆپیۆسدا ۲۴۲، قاریت مه‌ناس ۲۴۳ شان به‌شانی پیت یاکسیس ۲۴۴ دا هاتوه که گه‌وره پیاویکه هه‌مان نه‌رک و کاری له نه‌ستۆ بوه.

نه پلوتارخ و نه دیوکاسسیۆس، باسی گه‌نزه‌کیان نه‌کردوه، به‌لام هه‌ردوو، ناوی پیتته‌خت واته «فره‌ئه‌ته / فره‌ئه‌سپه» یان وه‌ک شوپینیک هه‌یناوه که ئانتۆنیۆس گرتوو‌یه‌تی. نه‌وه‌ش ده‌مانگه‌یینیته‌ ساغ کردنه‌وه‌کانی سترابۆن له به‌رگی ۱۳، ل ۱۳ دا که ده‌لی: پادشاهی نه‌وان، هه‌ی هاوینیان له («پره‌ئاتیس»، هه‌ی زستانیان) له زه‌وییه‌کی ده‌شتایی دا له گه‌زکه هه‌لکه‌وتوه، له‌لایه‌ن خوسره‌وه‌وه پارێزگاری له‌ ده‌کرا، که چاوه‌دیری «قیرا» ی ده‌کرد - نه‌و شوپینی و ئانتۆنیۆس هه‌پرسی کرده سه‌ری. ۲۴۵

نه‌وه مارکوارت بوو، که له ئیرانشه‌هه‌ری ۱۹۰۱، (ل ۱۰۸) دا، نه‌م شپوه ساغ کردنه‌وه‌یه‌ی خسته به‌ر چاو و ته‌نیا یه‌ک شوپینی به‌تال هه‌شته‌وه که ده‌بوايه ناوی هاوینه‌هه‌وار [ی پارثیه‌کان] بیت و نه‌ویش من به «فره‌ئه‌ته» ی ده‌زانم.

موشکیله‌ی نه‌و راستکردنه‌وه سه‌روشتیه له‌وه‌دایه که نه‌و «قیرا» یه‌ی و ئانتۆنیۆس

ده‌ستی به سه‌رداگرت، له «فره‌ئاته» ی پلوتارخ وه‌رگیراوه. بیست و هه‌شت ساڵ دواتر، «کاتالۆگ» ی مارکوارت، ل ۱۰۹، شپوه‌یه‌کی تازه‌تری خویندنه‌وه‌ی [وشه‌کان] پیشنیار ده‌کات، که بریتیه له «هه‌ی زستان» له ده‌شتایی گه‌زه‌که بنیات نرابوو و هه‌ی هاوینیان له چیاکانی فرا نه‌سپه، که شوپینیک بوو بۆ چاوه‌دیری کردنی قیرا و هتد... ۲۴۶. نه‌م ساغکردنه‌وه‌یه‌ی دووه‌مه‌جار، په‌یوه‌ندی نیوان «قیرا» و گه‌نزه‌ک له‌ناو ده‌بات، به‌لام سه‌ریه‌ستییه‌کی زیاتر به ده‌قه‌که ده‌به‌خشی.

سه‌باره‌ت به بارودۆخ و شوپینیه‌تی فره‌ئه‌ته، به‌تله‌میوس، ۶، ۲، (چاپی Wilberg، ل ۳۹۳)، نه‌م ناوانه‌ی خواره‌وه‌ی له ریزی به‌کتردا هه‌یناوه:

پانایی جوغرافیایی	دریژیایی (جوغرافیایی)	
زه‌زه‌که (گه‌زه‌که) ۲۴۷	۴۰ ۸۳ پله	۳۰ ۳۹ پله
فه‌رائه‌ته	۳۰ ۸۵ پله	۳۰ ۴۰ پله
فه‌نائه‌ته	۳۰ ۸۶ پله	۴۰ پله
ئه‌گه‌نزه‌نه	۸۹ پله	۳۰ ۳۹ پله

به‌تله‌میوس، سه‌رچاوه‌یه‌کی زۆر دلنیا نییه ۲۴۸ و ته‌نیا ده‌بێ سه‌رنج به‌دینه نامانجه گشتیه‌کانی بێ نه‌وه‌ی متمانه‌ی زۆر به‌و شتانه بکه‌ین که ریکی خستوون و زۆر وا هه‌یه گه‌وره کرابیتنه‌وه. نمونه‌کان هه‌مووی به «مایل» (Mile) نیشان دراون و بریتین له: گه‌زه‌که - فه‌ره‌سپه - ۱۱۷، ۳؛ له‌ویوه بۆ فه‌نه‌سپه - ۹۰، ۷؛ و له‌ویشه‌وه بۆ نه‌گه‌نزه‌نه - ۲۰۴، ۴ مایل.

هه‌یج گومانیک له‌وه‌دانییه که نه‌و فه‌ره‌سپه‌یه‌ی وا که‌وتبوه باکووری رۆژه‌لاتی «گه‌زه‌که»، ده‌بێ هه‌مان «زه‌نجان» بیت (ئاندریتاس له «پاولی - ویسسوه» دا). ۲۴۹ «فه‌نه‌سپه» - که به‌م شپوه‌یه نه‌بێ ناسرتنه‌وه، ده‌بێ له سیه‌یه‌کی فاسیله‌ی «فه‌ره‌سپه» بۆ «ئه‌گه‌نزه» دا چاوی بۆ بگه‌یڕین (بروانه خواره‌وه‌تر ۲۵۰).

نزیکتترین ناوه‌ندی گه‌وره له باکووری رۆژه‌لاتی "له‌یلان" (واته «گه‌نزه‌ک»)، شاری مه‌راغه‌یه و سه‌ره‌رای جیاوازیی زۆر له فاسیله‌کاندا (۶ فرسه‌خ ده‌روبه‌ری ۲۴ مایله [کیلۆمه‌تر]؟). له جیاتی ۱۱۷.۳ مایله‌که‌ی به‌تله‌میوس!)، من نه‌م مه‌ترسیه بۆ خۆم ده‌کرم که «فره‌ئه‌ته» و «مه‌راغه» به‌یه‌ک دابنیم - به‌تایبه‌ت له‌و روانگه‌یه‌وه که ناوی مه‌راغه له

[کتیبی] بلاذری ل ۳۳۰د بهم شیوهیه هاتوه: "وکانت المراغه تدعی افراهود". واته به روالهت "ئفراهود" ۲۵۱ [به ذال]، که یاقوت (۴، ۷۶)، به شیوهی «ئفزههروود» ۲۵۲ ی هیئاوه، ناوهکهی به بی هیج گومانیک په یوهندی به ناوی رووباری «سؤفی چای» هوه هیه که مهراغه کهوتوته سهر لیواری ئهوه. سروشتی مهراغه - که له لای باکور به هوی [چبای] سهههندهوه پاریزراوه و به ئاو و گیا دهور دراوه و لهو پهری باشی دایه.

ههریوهش هم عهرهه (سهدهی حهفتهه و نوههه) و هم مغول (سهدهی سیزدههههه)، [مهراغه] یان کردوته شوینیک سهرهکی بۆ مانهوهی خویمان. خاکی مهراغه هیج کاتی به شیوهی سیسته ماتیک هه لئه کولراوه، به لام شوینهکی گه لیک کونه ۲۵۳ و بۆ دانیشتوانی ئاترۆپه تان شتیکی سروشتی بوه «ئفراهود» وهک هاوینههه واریک بۆ خویمان هه لپترین.

ئیلخانهکانی سهره تایش وهک ئهوان [واته وهک عهرهه و مغول] له مهراغه دا نیسته چی بیوون و زستانان بهروه دهشتاییهکانی جعهتوو - له دراوسیه تی گهنهکی کون دههاته خوارئ. قه لای ناسراوی «رویین دن» له نزیکه وه پیوهندی به مهراغه وه هه بوه. قه لاکه، کهوتبوه فاسیلهیهکی ۳ فرسهخی و له سهردهه میکی درهنگتردا وهک په نا و هشاریک بۆ ژنان و گهنجینهی جهواهیرات، که لکی لی وهرده گیرا.

من به شیوهیهکی ئهزمونی، [قه لای] ناوبراوم به هه مان شوین ناسیوهته وه که له نهخشهکانی رووسیدا به «یای شهههه» ۲۵۴ (به تورکی واته «هاوینه شار») ناسینراوه و کهوتوته ۱۶ کیلومهتری (دهوروبه ری ۳ فرسهخی) لای سهرووی مهراغه له ژوروهوی داوینی [چبای] سهههنه.

ئهگهر پیویست بیت «قیرا» به فرائهته (نهوهک به «گهنهک») هوه په یوهندی بدریت، واهیه هه مان «بیناییهی چاوه دیری» ۲۵۵ بیت، که ئانتونیس ههولی گرتنی دابوو ۲۵۶.

سترابون، نووسینه سهخلهته کهی خوی به ئامازه کردنیک به فاسلییه نیوان «قیرا» و ئاراز (له زمان دیلیوسهوه) کوتایی پی دینیت. سترابون ئهه فاسیلهیه به ۲۴۰۰ «ستاد» ۲۵۷ یان ۲۶۴.۵ مایلی ئینگلیزی دادهنی. ئهگهر نیازی سترابون له «ئاراز» نزیکترین بواری چومهکه (له نزیک «جولفا») بیت، ئهوا ئهه فاسیلهیهی گوتراوه گه لیک زوره و له راستیدا (له ریگهی سهههنه دی رۆژهه لاتوه) ناکاته ۱۶۰ مایل تا له یلان و ۱۷۰ مایل تا مهراغه و ته نانهت ۲۰۰ مایل تا تهختی سوله یمانیش.

هه رچونیک بیت، ئهگهر نیازی سترابون (وهک پلینی)، ئاراز بوویت نهک جولفا، ئهوا دهی ۹۰ مایلی دیکه له فاسیلهکه زیاد بکری و له ئاکامدا، ریگای بهری رۆژهه لاتی مهراغه، پیداو یستیهکانی ئهه باسه دهگرتیهوه (۲۶۰ مایل له جیاتی ۲۶۴.۵). راولینسن بهوپه ری لیزانییهوه له مهر جوغرافیا و کاری سوپاییهوه، شوینی پاشهکشهی پرکاره ساتی ئانتونیس له سهر ئهوه گریمانه دادهنی که هیرشهکه له تهختی سوله یمانه وه دهستی پیکردیب و پاشان ریگای رۆژهه لاتی سهههنه دیان گرتیهته بهر ۲۵۸.

به گشتی، راولینسن ماوهی ریپوینی رۆژانهی سپای ئانتونیس به ۱۰ مایل دادهنی، به لام چون پارثیههکان بهردهوام هیرشیا ده کرده سهریان و ۱۴ جار له گه لیاندا کهوتنه شهروهه، ناتوانئ هیج شتیکی بهمتمانه له مهر قوناغی جوریهجوری شهروهکه بگوتئ. من له خوارهوه، شرحه کهی راولینسن بهکورتی دینمهوه:

به له بهرچاو گرتنی روانگهی جیاوازی خوم، پیویسته ئهه ئال و گورانه له بهرنامه که دا پیک بینم:

له بهر ئهوهی رومییهکان به باروجانئای قورسهوه ریگه یان دهپری و بهتاییهت له سهرهتاوه دهباوه خویمان له گه ل نهزم و نیزامی پاشهکشهی دا ریک بخهن، سی رۆژ بۆ تیپهه رپوونی فاسیلهی نیوان مهراغه یان رویین دن تا دۆلی سهرووی «قه رهنغور» که بۆ هیه وهک شوینی هیرش کردنی پارثیههکان بگرتیهته بهرچاو، زور نییه.

هیتلی دواتری پاشهکشه، دهی داوینهکانی سهههنه - له «قه رهنغور» هوه تا دۆلی «ئوجان» ۲۵۹ بوویت و پیکدادانی هه رهگه وره یان له گه ل پارتیهکانیش هه ره لهه شوینهی دوابی [واته دۆلی «ئوجان»] دا رووی داوه. پاشماوهی ئهوه ریگایه ی ئانتونیس بری، له گه ل شهرحی راولینسن له مهر چومی سوپراو (ئاجی - چای) دا یهک دهگرتیهوه، که تاقه بهشی متمانه پیکراو له راپورته رازاوه کهی «پلوتارخ» ه.

[بۆچونی] جیاوازی راولینسن سهههتا هه ندی سوودمان له مهر فاسیلهکان پی دهههخشه. به لام دهی ریگای پیوان بهدهوری لووتکهکانی لای باشووری رۆژهه لاتی سهههنه و په ریینهوه له دۆلی «ئوجان» کاریکی ئهستهه بوویت و کاتیکی زوری بردیبیت. له ئاکامدا ریوایهتی سهبارته به مهراغه لهه لهشکرکیشانه دا تووشی موشکیله نابیت. به گشتی، پیویسته په سندی چهنه جیاوازییهک له نیوان لهشکرکیشانه کهی

گۆلی چیچهست

جیا له و موشکیلانه ی وا بههۆی دهقه کانه وه هاتوونه ته پیتیشی، پیتوسته خۆمان له گه له هه ندی ئالۆزی له تۆپۆنیمی ئازهریایجاندا ریک بخهن. له سه رده می ساسانیاندا [۶۵۲-۲۲۴ ز] میتۆلۆژی ئیران - که به گشتی رووی له بهشی رۆژهه لاتی ئیران بو، ۲۶۲ خراوه ته نیتو زه مینه ی رابردووی ئازهریایجان وه.

ناوه راسته قینه جوغرافیاییه کان - وهک «گه نزهک»، شوینی دیاریکراویان هه بو، به لام ئه فسانه کان ده توانن له هه موو شوینییک دابنرین یاخود هاوکات له گه له یه کتردا له چه ند شوینی جیاواز دابنرین. گۆلیکی ته واو ئه فسانه یی وهک «وه- ی چیچهست» («چیچهسته» ی ئاقیستا) ۲۶۳ یه کیک له وانیه ۲۶۴، که تیییدا ئه فراسیاب (فره نره سیه ن ۲۶۵) هه ولی داوه له و شوینه له ده ست که یخوسره هه لیت.

فیردهوسی (۷، ۱۴۰)، له ریوایه تی خۆی له مه ر شه ری نیتوان خوسره وی په رویز و به هرامی چۆینه دا (پروانه سه ره وه تر)، ده لئ خوسره به ره و گۆلی «* چیچهست» رۆیی (ئه م ناوه نه ربتییه ی «خه نجهست» ۲۶۶، راولینسن به وریایی، له بیچمی «چیچهست» دا ساغی ده کاته وه).

وهک ده زانین، شه ری میژوویی [که یخوسره و ئه فراسیاب] له شوینییک روویدا، که راست که وتبو هه سهر گۆلی ورمی و ئه وهش موشکیله ی ئه و مه سه له تاییه ته مان بو چاره سه ر ده کا. ته فسلی مه سه له که، ده بیته هۆی سه رسورمانی زیاتر له مه ر ئه فسانه ی ئه فراسیاب (شاهنامه، چاپی Mohl، ۴، ۲۲۰ - ۱۹۵).

ئه م قاره مانه ئیرانییه، په نا ده باته بهر ئه شکه وتییک له نزیک «به رده ع» («په رته و» ۲۶۷ له ئه وه په ری قه وقاز ۲۶۸)، ئینجا خۆی ده خاته زه ریایه که وه، که پیتی ده گوترا «ئاب - ی خه نجهست (چیچهست) و ئه ویش له دراوسیپیه تی ئاورگه ی «ئازهرگوشنه سپ» بو.

جیا له و گبژ و گۆمییه ی که له مه ر شپوانی [ناوی] «وله ران» له گه ل «ئه لپان» سه ره له ده دات و پیتشتر ۲۶۹ باسمان لپوه کرد، واهه یه به رده ع (یا «به رده ع») هه مان مه راغه بیته، که به هه له خوتنرایبته وه. هه مان هه له له تیگه یشتنی «مسکویه» و له راپۆرتکه ییدا

ئانتۆنیوس و هیراکلیۆسدا بکه یین. ئانتۆنیوس قه تاری جانتاکانی خۆی ون کرد و دوژمنیکی گه لئ چالاکیش له به رانبه ریدا وه ستابوو. هه ره ها وی ناچئ داستانی [له شکرکیشانه که ی] بگاته ئه و دیوی خاکی «ئه رته وه زد» ی ئاترۆپه تان. به ش به حالی خۆی، کاریکی گه لیک هه له ده بوو ئه گه ر به ره و پیتشتر و هه تا ته ختی سوله یمان بچوایه ته قولایی خاکی دوژمنه وه ۲۶۰.

له سه ر ریگای چوون [بو ته ختی سوله یمان]، ده بی دهنگ و باسی هاتنی سوپاکه ی ئانتۆنیۆس بو نیتو گه نزهک، [له ناو خه لکی ناوچه که دا] بلاو بوو بیته وه، له کاتییکدا واهه یه بو گرتنی «فرائه ته» - پیتش ئه وه ی بگاته گه نزهک و مه سه له ی شاریکی گه وره ی نیتو ده ستایی چاره سه ر بکات، ده برایه ئاماده ی «دژی هپرش» ی سوپای سووکی پارتیبیه کان بوو بیته و له شوینیکی نزیک «بناو» ۲۶۱ دا له ریگای ئه سللی لای دابیت.

ئیمه به هیچ شتیوه یه ک نابئ ئه و راستیه له بی به ربینه وه که له شکرکیشانی سالی ۵۹۱ ی زاینی بوو بو هۆی که شفیاتنی زۆری ولاته که و ئه و زانیاریانه ی وا هیراکلیۆس ئه وه په ری ئاگاداری لیتیان هه بوو جیاواز بوو له ئانتۆنیوس که ئه و چه شنه ئیمتیا زانه ی نه بوو و ته نیا به ناشاره زایی ده چوو پیتشی.

ئیتستا، که هه موو ئه و ئه و دیاردانه ی وا لیتیان دلنیا نه بووین هه لسه نگینران، وهک ئاکامیکی کاره که بو جیا کردنه وه ی «فرائه ته» له گه نزهک و شیز و دیاری کردنی شوینی «فرائه ته» له مه راغه ی ئیتستا به پیتوستی ده زانم جهخت له سه ر ویچووویی ناوی «فرائه ته» و «ئه فراهروو» بکه م.

لهمهړه هېرشي روسه كان بوسه «بهردعه» دهېنري ۲۷۰. هم شپوه ساغ كړدنه وانه، ده مانگه پيننه وه سهر گولي ورمي و ته نانه ته گوتړه وه او باسه ي او لهمهړه نه فراسياب و به ستنه وه له «دورگه بکه» دا ده كړي، شانسي نيمه لهمهړه ساغ كړدنه وه شويتا به تي «مهراغه» زياتر ده بيت له بهر نه وه گولي ورمي چند دورگه به كيشي له نيو دا به.

له روانيني سهره تا بيدا، او دهرده كه وي كه ناي «چپچه ست» و «الشيز» دوو بنه ماي جياوازيان هه بي. به لام هه ندي نيشانه بو نه و نيمه له بهر ده سته وه كه به كه ميان [واته چپچه ست] ۲۷۱ له دوو هم [واته شيز] وهرگيراييت ۲۷۲. نيمه ده توانين شويتني نه و نال و گورانه، ته نيا له سهرده مي نيسلاميدا هه لگرين. دهنگي /چ/ ي نيران له عه ره بيدا به هو ي /ج/ و /ش/ ه وه نو پنه رايه تي ده كړي. به گيره ي ته بهري (۱/۲، ۶۱۶)، نه فراسياب خو ي له گولاو (غه دير) ي كدا به ناي «بئرجاسف» ۲۷۳ به واتاي بي ري «جاسف» شارده وه.

جوړايه تي ديكه ي وشه كه، «بهرجاست» ۲۷۴ ه و «هوفمان»، نه لفه كه ي به شپوه ي «نيماله» ده خو نيتته وه و له بيچمي «بهرچيست» دا ساغي ده كاته وه، له كاتي كدا له جياتي «وهر» ي نيران «بهر» ۲۷۵ داده ني و [سهرجه مي] به واتاي گول يا «نه ستير» په يوه نده دده اته وه.

كو تا كړدنه وه يه كي ديكه ي له م چه شنه، او هه يه له ناي شويتني كدا بهرچاو بكه وي كه دو ايين قوناغي پيش گه يشتنه مهراغه يه و له ده ستووسه كاندا، ته و او گوراوه: «ابن خوردا د بيه»، ۱۲۰، له شپوه ي سايرجاست يا خواسب ۲۷۶؛ «قودامه»، ۲۱۲، سواكاست ۲۷۷؛ «موقه دده سي» اميوالحاسب، اميوالحاست ۲۷۸ دا نو سويو بانه.

له بهر روونكايي ده قي «ته بهري» دا، واهه يه بتوانري بيچمي موقه دده سي وه ك «بئرجاست» ۲۷۹ (بيئرالچيست ۲۸۰) ساغ بكرتته وه ۲۸۱. له «فارسانه ي ابن به لخي» (لل ۵۰ و ۷۹) دا ناورگه ي نازه رايجان كه وتوته شويتني «جيس» (> * چيس، چپچ <). هه روه ها ياقوت (۳، ۳۵۴)، «شيز» وه ك بيچمي عه ربه ي (?) «جيس» ي كون چاو ليدنه كات.

هم نمونانه، چه شنه په يوه ندي به كي گونچاو له مه سه له ي گورانكاري ناوه كه دا نيشان دده ن، به لام وهرگيراني «چپچ» ۲۸۲ له «شيز» (* شيز؟ ۲۸۳)، نامازه به هه ندي جياوازي زاراوه يي (پارثي، كوردي؟) ده كات.

نيمه ديتمان كه شويتني زوي «چپچه ست»، په يوه ندي به گولي ورمي وه هه يه. به لام

ناي ساغ كراوه ي «* شيز»، به رواه ت بو شويتني ته ختي سوله يمان پاريزراوه كه ته نانه ت پيش راگوتيزراني ناوره كesh واهه يه به شويتني مردني نه فراسياب دابنريت (پروانه: مه سعودي، ۲، ۱۳۱).

بوچووني ته بهري لهمهړه «غه ديري * چيست» ۲۸۴، بيگومان نامازه يه به نه ستيريك و ناتواني بو تاويكي به ربه رين وه كوو گولي ورمي به كار به نيري.

ته نانه ت هه وش ده گونجي كه «گولي نه فراسياب» كاتي خو ي له شويتنيكي جياوازه له هه مان ناوچه دا بو بيت. واهه يه ساغ كړدنه وه كاني نيمه له «قوناغ» ه كاني موقه دده سي، به دروستي نه وه مان بو بسه لميني كه هه ندي شويتني له دراوسييه تي گه نزه ك / جه نزه په يوه نديان به هه مان نه فسانه وه بو. له بهر نه وه ي گه نزه كه وتوته ۶ فرسه خي باشووري مهراغه وه و بئرجاست (سابورخاست ۲۸۵) له ۷ فرسه خي هه مان لايه نه وه يه، نيمه ده توانين له هه ندي شويتني دراوسيي «ميانداو» - كه ژماره يه كي زوري به ند (له سهر چومي «ته ته هو» و «له يلان») هه لبه ستراون به شويتني بگه رين و هيج باسيكيش له گورانكاري زوي نه كه ين. هه وش ده مانگه پيننه جياوازيه كي زور جيدي له [نوسينه كاني] ياقوتدا، كه به راشكاوي، گومان له قسه كاني «مسعر» ده كات و بوچووني ناو راپورته كه ي لهمهړه «الشيز» له گه ل بوچووني خو يدا پي كه وه ديني و ده لني «خه لكي مهراغه و ناوچه كه، هم شويتني [كدا] به كه نزه ناو دهبه ن» ۲۸۶. ياقوت له پاراگرافيكي كورتي تاييه تدا (۴، ۲۷۲)، كه نزه له ۶ فرسه خي مهراغه داده ني ت (به راورد ي بكه له گه ل «ابن خوردا د بيه» و «قودامه») و ده لني «له وي [كدا] رووگه ي مه جووسي و ناورگه يه كي كون و هه يوان (ايوان) يكي به رز هه يه و دواتر يش له باسي «جه نزه ق» ۲۸۷ دا (۲، ۷۲) به تاييه ت هه مان قسه دوويات ده بيتته وه. هيج گوماننيك نيه كه ياقوت ليره دا بير له «گه نزه ك» (له يلان) ده كاته وه.

«مسعر» ته نيا گه روكيك بوه شويتني پاشماوه كاني ته ختي سوله يمان بي نيوه و چاوي به پاشماوه ي رووگه كه كه وتوه - نه و پاشماوه يه ي و ده گوتري ته نانه ت نيس تاش له شويتني كه دا ده ناسر تته وه (د.ن. ويلبر ۲۸۸). به لام نيمه ناتوانين بزاني ناي ياقوت چاوي به ويرانه كاني گه نزه كه كه وتوه يان نا؟ گه رچي ده بي به نزيكاندا تيپه ر بو بيت ۲۸۹.

او وي ده چي راپورته كاني ياقوت، نه و خه ياله بسه لمين كه هيشتا [له سهرده مي

پهراویزه کان

۱. ئەم وتاره له سهراچاوهی خوارهوه وهرگیراوه:

- V. Minorsky, Roman and Byzantine Campaigns in Atropatene, B.S.O.A.S (گۆفاری قوتابخانهی تووژینهوه رۆژهه لاتی و ئەفریقییه کان), Vol. XI, 1943 - 46, pp. 243 - 265.
2. Major H.C (later Sir Henry) Rawlinson, JRGS), 1840, X, pp 65 - 158.
3. Quatremere, Mémoire sur la ville d'Ecbatane in Mem. de L'Ac. des Inscr. 1851, XIX/1, pp 419 - 456
4. Kiepert, Atlas Antiquus: Ganzak Leylan. Noldeke, Geschichte der Sasaniden, 1879, p.100: "Ueberhaupt enthalt diese Abhandlung Rawlinsons bei aller Verdienstlichkeit sehr viel verfehltes". Herzfeld, Arch. Mitt; 2/2, 1930, p.72, که قه لاکه له ۶ فرسه خی مەراره داده نی و ئەویش "in Richtung Zinjan" [?]. Marqat, A Catalogue of the Provincial capitals, 1931, 109 (Ganzak, Leylan).
5. G. Hoffmann, Auszuge aus d. Syrischen Akten, 1880, p.252; Fabricius Thephanes von Mytilene, Strasburg, 1898, p.228.
- (نوسه دهستکه وته کانی ددها به بهریتوه به رانی «رۆژهه لاتناسان» و کۆتایی به کاری خۆی دههینی): مارکوارت، ئییرانشههر، ل ۱۰۸ (به لام پروانه ساغ کردنه وه کانی له کاتالوگی A دا، ل ۱۰۰): ههروهها پروانه:
- A. Perince, L'Imperatore Eraclio, Florence, 1995, p. 125.
- که ئیستاش «le raggioni del Rawlinson convincentissime» ی لی دهست دهکه ویت: ههروهها پروانه:
- P. Schwarz, Iran im Mittelalter, viii, 1932, pp. 1099, 1454; Sir A. Stein, old Routes in western Iran, 1940, p. 341 (بهه ندی دوو دلپیه وه)
6. Phraata, Praaspa, Vera, Gaza, and Gazaca

ئهودا]، بیره وهری ئهوه دهمانه ی ئاورگه (به هه موو ئهوه ئهفسانانه وه که له گه لی که وتیون) ۲۹۰ له دراوسییه تی شاره کۆنه که دا هه مابیت.

ئیمه، ته نیا ده بی دووپاتی ئهوه خالانه بکهینه وه که ئهفسانه ی چچه ست خه یالاتی کی میژوویین و ته نیا به شیوه یه کی دهستکرد به راسته قینه میژووییه کانی گه نزهک و ئاورگه ی ئازه رگوشه سبه وه په یوه ندی پهیدا دهکن، ئه وهش ده مانگه بی نیته کۆتایی وتاره که مان که تییدا به پیچه وانه ی «سیر هه. راولینسن» هه ولمان داوه جیاوازی نیوان «فره ئاته» و «گه نزهک» و دوا شوینی ئاورگه ی «ئی بهرمه یس = شیز = ته ختی سوله یان»، دیاری بکه یین و له وهش زیاتر، ریگای جوړیه جوړمان بو ئهوه بوچونه گرتوته بهرچاو که تییدا ئهفسانه ی کۆنی چچه ست دانراوه.

من ئەم وتاره م پیتشکهش به دۆستم «پروفسیسۆر ئی. هه. دو. مینس» ۲۹۱ - ئەندامی ئاکادیمیای پادشاهی بریتانیا ۲۹۲ دهکه م که جارتیکی تر، به کیشانی وینه یهک له مه نزهه ی ته ختی سوله یان، منه تباری خۆی کردم.

که مبریح، ۲۲ ی مانگی جون، ۱۹۴۴

۲۷. من ته‌واو دلن‌بام که ئەو هۆزه کورده‌ی وا به عه‌ره‌بی، « حومه‌یدی» ی پێ ده‌گوتری، په‌یوه‌ندی به «حنایا» وه‌هه‌یه - وه‌ک چۆن کوردی «هه‌زیانی» دوا‌ی «هه‌ذایب» (ئه‌دیبه‌نه‌ه)، ئەو ناوه‌یان لێنرا.

28. Rufinus

29. Diabavsis

30. Aniseni

31. The country of

32. Anisinon

33. Van-Mervanen - "Amädia?"

34. Azoni

۳۵. ئەم بۆچونه [جیگه‌ی گومانه‌ه. مارکوارت (Südarmanien)، ۱۹۳۰، ل ۳۳۷] "زیربیس" (Zerbis) به "بۆهتان-سوو" و شوینی "ئه‌زۆنی" له «ئه‌رزوون» (له‌ دراوسیه‌تی سعیرت) داده‌نی. ده‌ستنووسیک هه‌یه، که له‌جیاتى "ئه‌زۆنی"، "ئه‌لۆنی" (Aloni) ده‌نووسی، که واهه‌یه ناوی له‌ ناوچه‌ی "ئالان" (Alan) له‌ دۆلى "زى بچووک" ی وه‌رگرتب. [من هه‌روه‌ها سه‌رنجی خوینه‌ر، به‌ره‌و وشه‌ی «ئالۆنی» له‌ زاراوه‌ی «قه‌یسی ئالۆنی» دا راده‌کیشم. ئەم زاراوه‌یه له‌ موکریان باوه. وه‌رگێر].

36. Pliny

37. Gurdiaeis

38. {Corduene} vero iuncti Azoni, quos Zerbis {zab}fluvius in Tigrim Cadet "Azonis" silices montani.

۳۹. {بۆ نمونه: گوندی سیده‌کان له‌ رۆژه‌لاتی ره‌واندز}.

۴۰. [بۆچی «زرتیار» نه‌بیت؟ ورگێر].

41. Gädir

42. Anisenian

43. Siraganon

44. Qal'a Singän

۴۵. ئەوه‌ی زیاتر جیگه‌ی گومان بیت، ناسینه‌وه و به‌یه‌ک زانیینی شوینه‌که‌یه له‌گه‌ل سینکار دا که دوا‌ی

Rawlinson, Passim, Hoffmann, index; W. Fabricius, pp.227-231; Weissbach Gazaca in Pauly-Wissowa, Real-Lexicom; A. V. W. Jackson, Persia Past and Present, pp.124-143; Mary Crane in Bull. Amer. Inst. Iran. Art., December, 1937, pp.84-89.

8. Theophylactus Simocatta

9. Emperor Heraclius

۱۰. Mauricius ئیمپراتۆری رۆم

۱۱. [خوسره‌وی په‌رویز، کوری هورموزی چواره‌م، شای ساسانی، خاوه‌نی ژن و مالى زۆر له‌ سالى ۶۲۸دا کوژرا (فره‌نگ معین)].

۱۲. [سه‌رداری سوپای ئیتران له‌ سه‌رده‌می ساسانیان. له‌ سالى ۵۹۱ی زایینی خوسره‌و شکستی دا و ئەویش په‌نای برده‌ به‌ر خاقانی تورک (فره‌نگ معین)].

13. Narses

۱۴. به‌ گوێره‌ی قسه‌ی Muralt، ئەم رووداوه، له‌ سالى ۵۹۱ی زایینی دا رووی داوه.

15. Bindöe

16. John

17. Hoffmann

18. Dinabadon

19. Nimrod

20. The Great Zab

21. Alexandria

22. Klima Xnethas

23. Hnäitha

24. Xanaitha

۲۵. Saint Theophanes the confessor (قه‌شه‌ی بیزانسی - ئەنسیکلۆپیدیای بریتانیا) له‌ ده‌ور و به‌ری سالانی ۷۵۲ تا ۸۱۸ دا ژیاوه.

26. Bastura

يارمه تي وەرگرتن له بۆچوونی "به تله ميبوس" له شوپنیکي گه لیک دوورتري رۆژه لاتی داده نری (۲/ ۲۷ مایل به ره و رۆژه لاتی داری ئەقسا و ئەویش «درياز» (Daryāz) ی سه رچۆمی سابلاخه).
۴۶. Ushnu [مینیۆرسکی بۆ گه لیک وشه، شیوازه غهیره کوردیه کانی به کارهیناوه. ئوشنو بۆ شنو، ساوجبلاغ له جیاتی سابلاخ و...].

47. Balarath

۴۸. "له خاکی دوژمندا" واته (له شوپنیکي شه ره که دا). ده که که، ده ری ده خات که له شکر ی سه رکه وتوو جه نازه یان کۆ کردۆ ته وه. هه ره ها، [وشه ی] "بۆگه ن"، ئاماژه کردنیکي ته واوه به نزیک بوونی مهیدانی شه ر.

49. Kanzakon

50. Nöldeke, Geschichte der Sasaniden, 285.

۵۱. هه مان، ۲۴۸

۵۲. Dül [نزیکیه تی وشه ی دوک له گه ل «بوک» و «بۆکان» یش نابێ نه گرتیه به رچاو. وەرگتیر]

۵۳. [«راحه الصدور و آیه السرور»، میژووی ئیرانی سه رده می «سه لجووقی و خواره زمشاهی» یه و ابوبکر محمد راوهندی - خه لکی راوهندی کاشان له سالی ۵۹۹ ی کۆچیدا نووسیویه تی].

۵۴. Gävdül [له موکریان، وه ک «گاوه دۆل» حوئجه ده کری. وەرگتیر].

55. Murd

۵۶. [نزهه القلوب، کتیبیکي گرنکه له زانستی جوغرافیا و هیئت و له باسی شار و ریگاوبانی ئیران دا. کتیبه که «حمدالله مستوفی» له سالی ۷۴۰ ی کۆچیدا نووسیویه. فرهنگ معین].

۵۷. [عالم ئارای عه بیاسی، کتیبیکه به فارسی و باسی ژبان و حکومه تی شاه عه باسی یه که می سه فه وی و باپیرانی ده کات. "ته سه که نده ره گی مونشی" له سالی ۱۰۳۸ ی کۆچیدا نووسیویه تی. هه مان سه رچاوه].

۵۸. واهیه «میانداو» بیت، که باریکه خاکیکه له نیوان چۆمی جه غه توو و «ته ته هوو» دا و له وه رگه ی باشی هه یه که ئیستاش هه رچی له وه ری یلخی پادشاهییه.

۵۹. [مه لکه ندی یا "ملک که ندی" شارۆچکه یه که له باشووری بناو و که وتۆته سه ر ریگای موکریان بۆ شاری ته وریز].

۶۰. [Toponymy زانستی توپونیمه وه له ناوی شوپن، وجه تسمیه].

۶۱. [چیا به کیش به ناوی "مه ندیل به سه ر" له باکووری سه قز و باشووری بۆکانه، که ده بی جیاواز بیت له وه ی مینیۆرسکی باسی ده کات].

62. Sebēos

63. Vararat

۶۴. له مه ر فیرده وه سی، پروانه خواره وه تر، ل ۲۵۵ [ی ئینگلیزی]

65. Valaratho

66. Varasroth

67. Roth

68. Ruz

69. Valarath

70. Rath /- rat

71. Ouararanis

72. Agathais

۷۳. له م پینوه ندیه دا، ده بی له بییرمان نه چیت: ۱) چۆمی «سارووق» که له لای باکووری رۆژه لاته وه ده رژیته جه غه ته وه واهیه بتوانی وه ک لقی سه ره کی ئاوی جه غه توو دا بنری. ۲) له دراوسییه تی لیواری رۆژه لاتی سارووق دا، ئەشکه وته ناو دا ره کانی «که ره فتوو» هه لکه وتوون، که پيشکesh نامه یه کیان [به زمانی] یۆنانی بۆ هییراکلیوس، به سه ره وه یه (ئیسستا پروانه سیر. ئ. سته یین، لل ۳۲۴ تا ۳۴۶). ۳) هییراکلیوس، به رانه ریکي یۆنانیه بۆ وه ره تراغنا < وه ره ران > و هه راران: (Varatraghna > Varahrän > Varärän).

۷۴. [= پارثی یا ئەشکانیه کان، که له ۲۵۰ ی پيش زایینه وه تا ۲۲۶ ی زایینی له ئیران حکومه تیان کرد].

75. Alvania.

۷۶. نزهه القلوب، دوو ناحیه (توابع) له شه ش ناحیه که ی مه راغه زیاد ده کات، که ئەوانیش بریتین له: ئەنکوران [ئهنگووران؟] و لاوه ران. ئەوی دواییان، واهیه ئاماژه یه که به "وه له ران" بیت. به لام بیچمی جۆره جۆری «مول اوران»، «مرال داوران» و... هندی هه یه و هه موو، ده گه رینه وه بۆ [چۆمی] قزل ئۆزه ن.

tem Thebarman.

98. Thebarmais

99. Lydian king Croesus

100. Charcoal trick

۱۰۱. پیوسته نهم شهره سهرنج راکیشه، له گهل طه بهری، بهرگی ۱ و ۲، ل ۸۶۶ دا بهراورد بکری که تییدا رای دهگه یینتی دوی شهری سهرکه وتوانه ی دژ به «خاقان»، به هرامی گور، جه واهیراته تالانیه که ی خوی پیشکه شی ناورگی شیز کرد و ژنی خاقانیشی وه ک کاره که ریگ خسته سهر تالانیه که.

۱۰۲. [گوندیگ به ناوی نیسکی به غدا (Eski - Baghdad) که وتوته روزه لاتی بۆکان، به لام به داخوه نه متوانی شوینی "دهسته گهرد" دیاری بکه م. وهرگیپا].

۱۰۳. [ابولحسن علی بن حسین مسعودی، میژوونوسی گهردی سهره تاکانی سده ی چواره م و دانه ری «مروج الذهب» و «التنبیه و الاشراف» ه و له سالانی ۳۴۵ یا ۳۴۶ له «فسطاط» ی مصر کۆچی دوی کرده. فرهنگ معین].

۱۰۴. [ناواییه ک به ناوی گول له سهر ریگهی ته ختی سوله ایمان - بۆکان هیه، تۆلینی په یوه ندی به «البرکه» ی مسعودیه وه نه بیت. وهرگیپا].

۱۰۵. پروانه هه مان، ل ۲۲۵. Barber de Meynard. ئیدیتوری (کتیبی) مه سعودی گوتوویه تی «البرکه» شاریکی فارسه چون له گهل «فورق» دا به رواله تی تیک چوه. نه وه ش گیر و گرفتیکی تازه ی پیک هیناوه.

106. Thivarmais

۱۰۷. Menander Protector (میتاندری پاریزه ر).

108. Peter Patricius

109. Viramais

110. Sergius

111. Evagrius, "Hist. Ecclesiastica"

112. Georgius Pisides

113. Darartasi

77. Yabalähä

78. Mgr. J.B. Chabot

* ۷۹. [ره شیدالدین فضل الله (۶۴۵ - ۷۱۸ ه) وه زیری ئاباقاخان کوری هولاکوی مغول و دانه ری کتیبی «جامع التواریخ» ه. فرهنگ معین].

۸۰. وشه که به سوریانی نووسراوه: ه حنه ه پ

۸۱. وشه که به سوریانی نووسراوه: ه ذذ ه پ

۸۲. وشه که به سوریانی نووسراوه: ه حنه ه پ

۸۳. وشه که به سوریانی نووسراوه: ه حنه ه پ

84. Mgr F. Nau.

85. Valarath

86. E. Gerland, Die pers. Feldzüge des Kaisers Heracleios, in Byz. Zeitschrift, iii, 1894, pp. 330-337; A. Pernice, L'Imperatore Eraclio, Florance, 1905 (compilative).

87. Georgius Pisides

88. Theophanes Confessor

89. Dated Kanzakon, 15 th March 628.

۹۰. Chronicon Paschale (له ده وره ری سالی ۶۲۹ ی زایینیدا نووسراوه)

91. Sebeös

92. Karin

93. Dvin

94. Hrat

95. Vsnsap

96. Anastasius

۹۷. [مینورسکی، سهرجه می دهقی لاتینیشی له ناو وتاره که ی خۆیدا هیناوه به لام من به باشم زانی بیخه مه وه په راویزه وه]:

Perqse vero, qui configerqnt qd eum, Perhibebqnt, quod

Chosrohes fugiens igne consumpserit omnia sata in locis illis et Pervenerit ad civita-

- شونینی خوئی هه‌ل‌گیراو براهه «ورمی»؛ ئیستاش ده‌گوتری له موزه‌خانه‌ی ورمی پاریزراوه. وه‌رگتیر].
130. Kelevthis
۱۳۱. رسته‌که یونانییه و زۆر روون نییه.
132. Bulli. of the American Inst. for Iranian Art, December 1937, pp. 71 - 105.
133. A.F. Stahl, Peterm. Mitt., 1905, p. 32;
134. A.V. W. Jackson
۱۳۵. [پروانه پراویزی ژماره ۱۰].
136. Valarath
۱۳۷. [ابولقاسم عبیدالله بن خردادبه، جوغرافیانووسی به‌بنه‌چه‌ک ئیرانی، که کتیبی «المسالک والممالک» ی [به‌عه‌ری] نووسیوه و له سالی ۳۰۰ ک. دا مردوه. فرهنگ معین].
۱۳۸. میژوونووسی عه‌ره‌ب
۱۳۹. [شمس‌الدین ابوعبدالله محمد... المقدسی [۳۴۵ - ۳۷۵ ک.]. گه‌رۆک و جوغرافیانووسی خه‌لکی بیت المقدس، کتیبی «التقاسیم فی معرفه الاقالیم» ی نووسیوه. فرهنگ معین].
140. Al-Jabārjān
141. Tell-vān
142. Sisar
143. Andarāb
144. Al-Baylaqān
145. Säburkhast (?)
146. Janza
147. T. Flis
148. Jäbrvān
149. Niriz
۱۵۰. له سه‌رده‌می مه‌لیک شاه [ی سه‌لجوقی] دا [سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی]، درێژایی فرسه‌خ (له عێراق، کوردستان و هند) به‌دنیایی شه‌ش هزار هه‌نگاو بوه، له کاتیکدا فرسه‌خ له نازهریایجان و ئهرمه‌نستان ۱۰ هزار هه‌نگاو بوو. پروانه: نزهه القلوب، ۱۶۴ (ته‌رجه‌مه، ۱۶۱).

114. Pros noton
115. Artashir
116. Vithamais, Veramais, Thivarmais and Darartasis
117. Dizh-i Bahman
118. Amrta - Spenta
119. Vith-Armais
120. Vohu - manö
121. Ärmaiti
۱۲۲. [Chronicon Paschale، رۆژنهمی ژبانی سن «پۆپ» ی کلیسای کاتۆلیک. Jacques - Paul Migne (۱۸۰۰ - ۱۸۷۵) قه‌شه‌ی کاتۆلیکی کلیسای فه‌رنسه و خاوه‌نی گه‌لێ نووسراویه، که یه‌کێکیان «سه‌رجه‌می شوینه‌واره ئایینییه‌کانی قه‌شه‌کانی یۆنان» ه. (Patrologia Graeca). وه‌رگتیر].
123. Ton Siazouron
124. Tou Siasouron
125. Varzan
126. Zara Mountain
127. Naukhuvan
128. Barzan
۱۲۹. پتویسته «کتیله‌شین» له کتیله‌شینه ناسراوه‌که‌ی ئه‌و په‌ری باکووری رۆژئاوا و نیوان شنۆ و ره‌واندز به‌جیاواز دابنری (که دوور نییه هێزه‌کانی بیزانس له ۵۹۱ زایینیدا ئه‌و شوینه‌یان تپیه‌ر کردبیت). [دیاره ئه‌و که‌له‌ی که‌وتۆته نیوان بانه و ده‌شتاییه‌که‌ی دۆلی جه‌غه‌توه‌وه ده‌بی "که لی خان" بیت. به‌لام روون نییه بۆچی مینۆرسکی له په‌یوه‌ندی ئه‌م شوینه‌دا، راسته‌وخۆ چۆته سه‌ر باسی "کتیله‌شین"؟ بلتی پیتستر، له‌و شوینه‌ش "کتیله‌شین" یکی دیکه نه‌بووبیت؟ هه‌رلێره‌دا با بلیم له سه‌رده‌می مندالی مندا، "کتیله‌شین" یکی دیکه له داوینی رۆژئاوای گردی «قولله» له باکووری رۆژه‌لاتی شاری بۆکان هه‌بوو، به‌لام من هیچ نیشانه‌یه‌کی نووسراوم به سه‌ربه‌وه نه‌دی و له که‌سیشم نه‌بیست به‌لگه‌یه‌کی میژوویی - وه‌ک کتیله‌شینه‌که‌ی نیوان شنۆ و ره‌واندز بیت که له سالانی شه‌ری ئیران و عیراقد، له

151. B.S.O.A.S, X1/1, P.87

152. Mēlemâs

۱۵۳. ئىبن خورداد بيه، ۱۲۱، ئاماژە بە قوناغى «شیر» (به بچ عینوان) له چوار فرسه‌خى دینه‌وهر له سەر ریگای "سیسەر" ده‌کات. پروانه خواره‌وتر، ل ۲۶۴، ژماره ۲.

۱۵۴. عونسوری "وان" به واتای "شوتین" (و له ئهرمه‌نیدا، "ئاران") گه‌لێک جار له باکووری رۆژئاوی ئیراندا ده‌بینی: جهروان، باجهروان، هتد، هه‌روه‌ها دوور نیه: شیروان، گورزیوان و هتد.

155. Kargäbäd

156. Senne

۱۵۷. [ئاماژەى مینۆرسکی به شاری سنه‌یه که دواى حه‌سه‌ن ئاوا (و پلینگان) له سالی ۱۰۴۶ ی کۆچی [۷-۱۶۳۶ز] دا، بوو به پیتته‌ختی خانانی ئهرده‌لان. وهرگێت].

۱۵۸. رهنگه به شوتینیک بناسرتته‌وه که سه‌رچاوه ئاشووریه‌کان به «صیصیرتو (Sisirtu) ناویان برده‌وه. پروانه: "سنه و سیسەر" له ئهنسیکلۆپیدایای ئیسلامییدا [نیازی مینۆرسکی له‌وه‌ی ده‌لی: «مه‌رکه‌زی پیشوو» ده‌توانی مه‌رکه‌زی پیشووی ئهرده‌لان واته حه‌سه‌ن ئاوا بیته. به‌لام به پروای من عیبارته‌که ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ پلینگان. وهرگێت].

۱۵۹. [بلازى مینۆرونوسی عه‌ره‌ب]

۱۶۰. له راستیدا، موقه‌ده‌سی، ل ۳۸۲، ئاماژە به ریگایه‌کی راسته‌وخۆ ده‌کات له مه‌راغه‌وه بۆ شاره‌زوور، به بچ ئه‌وه‌ی ناوی لاریتیه‌ک به‌ریت که به «به‌رزه» دا تێپه‌ر ده‌بی (۶ مه‌رحه‌له و ۳۰ فرسه‌خ).

[له پێوه‌ندی بۆچونه‌که‌ی مینۆرسکی دا ده‌مه‌وی بلێم:

I. "به‌رزه" ده‌توانی هه‌مان سه‌قز بیته و بۆ ئه‌وانه‌ی له باشووره‌وه ده‌هاتن، ریگاکه له‌وه‌ شوتینه‌دا بووبیته به دوو به‌شه‌وه: به‌رزه - ورمی و به‌رزه - مه‌راغه. یه‌که‌میان ده‌بی به‌ره‌و باکووری رۆژئاوا کشاربیته و «مه‌رخوز» و «باغ‌لوجه» ی تێپه‌ر کردبیته و به ریگای سابلاخدا چووبیته بۆ ورمی، دووه‌میشیان به بۆکان و میانداوا دا چووبیته بۆ مه‌راغه. بوونی ئه‌م دوو ریگایه واتای ئه‌وه‌یان نابیته که هات و چۆی نیتوان مه‌راغه و ورمیش، هه‌ر به «به‌رزه» دا کرابیته. ریگه‌ی راسته‌وخۆ و هاسانی مه‌راغه به میانداوا و سابلاخ دا، سروشتیترین ریگای هات و چۆی نیتوان مه‌راغه و ورمی یه.

II. ئیحتیمالی دووه‌م ئه‌وه‌یه، "به‌رزه" که‌وتیبیته شوتینیک

هه‌ندیک باکوورتر له‌وه‌ی مینۆرسکی ده‌لیته و ئیمه "بۆکان" یا "نسا" ی پیتته‌ختی «مانانییه‌کان» به

«به‌رزه» ی کۆن بزانی. «نسا» له شوتینی ئیستای «سه‌راو» و «ره‌حیم خان» بوه و له نزیک میانداوا هه‌لکه‌وتوه. ئه‌م شوتینه، ده‌شتاییه و بۆ ناوی «به‌رزه» پر به پیتته‌ نیه. به‌لام بۆکان ده‌توانی «به‌رزه» بووبیته: بوونی قه‌لای به‌رزی ناوه‌راستی شار له لایه‌ک و شوتینایه‌تی جوغرافیایی و هه‌لکه‌وتنی له سهر ناو رییانی میانداوا، سابلاخ، سه‌قز، ئیحتیماله‌که قایمه‌ر ده‌کات. دوور نییه دواى ئه‌وه‌ی ریگای دینه‌وهر - مه‌راغه به‌ بانه و سه‌قز دا تێپه‌ر ده‌بوو، له بۆکان بووبیته به دوو لقه‌وه: یه‌که‌م به‌ره‌و باکوور واته مه‌راغه و دووه‌م به‌ره‌و رۆژئاوا (ورمی).

ناشکرایه بۆچوونی من، زیاتر پشته‌ی به ناسینی ناوچه‌که به‌ستوه تا فاکته‌ری مینۆرویی و هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه لاوازه به‌لام بۆ بیر لیکردنه‌وه ده‌بیته. وهرگێت].

۱۶۱. هه‌روه‌ها پروانه: سی. ئ. سته‌ین، هه‌مان، ل ۳۴۹ - ۳۵۱.

[ئه‌و ریگایه‌ی مینۆرسکی باسی ده‌کات، وا هه‌یه‌ ریگای سابلاخ - بورهان - بۆکان - سه‌قز بیته و له راستیدا ئه‌مه‌رۆ ریگه‌ی راسته‌وخۆ له نیتوان سابلاخ و سه‌قزدا نیه. مینۆرسکی له شوتینیک دیکه‌دا، باسی چوونی خۆی بۆ بۆکان و میوان بوونی له دیوه‌خانی سه‌ردار حه‌مه‌حسین خان ده‌کات، واته راسته‌وخۆ نه‌چوه بۆ سه‌قز. ئه‌وه‌ش بۆچوونی پیشووی من له‌مه‌ر په‌یوه‌ندی نیتوان بۆکان و به‌رزه، پته‌وتر ده‌کات گه‌رچی ناشکرایه فاسیله‌یه‌کی زۆر له‌نیتوان ئه‌و دوو سه‌رده‌مه‌دا هه‌یه. وهرگێت].

۱۶۲. [من نزیکایه‌تیه‌ک له نیتوان «مووسانا‌باد» و ناوی گوندی «قه‌ره‌مووسالیان» ده‌بینم له سهر ریگای بۆکان - میانداوا. ئه‌م گونده له «نسا» ی پیتته‌ختی «مانانییه‌کان» دوور نییه و ته‌نانه‌ت ئیستاش دواى ئه‌وه‌ی له بۆکانه‌وه ده‌گه‌یه قه‌ره‌ مووسالیان و گونده‌که تێپه‌ر ده‌که‌ی، ریگایه‌ک به‌ره‌و میانداوا، ریگایه‌کی دیکه‌ش به‌ره‌و سابلاخ و ورمی ده‌کشێ. ئه‌وه‌ی مینۆرسکی ده‌لی "ریگاکه، دواى به‌رزه، دوو لقی لێ ده‌بووه"، ده‌توانی ئاماژه‌یه‌ک بیته به شوتینایه‌تی قه‌ره‌مووسالیان و نسا، دواى تێپه‌رکردنی بۆکان. هه‌رچۆنیک بیته، من ئه‌و ئیحتیماله‌ش وه‌ک ئه‌وانی تر ده‌خه‌مه به‌ر چاری خۆینه‌ر بچ ئه‌وه‌ی به‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که ئالۆزتر بکه‌م یا دژ به یه‌کبوونی به‌رزه و سه‌قز بوه‌ستم. ئیستاش دواى هه‌موو ئه‌و ئیحتیمالاته، سه‌قز به‌ گرد و قه‌لا کۆنه‌که‌یه‌وه - که من له سه‌رده‌می می‌رمندا‌لیمدا شاهیدی تیک چوون و رووخانی بووم، زیاتر له بۆکان بۆ شوتینایه‌تی به‌رزه مونسایب ده‌زانم. به‌لام مه‌سه‌له‌ی ریگایان و دوو لقی باکوور و رۆژئاوا، منیش وه‌ک هه‌موو خۆینه‌رێکی ناسیایى ناوچه‌که، له‌مه‌ر بۆچوونی مینۆرسکی ده‌خاته دوو‌دلیه‌وه. وهرگێت].

۱۶۳. هه‌روه‌ها، پروانه خواره‌وتر، باسی «که‌زنا» و «جه‌زنه‌ق» له لایه‌ن یاقوته‌وه.

kan بۆ خوتندنه وهی [عیبارده ته که] پیشنیار ده کات.

175. (Fiscanzaga) Phisganzaga

۱۷۶. میژووی نه ته وایه تی (National History)، ۶، ۴۳. هر ئه و، له شوینیکی دیکه دا، ۶، ۴۲،

باسی پیتهختی نائرویه تان ده کات:

"Oppidum ejus Gazae (var. gaze, Gazzea) ab Artaxatis CCCCL passuum, totidem ab

Ecbatanis Medorum, quorum pars, sunt Atropateni. ed. Detlefsen, 1904, p. 136

ئه و ناماژه یه «له یلان» ده گریته وه، به لام تهختی سوله یمان نا.

177. * Fis (for Sic)- Canzaga

178. Ganj-i Sicikan

179. Cecast

180. Oppidum

181. Vitharmais, Thivarmais etc.

۱۸۲. ئه و په ری ئیحتیمال ئه وه یه بتوانین شوینی «شین» له دوا به شی وشه ی «دهر - نار - تا - سیس» دا

هه لبرگین (Dar-arta-sis)، به لام گریمانیکه ئه وتۆ، موشکیله ی به شی سه ره تای نا وه که مان بۆ

چاره سه ر ناکات.

183. Arshakids

184. Georgius Pisides

185. Darartaais

۱۸۶. وه ک «کویرسیوس» ی نو سه ریش (Quercius) وای بۆ چوه (چاپی میگنه، ل ۱۳۲۹).

187. Arthathir

188. Dar-Artathir

۱۸۹. تومان، زارا و په کی عه سه کهریه له سه رده می مغوله کاندا هاتۆته زمانی ئیداری فارسیه وه و به

واتای ده هه زار سه ربازه. ههروه ها به ناوچه یه ک ده گوتی که ئه و ده هه زار سه ربازه ی لی کۆده بیته وه.

ناوچه جوغرافیه کانی ئیرانیس کاتی توانیبیتیان ئه و ژماره عه سه کهره کۆیکه نه وه، بوون به «تومان»

یک.

۱۹۰. راولینسن، ل ۸۱، ناماژه ی به کتیبی «ته به کته گین» (Tabaktagin) ده کات که مه سه وودی

[له په یوه ندی ئه م ناوه دا، به پیوستی ده زانم ناماژه به واتای فارسی وشه ی «خره» بکه م، که فه ره نه گی معین، به ئوستان (موحافه زه) ی و اتا کردۆته وه. ههروه ها په یوه ندی ئیحتیمالی نیوان که زنا، گه زه ک و ناوی ئا وایی «کهس نه زان» له سه ر هۆیه توو ده خمه به رچاوی خوتنه ر. وه رگتیر].

164. Colonel Monteith

۱۶۵. گۆفاری ئه نجومه نی جوغرافیایی پادشاهی (J.R.G.S)، ۱۸۳۲، ل ۵ - ۶.

۱۶۶. Burandizi [من نه مستوانی بزنام ئه و شوینه کوپیه؟ چۆمی «باراندوز» ی ورمی نیه؟ بلتی «بورهان» ی سه ر ریگه ی بۆکان - مه هاباد نه بیت؟].

167. Gaza

168. G. Cedrenus

169. Gazacon شاری

۱۷۰. "سیدرینوس" کاتی ده یه وئ باسی ئاورگه که و گه نجی کراسوس و «فیتلی زوخال» بکات

وشه گه لی و ا به کار ده هیتی که وه ک وشه کانی تیۆفان ده چن. به لام شه رحیکه ی به ورده ریشال و

سه رنج راکیش له مه ر په یکه ری خوسره و زیاد ده کات (به راوردی بکه، له گه ل مه سه وودی، ۴، ۷۴

دا)، که دوورنیه له هه ندی سه رچاوه ی دیکه دا چاوی پییان که وتبیت. له هه ر حاله تیکدا ئه و

راستییه ی و ناوبرا و شوینی ئاورگه که به گه زه ک ده زانی، گرنگایه تیه کی زۆری نیه.

۱۷۱. Mis'ar b. Muhalhil مسعر، له ریگه ی بۆچونه کانی «المعجم البلدان» ی یاقوت و [کتیبی]

زه که ریای قه زوینییه وه، ناسراوه. «مارکوارت» ئه وه نده نه ژیا بتوانی وه فا به شه رت و به یینه تی خۆی

له مه ر توپتینه وه له و بابه ته دا بکات وا په یوه ندیان به دروست بوونی ناوی «مسعر» له وه هه یه

(Festchrift Sachau, p 202). له عه نی کاتدا، دوو نامیلکه ی سه فه رنامه کانی «مسعر» له ناو

«ده ستنوسه کانی مه شه ه» دا دۆزراونه ته وه که ههروه ها به شیک له [کتیبی] «ابن فقیه» و

نوسخه یه کی گرنگ به لام ناته وای [کتیبی] «ابن فضلان» یان تیدایه.

172. SIC (SICKAN).

۱۷۳. [نیاز له «فارسی نیونجی»، زمانی «په هله و ی ئه شکانی» واته ئه و زمانه فارسیه یه و له

سه رده می پارثیه کاندا قسه ی پی کراوه].

۱۷۴. پروانه بۆچوونی ناو کاتالوگی مارکوارت ل ۹-۱۰۸ به لام ه. و. به یلی H.W.Bailey]

له کتیبی [Zoroastrian Problems، ل ۲۳۰ دا، شپوه ی * «گه نجی شه سه پیکان» Genj-i Sasapi-

212. Cadusii

213. Amardi

214. Tapyri

215. Cyrtii

216. Quintus Dellius

217. Cnaeus Pompeius Theophanes of Mytilene

۲۱۸. و. فابریکیوس (W. Fabricius)، له تیزه‌کانی خوئی له‌مه‌ر تیئوفانی میستی لینه‌دا، ستراسبورگ، ۱۸۸۸، چەند بەشپیک له [نوسراوه‌کانی] «دیللیۆس» ده‌خاته بهر لیکۆلینه‌وه.

219. Artaxata

220. Avos

221. Nivaros

222. Taurus

223. Baris

224. Pata ton tis Baridos neon

225. Ecbatana

۲۲۶. من مه‌سه‌له‌ی رووگه‌ی «باریس» - که وا هه‌یه سه‌ری زۆری لی بیته‌وه، به‌جی ده‌هیلتم. پروانه: هه‌. ستیفانوس.

H. Stephanus, Thesaurus, Eng. ed., 1816 - 18, II, 172 - 5: L.C. Valckenaer, Dissertatio de vocabulo Bapis.

هه‌روه‌ها پروانه:

Pauly - Wissowa "sub verbo". J. Schrader's restorantion

به‌ئهرمه‌نی: ئاراراتی پی ده‌گوتری *Maais (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی Baris هیتشتا سه‌رنج راکیش ماوه‌ته‌وه ئه‌ویش به‌حیسابی قسه‌کانی نیکۆلاسی دیمه‌شقی (Nicolaus Damascenus) له: Josephus, Ant. Jud., I, IV دا که سه‌باره‌ت به‌چیای «باریس» دواوه و ده‌لی که که‌وتۆته‌ لای ئهرمه‌نستان و خه‌لکیکی زۆر له‌ ماوه‌ی سیلاوه‌که [ی نوح] دا، په‌نایان برده‌ ئه‌و شوینه.

227. Ava-Jiq

زانباریه‌کانی خوئی له‌مه‌ر ئیران له‌و وه‌رگرتوه. له‌ ده‌قی چاپی مروج [الذهب] دا، به‌رگی ۲، ۱۱۸ و ۱۲۰، ناوه‌که، له‌ بیجمی «ئهل - س. کیسه‌ران» (Al-S.Kisaran) دا هاتوه، (که به‌ گویره‌ی «کریس تن سن»، له [کتیبی] «که‌یانیه‌کان»، ل ۴۳، واتای سه‌رۆکی «سه‌که‌کان» ی هه‌یه).

له [میژووی] طه‌به‌ری، ۹۶، داسی کتیبیکی جیاواز (؟) کراوه و ئه‌ویش «به‌یکار» ه (Baykar) (که به‌ رواله‌ت، هه‌مان «البنکس» Al-Bnks ی مروج [الذهب] ه، ۲، ۴۴)، مارکوارت، له Strei-fizüge، ۱۶۶، دا، ناوه‌کی وه‌ک «به‌یکار» (به واتای کتیبی «شه‌ر») ساغ کردۆته‌وه. مخاین بۆچوونه‌کانی مه‌سه‌وودی، هیجیان له‌مه‌ر ئاورگه‌که تیدا نیه.

191. Aparviz

192. Adhar - gushnas

193. Azar. khsh

194. Adhar - jushnas

195. Al-shir

196. Balkhi tradition

197. Satriq

198. Le Strange

۱۹۹ تا ۲۰۲. له ده‌قی وتاره‌که‌ی مینۆرسکیدا، ئه‌م سنج وشه‌یه به‌ پیتی عه‌ره‌بی نوسراون.

203. Abaqa

۲۰۴. پروانه:

D.N. Wilber in Bull. AM. Inst. Pers. Art. V/2, P. 102

205. "Sujas and S. yur luq (*Soqurluq).

۲۰۶. «سوقور» ی مغولی به‌واتای کوپیر و پیاوی کوپیر و پاشگری تورکی «لوق» وا هه‌یه واتای «کوپیره‌ی و لاری بداته‌وه (؟)».

207. Artavazd

208. Phraates

209. Gaius Julius Artavazd

211. Rome

۲۲۸. Niphates نپستا «نالاداغ» و دیواری باکووری رۆژه‌لانی هه‌وه‌ی «وان» پینک دینێ.

229. Nibaros

۲۳۰. ئەم بیچمی "فرئاته" یه ، له کتیبیک به‌ناوی

«پارثیکا» Parthica دا دوویات بۆته‌وه و به هه‌له بۆ

«ئایه‌ن» Appian نووسراوه (چاپی Schweighauser، (۱۷۸۵، ل ۷۷). شتوه‌کانی دیکه‌ی بریتین

له: Fararta و Faraortou

پروانه: پلوتارخ ۷/۱ (Teubner، ۱۹۱۵)، ل، ۱۱۳.

231. Praaspa

232. Dellius

233. Vera (Ouera)

234. Groskurd

۲۳۵. ئەم مه‌سه‌له‌یه‌دا، سترابۆن، [قسه‌ی] تیئوفیلاکت (هه‌مان، ل ۲۴۵، ۲۵۴)، ده‌سه‌لمێنێ.

۲۳۶. پروانه:

Fabricius, 227; Gazaca - "die Unterstadt", Vera, "wie schon der Name andeutet", (er soll von pers. var - saepes arx Kommen Kramer) die Burg bezeichnete"

237. Vara

238. Vararat

239. Varismanas

240. Varsma-Pana

241. Varzana - päna

242. Procopius, Bell. Pers., I, 13 - 14

243. Varesmanas

244. Pitiaksis

۲۴۵. [رسته‌که به یۆنانی نووسراوه و به‌مه‌زنده ده‌کاته ئه‌و ته‌رجه‌مه‌یه‌ی ئی‌مه]

۲۴۶. [ئهم رسته‌یه‌ش هه‌ر به یۆنانی نووسراوه. وه‌رگێر]

۲۴۷. راولینسن، ۱۲۰، به هه‌له به‌راوردی گه‌زه‌که له گه‌ل زه‌زه‌که دا ده‌کات (Gazaca, Zazaca)

به‌لام له گه‌ل «ئه‌زه‌گه» (Azaga) دا، که ده‌بی که‌وتیبته ناوچه‌ی ماکو، ئەم به‌راوردی به‌رپۆه نابات.

۲۴۸. راولینسن، هه‌مان سه‌رچاوه، ۱۲۱، ده‌لێ: "له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک، به‌تله‌میوس له‌ کاری

ئه‌ندازه‌گرتنی پانایی جوغرافیا‌یی رۆژئاوای ئیران دا زیاد له هه‌موو ولاتیکی تر مه‌یلی به‌وه‌یه

له‌راوه‌ی ئاسایی به‌زیاتریان نیشان بدات.

249. Andreas, in Pauly - Wissowa

۲۵۰. ل ۲۶۲، ژماره ۱ ده‌قی ئینگلیزی.

۲۵۱. که ئیدیتۆری کتیبه‌که تییدا به‌هه‌له، خالیکی زیادیی بۆ داناوه و کردوویه‌ته «اقراهود». پروانه:

مینۆرسکی، مه‌راغه، ئیسنکلۆپیدیای ئیسلام - که تییدا بۆ به‌که‌م جار پیشنیاری به‌یه‌ک زانیینی

«فره‌ئه‌ئا» Phraata و مه‌راغه خراوه‌ته به‌رچاوه.

له‌سه‌ر ناوی هاوچه‌شنی چۆمیک له سیستان [رۆژه‌ه‌لانی ئیران] - که «ئاقیستان فره‌ده‌ئا» Avestan

Phradatha بیت و ئیستاش «فره‌ه‌رود» ی پێ ده‌گوتری، پروانه مارکوارت، Wehrot، ۱۹۳۸، ل

۲۲. مارکوارت چاوه له بیچمی «فره‌ئه‌ته» ده‌پۆشی و «فره‌ئه‌سه‌په» و «ه‌ک» «بۆفراذه‌ه‌ئه‌سه‌په» به‌واتای

«جوانوه ئه‌سپ» و ده‌ده‌گری. ئیرانشه‌هر، ۱۰۸، کاتالۆگ، ۱۰۹.

۲۵۲. [مینۆرسکی ئه‌و ناوه‌ی به‌ پیتی عه‌ره‌بی نووسیوه: افزه‌رود].

۲۵۳. به‌راوردی بکه له‌گه‌ل «مه‌کوینیم» له «سالنامه جوغرافیا‌یه‌کان» دا:

Macquenem in Annales de Geographie, 1908, 128 - 144.

254. Yay - Shahar

255. Guarding Place

۲۵۶. له ناوچه‌که‌دا، شوینیکی گرینگی کۆنی دیکه هه‌یه که بریتیه له‌و کاخه‌ی وا به‌ ناوی «قه‌لای

زه‌حاک» هه‌وه ده‌ناسری و که‌وتۆته سه‌ر «قه‌ره‌نغو». پروانه Monleith، هه‌مان، ۴. «قه‌لای

زه‌حاک» که‌وتۆته نزیکه‌ی ۵۲ مایلی رۆژه‌ه‌لانی مه‌راغه و به‌کرده‌وه ده‌توانری به «فه‌نه‌ئه‌سه‌په» ی

به‌تله‌میوس دا‌بنری (?). فاسیله‌ی شوینه‌که له‌گه‌ل زه‌نجاندا، نزیکه‌ی ۱۰۰ مایله و به‌م پیتییه،

که‌وتۆته سێ یه‌کی ریگه‌ی نیوان مه‌راغه - زه‌نجان و کشانی جاده‌که (له لای باشووره‌وه بۆ

رۆژه‌ه‌لات) تاییه‌قه‌ندییه‌کانی به‌تله‌میوس ده‌گریته‌وه.

۲۵۷. Stades ستادیک به‌رانبه‌ر به ۱۹۴ یارده.

۲۵۸. پلوتارخ - بۆمونه له لاپه‌ره ۱۴۱دا، ده‌لێ: "تانتۆنیۆس نیازی وابوو خۆی له هه‌مان ریگاوه

267. Barda' (Partav)

۲۶۸. «نسهوی»، ژیننامه نویسی «جلال الدین خوارزمشاه» (ل ۲۲۵)، باسی شویتنی رووداوه که به شیوهیه کی بهرچاو دهکات و به بهرزیایسه کانی «به رده» ی داده نئ ی «بۆندهیش» دا، ۱۲، ۸، «گۆلی خوسره» له ۵۰ فرسه خ ی چیچه ست دانراوه. ته نانه ت به مه زنده دانانی ۱ فرسه خ = ۳ مایل، فاسیله که ده مانگه یینیتته ئه و پهری زه نجانبیش. ئ.و. ویست. E.W. West گۆلی خوسره و به «وان» یا «سوان» (گوتیکچه Gökche) داده نئ که ئه وی دواتریان زیاتر جیگه ی په سنده له بهر ئه وه ی «وان» هیچ پیوه ندیه کی به خوسره وه نیه .

[من ئیحتیمالی «زرتیار» یش دوور نازنم. واهه یه نیمه له باشووری گۆلی ورمئ وه به ریگای مه هاباد و سه قز دا، ئه گهر به ره و مه یوان پرۆین زیاتر له ۵۰ فرسه خ ریگا نه بیته. وهرگیترا].

۲۶۹. له لاپه ره ۲۴۷ ی ئینگلیزیدا

۲۷۰. پروانه: The Eclipse, II, 64

۲۷۱. دوو «شیز» ی دیکه ش - به بی حه رفی ته عریف، ناسراون (شوارز Shwarz، هه مان، ۷۰۳، ۷۱۹)، به لام ناوه که بیان جیگه ی گومانه. یه ک له و دوانه (واهه یه «* بیر Bir بیت) له شاره زوور و ئه وی دیکه یان (بیچمی جیاوازی «سیر» Sir ه) که که وتۆته چوار فرسه خ ی باکووری دینه وه ره وه. پروانه سه ره وه تر.

۲۷۲. دیاره ئه و که له که له یه شه ده که ویتته میشه که وه، که «چیچه ست» و هک «چیچ ته ست» و هه رگین به واتای: چیچه [مینورسکی عیبارته ی «چیچ است» ی فارسی واتا کردۆته وه. وهرگیترا].

۲۷۳. [له ده قی ئینگلیزیدا، ئه م ناوه به پیتی عه ره بی نووسراوه].

274. Bar-Jast

275. Wer/Ber

۲۷۶ تا ۲۷۸. [هه موو ئه و پینج وشه یه له ده قی ئه سلیدا به شیوه ی عه ره بی نووسراون و وشه ی یه که م واته «سار» خالی بۆ دانه نراوه. وهرگیترا]

۲۷۹. [ئه م وشه یه ش هه ر به پیتی عه ره بی نووسراوه. وهرگیترا]

280. Bi'ral-cest

۲۸۱. ساغ کردنه وه ی ئه م ناوه به شیوه ی « - خوست» به واتای «به ند» یا «ریگه ی سه ر به ره خووار» زۆر وینچوو نییه. له مه ر «خوست» پروانه هتیرزفیلد،

بکشینیتته وه دواوه و ریگاکه ش به ولاتیکه ده شتایی بی دار و دره ختدا تیپه ر ده بوو. " به لام «مه ردیی» یکی رینونیکه ر پیتی گوت به چیاکانی لای راستی خۆیدا بروات و «به ریگایه کی کورت» ی ئه وتۆدا بردی که گوندی ئاوه دانی له سه ره ری بوو. ریگاکه، واهه یه ریگه ی «صوفیان» ی لای رۆژئاوای ته ریز و لیبواری به ری رۆژه لاتی گۆلی ورمئ یا خود ریگه ی صوفیان بۆ ته ریز و ده وری باکووری رۆژه لاتی [چیای] سه هه ند بووین. پاشه کشن، ده بوایه له ریگایه کی کورتتری رۆژه لاتی سه هه ند و زیاتر به ره و باکووری رۆژه لاتی ریگای پیشه وه به کرایه (بۆ نمونه، بهرزیایسه کانی «قهراچه داغ» له رۆژئاوا، که به سه ر ده شتی ته ریز دا ده روانی).

259. Ujan

۲۶۰. ئه م روانگه یه، له گه ل هتیرشی یه ک رۆژه و گه ران به دوا ی ئالف و تفاقدا - که «ئانتونیوس» له «فه رائه ته» وه بۆ که وته ری (پلوتارخ، فه سلئ ۴۰ - ۳۹)، دژایه تی نییه.

261. Binab

۲۶۲. [سه باره ت به وه ی مینورسکی ده لئ میتولۆژی ئیران به گشتی رووی له به شی رۆژه لاتی ئیران بوه، ئه م روون کردنه وانه پیوسته: به گوتیه ی نه ریتی ئیرانیه کان، ده گوتری زه رده شت له باشووری گۆلی چیچه سه ته وه چوه بۆ «باخی» و ئه م «باخی» یه به باکتیریا و «به لئ» له رۆژه لاتی ئیران داده نین. زانای کرماشانی «عمادالدین ده وله تشاهی» به ره ره چی ئه م بۆچوونانه ده داده وه و «باخی» به شوینی ژبانی هۆزی گه لباخی له کوردستان ده زانئ و ده لئ زه رده شت له باشووری گۆلی چیچه سه ته وه نه چوه بۆ رۆژه لاتی ئیران و چوه بۆ کوردستان. ئه م زانایه، له مه ر پالنه وانانی داستانی «شاهنامه» (رۆسته م، زال، پیرانی وه یسه، ...) یش ده لئ له رۆژئاوای ئیران ژباون نه ک له رۆژه لات. بۆ ئه و روانگه شوپشگیرانه تازه یه، پروانه: عمادالدین دولتشاهی، «جغرافیای غرب ایران یا کوههای ناشناخته اوستا» تهران (?)، ۱۳۶۳ [۱۹۹۴] به زمانی فارسی. وهرگیترا].

263. Var-i Cecasta (Avestan Caecasta)

۲۶۴. من گومانم له قسه کانی «هیرزفیلد» Herzfeld دا هه یه، که ده لئ سه ره ده می که یخوسره و «Wirkliche Geographic» بوه پروانه:

Arch. Mitt., 2/2. P. 72.

265. Franrasian

266. Kahnjast

Herzfeld, Arch, Mitt., 2/2, 80-83.

282. Cece

283. Shiz (*Shez)

284. The ghadir of *cest

285. Säbur - khast

286. Kanza

287. Jaznag

288. D.N. Wilber

۲۸۹. پروانه

Wüstenfeld, Jácút's Reisen, in ZDMG, XVIII, 1864, P. 441.

یاقوت به لیبیراوییه و دهلی چای به «به سوئی» Baswé که وتوه، که که وتوتته باشووری رۆژتاوای گۆلی ورمی. به لام له ریگای چونیدا بۆ مهراغه، ده بی گهنزه کی گه لیک به لای باشووری رۆژشه لاتدا به جی هیشتیی.

۲۹۰. له «بونده هیشن»، به شی ۲۲، ل ۴ دا [پیویسته بگوتری که شوینی ئەم پهراویزه له دهقی وتاره که دا دیاری نه کراوه و من به مهزنده له شوینه م دانا. وەرگیر].

291. E.H. Minns

292. F.B.A.

گۆران

ئالۆزی و گیتژوگومی له به کارهیتانی مهفهومی «کورد» دا دهگه پتتهوه بۆ سهردهمه کۆنهکان. به گوێهری قسهی «حه مزه ی ئیسفه هانی» (دهووبه ری ۹۶۱/۳۵۰ ز)، چاپی بهرلین، ل ۱۵۱، «ئیرانییه کان، دهیله مییه کانیا ن^۱ به «کوردی ته بهرستان»^۲ ناو ده برد - وهک چۆن به عه ره بیشیان دهگوت «کوردی سوورستان»^۳ واته خه لکی عیراق. نووسه رانی دیکه ی دیکه ی عه ره ب و ئیرانی سه ده ی ده هه می زابینی، کاتی ده یانگوت «کورد» نیازیان هه موو کۆچه ریکی ئیرانی له رۆژئاوا ی ئیران، بۆ نمونه، ده وارنشینه کانی [ئوستانی] فارس بوو.

میژوو نووسی ناو داری گه لی کورد - شه ره فخان، له میژوه که ی خۆیدا (لا په ره ۱۳) ده نووسی: «کورد چوار لقن: کرمانج، لوپ، که لهو پ و گۆران». ئەم ژماره کردنه، ده راویک له مه ر تا قمه سه ره که ییه کانی چیا نشینه ئیرانییه کان روون ده کاته وه، به لام ته نیا کرمانج و واهیه که لهو ریش^۴ له ژیر سه ردیری «کورد» دا بگونجین، له کاتی کدا، لوپو گۆران به هۆی زمان و بنه چه کی مرۆف ناسانه وه، له وان جیاواز ده وه ست^۵.

زانیاری ئیمه له مه ر «مرۆف ناسی» ئیرانی، هیشتا ناته وا وه، به لام ته وه ی له میژووی کۆنی به شی رۆژئاوا و باکوور و باشووری رۆژئاوا [ی ئیران] ده یزانی، جیاوازییه کی زۆرمان له پیشینه ی ره گه زناسانه ی ناوچه که بۆ ده ره خات. له عه ینی کاتدا له لایه نی زمانه وانیه وه باش ده زانی زاراه ی لوپ په یوه ندیه کی نزیکه له گه ل دانیشته وانی [ئوستانی] فارسدا هه به و له تا قمی ئەسلیی کورده کان - به «له کی» یه وه، که بریتی بیته له کوردیی ئەو هۆزانه ی وا له نیو دانیشته وانی باکووری لوړستاندا بلاو بوونه ته وه، گه لیک جیاوازه.

ئیمه له [باسی] ئەو کۆمه له دا که «کورد» یان پچ ده گوترئ، له و سه ره تابه وه ده ست پچ ده که ی، که توێژینه وه ی زیاترمان ئەو دانیشته وانه ی وا بۆیان هه به ماوه یه کی زۆر له ژیر حوکمی رتبه ره کورده کاندایا بیته و له عه ینی په یوه ندی نزیکیان له گه ل کوردا، سه ر به جینی جیاواز و شه پۆلی کۆچه ره کان بووبن، [له کورد] جیاواز داده نییته.

په ره سه ی پیکه اتنی هۆزه کورده کان، گه لیک ئالۆزه. پیشتر «ریچ»^۶ له باسی خه لکی شاره زوو دا ئاماره ی به جیاوازی نیوان «دلیران» و «وه رزیران»^۷ کرده (پروانه خواره وتر، لا په ره ۸۴ [ی ده قی ئینگلیزی]). ئیمه ده زانی رتبه رانی هۆزه کورده کان، له ره گه زی جوربه جوړن^۸ و گه لیک شتیکی گونجاوه که هه ندی له دانیشته وانی ژیر ده ست، له سه ره ده میکی دواتر دا، بووبن به کورد.

له ده ره وه ی بازنه ی هه ندی پسپۆری حیره ییدا، ئەو راستیه که متر زانراوه که ناوچه یه کی به رین له لیواری باشوور و باشووری رۆژه لاتی خاکی کوردان هه به که خه لکانیکی وای تیدا نیشته جین بنه چه کیکی جیاوازیان هه به و قسه کردنیان، ئیرانییه واته کوردی نییه. بۆ ئەوه ی [باسه که مان] هاسانتر بکه ینه وه، ده کری ئەو دانیشته وانه هه ر هه موویان به «گۆران» ناو به رین.

به لیبراییه وه ده بی بلتین «گۆران» ناوی هۆزیکه ی سه ره که ییه، که چیاکانی باکووری نیوان به غدا و کرمانشانی له نزیک چۆمی سیروان (دیاله)^۹ له باکوور، کردۆته شوینی خۆی. ئەم ناوچه «ناکوردی» یه به هۆی به رزاییه کانی هه ورامانه وه: هه ورامانی لهو ن^{۱۰}، به ره و رۆژئاوا ی زنجیره به رزه که [ی زاگرۆس] و هه ره ها هه ورامانی ته خت^{۱۱}، به ره و رۆژه لاتی [ئهو ناوچه یه]، درێژه په ییدا ده کات.

جیا له و دوو تا قمه سه ره که ییه، له دوو ناوچه ی دا پراوی دیکه شدا، به «گۆرانی» قسه ده کری: پاوه - له یه کی له دۆله کانی لقیکی بچووکی باشووری چۆمی سیروان و که ندۆله^{۱۲} - له سه ره چاوه کانی رووباری «بانیا ن»^{۱۳} و رووبه رووی ویرانه کانی شاری که ونارای «دینه وهر»، ئەو شوینه ی وا له گه ل «گاماسیاب»^{۱۴} دا یه ک ده گر نه وه.

له باجه لانیش، که که وتۆته باکووری مووسل و حه وزه ی^{۱۵} [رووباری] «خوسه ر»^{۱۶} به شیوه زمانیکی نزیک قسه ده کری^{۱۷}. هه مان هۆز له زه اب^{۱۸} و لوړستانی باکووریدا ده بیترئ. دوورتر له وانه و به ره و رۆژئاوا، ئەوانه ش وا پتیا ن ده گوترئ «زازا» (و له شیوه ی راسته قینه ی خۆیدا «دیلی» یه^{۱۹})، ناوچه یه کی گه لیک به رفراوانیا ن داگرتوه که که وتۆته نیوان دیجله و شوینی بادانه وه ی فورات به ره و باشووری رۆژئاوا و هه ره ها مه له بنه ندی نیوان مووش و ئەرزه نجان به هه موو [ناوچه ی] ده رسیمه وه.

ئهو، شیوه ی دابه ش بوونی ئیستای دانیشته وانیکی ها وره گه زه^{۲۰}، به لام هچ

گومانیک له وهدانییه ئهوان ناوچهیه کی گهلێک بهرینتر دهگرنه بهر، هۆش و بیرى سروشتیان - به لای کهمهوه ئیستا، کشت و کالییه [نهک خپلهکی].

له بهرزاییهکانی ههورامان (نزیك تهوتلهو بیاره)، کهس ناتوانی له پسیپۆرایهتی بی سنووری گوند نشینان بۆ کهلک وهرگرتن له تهختاییه بچووکهکانی زهوی و بۆ نامانجی باخهوانی و بهرههه هینانی گشتی، سهری سوور نه مینتی. وهک نه زمونکاراییه کی [خهلکهکه]، دهتوانم باسی کویتخای [گوندی] «زهرده»^{۲۱} له نزیك «بابا یادگار» بکهه، که ههگیز چاوی به خهربه نه کهوتبوو، بهلام ههه ئه وهندهی شوینی گونده کهی خۆی پی نیشان درا، دهست به حجی واتای هه موو ئه و نیشانانهی له دراوسییه تی ئه و دانرابوون تیگه بشت. من هیوادارام له نووسراوهی پیشووی خۆمدا (ئه هلی ههق)^{۲۲}، توانیبیتم په سهندی ئه وه بکهه که ئایینه که، له دوايين شیتوازی خۆیدا، له ناوچهی «گۆران» - ههورامان له دایک بوه.

دهستکه وتی گۆرانهکان له گۆرپانی ئه ده بیاتیشدا، له وه که متهر نییه. ئه ویش به هۆی پیک هینانی زاراوهیه کی سه ره که بییه^{۲۳} وه، که که ره سه یه بۆ ده پرینی شیعیری و ته نانهت دراوسیتکانی گۆرانیش برهویان پیداهه. ئه م زاراوه سه ره که بییه له دیوه خانی والیانی ئه رده لاند، گوئی کردو له م دوا بییه شدا، بۆ پرۆپاگه ندهی مه سیحیه ت که لکی لی وهرگیراوه^{۲۴}.

وهک کللیک بۆ کردنه وهی ره مز و رازهکانی ئایینی ئه هلی ههق، هه ره له سه ره تای لی کۆلینه وه رۆژه لانیه کانی خۆمه وه، بیرم له زاراوهی گۆران کردۆته وه و بۆ سالانیکی زۆر په یه ونده یه کی پر له خۆشه و یستیم له گهل لایه نگرانی ئایینه که دا هه بوه و ئه و خهلکه متمانه و میهره بانیه کی زۆریان پی کردووم.

له سالی ۱۹۱۴، چاوم به مه لبه ندهی رازاوهی گۆرانهکان که وت که زیاره تگه ی ئه هلی حهق له نیو چیا ی پر دارو ده رخت و ئه و رووباره به هاژه و گفانه دا شاراوه ته وه و باه م باله و بالی زاگرۆسی ناوه ندیدا دینه خواره وه.

من، نووسراوهیه کی سه ره تاییم سه باره ت به گۆرانهکان له کۆبوونه وهی سه ده مین سالرۆژی ئه نجومه نی ئاسیایی سالی ۱۹۲۲^{۲۵}، خوتنده وه و له سالی ۱۹۲۷، پوخته یه ک له ماتریاله کانی به رده ستی خۆم کرده و تاریکی دوور و دریتۆ - که تا ئیستا چاپ نه کراوه، ئه ویش به هۆی ئه و راستیه وه که «مارکوارت»^{۲۶} هه ندی مه سه له ی

په یه ونده ی دار به «زازا» ی چاره سه ره کرد و دکتۆر «هه ده نک» له سالی ۱۹۳۰، ژماره یه ک دهقی [گۆرانی] بلاو کرده وه، که هی دۆسته که ی خۆم - «ئوسکارمان» بوو، سه ره تاییه کیشی لی زیاد کردن، و تییدا ئه و فاکته رانه ی و له زۆر نووسه ری دیکه ی زۆری وه کۆ کردبوون، خسته ده م یه ک.

له ئاکامی ئه و رووداوانه دا، ئه رکی سه ره شانی من گهلێک هاسانتر بۆته وه و لیتره به دواوه، هه ول ده ده م ته نیا چه ند خالی تازه بخرمه بهر تویتینه وه:

۱- ناوی گۆران،

۲- بنه چه کیان،

۳- ئه ده بیاتی نووسراو به زاراوه ی سه ره کی گۆرانی - بۆ نمونه ئه و نه قل و حیکایه ته خهلک خوازانیه ی^{۲۷} و له گردو کۆکانی «م.د. بیینی دیکت سین»^{۲۸} و ئوسکارمان دا ده رده که ون،

۴- وهک پاشکۆش، دهقی ئه سلی و ته رجه مه ی [ئینگلیزی] «شینگی پری» یه که ی ئه حمه د به گی کۆماسی^{۲۹} ده هینمه وه، که له نیوا کوردا ندا لایه نگریتی زۆری هه یه .

۱. شیوه گه لی جۆربه جۆری مه فهومی گۆران/ گورران

گۆرانهکان، له ده وروبه ری ۱۰۰۰ سال پیش ئیستا، له شانۆی میژوودا ده رکه و توون. بۆ شوین هه لگرتنی یه که مجاری ناوی «گۆران» هه زار سالی دیکه ش ده بی بگه رتینه وه دواوه. له بهر ئه وهی کاتێ بۆ مه زنده کردنی ناویکی «قه ومیی»^{۳۰} ئه وتۆ، تووشی ئالۆزیی زۆر ده بین باشتروایه پیش چوونه سه ره هه لسه نگانده ی میژوویی سه رچاوه کان، بچینه سه ره باسی وشه که - خۆی.

ئ - خالی گرنگ و سه رنج راکیش، به ده سه ته وه دانی حوئجه ی ئه مرۆیی [وشه که] یه : گۆران یان گورران^{۳۱}؟ ئه و خهلکه عه شیره ته ی و ا فیدراسیۆنیکی له چه ند تیره ی ناوچه ی کرد - زه هاب پیک دیتن به خۆیان ده لیتن «گورران»، به لام فه وتانی /ۆی کۆن له [شیتوازی] گۆرانیدا^{۳۲}، ده توانی دیاره یه ک بیت که دواتر خولقاوه - وهک له فارسیشدا هه ره وایه. ته نانه ت له کوریدا - که گهلێک موخافه زه کارتره، زیاتر چاومان به «گورران» ده که ویت^{۳۳}، به لام بۆ نمونه بیچمی «گۆران» یش هه ره یه^{۳۴}.

ئوسكارمان، داستانىكى سەمەرە لە ۋەرزىرانى ناۋچەى مەراغە دەگىرپتەۋە دەڭ بە سەرۋەكە كوردەكانيان - ۋا دەستدرىژى ژانبيان دەكردن، پاپەرىن - پاپەرىنەكە «حەيدەرى گۆران» رىبەرايەتى دەكرد. «مان» دەلى، لىرەدا گۆران (كە كوردى موكرىيان بە «چەتە» دەلىن)، ناۋى بنەمالەيى ئەۋ كەسە [ۋاتە حەيدەر] بوە، بەلام بۆ چۈنەكەي لە جىگەي خۇيدا نىيە^{۳۵}. ئەم داستانە بىگومان دەگەرپتەۋە بۆ گىروگرفتىكى كۆمەلايەتى ۋ «گۆران» ىش بەروالەت، ۋاتاي «ۋەرزىر يا كەسىك دەبەخشى كە بنەرەتى ناخىلەكى» ھەيە^{۳۶}.

تېكىستىكى زاخۇبى كە «سۆسەن» چاپى كوردە، دەلى:

نەجووم ونە موصلمان

نەمەسىتى^{۳۷} ۋ نە گۆران^{۳۸}

ئەم وشەي دوايى [گۆران]، بە بىن گومان ئامازە بە ئاگرپەرستى ۋ ۋەرگىرانى تايبەتى [ۋشەي] «گۆران» لە «گەبران» دەكات^{۳۹}. لە شۋىنىكى دىكەدا (تېكىست، ل ۲۶۵، تەرجەمە، ل ۲۶۵) دا، ناۋى گۆران لە گەل سەربازەكانى محمدەلى پاشاي بەغدا دا ھاتوۋە ۋا لە «سەنجان» عەمەلىياتى عەسكەرىيان دەكرد ۋ دەتوانى ئامازەيەك بىت بە ھۆزى زەھاب^{۴۰}. لەم دوو نمونەيەدا، ئىمەرووبەرووى سەر لى شىۋاۋىيەك لە ۋاتا ۋ «اشتقاق» [ى وشەكە] دەبىنەۋە.

ب - شتىكى گەلىك گونجاۋە كە سەر لىشىۋاۋى لە مەسەلەي بىچمى /ۆ/ ۋ /وو/ ^{۴۱} دا، بە ھۆى بوونى دوۋىپىتى جىاۋاز بەلام ۋىچۈۋە، روون بىكرىتەۋە:

گەبران بە ۋاتاي خەلكانى زەردەشتى < گەوران > گۆران، ھەرۋەھا ناۋى ھۆزايەتى بىگاۋبارەكان < گاۋەرەكان > گورەكان < گۆران > گوررانە. لە ھەردو قۇناغى ئال ۋ گۆردا، دەبى ئەم دوو وشەيە، حونجەي «گۆران» يان بوو بىت (بەلام لە كۆتايىدا، دەبن يا خود مەيلى ئەۋەيان ھەيە بن بە گورران).

ئەۋەي كە ناۋى ھۆزايەتى «گورران» دەبى بە قۇناغى «گۆران» دا تىپەر بوۋىت، بە ھۆى حونجە توركىيەكەيەۋە (گۆيران)^{۴۲}، دەسەلىت^{۴۳} (ۋەك لە تايىنى ئەھلى حەقىشدا، كە گۆرانەكان باۋەريان پىتەتى، ۋەھايە). زمانى توركى لە دەرختىنى /ۆ/ ى كۇندا^{۴۴}، گەلىك موحافەزەكارە^{۴۵}.

پ - بەكار ھاتنى بەربلاۋى وشەي «گۆران» بۆ گەياندنى مەقۇلەي كۆمەلناسانەي

«ۋەرزىر» شتىكى زۆر روۋنە. پىشتەر لە «كلۆدېوس رىچ» مان بىستوۋە گوتوۋىەتى بۆلباسى (ۋاتە ھۆزى بلباس)، خەلكىكىيان لە ناۋدا دەڭى كە سەربەخۇنن ۋاتە ۋەرزىن، ھىچ مافىكىيان بۆ [ھەلسووراندىنى] كاروبارى خۇيان نىيە ۋ ۋەك «كاست»^{۴۶} يكى ژىر دەست سەير دەكرىن. ئەم خەلكە، لىرە ۋە ۋەي لە ھەموو كوردستاندا دەبىنن، سەر بە ھىچ ھۆز ۋ تىرەيەك نىن ۋ عەشىرەتەكان، پىيان دەلىن «كلاۋسى»^{۴۷} ۋ «گۆران». ئەم نازناۋەي دوايى، كە ناۋىكى موناسىب بۆ خەلكى سەنەيە، بە تايبەت بۆ كەسانى ترسەنۇك بەكار دەھىنرى. ئايا ئەۋانە دانىشتوانى ئەسلى ئەم ناۋچانە بوون ۋ ھۆزە چىا نشىنە ۋەحشىيەكان دەستيان بەسەردا گرتوون؟ ئەۋانە [ى دوايى]، برىتىن لە ھەندى ھۆزى كۆچەر، كەلە ژىر حوكمى حكوومەتى سەدا دەڭىن بەلام ھەموو خەلكە نىشتەجى (ناكۆچەر) مەكان، «گۆران»^{۴۸}.

سىر ھىنرى راولىنسۇن، لە بىرەۋەريەكانى سالى ۱۸۴۴ى خۇيدا، پەسندى ئەۋە دەكات كە كەلھور، «دەرنە» ۋ «دەرتەنگ»^{۴۹} يان بەجى ھىشتوۋە ۋ ناۋى «گۆران»^{۵۰} يان بە خۇيانەۋە بەستوۋە كە پىشتەر بە ۋەرزىرانى كورد دەگوترا بۆ ئەۋەي لە عەشىرەتەكانيان جىا كەنەۋە. بەكار ھىنانى ناۋىكى قەۋمىيى بۆ گەياندنى مەقۇلەيەكى كۆمەلناسانە شتىكى گونجاۋە، ۋەك پىچەۋانەكەشى^{۵۱}، ھەر دەگونجىت. بەلام گۆرانەكانى سەدەي دەھەم، بە ھۆزىكى شەرانى ناسراۋن ۋ گەلىك جىگەي گومانە ئەۋ خەلكە ۋەرزىرانەي كوردستان، كە ناۋى گۆران/گورران يان لە سەرە، ھەموۋيان پەيۋەندىي راستەۋ خۇيان لە گەل ھۆزى گۆراندا ھەبىت.

بۆى ھەيە مېژوۋى ئەم ناۋانە (لە بىچمى «گۆران»^{۵۲} دا)، بگەرپتەۋە بۆ سەردەمى فتوحاتى ئىسلام، كە رەگەزە ژىردەستەكان «گەبران»ى زەردەشتى گۆران بوۋىت^{۵۳}.

۲. ئامازە كوردنى مېژوۋى بۆ «گۆران»

ئىستا پىۋىستە بە تەرتىبىكى مېژوۋى ھەموو ئەۋ سەرچاۋانە ھەلسەنگىنن، كە باسى گۆرانىيان ۋەك «ھۆز» كوردە ۋ بە شۋىن ئەۋەدا، بگەينە ئاكامىك كە لە سەر ئەساسى ئەۋ دەقانە دامەزرايىت.

لە سەردەمى كلاسىكدا، نووسراۋەيەكى سەرنج راكىشى «ستراپۇن»^{۵۴} ھەيە كە تىپىدا

نوسهر، تیئوزییهک له سهر بنه‌مای [بۆچونیی] ئهرمه‌نییه‌کان داده‌مه‌زرتینج و به هه‌لکه‌وتیش ئاماژه به «سه‌ره‌په‌رته» ی «تیراسی»^{۵۵} ده‌کات و ده‌لجی: «خه‌لک‌کیکی سه‌رپرن»، «نیشتته‌جیی [ناوچه‌ی] پشت ئهرمه‌نستان و نزیک «گۆرانی»^{۵۶} و میدییه‌کان^{۵۷}. جا له به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و «سه‌رپانه»^{۵۸} ناتوان هۆزیکه‌ی گرنه‌گ بن، ئیتر به‌رواله‌ت گۆرانی و میدییه‌کان، له‌ درواسییه‌تی نزیکه‌ی به‌کتردا ده‌ژین.

پیشتر «ک، موللیر»^{۵۹} راست کردنه‌وه‌یه‌کی گرنه‌گی له «ژاکۆن» هوه‌ بۆ «سیراکۆن»^{۶۰} داوه‌ به‌ده‌سته‌وه. ئه‌م راست کردنه‌وه‌یه، ئاسۆیه‌کی تازه‌مان بۆ ده‌کاته‌وه‌ چونکوو «سیره‌کی (* سیره‌ک، شیره‌ک)»^{۶۱}، خه‌لک‌کیکی ناسراوی «سه‌کایی»^{۶۲} بوون^{۶۳} و ولاتی ئه‌سلیان که‌وتۆته‌ درواسییه‌تی «مه‌ئوتیس»^{۶۴} هوه‌ و ئه‌و خه‌لکه‌ [سیره‌کییه‌]، زیاتر له‌گه‌ل «ئاورسی»^{۶۵} دا ناویان هاتوه‌^{۶۶}. کۆلۆنییه‌کانی * شیرناک^{۶۷} له‌ زۆر شویندا ناسراون: ئ - خاکی سیره‌کی نی^{۶۸}، که‌ که‌وتۆته «هیرکانیه»^{۶۹} له‌ سهر [رووباری] «ئوچوس» (ته‌جه‌ن)^{۷۰} و «کرتیشمیر»^{۷۱} به‌ ناوی ئیستای [شاری] «سه‌ره‌خس» [له‌باکووری رۆژه‌لاتی ئیران] هوه‌ی په‌یوه‌ندی ده‌دات (?).

ب - به‌تله‌میوس، باسی «سیره‌کی نی» یه‌کی دیکه‌ی کردوه (۵، ۱۲، ۴) که‌ هاوجووتی «سه‌که‌ئی نی» یه‌ و گوتوویه‌تی به‌ درێژایی [زنجیره‌کیوی] په‌ریه‌دریس^{۷۲} {پۆنتیک، ئالپ؟}^{۷۳} له‌ نیوان چۆمی «کیروس» (کور)^{۷۴} و ئاراز^{۷۵}، کیشراوه. ئه‌م نووسینه‌ وای دياره‌ له‌ جیتی خۆیدا نه‌بیت. به‌ هۆی ئه‌و راستییه‌وه، که‌ «سه‌که‌سینی» («سه‌که‌شین» ی عه‌ره‌بی و ئهرمه‌نی)^{۷۶}، که‌وتۆته‌ ناوچه‌ی «گه‌نجه»^{۷۷} ی ئه‌مپۆوه، «سیره‌کینی»^{۷۸} ش ده‌بی له‌ هه‌مان شویندا چاوی بۆ بگپیرئ^{۷۹}. له‌ راستیدا ته‌نانه‌ت ئیستاش «شیره‌ک ستیپ»^{۸۰} له‌ خه‌ریته‌کانی رووسیا، له‌ باکووری «گه‌نجه» (رۆژه‌لاتی «که‌خیتییه»^{۸۱} و باشووری «ئه‌له‌زه‌نه»^{۸۲}) ده‌ست نیشان ده‌کریت.

پ - به‌تله‌میوس، «* سیره‌کینی» یه‌کی دیکه‌ی له‌گه‌ل «سیره‌کینی» ی ژماره‌ ب / لئ شتواوه‌ که‌ ئاماژه به‌ ناوچه‌ی ئهرمه‌نی «شیراک»^{۸۳} (بلازری، ۱۹۳: طیرسراج)^{۸۴} له‌ سهر [رووباری] «ئاخوریان»^{۸۵} ده‌کات. ئیستا «ئاریاچای»^{۸۶} ی پج ده‌گوتئ. دۆخی ئه‌م خاکه‌ گرنه‌گه‌ به‌ پیتته‌خته‌که‌یه‌وه «ئانی»^{۸۷} له‌ گه‌ل ئاماژه‌ی به‌تله‌میوس بۆ رووباری کۆر و ئاراز دا، یه‌ک ده‌گریته‌وه.

ت - به‌شی باشووری پادشاهییه‌تی ئهرمه‌نستان، «نور-شیره‌کان»^{۸۸} ی پج ده‌گوترا به‌واتای «شیره‌کان» ی نوئ (پروانه «هویزمان» هه‌مان شوین، ل ۳۱۹). هه‌ندی شوینی ناوچه‌ی «ئاریلا»^{۸۹} (هه‌ولیر)، له‌ ژیر حوکمی حاکمی ئه‌وی (واته «بدی ئاشخ»^{۹۰}) دابوو و مارکوارت له‌ کتیبیکدا که‌ دواي مردنی خۆی بلاوکرابه‌وه^{۹۱}، به‌ لیبرایویه‌وه، «نور-شیره‌کان» له‌گه‌ل «ئه‌دییه‌بینی»^{۹۲} - واته ده‌شتاییه‌کانی ئاشوور (نه‌بینه‌وا، هه‌ولیر) به‌یه‌ک داده‌نی.

ناوی «ئه‌دییه‌بینی» له‌ سه‌رچاوه‌ ئهرمه‌نییه‌کانی زوو - واته سه‌ده‌ی چواره‌می زایینیدا هاتوه‌ و وشه‌ی «نوئ» پیتوست ناکات نیشاندهری ئه‌وه‌ بیت شاره‌که‌ به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م پیش ئه‌و میژوه‌ دروست کرابیت^{۹۳}.

«نۆرشیره‌کان» که‌ که‌وتۆته‌ راسته‌ خاکی ئیستای گۆرانه‌وه، زیاتر له‌ هه‌مان ده‌کرئ له‌گه‌ل ئه‌و شوینه‌دا یه‌ک بگریته‌وه‌ که‌ له‌ نووسراوه‌ راستکراوه‌که‌ی به‌تله‌میوسدا هاتوه‌ و گوتراوه: شیراک که‌وتۆته‌ نزیک گۆرانی میدییه‌کانه‌وه.

وا ده‌رده‌که‌وی که‌ دوو ناوی دیکه‌ش، په‌یوه‌ندیان به‌ «گۆرانی» کۆنه‌وه‌ هه‌بیت: یه‌کی له‌ کورانی خوسره‌وی دووه‌م - که‌ «شیرۆیه» ی برای له‌ سالی ۶۲۸ ی زایینیدا کۆژرا، ناوی «کووران (*گوران) شاه» بووه^{۹۴}. ئه‌م ناوه، له‌سه‌ر هه‌مان شیواز دانراوه، که‌ حاکمان به‌ گۆره‌ی ناوی خاکی ژیرحوکمیان ناو ده‌نرین. وه‌ک: سه‌کان شاه (به‌هرامی سیته‌م، هورموزدی سیته‌م؛ کرمانشاه (به‌هرامی چواره‌م) و... هتد. هه‌مان عونسوری قه‌ومی، له‌ ناوی ژنانه‌ی «گۆران دوخت»^{۹۵} دا دابینرئ (به‌راوردی بکه‌ له‌ گه‌ل «تووران دوخت») که‌ ته‌نیا له‌ گورجستان (دواي سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م)، شاهیدی بۆ ده‌بینریتته‌وه^{۹۶}.

ئاویلی یه‌که‌م له «گورانییه»^{۹۷} و «گۆران دوخت» دا، به‌ رواله‌ت /و/ (واته /U/) ه، گه‌رچی به‌رانه‌ری یۆنانی بۆ ده‌نگی ئیرانی /و/ (o/) و /و/ (U/)، پر به‌ پیتست نییه^{۹۸}. {پروانه پاشکو، لاپه‌ره ۱۰۳ [ی ده‌قی ئینگلیزی]}.

به‌ پشچه‌وانه‌ی ئه‌و فاکته‌ره‌ نوییانه، هیشتا هه‌ندی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ له‌مه‌ر پرد هه‌لبه‌ستن و په‌یوه‌ندیانی نیوان Guranii کۆن و Gûran ی تازه («*گابه‌ره‌کان) دا هه‌یه.

له‌ سه‌رده‌می ئیسلامدا، هه‌ل و مه‌رج گه‌لیک روونتر ده‌بیتته‌وه. قه‌دیمترین جوغرافیانوسی عه‌ره‌ب (کۆتایی سه‌ده‌ی نۆهه‌م)، «ابن خورداذبیه»، ل ۱۴، لیسته‌یه‌کی له

«سهواد» واته ناوچه‌کانی میژۆپۆتامیا داوه به دهستهوه، که بئ هیچ گومانیک ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ سه‌رده‌می ساسانیان. ناوچه‌ی «کورا»^{۹۹}. ئوستانی «شادفه‌یروز»^{۱۰۰}، که «حهلوان»^{۱۰۱} ی ئیستایه: داهاتی [سالانه‌ی] حهلوان له‌گه‌ل «جابارقه»^{۱۰۲} و کوردان پیکه‌وه ده‌گاته ۴.۸۰۰.۰۰۰ دره‌م. شاری کۆنی حهلوان، که‌وتۆته‌ نزیك شاری ئیستای «سه‌رپولی زه‌هاو» و رووباری حهلوان هه‌مان «ئه‌لوه‌ند»^{۱۰۳} ه که له «ده‌رتنه‌نگ»-ه‌وه دیت و ناوچه‌ی گۆرانه‌کان ئاودیری ده‌کات، ئینجا له نزیك خانه‌قین تیکه‌ل به «دیاله» ده‌ییت^{۱۰۴}.

ئیبینی خوردا‌دیبه‌ی، له شۆپتییکی دیکه‌دا (ل ۴) له «کورا» ی جیی باسی ئیمه‌ ده‌دوئ و ده‌لئ له پینج لقی بچوو‌کتر (ته‌سووج^{۱۰۵}) پیک هاتوه: فه‌یروز قویا‌ذ^{۱۰۶}، الجبل^{۱۰۷}، تامه‌رپرا^{۱۰۸}، هه‌ولیر^{۱۰۹} و خانه‌قین، ئه‌وی دواتریان شۆپتییکی ناسراوه له‌سه‌ر ریگه‌ی سه‌ره‌کی به‌غدا کرماشان. هه‌ولیر بیگومان هه‌له‌یه چون «ئه‌ربیله»^{۱۱۰} ی کۆن گه‌لیک له حهلوان دووره و که‌وتۆته‌ ده‌ره‌وه‌ی «سه‌واد»^{۱۱۱} ه که‌وه^{۱۱۲}.

له نووسراوه‌یه‌کی «قودامه»^{۱۱۳} دا، ل ۲۳۵، ئه‌م ناوه وه‌ک «ارنک»^{۱۱۴} نووسراوه که ده‌بی به «ده‌رتنه‌ک»^{۱۱۵} ی بخوینینه‌وه یا خوده وه‌ک «*ده‌رتنه‌ک»^{۱۱۶} ساغی بکه‌ینه‌وه که بتوانئ له گه‌ل ناوی ئیستای ده‌رتنه‌دا یه‌ک بگریتته‌وه. ده‌رتنه، که‌وتۆته به‌ری رۆژه‌لاتی [چپای] «داله‌هۆ»^{۱۱۷} و به‌شیکه‌ی سه‌ره‌کی زه‌هاو پیک دینئ.

«تامه‌رپرا» ناوی کۆنی «دیاله» یه و «ته‌سووج» و اهه‌یه ته‌نیا لیواری رۆژه‌لاتی چۆمه‌که بگریتته‌وه چون ناوچه‌ی نیوان دیجله و تامه‌رپرا ده‌که‌وتیه ئوستانه‌کانی دیکه‌وه. ناوی سیه‌هه‌م له تیکسته‌که‌دا، وه‌ک «الجبل» نووسراوه به‌لام بیچمی «البل» [واته ب/ ی بئ خال] یشی هه‌یه. من دلنیا‌م ده‌توانین له شیه‌وی «الجبل»^{۱۱۸} دا بیخوینینه‌وه، که ئاماژه به ناوچه‌ی گیلان [ی غه‌رب] له دۆلی یه‌کیک له سه‌رچاوه‌کانی ئه‌لوه‌ند ده‌کات^{۱۱۹}. «فه‌یروز قویا‌ذ» زۆر وا هه‌یه به‌شی سه‌ره‌وه‌ی رۆژه‌لاتی حهلوان له نزیك «سه‌رپولی زه‌هاو» بیته. ئه‌گه‌ر لئی ورد بینه‌وه ئوستانی حهلوان ئه‌و به‌ش‌ه‌ی زه‌هاویش ده‌گریتته‌ر به‌ر که دواتر باسی لیه‌وه کرا.

له دوو چینی تایبه‌تی دانیش‌توانی ناوچه‌که - واته کورد و جابارقه دا (که بیچمی «کابارکا» و «گابارکا»^{۱۲۰} شی هه‌یه)، من زیاتر پیم وایه ده‌بی ئه‌وه‌ی دوا‌ییان [واته جابارقه] به پاپیرانی گۆرانه‌کان بزانی.

هه‌مان ناو له کتیبی «ابن فقیه» لاپه‌ره ۲۴۵ ی‌شدا ده‌رده‌که‌وئ که له ناو شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی هه‌مه‌دان دا باسی گۆلی خوئ (مه‌مله‌حییبه) ی «فه‌راهان» ده‌کات، که ئیستاش له باکووری «سولتان ئاباد» [عیترقی عه‌جه‌م یا «ئه‌راک» ی ئیستا] ماوه. هه‌روه‌ها، لئی زیاد ده‌کات و ده‌لئ: «کورد» و «جابارقه»^{۱۲۱} له‌ویوه خوئ ده‌به‌ن بۆ هه‌موو شۆپتییکی «میدیا» (الی جمیع البلدان الجبال). ئه‌و ئاماژه‌یه وا ده‌گه‌تینئ که له ئیترانی ناوه‌ندی و له فاسیله‌یه‌کی دوورتری ناوچه‌ی زاگرو‌س دا، کۆمه‌لگای هاوشانی [کورد و جابارقه] هه‌بوه.

«دیگۆجی»^{۱۲۲} ئه‌م وشه‌یه‌ی به‌رۆشنی له په‌یوه‌ندی «کاو باره» < «کاباره»^{۱۲۳} ی فارسیدا بینه‌وه و به «گاران»^{۱۲۴} ی واتا کۆ کردۆته‌وه، واته به شیه‌یه‌کی نازاد واتای شوان و چۆداری پیداره‌وه، له کاتی‌که‌دا ته‌رجه‌مه‌ی راسته‌قینه‌ی «گاباره»^{۱۲۵} ده‌بی «گاسوار» یا «که‌ل سوار» بیته.

بمانه‌وئ ئه‌م ناوه واتای وشه‌یی بکه‌ینه‌وه چ به‌ناوی که‌سایه‌تییبه‌که‌وه په‌یوه‌ندی بده‌ین، ده‌بی ئه‌وه بزانی که په‌یوه‌ندی‌یه‌کانی له‌گه‌ل لیواری باشووری زه‌ریای خه‌زه‌ر [قه‌زوین] گه‌لیک گونجاوه.

ناوه‌که، هه‌روه‌ها له لیسته‌ی مه‌سه‌عوودی له‌مه‌ر هۆزه کورده‌کانی «میدیا» (الجبال) دا ده‌رده‌که‌وئ مروج [الذهب]، ۳، ۵۳:

۱. شاده‌نجان^{۱۲۶}

۲. له‌زبه (لوری؟)^{۱۲۷}

۳. مه‌ده‌نجان^{۱۲۸}

۴. مه‌زده‌نه‌کان^{۱۲۹}

۵. باريسان^{۱۳۰}

۶. خالی (* جه‌لالی > گه‌لالی)^{۱۳۱}

۷. جابارقی^{۱۳۲}

۸. جوانی^{۱۳۳}

۹. مه‌سته‌کان^{۱۳۴}

ئه‌م لیسته‌یه له «ته‌نبیه» ی مه‌سه‌عوودیدا (ل ۹۱ - ۸۸) هه‌ندی‌ک ته‌واوتر نووسراوه:

۱. بازنجان^{۱۳۵}

۲. شووهجان ۱۳۶

۳. شادنجان ۱۳۷

۴. نساوره ۱۳۸

۵. بووژیکان (* بهرزیکان؟) ۱۳۹

۶. لوری

۷. جورقان ۱۴۰

۸. جاوانی

۹. باریسی ۱۴۱

۱۰. جه‌لالی

۱۱. مه‌شته‌کان ۱۴۲

۱۲. جابارقه

۱۳. جوووغان ۱۴۳

۱۴. کیکان ۱۴۴

۱۵. مه‌جوردان ۱۴۵

۱۶. هه‌ذبانی ۱۴۶ ... هتد.

به‌روونی دیاره به دواى هه‌ردوو ناوی «جابارقى» (لیسته‌ی یه‌که‌م) و «جورقان» (لیسته‌ی دووه‌م) دا «جاوانی» هاتوه که هه‌ر دوو تامازه به یه‌ک هۆز ده‌که‌ن. ته‌نیا جیاوازییه‌ک که «جورقان» له‌گه‌ل «جه‌وره‌قان» ی هه‌بیت، کورت بوونه‌وه‌ی درێژایی [قاوتله‌کان] و حوئجه‌ی تیبی بزوتنی /ب/یه . مه‌سته‌کان و مه‌شته‌کان له‌کوژایی لیسته‌ی سه‌ره‌کی [یه‌که‌م] دا هاتوون و زۆر واهه‌یه جابارقه‌ی «ته‌نبیه» ته‌نیا شه‌رحیکی روون که‌روه بیته که ده‌قی تازه‌تر [واته لیسته‌ی دووه‌م] تو‌ماری کرده. هه‌مان شت واهه‌یه له‌مه‌ر «جوووغان» (بو‌ژ جوووغان، * جه‌وره‌غان) یش راست بیته. شایانی باسه‌ئهم ناوه‌ی که جیگه‌ی باسی ئیمه‌یه، ئاوال جووتی «جاوانی» یه و به‌روالته تامازه به «جاف» ده‌کات که ته‌نانه‌ت ئیستاش له‌پیه‌ندی نزیکى گۆران دایه. بیجمی سه‌ره‌تایی ناوه‌کانیان له‌ناوی ناوچه‌ی ژبانیان واته «جه‌وانروود» (<جاوان - رود) وه‌رگیراوه که شویتنی وشه‌ی «جه‌وان» ی فارسی به‌واتای «لاو» ی له‌سه‌ره [جوانرۆ]. هه‌روه‌ها

*جه‌لالی ده‌گه‌رپته‌وه بو هۆزی گه‌لالی که ئیستاش له‌و دراوسیه‌یه‌تیه‌دا، ده‌ژین ۱۴۷.

به‌م پیه‌یه، گریمانی سه‌ره‌تای باسه‌که‌ی ئیمه له‌مه‌ر بیجمی کوژتری ناوی گۆران له‌به‌ر رووناکایی نووسراوه‌که‌ی مه‌سه‌وودی دا سه‌لماوتر ده‌بیته.

ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی ده‌هه‌م، سه‌رده‌می ریتسانسی ئیرانه. له‌ژیر سیبه‌ری زنجیره‌ی ئیرانی (ده‌یله‌می) «ئالی بوویه» ۱۴۸ دا، حاکمانی بچووکى ئیرانی له‌نازه‌ربایجان و کوردستان و هتد، سه‌ریان هه‌لدا. له‌سالانی ۹۵۹/۳۴۸ دا، «حه‌سه‌نویه» ۱۴۹ ی کوپى حه‌سه‌ن سه‌ره‌زکی کوردانی به‌زیکان «پاشایه‌تی» یه‌کی گرنگی له‌ناوچه‌ی زاگرووس دامه‌زراند. له‌وه‌ش سه‌رنج راکیشتر، حکومه‌تی درێژخایه‌نی کور و جیگه‌یه‌که‌ی، واته «به‌در» ه (۴۰۵-۳۶۰ / ۱۰۱۴-۹۷۹ز)، که میژوونوسان گه‌لیک به‌باشی ناویان برده‌وه. ۱۵۰

ناوبراو هۆزه‌که‌ی خو‌ی ریه‌رایه‌تی ده‌کرد، پشتی وه‌رزیرانی ده‌گرت، باجی له‌رووی ئینسافه‌وه‌ دادنا و ناوچه‌ی ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌و له‌باکووری لوپستان (سابوور - خواست) و ته‌نانه‌ت له‌نزیک «خوزستان» ۱۵۱ هه‌هه‌تا «شاره‌زوور» ۱۵۲ ی ده‌گرت به‌ر. گه‌لیک جار [له‌سه‌رچاوه‌کاندا] باسی جورقان (* جه‌وره‌قان) ی ژیر ده‌سه‌لاتی به‌در کراوه.

له‌سالێ ۴۰۵ (۱۰۱۴) دا، «به‌در» له‌شکری هیتایه سه‌ر مه‌زنی هۆزیکى کورد - حوسه‌بنی کوری مه‌سه‌وود و قه‌لاى «کوسحد» ۱۵۳ ی لی‌گرت. به‌لام ئه‌سته‌م بوونی کاری له‌شکرکیشان له‌زستاندا، بوه هۆی ناره‌زایی له‌شکره‌که و به‌در به‌ده‌ستی یه‌کی له‌ئه‌ندامانی له‌شکر به‌ناوی «جووره‌قان» کوژرا. حوسه‌بن، جه‌نازه‌که‌ی نارد بو «مه‌شه‌دی عه‌لی» (کوفه) تا له‌وئ بینیتن. ئه‌وه‌ش نیشانده‌ری هه‌ندی مه‌یلی شیعیایه‌تی له‌لایه‌ن به‌دره‌وه‌یه. «جووره‌قان» هه‌لات و چوو بو‌لاى «شمس الدوله» ی دیله‌می، به‌لام واهه‌یه [به‌م ناوه] ته‌نیا باسی تاقمیکی تاوانبار له‌هۆزه‌که‌ کرابیته.

له‌سالێ ۴۱۷ (۱۰۲۶) دا «علاءالدوله کاکویه» ۱۵۴ ئامۆزیه‌کی خو‌ی کرده حاکمی «سابورخواست» و «جووره‌قان» یشی خسته سه‌ری. له‌وه‌ش زیاتر ئه‌وی دیکه [واته جووره‌قان] خرایه ژیر حوکمی سه‌ره‌ک هۆزیک به‌ناوی «عبدالفرج بابوونی» که ئه‌ویش خزمی [کاکویه] بوو و ئه‌م کاره بوه هۆی ئالۆزی و پیکدادانی زیاتر ۱۵۵. سابوورخواست (واته شویتنی ئیستای خو‌پرهم ئاباد)، ئه‌وه‌نده له‌زنجیره‌ی زاگروسه‌وه‌ دوره که ده‌بج وای دابنیتین جووره‌قانی «بابوونی» ۱۵۶ له‌شوینیکی نزیک لوپستان بوه.

له راستیدا ابن الاظهر (۹، ۲۵۱) ناماژه به هاوکاربیه کی نیوان علاءالدوله کاکوبه و به شیک له جورهقان له شهریکدا دهکات که له سالی ۴۱۸ (۱۰۲۷) له نزیک «نههاوند» رووی داو له باسی سالی ۴۲۳ (۱۰۳۲) دا (هممان، ۹، ۲۸۹)، له نامادهبی جورقان له نزیک سابور خواست ددهوی.

کاتی له سالی ۴۳۷ (۱۰۴۶) دا ئیبراهیم ییننال^{۱۵۷} له لایه «طغرل» هوه نیررایه هممهدان بوئ هوهی شاره سهرهکیبیه کهی ئهوی بگری، علاءالدوله ههلاته جورقان و «ییننال» بهرهو «السیره» چو - که کهوتبوه باکووری رۆژئاوای لورستان و بهشی سهرووی «کهرخه» وه و لهوی هیرشی کرده سهر ئه کوردانهی وا له دراوسیبیه تی شوتینه که دامه زرابوون و سهر به جورقان (من جورقان) بوون. علاءالدوله ئه مجار ههلاته لای «شهاب الدوله عبدالقوارس منصور» کوری هسهن - که بهروالت حاکمی «حهلوان» بوو له خوزستان (نک «ئه لجه زیره»)^{۱۵۸}. شهره که دهبی له خوار دۆلی کهرخه دا رووی دابیت.

هممو ئه ئیشاراته، راده گه یینن که له نیوهی یه که می سدهی یازده هه مدا، لای کهم به شیک جورهقان کهوتبوه دهر وازهی باکووری لورستانه وه، ئه ویش وا هه یه په یوه ندیی له گه لئو «جابارهق» هه دابیت وا (پیشتر) «ابن فقیه» باسی لیه کرده یا خود بوئ هه یه په یوه ندی به به شیک ئه وه هه زه وه بیت که تاوانی کوشتنی «به در» له سهر شانی ئه وان بوو (پیشتر).

ئه و رووداوانه ی له «الظاهر» دا تۆمار کران و له «المجمل التواریخ» یشدا ۵۲۰ (۱۱۲۶) باسیان لیه کراوه که نووسهره نه ناسراوه که ی، خه لکی «ئه سه دئاباد» (ی رۆژئاوای هممه دان) بوه و ناوچه ی جی باسی ئیمه ی به باشی ناسیه^{۱۵۹}. نووسهری «مجمل» که لک له هممان سه رچاوه ی «ابن الظاهر»^{۱۶۰} و هه ده گری به لام هه ندی به رانه بری سه رنج راکیش [بوئ ناوه کان] داده نیت:

ناوبراو بوئ «جورقان»^{۱۶۱} «جوره قان»^{۱۶۲} ی «ابن الظاهر» جیگریکی وه ک «گورانان»^{۱۶۳} (گورانان) ی داناه و به م شیه یه، گرمانی سه ره تایی ئیمه [له مه ر یه کبونی جورقان و گوران] ده سه لمیتنی.

خالی دووه هم ئه وه یه «مجمل»، هه ندی شهرح و بوچوونی وای پاراستوه که ئیمه له

«ابن الظاهر» دا نابین بوئ نمونه: له مه سه له ی شهر کردنی به در و کوره که ی واته هیلیل (هیلال) دا، باسی شهر ی به در له گه ل هه زه که ی خوی به رزیکانیان (به رزیکان) ده کات [و ده لی:] ئینجا به در گۆرانه کانی به رز کرده وه، به شیه یه که که هه یچکه س له وان به به در وه نزیکتر نه بوو. هه ر چۆنیک بیت، ئه وان [واته گۆرانه کان]، له کاتیکدا به در دهستی کرد بوو به ئابلوقه دانی «خوشین» (کذا) ی کوری مسعود له قه لای «کوش خد»^{۱۶۴}، له لیواری چۆمی «سفید روود»، خه یانه تیان پی کردو کوشتیان (سالی ۴۰۵ / ۱۰۱۴).

زۆر نه گونجاو دیته پیش چاو «به در» بیتوانیا به مه لیا ته که ی به ره و حه وضه ی «سفید روود» (ده رزیتته زه ربای قه زوینه وه)، په ره پی بدایه. هه ره ها گومانی به هیزم هه یه ئه و ناوه هممان «سیروان» ی «مجمل [التواریخ]» (به هه لئو خوتندراوه که ی، سپید روود)^{۱۶۵} بیت که ناوه راستی دیاله یه و «زه هاب» (ی باشووری) له هه ورامان (ی باکوور) جیا ده کاته وه.

شوتنی «کوش خد» «کوسجد»^{۱۶۶} ی ابن الظاهر و «کوسجد»^{۱۶۷} ی شه ره فنا مه نانسریته وه، به لام ئه گه ر سفید روود هممان سیروان بیت، وا هه یه قه لای به ر باسی ئیمه «* کوسج»^{۱۶۸} بیت و له شوتنی ئه مرۆی «کۆسه ی هه جیج»^{۱۶۹} وه ستابیت. له م حاله ته دا، ئه و گۆرانانه ی وا هاواری به در بوون، له و به ری چۆمه که وه له دراوسیبیه تیبه کی گه لیک نزیک خاکی ئیستایاندا، جم و جۆلیان هه بوه.

روون کردنه وه یه کی «مجمل» سه رنجی ئیمه به ره و خوی راده کیشی. گوتراوه گۆرانه کان «به در» یان به نیتزه (زووپین)^{۱۷۰} کوشتیت. ئه م چه که په یوه ندیکی تابه تی له گه ل ناوچه ی «خه زه ربیه کان» ی ده یله می دا هه یه.

له قاموسی جوغرافیایی «یاقوت» دا (۶۲۳/۱۲۲۵)، بی گومان جه و ره قانییه کان (که زۆر جار له کتیبی «ابن الظاهر» دا به هه لئو جوزه قان Jūzaqān نووسراون)، به «حهلوان» هوه په یوه ندی ده درین (۲، ۱۵۲).

«حمدالله [مستوفی] قه زوتینی» له «نزه القلوب» (۷۴۰/۱۳۴۰)، ل ۱۶۵ دا باسی ریگی سهره کی کرمانشان بوئ حهلوان (به ریگه ی کرد و که لی به ناویانگی «طاقی گیرا»^{۱۷۱} دا) ده کات و ده لی: «گه رچی ئه م ریگایه، به * گیل و گیلان»^{۱۷۲} دا، یه ک فرسه خ دوورتره، به لام له وی دیکه یان باشته ر». له شوتنیکی دیکه دا، ل ۲۲۰، باسی

چۆمى «نەھرەوان» دەكات كە ھەمان «ديالە» بېت و دەلى: "لە دوو لق پىنك ھاتوھ. يەكبان (واتە سىروان يا ديالەى ئەسلى)، «لە شانى سىروانەوھ» دېت، لە كاتىكدا ئەوى دىكەيان (واتە ھەلوان، ئەلواند) لە ناوچەى (حدودى) گىل و گىلانەوھ ھەلدەكشى و بە «طاقى گىررا» دا تىپەر دەبى. ئەو [رووبارە]، لە كانىاوتىكى گەورەوھ دەست پى دەكات كە دەئاشى ئاوى پى دەگەرئى. ئىنجا بە ھەلوان و قەسرى شىرىن و خانەقېندا تىپەر دەبىت».

گومانىك نىيە كە نىيازى قەزوئىنى لەوھى گوتوويە، ھەمان ئەو چۆمە بېت كە لە دۆلى سەرووى «رېژا» ھوھ ۱۷۳ دېت (واتە دەرەتەنگ). لە راستىشدا رىگە سەرەكەيە ناسراوھەكش ھەر بەوئىدا تى دەپەرىت ۱۷۴.

بەم پىيە، ناوى كاراكتىستىكى «* گىل و گىلان» لە دەقى «حمداللە» دا، ئامازە بە ناو جەرگى خاكى كوردان دەكات نەك بە دۆلى «گىلان» كە لە شوئىنىكى زۆر خوارەوھتردا، دەرژىتە ئەلواندەوھ. كاتى ئەم خالە دەگرىنە پىش چا، وشەيەك كە قەزوئىنى ھىتاويەتى [واتە «گىل و گىلان»]، نرخی زۆر پەيدا دەكات.

لە دەرووبەرى سالى ۷۴۴ (۱۳۴۳)، زاناي مىسرى «شەھاب الدىن العمرى» ۱۷۵ خىشتەيەكى بە نرخی ھۆزەكوردەكانى - بە گۆرەى سەرچاوەكان پىك ھىتا. ناوبراو شەرھەكەى خۆى بە «گۆران» دەست پى دەكات و دەلى:

"لە كىتوھەكانى ھەمەدان و شارەزور، نەتەوھەكى كورد كۆبۆتەوھ كە بە كوورانى (الكورانيە) ئامازەيان بۆ دەكرىت، خەلكىكى دلېر و جەنگاوەرن و لە سەرباز و وەرژىر پىك ھاتوون (جند و رعىە)، لە شوئىنىك دەژىن كە ناوى «راوست الامىر محمد» ە و شوئىنىكى دىكەش بەناوى «دەرەتەنگ». سەرۆكىكىيان ھەيە ناوى ئەمىر محمدە، پىنچ ھەزار كەسن و لەناوياندا كىشە و جىاوازى نىيە ۱۷۶.

«دەرەتەنگ» ۱۷۷ بەشى يەكگرتووى زەھاوھ لە پەيمانى سالى ۱۶۳۹ى ئىران و عوسمانىشدا، بە ھەمان شىبە باسى كراوھ. بەم پىيە ئىمە پەسندىك لەمەر بوونى گۆرانەكان لە خاكى ئىستاياندا لە ناوھراستى سەدەى چارەدەم [ى زاینىنى] و دەدەست دىنن. بەلام بە دلئىيايەوھ دەبى بە چەندىن سەدە پىش ئەو تارىخەش، ھەر لەوئىدا ژىابن. ناوھندىكى دىكەى گۆران - كە بە شىبەى ئاسابى دوانەى دەرەتەنگە، برىتەيە لە

«دەرنە» (* دەرنەك) ۱۷۸، كە كەوتۆتە لای رۆژھەلاتى «دالەھو» ۱۷۹ لە دۆلى «زىكان» ۱۸۰. ناتوانى شوئىنى ئەم ناوھ، لە «راوست» ۱۸۱ دا ھەلبىگىرى و راست وەك پرسیارىكى بى وەلام دەمىنىتەوھ بەلام دوور نىە ئامازەيەك بېت بە دانىشتوانى لقى رۆژھەلاتى تری گۆران ۱۸۲.

بە گۆرەى «شەھاب الدىن [العمرى]»، گۆرانەكان لە [خەلكى] دلېر و وەرژىر پىكھاتوون. ھۆى ئاسابى ئەم دابەش كوردنە، ئەو راستىيەيە كە ژمارەيەك لە ھۆزەكان، ھۆزى دىكەى خۆيانىان كوردۆتە ژىر دەستەو ئەگەر ئەم گرمانە راست بېت، دەبى گۆرانەكان لە ناوچەكەدا رووبەرووى ھەندى ھۆزى كۆن بوو بىتتەوھ، گەرچى دەتوانىن بىر لە ھەندى «چىن بەندى» كۆمەلايەتېش بكەينەوھ.

لە سەدەى سىزەدەھەمدا، ئال و گۆرپىكى گرنگ بە سەر كوردستاندا ھات: ھىرشكارە مغولەكان، ئىرانىيە شاخاويەكانىان بى بەزەيانە لە ناو برد. بە گۆرەى «شەھاب الدىن [العمرى]»، دواى تالان كوردنى بەغدا (۱۲۵۸ز)، تىبى شارەزور، كە سەر بە ھۆزى «اللوسە» (پكۆسە) ۱۸۳ و «الناسرىە (?)» ۱۸۴ بوون، كۆچيان كرد و چوون بۆ سوورىا و مىسر ئىنجا شوئىنى ئەوان نەتەوھى «حوسە» ۱۸۵ گرتىەوھ كە ئەندامانى ئەو نەتەوھە، كوردى راستەقېنە نەبوون.

كاترىمىر، ئەم ناوھى دوايى [واتە «حوسە»] ى وەك «حسنىوھ» ۱۸۶ ھوھ ساغ كوردۆتەوھ و بەم شىبەيە دەيەوھى پەيوەندى بە ناوى زنجىرەى «حسەنوبە» ۱۸۷ بدات. بەھۆى ئەو راستىيەوھ كە گۆرانەكان لە نىو لایەنگرانى «بەدر» دا بوون، دەگونجى بىر لەوھ بكەينەوھ كە ئەوان دواى دامەزرىنەرى زنجىرەكە، لەو شوئىنە نىشتەجى بوون ۱۸۸.

ھەرچۆنىك بېت، باس و خواسى بلاوونوھى دانىشتوانى غەيرە كورد لەوھ وردترە كە ساختەيى بېت و جىاواز لە تاقمى ھۆزەكانى گۆران، ئىمە ناتوانىن ھىچ جىگرىك كە ناوچەكەدا بىنن.

سەرەراى گرنگايەتېيەك كە شەرەفخان لە سەرەتاي «مىژووى كوردان» [شەرەفنامە] دا (۱۰۰۵ (۱۵۹۶)) بە «گۆران» ى دەدات، لە دەقى كتىبەكەدا جارو بار نەبىت ئامازەيان پى ناكات ئەوئىش بە گىژ و گومىيەوھ. لە سەردەمى ئەودا، زۆرەيى گۆرانەكان لە ژىر رىبەرايەتى كەلھور و ئەردەلانىەكاندا دەژيان و ئەوھ خۆى رووبەرووى مەسەلەى

بوومه لیلتي «زنجیره» و هۆزه کافمان ده کاتهوه: نیازی شهرفخان به روالهت ئهوه بوه هه موو کورده (غهیره کرمانجییه کان) ی کرماشان (و بۆی هه یه «سنه» یش) له ژیر ناوی که له پوردا بگۆنجینی^{۱۸۹}. به لām له لاپه ره ۳۱۷ دا ده لتي: «عه شیره تی که له پور، و اگۆرانیان پی ده گوتی» و له لاپه ره ۸۳ دا ده یسه لمینی که باپیره گه وری ئه رده لانیه کان - پیش کوتایی هاتن به حکومه تی چه نگیزییه کان له ئیران، بوو به حاکمی شاره زوور و هه ر ئه ویش بۆ ماوه یه کی زۆر له نیو گۆرانه کاندایابوو. له لاپه ره ۲۹۶ دا په سندی ئه وه ده کات حاکمانی برادۆست له هۆزی گۆران بوون و دوور نیه له کورانی «هیلال» ی کوری به در بوو بیتن.

شهرفخان، له باسی کوردانی ئیراندا (سیاه مهنسوور، چگینی و زهنگه نه) وای داده نتي که خۆیان (یا خود سه ره ک هۆزه کانیان) له لورستانه وه هاتن، به لām لیبی زیاد ده کات و ده لتي: «هه والیکیش هه یه که له گۆران و ئه رده لانیه وه هاتن». ههروه ها ده کری هه والیک ی پرسوود له و راستیی هه ربگیری ت که «شاهو تیدی خان» - حاکمی لورستانی باکووری (که له ۱۰۰۶ - ۱۵۹۷) دا مردوه، له هه ولتی ئاوه دان کردنه وه ی «خورپه م ئاباد» دا «تاقمیک له هۆزی گۆران» ی له وئ دامه زراندا و ئه وه ده ری ده خات که گۆرانه کان وه ک سه رده می «بدری کوری هه سن»، له باکووری لورستاندا ژیاون^{۱۹۰}.

به گویره ی نووسینی سیر هانری راولینسن^{۱۹۱}، سولتان مورادی چواره م که له پوری له زههاب دوورخسته وه و خا که که یانی دا به «باجه لان» - که له مووسله وه هینابوونی^{۱۹۲}.

سپاس بۆ ئوسکارمان که ئیستا [به هۆی نووسینه کانی ئه وه وه] ده زانین، باجه لانی موسل به زار او هیه کی گه لیک نزی که به گۆرانی قسه یان ده کرد. به رنامه ی «زال بوه کان» ئه وه بوو گۆرانه کان له ریگه ی ژیرده سته کانی خۆیا نه وه بیننه ژیر کۆنترۆل، که ئه وه ژیرده ستانه ده بی کۆلۆنییه ک له هه مان تاقمه عه شیره ت بوو بیتن.

به قسه ی راولینسن، که له پور، پاشان ناوی «گۆران» ی له خۆی نا - که «پیشتر به کوردی وهرزیر ده گوترا» و به سه ر سئ تاقمی سه ره کییدا دابه ش ده کران: «قه لعه زنجیری»^{۱۹۳}، «کرنه» و «بیوه نیژ»^{۱۹۴}. ئه م بۆچوونه، ته نیا «که له پور» ی زههاب ده گرتته وه.

به رانه بری «گۆران = وهرزیر»، له گه ل قسه کانی شهرفخان (ل ۳۱۷) دا که پیشتر باسمان لیه کرد، یه ک ناگریته وه، ته نیا شتی که که ده توانین سه باره ت به ئال و گۆری

دوای سالی ۱۶۳۹ ی زابینی [سالی مۆر کردنی په یمانی ئیران و عوسمانی] بلتین، ئه وه یه که له پوره کان له شوینی تاییه تی خۆیان هه لکه نران وله نیو حه شیمه تی گۆرانه کاندایا توانه وه و باجه لان ریبه رایه تی هه موو هۆزه یه کگرتووه کانی به ده ست خۆیه وه گرت.

هه ر چۆنیک بیت، ئه وه شتی کی کاراکتریستی که، که پاشاکانی باجه لان نشیمه نگه یه کی تازه یان له ده شتایی (و له شوینی ویرانه کانی شاری زه هاو) دا بۆخۆیان بنیات ناو به م شیوه یه، له داوینی ولاتی گۆراندایا مانه وه. زۆریش شتی کی گونجاوه که به شتی که له جافه کان و ئیرانییه کانیان به «جافی مورادی» ناویان ده بن، واته ئه وانیه په یوه ندیان به سولتان مرادی چواره مه وه هه یه، بۆ ئه وه ی پشتگیری حاکمانی باجه لان بکه ن له زههاب دامه زران.

کاتی ئیرانییه کان دهستی بالایان هه بوو، هه ولتی تیکدانی ده سه لاتداریه تی باجه لانه کانیان دا. نادر شاه [ی ئه فشار]، که ئه حمه د پاشای باجه لان دژایه تی ده کرد، به شتی که له هۆزه که ی راگۆست و بردنیه دراوسیه تی «خورپه م ئاباد»^{۱۹۵}.

دوایین پاشای زههاب له بنه ماله ی باجه لان - شازاده محمه د عه لی میرزا (حاکمی کرماشان له ۱۸۰۶/۸/۲۲ هه تا ۱۸۲۱/۱۱/۲۲) له سه رکاری لابر، ناوبراو ریبه رایه تی گۆرانه ئه سلیه کانی قه لعه زنجیری دانیشته ووی گه هواره ی سه ر له نوی دامه زرانده وه^{۱۹۶}.

۳- ئاکام

ئیستا ئیمه له ئه نجامی توێژینه وه و هه لسه نگانندی سه رچاوه کانی به رده ستماندایا گه یشتوونه ته ئه م ئاکامانه:

۱. ناوی هۆزه که [گۆران]، له سه رچاوه سه ره تاییه کانی ئیسلامدا، وه ک جاباره ق < * جه و ره قان > * گۆرانان هاتوه. ئه م گۆرانکارییه، وا ده رده که وئ باسی «اشتقاق» ی [وشه ی] گوان له «گه بران» ی نه کردی بیت، به پیچه وانه، په سندی ئه وه ده کات که له مه ر شتیوازی «گا (و) باره (ک) به واتای «که ل سوار» گوتویه تی. ئیستا من هه ست به دلنیایی ده که م که «گه هواره» ی شوینی کۆنی خانه کانی گۆران، هیچ نییه جگه له وشه یه کی خه لکخووانه ی فارسی [گه هواره] به واتای لانکه ی گاواره ره سه نه کان.

گۆرانه‌كان خۆيان پټيان گوتم كه شپوه نووسيني فارسي ئهم وشه‌يه نا راسته و من له [كتيبي] «چيريكوڤ» (ل ۳۰۲) دا، ناوه‌كه‌م چاو پي‌كه‌وت كه به پيتي روسي «گاواره‌ك» نووسراوه و زۆر وا هه‌يه «* گاواره‌ك» بپت.

۲. ناوه‌كۆنه‌كه، زۆر وا هه‌يه په‌يوه‌ندي به ناوچه‌كاني خه‌زه‌روه هه‌بپت. بناغه‌دانه‌ري زنجيره‌ي ئه‌و حاكمانه‌ي وا ناوي خۆيان به‌شوينه‌كان به‌خشيوه و له‌ژير حوكمي ئه‌واندا گيلان له‌گه‌ل رۆژئاواي ته‌به‌رستاندا په‌كيان گرته‌بوو^{۱۹۷}، «گيل گاباره»^{۱۹۸} يان پي ده‌گوترا و ئهم ناوه، به‌ روژني دياره له‌ سه‌ر نه‌ربيتيكي ئه‌فسانه‌يي ده‌روات. ئه‌گه‌ر «گيل» ئاماژه به‌ بنه‌چه‌كي شاه بكات، ئه‌وا «گاواره» ده‌بپ به‌ رواله‌ت نيشانه‌ي خاكيتي بپت كه تازه داگيري كردوه و له‌گه‌ل يادي «فه‌ريدون» بشدا په‌يوه‌ندي ده‌بپت. «ابن اسفنديار» (ل ۱۵) و «ظهيراالدين» (ل ۱۳) ناوي ئهم قاره‌مانه، به «گاوسه‌وار»^{۱۹۹} ده‌به‌ن به واتاي كه‌سيك كه سوازي گا ده‌بپت هه‌ر به‌و بيچمه‌شه‌وه له‌ وینه ميني‌اتۆره ئيرانيه‌كاندا نيشان دراوه^{۲۰۰}.

خالي سه‌رنج راکيش ئه‌وه‌يه «نزهه‌القلوب» ناوي «*گيلي گيلان» بۆ «ده‌رتنه‌نگ» به‌ كار ده‌هينتي كه ئه‌ويش له‌نيو جه‌رگي خاكي گۆران دايه. ته‌نانه‌ت ئيستاش، په‌كي له سه‌رچاوه‌كاني لاي چه‌پي [رووباري] ئه‌لوه‌ند، پتي ده‌گوتري «گيلان»^{۲۰۱}، ئه‌و شتانه‌ش ناتوان هه‌ر به‌ هه‌لكه‌وت روويان دا‌بپت. له‌به‌ر رووناكايي ئه‌وانه‌دا، «مي‌جهرسون» ئه‌فسانه‌يه‌كي له‌ هه‌ورامان تو‌مار كردوه كه هه‌ندي سوودي به‌رچاوي [بۆ ئهم باسه] هه‌يه. به‌ گوته‌ي ئه‌فسانه‌كه، «ده‌ريوس» (Darius) ي مي‌دي، «ئه‌ورام» (Aorām) ي ئه‌سليي له‌ زيدي خو‌ي له‌ نزيك ده‌ماوه‌ند شاربه‌ده‌ر كرد... ئينجا ناوبراو له‌گه‌ل براكه‌ي خو‌ي واته «كه‌ندۆل» Kandul، كه ناوي «كه‌ندۆله» ده‌بپ له‌وه‌وه هاتبپت، هه‌لات و چوو بۆ مي‌ديا^{۲۰۲}.

۳. له سه‌رده‌مي گه‌لتيك كۆنه‌وه، ناوچه‌كاني خه‌زه‌ر، سه‌رچاوه‌ي هيتزيكي ئينساني بوون كه له‌وي هه‌لقولاون و به‌ره‌و لاي رۆژئاوا كشان. «بونده هيشن» [ي ئاڤيستنا]^{۲۰۳}، ۳۱، لاپه‌ره ۳۸، به‌رزاويه دارستانيه‌كاني «ته‌به‌رستان» [مازه‌نده‌ران] ي رۆژئاوا (واته «په‌دره‌يس خوارگه‌ر»^{۲۰۴})، وه‌ك ولايتيک ناوده‌بات كه «دانيشتواني ريگا‌پتو و شوان، به‌هيز و ئيشكه‌رن^{۲۰۵} و به‌سه‌ر دو‌ژمنانيدا زالن».

ده‌وري ئهم ناوچه‌يه له ده‌وري «سكانديناويا» ي سه‌رده‌مي «ڤايكينگ»^{۲۰۶} هه‌كان ده‌چپت. زۆر شويني سه‌ر سنووري رۆژئاواي ئيران، شاهيدي ئه‌و نفوزهن؛ شوينيكي به ناوي «ده‌يله‌مستان» له‌ شاره‌زور هه‌يه (ياقوت، ۲، ۷۱۱) و «ديلمان» («ديلمه‌قان» ي كۆنتر)، هيتشتا ناوچه‌ي سه‌ره‌كي «سه‌لماس» ه. ناوچه‌يه‌كي به‌ريني باشووري رۆژئاواي گۆلي ورميش، وه‌ك شاريك له گيلان، ناوي «لاهيجان»^{۲۰۷} له سه‌ره. جا ده‌كرئ به هه‌مان شپوه، له «گاواره» ش (كه زۆر جار له گه‌ل «گيل» دادپت)، شويني كۆچي ناوچه‌كاني باشووريتري زاگرو‌س هه‌لبگيري.

۴. پيشتر «ئين خوردا‌بپه» (كۆتايي سه‌ده‌ي نۆزه‌هه‌م)، باسي گۆران (*گاواره‌ك) ي له دراوسپه‌يه‌تي مله‌ي ئه‌سليي زاگرو‌س كردوه، به‌لام وه‌ك پيشتر گوتومه‌مانه ليسته‌ي ئوستانه‌كاني ئين خوردا‌بپه، بيگومان بنه‌مايه‌كي «ساساني» هه‌يه. له به‌ر ئه‌وه‌ي ئوستاني هه‌لوان دواي «پيروز»^{۲۰۸} ناو نراوه (۴۸۴ - ۴۵۹ ز)، شتيكي ويچوو هه‌گه‌ر شاه به‌رپرسی نيشته‌جئ يي و دامه‌زران له هه‌موو ناوچه‌كه بوويپت. به‌تايبه‌ت «كه‌ڤات»^{۲۰۹} ي كوري «پيروز» (واته «فه‌يرووز قوياذ») واهه‌يه په‌كيك له شاروچه‌كاني ئهم ئوستانه‌ي بنيات نا‌بپت. ئاشكرايه ده‌بپ شاهاني ساساني گرنگايه‌تي زۆريان دا‌بپت به ناسايشي ئه‌و ريگا سه‌ره‌كويه‌ي وا په‌يوه‌ندي پسته‌خته‌كه‌يان «تيسفون» ي نيو مي‌ژۆپۆتامباي به خاكي ئيرانه‌وه ده‌دا.

هۆزه ئه‌سليه غه‌يره ئيرانيه‌كاني زاگرو‌س^{۲۱۰}، ده‌بپ به هاساني توانيبپتيان تا سه‌رده‌مي ئه‌شكاني^{۲۱۱} و ساساني^{۲۱۲} ما‌بپتنه‌وه. پيوسته راگو‌يستن و به ئيراني كردني ئه‌وانه به‌شپك له سياسي ساسانيان بوويپت. شتيكي به‌كه‌لكه ئه‌گه‌ر ده‌رتنه‌نجامي باسه‌كه‌ي ماركوارت (ئيرانشه‌هر، ۱۲۶) وه‌بپر بيئينه‌وه، كه ده‌يله‌م و «په‌ده‌يشك وارگه‌ر» ي ته‌نيا له سه‌رده‌مي كه‌ڤات [قوياد] ي په‌كه‌م (۵۳۱-۴۸۵) يا خوسره‌وي په‌كه‌م (۵۷۹-۵۳۱) دا به‌خاوه‌ني په‌يوه‌نديكي نزيك له‌گه‌ل ئيمپراتوريه‌ت [ي ئيراني] زانبوه. هاوكات له گه‌ل ئه‌وه‌دا، ده‌بپ زۆريه‌ي دانيشتوان به‌ره‌و زاگرو‌س راو‌نراين.

۵. سه‌باره‌ت به كۆلۆنيه‌كاني ديكه‌ي گۆران^{۲۱۳}، راپۆرتي «ابن الفقيه» له سه‌ر جاباره‌قي نزيك فه‌راهان وا هه‌يه به هۆي ناوي گوندي «گه‌وره» (گه‌واره)^{۲۱۴} وه كه «چيريكوڤ»، (ل ۱۸۰)، له پينج فرسه‌خي باشووري رۆژه‌لاتي «سولتان ئاباد» ي

داده‌نیت، په‌سه‌ند بکړی. پېرستی چیریکوټ (ل ۶۸۵) ده‌لې ته‌نانه‌ت رووباری گرنګی «گاو‌ه‌روو» (لقی لای چه‌پی سی‌روان) ده‌بې وهک «گاو‌ه‌روو» یا «*گاو‌اروود» بخوټیریتته‌وه. ئیدغام‌یتکی ته‌وتو گه‌لیک گونجاوه به تاییه‌ت ته‌گه‌ر گریمان‌ه‌ی خو‌مان سه‌باره‌ت به په‌یوه‌ندی نیوان گۆران و خه‌زه‌ر [قه‌زوین] وه‌بیر بی‌نینه‌وه و هه‌روه‌ها ته‌وه‌ی که ناوچه‌یه‌کی بچووکي باج‌ده‌ره وهک «گاو‌ه‌رو» ، ناوی «کانی گیلان»^{۲۱۵} ی له‌سه‌ر بوو.

ته‌نیا ۲۰ مایل به‌ره‌و باشووری گاو‌ه‌رو، له سه‌ر سه‌رچاوه‌ی رووباری بانیان، هیشتا کۆلۆنی «که‌ندۆله» هه‌یه که به گۆرانی قسه ده‌کن و دوازه مایل خواره‌تری چۆمه‌که ، - دواي که‌ندۆله، گوندی «گیلان»^{۲۱۶} هه‌لکه‌وتوه. گه‌لیک سه‌رچاوه‌ ناماژیه‌یان به بوونی هه‌ندی گۆران له راستی باکووری لوړستان و حه‌وضه‌ی [رووباری] که‌رخه (سه‌مه‌ره) کرده‌^{۲۱۷}.

گوندی «گه‌هواره» ، که که‌وتۆته ۵ مایلی باشووری بیستونه‌وه، زۆر واهه‌یه کۆلۆنییه‌کی «گه‌هواره» (*گافاره) بوویت که له‌سه‌ر «زیمکان» (پیشوو) هه‌لکه‌وتیبت. سه‌رنج راکیشتر له‌وه‌ش ناوی ته‌و که‌له‌یه^{۲۱۸} وا که‌وتۆته سه‌ر ریگای دۆلی «سه‌مه‌ره» بو ناوچه‌ی «هه‌راسه‌م»^{۲۱۹} له سه‌ر چپای «وه‌ده‌لان»^{۲۲۰}: «مله‌گه‌هواره»^{۲۲۱} (مل، میل^{۲۲۲} ، [مله] له کوردیدا به «که‌ل» ده‌گوتړی).

ناوچه‌که زۆر که‌م ناسراوه و هه‌ر له به‌ر ته‌و هۆبه‌ش ئیمه مه‌زنده و گومانی خو‌مان سه‌باره‌ت به نوینه‌رانی «جه‌وره‌قان = گۆران» له روژگاری ته‌مرودا، گه‌لیک که‌م کردۆته‌وه. ئیمه له عه‌ینی کاتدا که شوینه‌گۆرکیتی «گۆران» به گویره‌ی تیزه گومان لیکراوه‌کان له بیر ناکه‌ین^{۲۲۳}. پیویسته بایه‌خ بده‌ین به‌و راستیه‌ی که یه‌کی له ناوه‌نده گرنه‌گه‌کانی ته‌و فیرقه‌یه [ئه‌هلی حه‌ق] واته شوینی بنه‌ماله‌ی «خان تاته‌ش» له «گه‌رپه‌بان»^{۲۲۴}، و ته‌ویش که‌وتۆته ۵ مایل خواره‌وه‌ی ته‌و شوینه‌ی وا چۆمی گاماساب و قه‌ره‌سوو له ده‌روازه‌ی خاکی لوړستاندا ده‌گه‌نوهه یه‌ک.

ده‌گوتړی «خان تاته‌ش» له هۆزی «دلفان»^{۲۲۵} بیت که ته‌ویش گرنه‌گترین هۆزی ته‌هلی حه‌ق له لوړستانی باکوورییه^{۲۲۶}. ده‌گوتړی «دلفان»-که‌کان به‌زاراوه‌ی کوردی باشووری واته به «له‌کی» ده‌دوین^{۲۲۷}. به‌لام تیره‌کانیان زۆر وا هه‌یه ژماره‌یه‌ک له‌و دانیش‌توانه‌یان

له‌ناو خو‌باندا تواند‌بیتته‌وه که به گۆرانی ده‌ناخفن. شه‌رح و باسیکی زیاتر، بو‌ی هه‌یه په‌یوه‌ندی نیوان دلفان و ناوچه خه‌زه‌رییه‌کان [ده‌ور و پشتی زه‌ریاچه‌ی قه‌زوین] ده‌ریخات: له سالی ۱۸۹۱ دا براده‌ره خوالیخۆش بووه‌که‌ی من - «ئاغاسام»، که خو‌ی له بنه‌چه‌کی «دلفانی» بوو راپه‌رینتیکی تایینی له «که‌لارده‌شت» له به‌ری روژئاوای ده‌یله‌مانی کۆن، ریه‌رایه‌تی کرد^{۲۲۸}.

۶. دوا قو‌ناغی باسه‌که‌ی ئیمه، ده‌بې به‌راوردیک بیت له نیوان زاراوه‌ی تاقدی گۆرانی (واته گۆرانی ته‌سلی، هه‌ورامی، باجه‌لانی، زازایی) و هه‌ندی تاقدی دیاریکراوی زاراوه‌کانی وشکارۆی ناوه‌ندی. ئۆسکارمان له سالی ۱۹۰۶د، ناماده‌ی ته‌وه بوه له زاراوه‌ی گۆرانیدا «پاشماوه‌کانی زمانی کۆنی مادی» بی‌نینی. ("Abkömmlinge der alten medischen Sprache")^{۲۲۹} به‌لام سی‌ سال دواتر، به به‌رزه‌فریه‌کی که‌متره‌وه، گۆرانی و زازایی وهک زاراوه‌یه‌کی مه‌رکه‌زی چاو لیکردوه^{۲۳۰}.

ته‌وه‌ی گۆرانی گه‌لیک له کوردی جیاوازه، ناتوانی هیچ گومانیتکی تیدا هه‌بیت، به‌لام زاراوه مه‌رکه‌زییه‌کانی ئیران^{۲۳۱} به نامیتته‌یه‌کی زۆری عونسوری وشه و ریزمانیانه‌وه کاریتکی ته‌وتو ده‌کن که هه‌ر چه‌شنه به‌راورد کارییه‌کیان ژماره‌یه‌ک وپچوویی و هه‌روه‌ها جیاوازی زۆریان له‌نیواندا ده‌ده‌خات.

زاراوه خه‌زه‌ریه‌کان - وهک تاقدیکی تاییه‌ت، هیشتا به شپوه‌یه‌کی ره‌زامه‌ندانه نه‌که‌وتۆته به‌ر لیکۆلینه‌وه و ئیمه ده‌بې ئیستاش له ناو دۆله دوورکه‌وتوه‌کاندا هه‌ر به مه‌زنده و گۆتره کار بکه‌ین وهک له سه‌ره‌ه‌تریش ته‌و گریمان‌ه‌ کراوه، ناوچه خه‌زه‌رییه‌کان سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی بوون و کۆچه‌ره‌کان له‌وتپوه به‌زۆر راوناون. [به‌م پی به] شتیکی گونجاوه ته‌گه‌ر هه‌موو هۆزه‌کان مالی خو‌یان به‌جی هیشتی بۆ ته‌وه‌ی تاقدی دیکه‌ی تیدا نیشته‌جی بن.

ئیمه به‌تاییه‌ت له‌مه‌ر ته‌و زاراوه‌یه‌ی وا له زیدی ته‌سلی ده‌یله‌مییه‌کاندا قسه‌ی پی کراوه هیچ شتیکی تاییه‌ت نازانین^{۲۳۲} - ته‌و ده‌یله‌میانه‌ی که له‌سه‌ده‌ی ده‌ه‌مدا بوون به ناغای ئیران و میزوپوتامیا و واهه‌یه لقی ته‌و زاراوانه‌یان که ئیستاش هه‌ن له‌ماوه‌ی دوور و درپژی لیک داپرانیا، پیک هاتیبت.

له بارودۆختیکی ته‌وتودا، وا باشتره ئیمه بۆچونه میژووییه‌کان بۆ ته‌و سه‌رده‌مه به‌جی

بیلین که سه بارهت به زارواهکان دهسکهوتی تازه ترمان ده بیت، واته له لای خو مانه وه ناسنامه یه کی به په له بیان بو دروست نه که یین.

۴. ئەدەبیاتی نووسراوی گۆران

له ههل و مهرجی ئیستا دا ده کړی ته نیا پیرستیکی به مه زنده، له ئەدەبی «گۆرانی» بدری به دهسته وه چونکه ئەگه ر ته نانهت ناوی دانهری [شيعرهکان] يش ئاشکرا بیت، هیستا زانیاری ئیمه له مه سه له ی چوونیه تی ژیان و تاریخه کانیاندا کورتی دیتیت. ناسینه وه ی زارواهکانیش - به هه مان راده نه گونجاوه ئەویش به هوی ئەو راستیه وه که گۆرانی نووسراو، زارواه سهره کی ئەدەبی له کاتی کدا له روانگی دانیش توانی ناوچه که وه ئەدەبی گۆرانی بریتیه له تا قمیکی هاوچه شنی شوینه واری هونه ری. له زارواه ی هه وراماندا به ستران گوتن ده لێن «گورانی چرین»^{۲۳۳}.

له په خشاندا، ئیمه ته نیا به هه وائی نامیلکه ئایینه کانی ئەهلی هه ق ده زانی. نوسخه ی کتیه ئایینه که یان - «سه رئه نجام»، که له سالی ۱۹۱۱دا، ته رجه مه رووسییه که ییم بلا وکرده وه، به فارسی نووسراوه به لام جیاواز له و شيعره گۆرانیانیه ی تیدا نووسراون، هه ندی شوینه واری عیباره تی گۆرانی له په خشانه که یدا پارێزراوه^{۲۳۴}.

«حاجی نعمت الله» نووسه ری «فرقان الاخبار»^{۲۳۵} ده لێ: «ریساله ی «ته حقیق» ی به کوردی نووسیوه و نیازی له کوردیش زۆر واهه یه «گۆرانی» بیت چون له شویتیکی دیکه شدا (ل ۳)، دنووسی «کوردی» زمان (زبان ظه ری) ی سولتان سوهاک بوه که ئیمه ده زانی ناوبراو، به گۆرانی قسه ی کرده. عیباره ته «کوردی» یه کانی نیو «فیرقان» ئەو راستیه ده سه لمینین که به «گۆرانی» نووسراویتن^{۲۳۶}.

ئەدەبیاتی شیعری له «گۆرانی» بریتین له سێ تا قم: چیرۆک، لیریک و ئایینی. له به شه کانی دواتری ئەم وتاره دا، ئەغلب باسی سێ ده ستنووس ده که م که له ئەسلدا، کلۆدیوس ریچ و ر. تایلور^{۲۳۷} په یادیان کردوون و ئیستا هی مۆزه خانه ی به ریتانیان. ریو به بێ یارمه تیه کی لاوه کی، له دیاری کردنی واتای ده قه کان و ئاماده کردنیان و ههروه ها نووسینه وه ی سه ره له نوێ ریزمانی گۆرانیاندا، سه رکه توو بوو. پروانه «کاتالوگی ده ستنووسه فارسیه کان [ی بریتیش میوزیوم]، به رگی دووه م، له په ره ۷۳۴ - ۷۲۸». ههروه ها ریو

گه یشته ئەو ئاکامه ی که «ئه گه رچی له کوردستان قسه ی پێ ده کړی، به لام زارواه که [واته گۆرانی] له بنه رته دا، فارسییه.»

بو به شی [شيعری] لیریک، من باسی ده ستنووسی ژماره Or. 6444 ی مۆزه خانه ی به ریتانیا له په ره ۸ تا ۵۴ م کرده، که هه ندی به شی له لایه ن «ئی. بی. سۆن» ه وه بلا وکرده ته وه (گۆفاری ئەنجومه نی پادشاهی ئاسیایی، جانیوه ری ۱۹۲۱، ل ۵۷ تا ۸۱). ئەو ده ستنووسه، ئیستا چاپ کراوه. پروانه: که شکۆله شیعریکی کوردی گۆرانی، گرده کوپی شیخ عبدالمومن مه ردۆخی، ساغ کردنه وه ی ئەنوه ری سولتانی، چاپه مه نی تراستی سۆن بو کوردستان، ۱۹۹۸، له نده ن. زیاد کراوی وه رگێر. لیسته یه ک له ناوه رۆکی ده ستنووسه که له سالی ۱۹۲۷ دا له لایه ن مسته ر «س. توپالیان»^{۲۳۸} ه وه بۆم پیک هاتوه به لام به شی زۆر به که لکی [باسه که ی من]، بریتین له و [زانیاریانیه ی] واکتۆر سه عید خانی کوردستانی له رۆژی پینجه می مانگی جولای ۱۹۱۷ دا له تاران پیتی داوم.

له مانگی مایسی ۱۹۱۴دا، له زه هاب و له سالی ۱۹۱۸دا له سنه، ژماره یه ک ده ستنووسی گۆرانیم وه چنگ که وت به لام دوا ی ئەوه ی ئیرانم که سالی ۱۹۱۹دا به جی هیشته، به شی زۆری ده ست نووسه کان دزان. به خته وه رانه من هه ندی به شی نووسراوه کان [ی ئەوه ده ستنووسانه] م به شیوه یه ک که براده ره که م واته سالاری گۆران پیتی دیکته کردبووم، پاراستبوو. سالار بو ماوه یه ک له سالی ۱۹۱۷دا واک په نا به ریک له تاران ده ژیا.

ن. چیرۆکه کان

۱. کتیبی خورشیدی خاوه ر، باسی ئەوینی خورشید - شازاده ی ولاتی خاوه ر و خه رامان - کچی ئیمپراتۆری چین ده کات، دانهری نه ناسراوه^{۲۳۹} (له سه ره تا کانی سه ده ی نۆزده هه مدا نووسراوه ته وه، [ژماره ی کتیبخانه که]، Add. 7829 و ژماره ی په ره کانی ۶۸ [۱۳۶ لا په ره] ن، هه ر لا په ره یه ک، ۱۵ دیری جی بۆته وه). ریو، سه وت فه ردی [له کاتالوگی کتیبخانه ی به ریتانیا دا] هینا وه ته وه که به «دمای حمدا ذات جیهان ئافه رین» ده ست پێ ده کات. ئەوه ش سه ره تای نامه ی خورشید بو خاوه ره به گویره ی ئەوه ی له به ر نوسخه وون بوه که ی خو م پیم دیکته کراوه:

قه‌لهم گرت وه دەس بیهرروز سه‌وهر
نویسا جواو نازدار کیشوهر
سه‌نامه وه‌ئاو ته‌لا ئینشا که‌رد
ئه‌وه‌ن ئیسیم زات موشکیل گوشا به‌رد

۲. له‌یل و مه‌جنوون، ژماره Add. 7829^{۲۴۰} په‌ره‌ی ۶۸ تا ۱۳۴ [ی هه‌مان نوسخه]
۱۵ دیر له‌ لاپه‌ره‌یه‌کدا. به‌م شێوه‌یه‌ ده‌ست پێ ده‌کات: «واحید بێچوون، حی بێ هه‌متا». ده‌ست‌نووسه‌که‌ی من، به‌شێک له‌و شیعهره‌ی تێدایه‌ که «له‌یلی بۆ چاو پێکه‌وتنی مه‌جنوون، ده‌چێته‌ کتێبی نه‌جد» (۱۸۶ فه‌رده‌ شیعهره). پێیان گوتووم، که‌ دانه‌ره‌که‌ی «مه‌لا مه‌له‌و»^{۲۴۱} ه (* هه‌له‌و = هه‌له‌و یاخود «وه‌له‌و = مندال، له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی «وه‌له‌د» هوه‌) [نیازی مینۆرسکی ده‌بێ میرزا وه‌له‌دخانی که‌نوله‌یی بێت. وه‌رگێتر] که‌ گۆزانیکی گه‌هوارییه‌ و تا سالی ۱۸۸۵ - ۱۸۷۵ زیندوو بوه‌. ئه‌وه‌ش سه‌ره‌تای ئه‌و چیرۆکه‌ خه‌لک خوازانیه‌:

کووچی شۆ مه‌یل که‌رد یه‌ک شۆ ئه‌میر شاه
مه‌یل له‌یلی داشت دۆستخواهی له‌یل که‌رد
شۆ کوچ - ئ سارای ده‌شت دوجه‌یل که‌رد
چارچیان جار دان وه‌ حوکم شاه
به‌و ئیل [و] ئه‌حشام به‌نی شپاوه‌ (به‌ نووشه‌ی بیان) [شیعهره‌که‌ هه‌ندێک شپاوه‌.
وه‌رگێتر].

۳. خوسره‌و و شیرین، Add. 7826 تاریخی ۱۲۳۱ (۱۸۱۶)، ۱۵۱ په‌ره‌ (ده‌ورو به‌ری ۱۸۱۲ دیر، لاپه‌ره‌کانی سه‌ره‌تای فه‌وتاون و به‌م شیعهره‌ ده‌ست پێ ده‌کات:
«گشت به‌ په‌شێو حال، به‌ دل گرانی»

نوسخه‌یه‌کی ته‌واو له‌و شیعهره‌ هی Preussische Staatsbibliothek, Pertsch لاپه‌ره‌
۹۶۳، ژماره‌ ۹۹۵ه و ۱۴۲ په‌ره‌یه‌، له‌ سالی ۱۲۴۱ (۱۸۲۵) دا نوسراوه‌ته‌وه‌ و
«هۆرنل» له‌ سالی ۱۸۳۷دا، له‌ شاری ته‌وریز کربویه‌تی. نوسخه‌یه‌کی سیه‌مه‌یش به‌
شپوه‌ی ره‌سمی هی من بوو و ئیستا ته‌نیا سه‌ره‌تای ئه‌و به‌شهم بۆ ماوه‌ته‌وه‌ که‌ باسی له‌

دایک بوونی خوسره‌وی په‌رویز ده‌کات:
مه‌ولوود مه‌وجود، به‌ کام و وایه
سپه‌ردش وه‌ ده‌س دایه‌ن و تایه
پێچانش وه‌ به‌رگ واتای [کالای. وه‌رگێتر] بۆ عه‌مه‌ر
په‌روه‌رشش دان به‌ شه‌هد و شه‌که‌ر

۴. فه‌ره‌اد و شیرین

ده‌ست‌نووسی «هۆرنل»، هه‌مان لاپه‌ره‌ ۹۶۳، ژماره‌ ۹۹۴، په‌ره‌ی ۷۰ ب تا ۹۳، به‌م
شیعهره‌ ده‌ست پێ ده‌کات:

با په‌رده‌یی غه‌یب، بێ عه‌یب په‌روه‌رده
کێ، رووخه‌ت [؟] صیفات، ته‌مام نه‌که‌رده
نوسخه‌که‌ی من له‌و [چیرۆکه‌] شیعهره‌، ناته‌واوه‌، ۵۴ په‌ره‌، ده‌روویه‌ری ۱۶۸۰ فه‌رد
وه‌ی کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه‌، به‌م شیعهرانه‌ش ده‌ست پێ ده‌کات:
کێ دنیاش وه‌کام، تا به‌سه‌ر به‌رده
له‌ په‌ره‌ی ۳۰ چه‌پدا، باسی چوونی شیرین بۆ بیستوون کراوه‌:
بشنه‌و جه‌شیرن، دلدار دیرین
هه‌وای فه‌ره‌اد که‌رد، نه‌قه‌سرسیرین
جه‌فا کیشاویش ئاوه‌ردش وه‌یاد
به‌نا که‌رد بۆبوو، بوینۆ فه‌ره‌اد

۵. به‌ه‌رام و گوله‌ندام

رووداوی ئه‌وینداری به‌ه‌رام کورپی شای کیشوهر له‌گه‌ل گوله‌ندام - شازاده‌ی چین،
موزه‌خانه‌ی به‌ریتانیا Add. 23554، ژماره‌ی په‌ره‌کانی ۵۳، هه‌رلاپه‌ره‌ی ۱۲ دیر،
سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، به‌م شپوه‌یه‌ی ده‌ست پێ ده‌کات:
جه‌ عیشق یاوه‌ر، مه‌ جۆشا چون به‌رق
جه‌دل مه‌کیشا نه‌عه‌ر وینه‌ی به‌رق

۶. هفت خوانی رۆسته

دهستنووسی «هۆرنل» Pertsch، لاپه‌ره ۹۶۳، ژماره ۹۹۴، په‌ره‌ی ۱ تا ۲۶ی چه‌پ^{۲۴۲}. شیعره‌که باسی گه‌رانی رۆسته له مازهنده‌ران ده‌کات. پروانه شاهنامه چاپی Vullers، به‌رگی ۱، ل ۳۳۵ تا ۳۵۷. دهستنوسه‌که به‌م شیتویه ده‌ست پیده‌کات:

به نام بیچوون، بینای بیهته‌رین

پادشای بئ باک، جیهان ئافه‌رین

من گویم له شیعری رۆسته‌م و دیوی سپی بوه و سه‌رنجم داوه‌تی (Vullers, i, 351) که ده‌بی به‌شیک له هفت خوان بیت.

۷. سوهراب و رۆسته

په‌ره‌ی ۲۶ی راست هه‌تا ۵۵ی راست له هه‌مان دهستنووسی «هۆرنل».

۸. جه‌هانگیر و رۆسته

جه‌هانگیر کوری رۆسته‌مه و کاره‌ساته‌کانی، وه‌بیر هینه‌ره‌وه‌ی به سه‌ره‌اتی براکه‌ی واته سوهرابن.^{۲۴۳} دهستنووسی‌ک که به شیتویه ره‌سمی له به‌رده‌ستی من دایه (و له‌زه‌هاب کراوه)، به‌م شیتویه ده‌ست پی ده‌کات:

ئیبندای ئه‌وه‌ل به نام یه‌زدان

ئافه‌رینه‌نده [ی] ئینس و جینن و جان

ئه‌ریده‌ی ته‌وفیق، حی لاینام!

شه‌مه‌ی^{۲۴۴} بواچم ژ ده‌ستان سام

ژ به‌عد سوهراب، شه‌هید خه‌نجه‌ر

رۆسته‌م ژ هیجران، ویش که‌رد ده‌ره‌ده‌ر

۹. کتاب خاوه‌ران

رووداوه توند و تیژه‌کانی ژیانی عه‌لی کوری «ابی طالب»ن. [دهستنوسه‌که] به شیتویه ره‌سمی ملکی منه. به‌شی کوژرانی «سه‌لصالی دیو» به ده‌ستی عه‌لی ده‌کات و سه‌ره‌تاکه‌ی به‌م شیتویه‌یه:

شای مه‌ردان، ژ خاوه‌ردشان بیدار

هاله‌ت سه‌لصال پیش که‌ردن ئیزهار

نه‌که‌رد مه‌دارا، ئه‌میر گوزین

شی نه‌په‌ی سه‌لصال مه‌لعوون بیدین

۱۰. کتاب محمد حنیفه

داستانی محمد کوری عه‌لی کوری ئه‌بی طالب و ژنه‌که‌ی واته «خه‌وله الحنیفه»^{۲۴۵} یه، دهستنوس، پاریس، کتیب‌خانه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی، کاتالوگی تکمله‌ی فارسی^{۲۴۶}، ژماره ۷۷۷، ۳۵ په‌ره.

«کو‌تایی هات کتیبی محمد حنیفه (کذا) به زمانی گۆرانی که تییدا ستایشی ئیمام (کذا) علی مرتضی و کوره‌که‌ی محمد حنیفه و باسی شه‌ر و غه‌زاکانیان کراوه. شه‌عبانی سالی ۱۲۲۸ دوا‌ی هیجره‌تی پیغه‌مه‌ر - سلاوی لی بیت (ئوگۆستی ۱۸۱۳).

سه‌ره‌تاکه‌ی: دی‌ری دوا‌یی دوا‌ی «بسم الله» به‌م شیتویه یه:

یا خودای ره‌حمان، یا خودای غه‌فور

یا خودای سیر پۆش سه‌تتار و سه‌بوور

۱۱. نادر و توپال

من ته‌نیا گویم لی بوه باسی ئه‌م شیعره‌یان کردبیت [واته خو‌م چاوم به ده‌قه‌که نه‌که‌وتوه]، بینگومان ئامازه‌یه به شه‌ری نادرشاه [ی ئه‌فشار] له گه‌ل توپال عوسمان پاشای دلاوه‌ر له سالی ۱۷۳۳ی زایینیدا له دراوسیه‌تیه‌کی نزیک واته له زه‌هاب. پروانه: لوکه‌ه‌ارت^{۲۴۷}، «ناردشاه» ۱۹۳۸، ل ۶۸.

۱۲. جه‌نگنامه‌ی شاهزاده محمد^{۲۴۸} * عه‌لی میرزا، باکه‌هیا پاشا

ئه‌م شیعره، لاپه‌ره ۵۵ تا ۷۰ی دهستنوسه‌که‌ی «هۆرنل» ی گرتۆته به‌ر. پروانه Pertsch، ژماره ۹۹۴. دانه‌ری [چیرۆکه‌که]، «میرزای که‌ره‌ندی» باسی زال بوونی شاهزاده «علی میرزا» حاکمی کرماشان، به سه‌ر «که‌هیا داود پاشا»ی به‌غدا دا ده‌کات له

مانگی جوونی ۱۸۲۱: پروانه ریچ، داستانی مانه وه ... [گهشتنامه]، بهرگی ۲، ل ۱۸۴، ئەم رووداوهش لێ دراوسیپیه تی زه‌هاودا، روهی داوه.

- خوسره و خانی به‌که‌م بوه، که له سالانی ۱۲۰۴ - ۱۱۶۸ (۱۷۸۹ - ۱۷۵۴) دا حکومه‌تی کردوه. (میجهرسون دوو شیعی لێ بلاو کردۆته‌وه).
۲. شیخ ئەحمده‌دی ته‌ختی، په‌ره‌ی ۱۱؛ خه‌لکی هه‌ورامانی ته‌خت، تا سالی ۱۶۴۰ زایینی له ژباندا بوه. (سون دوو شیعی لێ بلاو کردۆته‌وه).
۳. محمد قولی سلیمان، په‌ره‌ی ۱۲، ۱۳ (سون یه‌ک پارچه‌ی لێ بلاو کردۆته‌وه).
۴. میرزا ابراهیم، پ ۲۶.
۵. مه‌ولانا قاسم، ۲۸.
۶. یوسف یاسکه، پ ۳۲، به‌ قسه‌ی دکتۆر سه‌عید خان، خزمه‌تکاری خان ئەحمده‌دخانی ئەرده‌لان بوه. ئاگاهکی گومانی لیکردوه که خه‌ریکی رابواردنه له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌یدا واته کلاوزیر خانم کچی [خوشکی] شا عه‌بیاس و زینده به‌گۆری کردوه.
۷. شیخ لطف الله، پ ۳۲.
۸. مه‌لاطاهیر ئەورامانی، پ ۳۲، ۳۸ (سون: پارچه شیعی‌تیک).
۹. ئەلیاس به‌گ، پ ۳۳.
۱۰. مه‌لا فضل الله، پ ۳۳.
۱۱. حاجی عه‌لی محمد به‌گی تیله‌کو، په‌ره‌ی ۳۴ (تیله‌کو، یه‌کیکه له ناوچه رۆژه‌لاتیه‌کانی ئەرده‌لان، پروانه «سنه» Senna له ئەنسیکلۆپیدیای ئیسلام دا).
۱۲. مه‌ولانا فه‌ریخ په‌له‌نگانی (سون پارچه‌یه‌ک شیعی لێ بلاو کردۆته‌وه). پ ۳۴.
۱۳. مه‌لا حافظ فه‌ره‌اد، پ ۳۴.
۱۴. ره‌زا به‌گ، پ ۳۹.
۱۵. محمد ئەمین به‌گی ئەورامی، پ ۳۹.
۱۶. شیخ یه‌عقوب خان [جان، وه‌رگیترا]، پ ۴۰.
۱۷. ئوه‌یس به‌گ، پ ۴۰.
۱۸. مه‌ولانا یوسف برای هه‌بیبی که‌لان، پ ۴۱.
۱۹. شیخ هه‌سه‌نی ده‌ره‌ه‌ردی، پ ۴۵.
۲۰. عه‌بدی، پ ۴۶.
۲۱. عومه‌ر نه‌زازی، پ ۴۶.

۱۳. جه‌نگی مه‌له‌خ با تاته‌ش - مه‌لوچ
شیعی‌تیک‌کی حماسی - گالته‌جاره^{۲۴۹}، سه‌باره‌ت به شه‌ری کولله له‌گه‌ڵ بالنده‌ی ئاینه‌مه‌ل (به‌فارس‌ی تاته‌ش مه‌لوچ) و به‌ کوردی ئاهیر مه‌لوچ. له‌ عه‌ره‌بیدا «سه‌مه‌ره‌» و به‌ لاتینی «پاستۆر رۆزیوس»^{۲۵۰} ناوی دانهری روون نییه^{۲۵۱}. تاریخی هه‌پرسی کولله له‌ ده‌قی شیعه‌که‌دا ئاماژه‌ی بچ‌ کراوه - که له‌ سالی ۱۳۰۰ (۱۸۸۲ز) دا بوه و به‌م پێیه‌ ده‌بی شیعه‌که‌ دوا‌ی ئەو تاریخه‌ نووسرا‌ییت. ئەو نوسخه‌یه‌ی وا له‌ به‌رده‌ستی مندایه، هه‌وت په‌ره‌یه و هه‌ر په‌ره‌ی ۱۵ دیری تیدا نووسراوه‌ته‌وه^{۲۵۲}.
سه‌ره‌تای شیعه‌که‌ بریتیه له‌م فه‌ردانه:

ئوه‌ڵ ئیبتدا، به‌نام که‌ریم

فضل بسم الله الرحمن و الرحيم

جه‌نگ ئاینه مه‌ل چه‌نی شای جه‌رپاد

بوا چوون، یاران خه‌م بده‌ین وه باد

ژ سه‌نه‌ی هه‌زار سێسه‌د یا که‌مه‌ته‌ر

په‌یابی مه‌له‌خ، گروی به‌دنه‌زه‌ر

مولکا گه‌رمه‌سیر تاشه‌هر به‌غداد

وه‌سه‌وزی خوریا، گه‌ردش دان وه باد.

ب. لیریک

باشترین ریبه‌ریک که بۆ لیریکای گۆرانی به‌ ده‌سته‌وه‌ بیت، که‌شکو‌له‌که‌ی موزه‌خانه‌ی بریتانیا Or. 6444 یه، که شیعی ۲۷ شاعیری گرتۆته به‌ر^{۲۵۳} و هه‌موویان پێش سالی ۱۷۸۸ واته تاریخی [نووسرانی] ده‌ستنوسه‌که ژباون:

۱. مه‌حزونی، په‌ره‌ی ۱۰، ۳۲، ۳۳، ده‌گوتری نووسه‌ری دیوه‌خانی والی ئەرده‌لان

۲۲. شیخ مسته‌فای تهختی، خه‌لکی هه‌ورامانی تهخت، پ ۴۸.

۲۳. صوفی‌علی کیوانی (?)، ش ۴۹.

۲۴. شیخ نه‌حمده‌دی موونی، پ ۴۹.

۲۵. لالو خوسره‌و، پ ۵۰.

۲۶. شیخ شه‌مس‌الدینی ده‌ره‌ده‌دی، پ ۵۱.

۲۷. ئوستاد میکائیل، پ ۵۱.

۲۸. خانای قوبادی، پ ۵۱؛ له‌عه‌شیره‌تی جاف که (ئیسستا؟) به‌کوردی ده‌دوین و نه‌گه‌ر ده‌رکه‌وی شیعی‌ری خانا به‌شپوه‌ی گۆزانی کوتراوه «هممه‌گیری» زاراوه‌ی گۆزانی له‌کاری نه‌ده‌بی دا ده‌سه‌لمتی یا خود‌ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که جافه‌کان زمانیان گۆرییی.

له‌دریژه‌ی نه‌و ناوانه‌ی وا له‌که‌شکۆله‌که‌دا ده‌بینرتین، نه‌م ناوانه‌شم له‌لایه‌ن دکتۆر سه‌عید خانه‌وه پی‌گوتراوه:

۲۹. مه‌لا مسته‌فا بیساران‌ی^{۲۵۴}، خه‌لکی گوندی بیساران‌ه له‌ناوچه‌ی ژاوه‌رۆ، له‌ده‌ورو به‌ری سالی ۱۷۶۰ دا، کۆچی دوایی کردوه و له «دووره‌ی هه‌ورامانی تهخت نیتراوه. وا هه‌یه هه‌مان [شیخ مسته‌فای] ژماره ۲۲ بیت^{۲۵۵}. بیساران‌ی دیوان (واته کلیات) یکی له‌خۆی به‌جی هیشته‌وه.

۳۰. سه‌یدی، هه‌تا سالی ۱۵۲۰ی زایینی پیاویکی ناوبه‌ده‌روه بوه و به‌زاراوه‌یه‌کی تایبه‌تی نووسیوه که ئیسستا له‌ناو چوه. نه‌و نمونانه‌ی وا دکتۆر سه‌عید خان بو‌ی ناردبووم گۆزانی بوونی شینوازه‌که نیشان ده‌ده‌ن، به‌لام له‌جیات «ویم»ی گۆزانی که‌لک له «خوهم» و ده‌ده‌گری^{۲۵۸}. دیوانیکی (کلیات)ی له «ریتاوه» (هه‌ورامانی تهخت) هه‌بوه به‌لام خاوه‌نه‌که‌ی ئیجازه‌ی نه‌داوه کۆپی له‌به‌ر هه‌لبگی^{۲۵۹}.

۳۱. نه‌حمده‌به‌گی کۆماسی، به‌و «شین‌گیری»یه‌وه ناسراوه، که ئیمه له‌خواره‌وتر، به‌دوور و دریتی باسی لیوه ده‌که‌ین [گلکۆی تازه‌ی له‌یل]. دکتۆر سه‌عیدخان له‌گه‌ل نووسینه‌وه‌ی شیعه‌که‌دا، پارچه‌ شیعیکی دیکه‌ی نه‌ویشی نووسیوه.

پ. شیعی‌ری زایینی:

سه‌له‌وات نامه‌ی خانه‌فای قوبادی (سه‌ره‌وته‌تر، ژماره‌ی ۲۸ به‌شی لیبریک)، نمونه‌ی شیعی‌ری ئۆرتۆدۆکسی شیعه‌ بو‌ریت‌گرتن له‌محمد و عه‌لی یه. ده‌ست‌نووسه‌که‌ی من (تاریخی ۱۳۱۰ (۱۸۹۲ز) هه‌یه) و چل و نۆفهرده‌ شیعه‌ره، پره‌ له‌باس و خواسی عاده‌تی و که‌متر تام و بو‌نی عه‌ناسوری زاراوه‌یی پیوه‌ دیاره. شیعه‌که‌ به‌م شپوه‌یه ده‌ست پی‌ده‌کات:

یاره‌ب به‌حاجه‌ت زات بی‌عه‌یبت

به‌سیرر ته‌قدیر ژ عیلم غه‌یبت

ئانه‌ن فه‌ئانه‌ن، سه‌عات به‌سه‌عات

هه‌ر ژ رۆی نه‌زله‌ تا رۆی قیامه‌ت

هه‌ر له‌حزه‌ هه‌رده‌م، هه‌ر رۆ زیاته‌ر

سه‌لوات بوو به‌نوور پاک پی‌غه‌مبه‌ر

«عه‌قیده‌ نامه»ی مه‌لا ره‌حیمی تایجۆزیش ده‌بی له‌هه‌مان مه‌قوله‌دا بوو بیبت (سه‌ره‌وته‌تر به‌شی لیبریک، ژماره ۳۱). «کیتابی خاوه‌ران»یش (سه‌ره‌وته‌تر به‌شی چیرۆک، ژماره ۹) به‌هه‌مان شپوه‌ له‌کتیبی «کاذه»ی شیعه‌ به‌ولاوه‌تر ناچیت.

سه‌رنج راکیشتر له‌وه، نه‌نگیزه‌ی هۆندنه‌وه‌ی نه‌و شیعه‌یه‌ وا له‌به‌ر خۆشه‌ویستی و ریت‌گرتن له‌محمدی کوری حه‌نیفه (سه‌ره‌وته‌تر، به‌شی چیرۆک، ژماره ۱۰) گوتراون. نه‌و محمدی که‌ فیرقه‌ی عالی «که‌یسانیه» به‌ئیمامی خۆیان و هه‌ندی له‌لایه‌نگره‌کانی به‌و که‌سه‌ی ده‌زانن وا چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه و ده‌رکه‌وتنی دووباره‌ی ده‌که‌ن [واته «ئیمامی زه‌مان»]^{۲۶۱}.

له‌سالانی ۶۶ و ۶۷ی کۆچی (۷ - ۶۸۵ی زایینی) دا «موختار»ی ناودار، دروشمی خه‌باتی بو‌پشتگیری کردنی داواکاره‌یه‌کانی محمد کوری حه‌نیفه هه‌لگرت^{۲۶۲}. ناوبراو له‌سالی ۶۶ ک/۶۸۵ دا، کرایه‌ حاکمی «حولوان» بو‌ئه‌وه‌ی بچیتته شه‌ره‌ جه‌نگی کوردان (بروانه: IA, 4, 187) و وا هه‌یه کورده‌ سوونیه‌کان.

به‌پی‌چه‌وانه، دوور نیسه‌ نه‌م رووداوانه بو‌گۆزانه‌ نه‌هلی هه‌قه‌کان نیشانه‌ی بلاو بوونه‌وه‌ی «غالی»یه شیعه‌کان له‌زاگرو‌س و ته‌نانه‌ت قاره‌مانیه‌تیا له‌پیناوه‌ مافی چینی چه‌وساوه (واته مه‌والی) دابیت.

هەر چۆن ئیک بیت، کاتێ باسی ئە دەبیاتی ئایینی له نێو گۆرانهکاندا دهکەین، له ژوور هه موانه وه ده بێ نووسراوه کانی ئە هلی حه ق بگرینه بهر چاو. ئیمه گوتمان بناغه دانه ری فیرقه که - واته سولتان سوهاک له «به رزنج» له دایک بوه و ئەو شوینه ش که وتۆته ١٦ مایلی رۆژه لاتنی سوله یمانیه وه و زۆر له نزیکه وه په یه ونه دی به گۆرانه کانه وه هه یه. په کتی له سروده ئایینه کان [ی ئە هلی حه ق]، به راشکاوی ده لێ سولتان سوهاک به «گۆرانی» دواوه. ته نانه ت سه رده میکی دره نگتر، کاتێ ئایینه که له نازه ریا بجان «به تورکی کرا»، په کتی له فریشته کان - خان ئە لماس، به هه ردوو زمانی تورکی و گۆرانی سرودی هۆنده وه (بۆ نمونه: «چار گۆشه ماته ن»). ژماره یه که له سروده کان به بیجمی گۆرانی کۆنیانه وه، له ده قه که ی «سه ره نجام» دا ده بینرین وا ئیستا له به رده ستی من دان (نوسخه که ی من له سالی ١٢٥٩ (١٨٤٣) دا نووسراوه ته وه). وا هه یه «شیخ ئە میر» له سه ره تای سه ده ی نۆزه هه مدا ژیا بیت (چونکو تیدا ناما ژیه که به «گۆبینۆ» ٢٦٣ کراوه) و من له شیعری ئەو شیخ «ئە میر»، ه «هفتاد و دوو که لیمه» م هه یه.

ژماره یه که که لام هه ن، که هی سه یه ده کانی خاموشین و ئەوانیش بنکه یان له «توشامی» ٢٦٤ یه له نزیک گه هواره. سه یه د رۆسته می کوری سه یه د عه زیز، کوری سه یه د براهه ی ناودار، که هه تا سالی ١٩٢٠ له ژباندا بوه شاعیرێکی بنه ماله ی ئەو - واته «ده رویش نه ورۆز»، زۆر جار خۆی به «دوایین سه گی مائی خاموشی» ناو ده برد و ئەویش تا سالی ١٨٧٥ له ژباندا بوو ٢٦٥.

شاعیرێکی گه لیک ناسراو، «ته میوور قولی» کوری «ره زاعه لی» - لاوتکی گۆرانی له [گوندی] «بان - یاران» (نزیک باوه یادگار) بوو. ته میوور، کاری خۆی به پشتیوانی «سه یه د براهه» ده ست پێ کرد به لام زۆر زوو خۆی وه ک ته جه سه سومی «خودا ونه دی» راگه یاند و مه سه له که ی بوه هۆی ئالۆزی له ناوچه ی کرماشاندا، ئینجا حاکم له سالی ١٢٦٨ (١٨٢٢) دا، کوشتی ٢٦٦. ئەو مرۆقه خه یالپه ره ره دیوانیکی ته وای شیعری هه یه ٢٦٧.

زوو، دوا ی مردنی ته میوور، لاوتکی دیکه - واته سه یه فوور (یا «فه تاح»)، ده عایه ی ته جه سه سومی کرد. ئەم ته میووری دوو هه مه ش ده گوتری دیوانیکی هه بیت ٢٦٨.

دارشتنی «که لام» ه ئایینه کان له شیهوی دارشتنی چیرۆکه شاعر یا شیعری لیریک

جیاواز نییه ٢٦٩. هه ولدانێک که بۆ لاسایی کردنه وه ی غه زه ل و قافییه له هه موو شیعره که دا، خو ده نوینێ و به گشتی شیعره کان له کۆتاییدا ده شکین به لام زۆر جار که لامه کان به گوێره ی به ند ریک و پیک کراون که دوا ی هه رکامیان سه ره نه ندیک دووپات ده بیته وه. که لام ده بی به ناواز بگوتری و «ساز» یا «تار» (ته موره) یه ک هاوێری بی بکات. پروانه یادداشته کان [ی مینۆرسکی]، ل ١١٤ - ١١٣. پێویسته بگوتری ئە هلی حه ق، بابا طاهیر [ی هه مه دانی] به پیاوچاکی گه لیک ناوداری خۆیان ده زانن ٢٧٠.

سیزده چواره نه ی بابا طاهیر (یا به هی ئەو زانراو)، که وتۆته ده قی ده ستنوسی سه ره نجامه که ی منه وه و ٣١ چواربه شی له سه ره تای کۆمه له ی ئەو که لامانه دا نووسراون وا دۆستانی ئە هلی حه قم بۆیان نار دووم. هه یچ گومانیک له وه دا نییه زمانی عاده تی بابا طاهیر، روخساری «گۆرانی» تیدا نییه ٢٧١ و «به حر» ه که شی (واته «هه زه ج») له سونه تی شیعری عامیانه ی فارسی (نه ک گۆرانی) دا ده گونجیت.

وه ک به ره مه میکی تازه ی سه رنج راکیش، ده بی شاکاره که ی دکتۆر سه عید خانیش بخه مه پیش چاو. ناوبراو کتیبیکی گرنگی چاپ کرده و تیدا به شیعری گۆرانی، بیرو پروای مه سیحیه تی شی کردۆته وه ٢٧٢. جیگه ی سه رنج که لک وه رگرتن له شیهوی گۆرانی [بۆ نووسینی کتیه که یه]، که بۆ نزیک بوونه وه یه کی متمانه پی کراو له دلای هاوولا تیبیانی نووسه ر - واته کورداندا، هه لێ بژاردوه. دکتۆر سه عیدخان ده لێ: «هه ولتم داوه به زمانی سولتان و پیر و شیوازی «ده فته ر» ه تازه کان یا خود یاسا کان په یامم رابه گه یینم» (کذا) ٢٧٣.

٥. شین گێری ئەحمه ده گی کۆماسی

له سالی ١٩١٧ دا دکتۆر سه عید خانی کوردستانی براده رم، ده قی «شین گێری» یه کی بۆ ناردم که «ئەحمه ده گی کۆماسی» ٢٧٤ به بۆنه ی مردنی ژنه که یه وه گوتویه تی. ده قه ئەسه لیه که، به پستی عه ره بی نووسرا بوو، به لام دکتۆر سه عیدخان [به شیهوی لاتینی] بۆی نووسیوومه وه و شوینه ره ق و ئەسته مه کانی بۆ واتا کردبوومه وه.

دکتۆر سه عیدخان، له بنه ماله یه کی کوردی موسلمانیه مه لادا له دایک بوه، له سالانی سه ره تای ژیا نیدا بروای به ئایینی مه سیحیه ت هیناوه و له گه لیک رووداو و گۆرانکاری

ژیانی دا، به قورس و قایمی له سهر بریوای خوئی وهستاوه، هه میسه شهش به وپه پری به بینه تداریبیه وه له گه ل خه لکه که پیدا ماوه ته وه و به ته وای له گه ل ژبان و زمان و نه رسته کوردییه کاندای تیکه لاوه. ئیمه بۆ پارێزرانی نووسراوه یۆنانیه که ی سهر پیتستی ئاسک له هه ورامان، قهرزدارای شوق و زهوقی رۆشنبیرانه ی ئه وین^{۲۷۵}.

زمانی ناوچه یی دکتۆر سه عید خان، کوردیی سنه (ئه رده لان) ه^{۲۷۶} به لام به شاره زاییه کی ئه و ته وه گۆرانی ئه سللی (کوینه) ده زانیت که ئه و نامیلکه شیعه ی وا باسی لیه کرا به هه مان شیوه هۆندۆ ته وه. گۆرانی ئه سللی وه ک زمانی ئه ده بی، له دیوه خانی والیانی پشتا و پشتی ئه رده لاندا په ره ی سه ند. ئیمه ده بی وای دابننن که ئه حمده به گی کۆماسی، خوئی و یستوو یه تی شیعه که ی به گۆرانی ئه سللی (کوینه) بخوینرته وه، هه ر یه وه ئه سه مه کاری خویندنه وه و ته رجه مه ی له و راده یه ی وا دکتۆر سه عید خان کردوو یه تی زیاتر به ره و پیتس بیریته. ئه گه ر پیتوست بیت، ده بی رۆژتیک رینوو سیتیکی فۆنیتیکی له نیو کۆماسییه کاندای پیک بیت.

وا ئیمه وه ک ده سه که و تیککی ئه ده بی، سه رنج ده ده بینه شین گیرییه که و بۆ ئه و ئامانجه ش ورده کاری حوئجه کردنی یه ک به یه ک [ی وشه کان] ده که و تینه قۆناعی دووه مه وه. هه یج زانیاریه کی ورد له مه ر دانهری «شین گیری» یه که به ده سه ته وه نییه ئه وه نده نه بیت له هۆزی کۆماسییه^{۲۷۷}. ناوچه ی «کوره وه ز»^{۲۷۸} که کۆماسییه کانی لئ دامه زراون، ۲۰ گوند و ۲۵۰۰ که س دانیشتوو ی هه یه^{۲۷۹}.

شونینی ژبانی کۆماسییه کان، که و ته و ته ناوچه ی سنه (له زاراه ی ره سمیدا، پیتی ده لئین «کوردستان») له سه ر رینگه ی سنه بۆ مه ربوان و لای چه پی سه رچاوه ی چۆمی هه ورامانی ته خت. مه لبه نده که گه لیک ؟ ه^{۲۸۰} و ناتوانین وای دابننن که ئیستا له و شونینه دا به زاراه ی گۆرانی قسه ده کری^{۲۸۱}. و یچوو تر ئه وه یه بلتین ئه حمده به گ بۆ راگه یانندی خه م و خه فه تی خوئی، ریبازی عاده تی شاعیرانی ئه رده لانی گرتۆ ته به ر.

شین گیرییه که، له گه ل تازه بوون و دوور که و ته له نه ریتیش، هه ندی یاسای جیگرتوو ی شیعه ی تیدا به رچا و ده که و ئی. له فۆرمی رواله تیدا، شونینی یاسا کانی شیعه ی گۆرانی هه لگرتوه، هه ر فه رده ی دوو میسراعی ها و قافییه ی هه ن، هه رکام له ۱۰ برگه کانی به هۆی وه ستانیکه وه ده بن به دووبه شی پینج برگه یی ییه وه. شیعه که بی ئه وه ی درێژایی [ژماره ی فه رده کانی] بگیریته پینج چا و، به ئاشکرا برگه ییه^{۲۸۲}.

میسراعی یه که می شیعه رکه کان ناته واره و ته نیا به شی دووه می میسراعه که ی تیدا ده نووسری ئه ویش بۆ ئه وه ی قافییه یا خود با به ته که را بگه یه نیته. ئه م شیتوازه له هه موو شیعه یکی گۆرانیدا (چیرۆکه شیعه، لیریک و ئایینی)، دیارده یه کی گشتیه.

شیتوه ی دارشتنی شیعه رکه روونه: ئه حمده به گ، سه ری گلکۆی هاوسه رکه ی ده دات (فه ردی ۱ تا ۳) و له و ئی خه م و په ژاره ی خوئی ده رده پری (۴ تا ۱۹). شاعیر گه لیک نیگه رانی دلداره که یه تی که له نا و تاریکی و سه رما دا، خه و ی لئ که و ته وه (۲۰ تا ۴۰) و قژ و چاوه ئاسکه کانی وه بیری دینیتته وه.

بۆچی به جیبی هیشته (۲۵ تا ۳۲)؟ بێده نگی. بۆچی وه لام ناداته وه؟ وا هه یه خو شه و یستی ئه و ی له دلدا نه مابیت (۳۳ تا ۳۹). ئینجا ده نگیک دیتته گوئی: قه بر ئیجازه به به ندییه که ی خوئی نادات وه لام بداته وه، گریانی عاشق هه یج سوو دیک بۆ ئه و چاره نووسه نابه خشیت (۴۰ تا ۴۹). هه لاتن له کار دا نییه، عاشق شونینی خوئی له لای دلدار دا ده گرتته وه (۵۰ تا ۵۲)، ئه وه ده گوئجیت، به لام ئه حمده هه تا کاتی مردن تازییه ژیکه لانه که ی خوئی ده گریته (۵۳).

زۆر ئیمازی ئه م «شین گیری» یه له زه خیره ی [ئه ده بی] عه ره بی وه رگیراوه. ناوی هاوسه ره کۆچ کردوو هه کی - له یلا، کرده وه ی «مه جنون» له لایه ن شاعیری تازییه تباره وه وه بیری دینیتته وه. [شاعیر] له گه ل ئاگری جودایی دا - وه ک قه قنه س (* قه قنوو س) ده سووتی^{۲۸۳}. شاعیر، دلداره که ی خوئی به داره «سه رو» یک ده شو به یتنی که به ریگادا ده روات و هتد...^{۲۸۴} به لام شاعیر جیا له رازاندنه وه ی رواله تی شیعه رکه، له چوار چیتوه ی شیعه ی گۆرانیدا به سه ره سته ی ده جو لیتته وه.

روانینه مه رگ، ته نانه ت له نا و شاعیرانی کلاسیکی ئیرانیشدا، زنجیری نه ریت شل ده کاته وه. با به ته که، با یه خی تو یژبینه وه یه کی تایبه تی هه یه به لام هه ر ئه وه نده به سه که هه ندی نمونه ی ناسرا و بخره یه به رچا و بۆ ئه وه ی ئه سللییه تی شاعیری مام ناوئجی واته کۆماسی دیاری بکه ین:

فیرده و سی^{۲۸۵} له و شیعه رانه دا و پیتشکه ش به کوره که ی کراوه، به بیرتکی قوولتره وه بیر له کوره که ی ده کاته وه و وای داده نی که گه یشتن بیتته رووناک و له و ئی شونیتیک بۆ باوکی ئاماده بکات. فیرده و سی له چیرۆکه شیعه رکه مه ند و به و بقاره که یدا، له خودا

ده پارته وه له تاوانی لاوان ببووریت و کهوای عهقلیان له بهر بکات.

خاقانی^{۲۸۶}، کوری دایکیکی مهسیحی، سنج شیعری خوی پیشکش به ژنه کوچ کردووه که ی دهکات. یه کیان دوور و دریتژ و سارده بهلام دوانه که ی تر، ساکار و شوپن دانه رن. شاعیر بۆ نه وه ی روژانی سه ره مه رگی ژنه که ی دریتژ بکاته وه، ده لئ: "روژانی عومری من، با قورسایبی یا دی تو یان له سه ر بیت. لیم گه ری با به توندی بیر له نیگه رانی و خه م نه که مه وه". له شیعریکی دیکه دا، تازییه ی "یاره وه فاداره که ی (وه فا په روه رد یار) ده گریت، که پارته زه ری بیر نه پینه کانی نه وه. ژین نامه نووسی شاعیر راست دهکات کاتی که ده لئ: ۲۸۷ نازار، کاریکی وا دهکات که هوشیاری له بر بچیتته وه. "نیمه ناتوانین نه م شتانه سه باره ت به شیعریکی دیکه ی خاقانی له مه ر مردنی کوره که ی بلتین. [لیته دا] هیچ شتیک خه فه تبارتر له ناته بایی نیوان بی هیوایی راسته قینه که له ده رووندا ده خولقی و زه حمه تی خو به زل زانی نیبه که نه وه سه سه ده بیالئیوی.

نازیه تباری (نه میر خوسره وی دیه له وی)^{۲۸۸} بۆ دایکی، به هۆی سروشتی بوونی مه سه له که وه هیمن و له سه ر خۆتره. خه فه تی [شاعیر] به هۆی «ته سلیم و رزا» وه که م ده بیته وه، سه رکۆته کردنی چاره نووس شتیکی ناسیا وه و [شیعه که] گه لیک فه صیح و ره وان^{۲۸۹}.

چوارینه یه کی حافظ^{۲۹۰}، که شیعری «به هارییه» و «شین و گپری» یه نمونه یه کی بی هاوتایه له نامیته کردنی ههستی قوول و هونه ری بهرز. زۆر سروشتیه که مامۆستای پیشووی من ف. ی. کۆرش^{۲۹۱} (۱۹۱۵ - ۱۸۴۳) هه ولی دابیت شیعره که وه ربگپرتته سه ر شیعری یۆنانی^{۲۹۲}.

دوای نه م نمونانه هاسانتر ده بیت نه گه ر «شین گپری» یه ساکاره که ی زاگرۆس هه لسه نگینین. ههستی شاعیر، ساکار به لام به هیتن و هیچ دیارده یه کی ده ستکردی صۆفیا یه تی و نایینی، لیلیان ناکات. نه حمه د به گ - له گوین کافر یک که له په یه وندی راسته وه خۆی سروشتدا بژی، ههست به سه رما و سۆلی «کۆچی بی گه رانه وه» له یلا دهکات.

بیهووده یه پال به ده روازه ی ناچاریه وه بنیین، به لام نازاری ون کردن و له دهست دان، که شاعیر به ریالیسمی پیاوکی نازاوه وه ک برینیک باسی لیه دهکات، ده یسووتینی و

شیعه که به هاواری مل دانه نه واندن و دهست هه لنه گرتنه وه کۆتایی پی دیت.

شیعه که له هه موو کوردستاندا خۆشه ویسته. «بینی دیکت سین»^{۲۹۳} سنج فه ردی سه ره تایی [شیعه که ی] له هه وارا مان نووسی وه ته وه. ربوایه تیکی سه رو گو ی شکاوی شیعه که، له که شکۆله شیعریکی کوردی - چاپی نه سه ته مۆل دا بلا و پۆته وه^{۲۹۴}.

سه رجه می ده قی شیعه که، له تاران و له لایه ن «دکتۆر سه عبیدخان» وه، چاپی به ردین کراوه و نیشانه گه لیک تاییه ت بۆ / ل / و / ی / ی تاییه تی پشتته وه ی زمانی دانراوه (لام به قولا پیکه وه)؛ هه روه هایه بۆ / ر / ی به هیتز (واته / ر / ی به ته شه دیده وه). نمونه که ی پاشکۆی نه م و تاره [ده قی ئینگلیزی]، له بهر نووسخه ی ده ست نووسی نه و، ره سمی لی هه لگیراوه:

گلکۆی تازه ی له یل^{۲۹۵}

نارۆ، شیم وه سه یر گلکۆی تازه ی له یل

نه پایه ی مه زار نه وه له یل پر مه یل

جه^۱ دیدم وارا نه سرینان چون سه یل

شیم وه سه رینش وه دلله ی پر جۆش

سه نگ مه زارش گرم وه با وهش^۲

واتم نه ی دل سۆز قه یس لونگ وه کۆل!

مباره کت بۆ یانه ی به ییدی^۳ چۆل

۵ سه ر هوردار نه خاک، سه ول خه راما ن!

من مه جنوون تو م، وه ی ته ورپیتم ئاما ن

کۆچ بی واده ت کاری پیتم که رده ن

بیتزارم جه گیان، رازیم وه مه رده ن

گره ی نار عه شق دووری بالایی تو

کاری پیتم که رده ن نه ونه مام نو!

وه خته ن چون قه قنه س ببوون^۴ وه زوخال

شاد بۆ به گه رده م، زه لان یا^۵ شه مالم

یا هو به وینه ی قه یس لونگ وه کۆل^۶

تەن بوو^۷ وەخۆراک وەخشیان چۆل
 ۱۰ سەوگەند بەو خالان فەيرووزەى خۆشەرەنگ^۸
 بەو دەستەى زولفان پەشتیویای پای سەنگ
 جەوساوە گەردش ۹۱ چەرخ پەستەم
 مەن و تۆ وەجەور^۹، جیا کەرد جەهەم،
 تۆ بەردەن وەخاک سیای تەنگ تار^{۱۰}
 مەن مام پەى نازار^{۱۱} جەفای رۆزگار
 هەر رۆ چۆن مەجنون، خاتەر جەغەم کەیل
 هەر لەیل لەیلەن جەهەردەى دوجەیل
 خەمان، پەژاران، رەفیق رامەن
 چەنیو^{۱۲} جەفاو جەوردایم سەودامەن
 ۱۵ سپای خەم بەى تەور هەجووم ناوەردەن
 قافلەى فامم بە^{۱۳} تاراج بەردەن
 زامەتان سەخت، ئەى دلەى پەئیش^{۱۴}
 چون جای ماران گاز، زووخا مەیو^{۱۵} لیش
 شەو کەیلەن زووخا^{۱۶} وەلای جەمدا^{۱۷} [جەمەدا]
 کافر بەزەبیش مەیو پەمدا^{۱۸} [پەمەدا]
 یانەم ویرانەن، دەردم دیویان^{۱۹}
 چون ناھۆى تەنیا^{۲۰}، سەر لیم شتیویان^{۲۱}
 شەوان زاری و شین، روان رۆرۆمەن
 یەكجار وەسواسەى تەنیایی تۆمەن
 ۲۰ حال تۆ چیشەن^{۲۲} شای وەفاداران!
 کیهن هامرازت^{۲۳} سەباو ئیواران
 نەو سەرای تاریک پە خەوف و خەتەر
 مەدارات چوونەن لەیل ناز پەرور^{۲۴}!
 چ تەور مەویاری، چوونەن قەرارت

کییەن هاوردەفیق لەیل و نەھارت؟^{۲۵}
 نەسەردى هەوای سەرد سیاسەنگ
 چ تەورەن خالان فیرووزەى وەشرەنگ^{۲۶}؟
 جەباتى با هوی قەیس خەمینت^{۲۷}
 کام سەنگ سیا هان جە بالینت^{۲۸}؟
 ۲۵ داخم تۆو^{۲۹} داخەن لەیلی خاتەر تەنگ
 تۆو^{۳۰} دەسسەى زلفان پەشتیویای پای سەنگ^{۳۱}
 وەچەنگ^{۳۲} چل چەنگ تۆ تاتات^{۳۳} مەکەرد
 ئیسە پەشیوان^{۳۴} چون^{۳۵} رەیحان هەرد
 تۆو دیدەى مەخمور ناھو بیتز تۆ
 تۆو قەیس [گیس؟] قەتران شەر ئەنگیز تۆ^{۳۶}
 ئیسە نەگەردش چەرخ نیلی رەنگ
 بى رەونەق بییەن چون نەقش رووی سەنگ
 ساپەى چیش سۆمای دیدەم تارمەبو؟
 زندەگى جەلام^{۳۸} ژار مار نەبو
 ۳۰ تۆ خەریک قەبر سیاى سەردەنى
 تەمام حەسەرتان نەدل^{۳۹} بەردەنى^{۴۰}
 مەن تەنیا چون قەیس، لیوہى خەم خەلات
 زندە مەگیتلوون نەرووی سەربیسات.
 وەلحاسل هەر چەند شین و زاریم کەرد
 نەپای قەبر لەیل، بى قەراریم کەرد،
 نە جوا^{۴۱} داپیم، نەزەررەى دەنگ کەرد
 یەكجار بلتیسەم نەگەردوون و یەرد
 دیسان هەم جەنۆ، واتم: «ئەى دلسۆز
 حەکیم دەرمان دەرد مەجنوون دۆز^{۴۲}
 یە پەى چیش مەیلەم جەلات سەردبەن؟

مه‌ره‌هد وهرین^{۴۳} جه‌یادت شیه‌ن؟
 من وه‌ی دلّی خار^{۴۴}، بی‌قه‌راره‌وه
 وه‌ی جامه‌ی سیای یه‌خه‌پاره‌وه
 هام نه‌سه‌رینت، زارزارمه‌ نالوو^{۴۵}
 خاک یانه‌ی نوّت وه‌ چه‌م مه‌مالوو
 تو‌هیج نیت وه‌ قه‌ید بی‌قه‌راری من
 جه‌ئه‌لوه‌دای سه‌خت^{۴۶}، شین و زاری من
 نمده‌ی جو‌او، نوخته‌ی خالّ بی‌گه‌رد!
 مه‌علوومه‌ن جه‌لات مه‌یلم بیه‌ن سه‌رد
 ۴۰ دیم سه‌دایین نه‌رم جه‌ توّی خاکه‌وه
 جه‌ویانه‌ی تازه‌ی هه‌سه‌رتناکه‌وه^{۴۷}
 ناماوه‌^{۴۸} گوّشم چون هه‌رده‌جاران
 واتش^{۴۹} : «هه‌ی مه‌جنوون، ویلّ کوّساران!
 سوّوگه‌ند^{۵۰} به‌واحید^{۵۱}، فه‌رد بی‌هه‌متا
 بی‌واده‌ کهرده‌ن^{۵۲} من جه‌توّ جیا
 رای جو‌او نیبه‌ن، دلّ بی‌قه‌راره‌ن
 فره‌یک^{۵۳} سه‌نگ و خاک وه‌ جه‌سته‌م باره‌ن
 جه‌ته‌ئسییر خاک هه‌وای سه‌رد سه‌نگ
 رای جو‌او نیبه‌ن، چه‌نیت کهروو ده‌نگ^{۵۴}
 ۴۵ خان خاک بوّو ته‌وره‌ مه‌ه‌بووسم کهرده‌ن
 نازاران وی‌م جه‌یادم به‌رده‌ن
 به‌لّی هه‌رچه‌ند شین زاری مه‌کهری
 هه‌رچه‌ند سه‌ر وه‌سه‌نگ سیامه‌ده‌ری^{۵۵}
 فایئده‌ش نیه‌ن سوود نه‌دارو پیت
 بشوّ زاری کهر په‌ری به‌خت ویت^{۵۶}
 په‌ی چیش ئه‌ی دنیا خه‌یللی بی‌وه‌فان

جه‌ته‌نخوای وه‌فاش دايم هه‌ر جه‌فان^{۵۷}
 که‌س جه‌قه‌یی دام مه‌کرش نه‌ره‌سته‌ن
 یه‌ک یه‌ک وه‌زه‌نجیر عه‌یبیاران به‌سته‌ن^{۵۸}
 جه‌ئه‌ووئل دنیا تاوه‌روّی مه‌حشهر
 هه‌یچه‌که‌س جه‌دامش به‌رنه‌شین وه‌به‌ر^{۵۹}
 هه‌ر که‌س دیت شاد^{۶۰} بوّ وه‌ی^{۶۱} دنیای بی‌پو
 ئاخیر سه‌ره‌نجام ره‌نجه‌روّ مه‌بو^{۶۲}
 هه‌رچه‌ند په‌رتیومن توّئه‌لوه‌داتهن،
 ئاخیر سه‌ره‌نجام ئه‌ی جاگه‌، جاتهن^{۶۳}
 «ئه‌حمه‌د» په‌ریو^{۶۴} کوّج شای جه‌مین جامان
 ره‌ستاخیز کهروّ تامه‌رگ سامان^{۶۵}

ئه‌وه‌ش ته‌رجه‌مه‌ی [شيعره‌که] به‌ئامانجی ئه‌وه‌ی هه‌موو وشه‌یه‌کی ده‌قه‌که [بوّ
 خوینهر] هاسان بکاته‌وه.

[لیره‌دا، مینتورسکی ته‌رجه‌مه‌ی ئینگلیزی هه‌موو شيعره‌که‌ی - فه‌رد به‌فه‌رد، خستوته
 به‌رده‌ست، به‌لام پیوست نه‌بوو سه‌رله‌نوئی بیکه‌مه‌وه کوردی! وه‌رگپرا].

پاشکو

سه‌باره‌ت به‌ لاپه‌ره ۷۹ (خالّی ت) [ده‌قی ئینگلیزی]، دکتور و. هینینگ (W. Hen-ning)، سه‌رنجی به‌ره‌و مارکوارت راکیشام:

A Catalogue of the Provincial Capitals of Earnshahr, 1931, p. 31

ئه‌و شویننه‌ی وا «نورشیره‌کان» وه‌ک «ده‌غم» ی * نات ئه‌رته‌شیره‌کان ناسینراوه‌ و
 گه‌راوه‌ته‌وه بوّ [قسه‌ی] طه‌به‌ری له‌ به‌رگی یه‌که‌م، لاپه‌ره ۸۲۰ و «ئین خوردا‌دیه» له
 لاپه‌ره ۱۷۱۷ دا. ئه‌وش بوّچوونه‌که‌ی من لاواز ده‌کات: به‌لام ئایا بی‌چه‌ه‌ ساسانیبه‌که‌ی ته‌نیا
 شیوازیک له «اشتقاق» ی خه‌لک خوازانه‌ی عیباره‌تیکی کوّن نیبه‌؟

پهراویزه مکانی وتاری گوران

* [نهم وتاره له «گۆفاری قوتابخانهی توپژینهوه رۆژهه لاتی و ئهفریقییه کان» وهرگیراوه و وهرگه پراوده ته سهر کوردی:

V. Minorsky, The Gûran, B.S.O.A.S, Vol.XI, 1943-46, pp. 75-103

به درپژایی هه موو وتاره که، مینۆرسکی، ناوی گۆرانی وهک «گوران» (Gûran) واته به شیوازه فارسیه کهی نووسیوه به لام من هیناومه ته سهر بیچی ئاسایی کوردیی (Goran) و ئه گهر له شیویه کی دیکه مدا نووسیبیت، ئاماژه م پین کردوه.

1. Daylamites

2. Tabaristan

3. Suristan

4. بهروالته شهره فغان له ژیر ناوی «کهلهور» دا، هه موو کوردانی باشووری رۆژهه لاتی کرماشان (و سنه؟) ده بییتیت. ههرچۆنیک بییت، پیوسته جیاوازی نیوان هۆز و سهرهک هۆزه کان له بهرچاو دوور نه خه ینه وه.

5. پروانه: مینۆرسکی، «لور»، له ئه نسکی کلۆپیدیای ئیسلامدا.

6. J.CI. Rich

7. Warriors

8. پروانه: مینۆرسکی «کورد»، له ئه نسکی کلۆپیدیای ئیسلامدا.

9. Sirwân (Diyâla)

10. Awarâman-i luhûn

11. Takht

12. Kandûla [مینۆرسکی له بیچی «که ندووله» یدا نووسیوه].

13. Baniyân

14. Gâmâsiâb

15. basin

16. Khosar

17. [باجه لان] له ناچه که دا به «باجووران» (Bâjûrân) ده ناسرین و بهروالته ته هلی حه قن. قه شه نانا ستاز (Father Anastase)، به «ئه لاهی» Allahi ناویان ده بات و باسی هه ندی داب و

سه بارهت به لاپه ره ۸۰، دپری ۶، عینوانی «گۆران شاه» له لیسته ی سهرنج راکیشی یارانی یارمه تیده ری که یخوسره و دژ به ئه فراسیابدا، هه یه. پروانه: شاهنامه، چاپی Mohl، ۴، ۱۶، چاپی تاران ۱۳۱۴ (۱۹۳۵)، بهرگی ۵، ۱۲۷۹:

وز و دورتر آرش رزم زن
چو گوران شه، آن گرد لشکر شکن

سه بارهت به لاپه ره ۸۱، دپری ۲۵ [ی ئینگلیزی]، شیوازی راستی خویندنه وهی، ده بی مهسته کان بییت. گوندیک به و ناوه له برادۆست (باشووری رۆژئاوای ورمی) هه یه.

سه بارهت به لاپه ره ۸۴، «راوست» و هه یه له شیوه ی * روستا به واتای «گوند» دا ساغ بکرتیه وه. [دوو بیچی «رۆست» و «حه سار رۆست» یش باش وایه بگیرینه بهرچاو. وهرگپ.]

(Jaba, Récits Kurdes, 1860, p.3),

سه‌د بنه‌ماله‌ی گۆران له «بایه‌زید» و ده‌وروبه‌ری ده‌ژیان. هه‌روه‌ها بپروانه نه‌خشه‌کانی Houss- knecht [که به گوێره‌ی ئەوان]، «قه‌لای گۆران» له هه‌ورامانی له‌ه‌ژن، هه‌روه‌ها «گۆران قه‌لا» له باکووری جوانرۆ، «گۆرانگا (ه)» له خاکی «مامه‌ش» که لقی‌ک له‌بل‌باسن و «گۆران ئاوا» ش له «برادۆست» ی رۆژئاوای ورمی، به‌رچاو ده‌که‌ون. چریکۆف (Chiricov, IXIX)، ناما‌ژه به «گۆران ده‌شت» له بۆتان ده‌کات.

۳۴. به‌رانبه‌ره ئاساییه‌که‌ی /ۆ/، له کوردیی موکریاندا، /یو/ یه، بۆ نمونه:

کۆه > کینو، گۆز > گوێز = Kôh > k'üe, gôz > g'üez

35. O. Mann, "Die Mundart der Mukri Kurden", text, p. 253, Translation, p. 396.

من له سالی ۱۹۳۴دا، له سلیمانی چاوم به مامۆستا یه‌کی قوتابخانه کهوت که پیتی ده‌گوترا «گۆران» و خه‌لکی مه‌له‌ندیکی دراوسی - واته قه‌رده‌اغ بوو و به شپوه زاری کوردیی موکریانیش دده‌وا [ده‌بی مامۆستا گۆرانی شاعیر بووبیت]. ناوبراو پیتی گوتم ته‌نیا له نزیک هه‌له‌بچه (Alabche)، (له شاره‌زووری به‌شی رۆژئاوای هه‌ورامان) هه‌ندی [خه‌لک] هه‌ن، که به گۆرانی دده‌وین.

۳۶. هه‌ر چۆنیک بیت، «ریچ» له‌م گۆره‌پانه‌شدا، کاتی باسی کوردی سلیمانی ده‌کات، ناوی «گۆران» دینیتته گۆرۆ (به‌رگی به‌که‌م، ل ۱۵۲). هه‌روه‌ها بپروانه:

ژابا-یوستی، قاموسی کوردی، ل ۳۶۸ [که له‌ویدا ده‌لین]: کوردانی وهرزێر خه‌لکیکی نیشته‌جین.

۳۷. فه‌له

۳۸. بپروانه:

Socin, "Kurd. Sammlungen", text, p. 174, translation p. 197

داستانی عیسا و کاسه‌سه‌ر [جمجمه‌ سوڵتان] له بنه‌مایه‌کی ئەده‌بیبه‌وه دیت و «فریدالدین عطار» ریوایه‌تیکی ئەم داسته‌نه‌مان دده‌ا به‌ده‌سته‌وه. بپروانه:

Zhukovsky, "Jumjuma - Nama", in Zap. VII, 1892, 63 - 72.

39. Gôran < Gabrân

۴۰. له لایه‌کی دیکه‌وه، «نیبور» له «سه‌فه‌ری عه‌ره‌به‌ستان، سالی ۱۷۸۰، به‌رگی ۲، ل ۳۱۵» دا ده‌لین: له‌ناو هۆزه‌کانی سنجار «الکابارییه» دا (Al-kâbâriya) پاشماوه‌یه‌کی به‌هێز له بیجمه‌کۆنه‌کانی ناوی «گۆران» (< گاباره - کان) هه‌رماوه.

۴۱. /u/and/o/.

نهریتیان ده‌کات (المشرق، ۱۹۰۲، ل ۵۷۷ تا ۵۸۲). دۆلی خوسه‌ر، مه‌رکه‌زی ئایینی جی‌اوازه. بپروانه مینۆرسکی، «شه‌به‌ک» (Shabak)، له ئه‌نسیکلۆپیدیای ئیسلامدا. ۱۸. [مینۆرسکی له شپوه‌ی «زوه‌اب» Zuhab ی‌دا نووسیه‌وه].

91. Zaza [Dimli]

۲۰. ئیستا بپروانه:

Mann - Hadank, "Mundarten der Guran", 1930, pp. 17-43 and " Mundarten der Zaza, 1932, pp. 6-7

ئهو نه‌قشه‌یه‌ی «هه‌ده‌نک» و له‌گه‌ڵ کتێبه‌که‌ بپدایه.

21. Zarda

۲۲. کورت کراوه‌که‌ی له «تکمله» ی ئه‌نسیکلۆپیدیای ئیسلامدا هاتوه [وه‌رگێراوی هه‌مرو ده‌قه‌که‌ش له‌م کتێبه‌دا ده‌بینرێ. وه‌رگێر].

۲۳. Koine [بریتیه له زمانیکی یه‌کگرتوو، که له چهند زاراوه‌ی هه‌مان زمان پیتک هاتیی، به‌لام واهه‌یه به ته‌واوه‌تی له ژێر ده‌سته‌لاتی زاراوه‌ی سه‌ره‌کی دابیت: ئه‌نسیکلۆپیدیای بریتانیکا: Koine. وه‌رگێر].

۲۴. [نیازی مینۆرسکی، کتیبی «زانی؟ مزگانی!» دکتۆر سه‌عه‌دخانێ کوردستانییه‌ه].

25. Société Asiatique

26. Marquart

۲۷. [من «خه‌لک خوازانه» م به‌رانبه‌ر به Popular داناوه‌ه].

28. M. A. Benedictsen

۲۹. [مینۆرسکی به «ئه‌حمه‌د خانی کۆماسی» ناو برده‌وه].

30. Ethnical name

31. Gôran or Gûran

۳۲. له‌و ده‌قانه‌دا و «سالار» ی گۆران بۆ ده‌خویندمه‌وه، ئەم وشانه‌م دۆزیه‌وه: کوو > کۆه، ر‌ووز > رۆز، دووسخاهی > دۆست - خواهی. دیفتانگی / ئو / دهنگی / ئو / دهدات و ژماره‌ی ئەو حاله‌تانه، به‌هۆی حو‌نجه‌کردنی /ب/ وه زیاتریش ده‌بیت: سه‌وز > سه‌بز، ئەیو > ئەده‌ب [Adab]، به‌لام دهنگی دیفتانگه‌ که له /و/ ی درێژ گه‌لێک جی‌اوازه. له‌لایه‌کی دیکه‌وه، شین گێری ئه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی - به‌و شپوه‌یه‌ی دکتۆر سه‌عه‌دخان گوتی و من نووسیمه‌وه، /ئ/ و /ۆ/ ی مه‌جه‌وولی پاراسته‌وه.

۳۳. به‌ گوێره‌ی قسه‌ی ژابا:

بابا خوشین فارسیسی دیدی، سولتان سوهاک گویرانینی [واته: باباخوشین فارسییه‌که‌ی گوت و سولتان سوهاک گویرانیه‌که‌ی]. تا قمیمیک شوین له نزیک «گه‌نج» هه‌ن که به دوای وشه‌ی «گویران» (G'ôran) داهاتوون. هه‌روه‌ها پروانه عینوانی و تاریکی ه. نه‌جه‌ریان به ناوی «گیتوران‌کان (کذا) و تومهریه‌کان:

H. Adjarian, "Gyorans (sic) and Tumaris", See Rev. Hist, Rel. January, 1928.

44. old /ô/

٤٥ . کۆز [ی کوردی] < کوور (له فارسی نویدا). به‌لام له تورکیدا: کویر

Kör > kûr, Kôr = Blind

46. Cast

47. Keläw - Spee

48. Gooran

پروانه:

CL. J. Rich, 'Narrative of a Residence in Koordistan, i, 152, cf. 88 - 90

49. Darna, Dartang

٥٠ . [«راولینسن» یش وه‌ک ریج وشه‌که‌ی له شیوه‌ی Gooran دا نووسیوه و به گویره‌ی ئه‌وه‌ی ریج کوردستانیش وه‌ک Koordistan دنووسی، واهه‌یه وشه‌که بتوانین له بیجمی «گویران» دا بخوتینینه‌وه. وه‌رگتیر].

٥١ . بۆ نمونه: (= کۆچهر، a nomad) یا له زمانی خه‌لکی گورجستان دا، گورجی (= دز). به

پیچه‌وانه، له کوردیدا به ئهرمه‌نی ده‌لین «فه‌له» (fala).

Jaba - Justi, 294 (< fallah, prym - Socin, p. 64).

٥٢ [واته Gôran]

٥٣ . ریشه ناسین و «اشتقاق» ی «گه‌بر» (Gebr)، هیشتا جیگه‌ی گومانه.

54. Strabo

[بیجمی وشه‌که زۆر له «سه‌ره‌په‌رین» ی کوردیی ئیستا ده‌چیت Theracian Saraparae [Thera] که «سانتورین» یشی پی ده‌گوتری، باشووری ترین دورگه‌ی تا قمی دورگه‌کانی «سیکلاد»

له زه‌ریای «ئییژ» دایه: نه‌نسکلۆپیدیای بریتانیکا].

56. Guranii (Gouranii)

٥٧ . مینۆرسکی ئه‌م رسته‌یه‌ی سترایۆنی به یۆنانیش نووسیوه‌ته‌وه.

٥٨ . سه‌باره‌ت به‌وان [واته گویرانی «سترایۆن»؟] پروانه راگه‌یاندنیکی کورتی:

Weissbach, in Pauli - Wissowa, vii, col. 1945

59. K. Müller

٦٠ . پروانه:

Marquart, "Woher stammt der Name Kaukasus"

[واته: به‌چه‌کی ناوی قه‌وقاز،

in Caucasia, Fasc, i, 1 Theil, 1930, 62,

که تییدا زۆر به‌شی ئه‌و نووسراوه‌یه هاتوه:

Diod. xx, 22, 4; Strabo, xi, 2, i; 5, 4; 5, 7- 8; 14, 14; Pliny, iv, 83

هتد... وله‌ویدا ناوی Siraci, Seraci په‌سند کراوه یاخود ده‌یی ساغ بکرتیه‌وه. من نه‌متوانی له

راست کراوه‌که‌ی بۆ چوونی مارکوارت (ل ٩١٧ئ) له چاپی موللیتردا هه‌له‌یه‌ک بدۆزمه‌وه.

60. Thrakon (Serakon)

61. Siraci (* Sirak, Shirak)

62. Scythian

٦٣ . راستکرنه‌وه‌که‌ی موللیتر جیگه‌ی متمانه‌ی زیاتره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سترایۆن ناوی «سه‌ره‌په‌رته»

به‌واتای چه‌رچی ده‌بات و ئه‌وه‌ش نه‌ریتتیکی سه‌کایی بوه.

64. Maeotis

65. Aorsi

٦٦ . پروانه: Kretschmer, in Pauly - Wissowa, ii, 5, 1927

پیویسته «سیره‌کی» له سیلیک (سیدیکه‌کان) Silices (Sidices) جیاواز دابنرتین، که په‌یوه‌ندیان

به «سیده‌کان» Sidakan ی نیوان شنۆ ره‌واندزه‌وه هه‌بوه. پروانه:

Marquart, Südarmanien, index.

67. * Shirnak

68. Sirakini

69. Hyrcania

Justi, Iran, Namenbuch p. 121

(دوای همزه، ل ۶۱، چاپی بهرلین، ل ۴۲)؛ له مجمل التواریخ، چاپی تاران، ۱۹۳۹، ل ۳۷ یشدا، دوویات کراوه‌ته‌وه.

۹۵. [دوخت، دۆت = که‌نیشک، کچ]

۹۶. پروانه: Justi, op.cit., 121

یوستی ئەم وشه‌یه‌ی به‌بی هیج هۆیه‌ک له شتیوه‌ی «به‌هرام دوخت» دا نووسیوه.

97. Gouranie

98. <Raoxsni (Ctesias);

Péröz < Gosithris < Gocithra

یونانیه‌کان، زۆرجار، ده‌نگی ره‌قی /و/ (/o/) ده‌گۆزن بۆ نمونه:

<Savor, Sâpûr

99. Kûra

100. Ostan "Shad Fayrüz"

101. Hulwân

102. Jqbqr.qa

103. Alvand

۱۰۴. هیج گومانیک له‌وه‌دا نییه که [ناوی] ته‌لوه‌ند، «اشتقاق» یکی خه‌لک خوازانه‌ی [وشه‌ی] «حولان» ی کۆنه. کورد ئەم چۆمه به «حه‌له‌وان» ناوده‌به‌ن.

105. Tassuj

106. Fayrüz - Qubâdh

107. Al-Tabal

108. Tamarrâ

109. Irbil

110. Arbela

111. Sawâd

۱۱۲. له‌همان کتیب لاپه‌ره ۱۵۴، ته‌نانه‌ت شاره‌زوریش جیسا له حه‌لوان دانراوه و له لاپه‌ره ۹۱، «الترهان» (Al-Tirhan) و «ده‌قوقا» (Daqûqâ) به دورو به‌ری موسس له قه‌له‌م دراوان که ئەویش خۆی له ده‌ره‌وه‌ی «سه‌واد» [ی حه‌لوان] ده‌ویه.

70. Ochus (Tajan)

71. Kretschmer

72. Paryadres

73. Paryadres {Pontic, AIPS?}

74. Cyrus (kur)

75. Arex

76. Shakaséné (Shakashén)

77. Ganja

78. Sirakéné

۷۹. پروانه:

Hübschmann, Die altarm. Ortsnamen, p. 352.

80. Shirak Steppe

81. Kakhetia

82. Alazan

83. Shirak

84. Tair - Siraj

85. Akhurian

86. Arpa - chay

87. Ani

88. Nor - Shirakän

89. Arbela

90. bdeasx

91. Marquart, Südarmanien, 1930, p. *59

92. Adiabéné

۹۳. راولینسن، سه‌ری «سیراگانون» ی به‌تله‌میوس، به سیرگان (Sirgan) ی رۆژئاوای «شنق» داده‌نیته، به‌لام ته‌گه‌ر ته‌نانه‌ت شوینه‌که ناوی خۆی له «*شیراک» وه‌رگرتبیت، پیتیست ناکات به نورشیرکانه‌وه به‌ستریت.

۹۴. پروانه:

138. N. sâw. ra
 139. Budhikân (*Barzikan?)
 140. Jwr. qan
 141. Bârisi
 142. Mashtakan
 143. Jurughan
 144. Kikan
 145. Majurdan
 146. Hadhbâni
۱۴۷. [هۆزی جهلالی دانیشتوی ناوچهی «خۆی» و «ماکو» ن و به‌شیکیان له کوردستانی باکوور ده‌ژین واته بۆچوونی مینۆرسکی له‌مه‌ر تیکه‌لا و کردنی جهلالی و گه‌لالی له راست ناچیت].
148. Büyids
 149. Hasanôya
۱۵۰. تجارب الامم : [ئه‌بوشوجاع]، ۲۸۷، ۲۹۹، ۳۲۷، [ابن محاسن]، ۴۲۹، ۴۴۹ تا ۴۵۴، عتبی، چاپی لاهور، ۲۸۵ (ته‌رجه‌مه‌ی فارسی، ل ۳۸۴).
151. IA., Ix, 172
 152. IA., Ix, 173
۱۵۳. [ئه‌م ناوه له ده‌قی ئینگلیزیدا به پیتی عه‌ره‌بی و به بی خال نووسراوه: کوسحد].
154. Käköyid Ala Al-daula
 155. IA.IX, 247
 156. Bâbuni
 157. Ibrâhim Yinnâl
۱۵۸. پروانه: IA.Ix, 448
۱۵۹. «مجل» به وردبونه‌وه‌یه‌کی زۆره‌وه، «[ملک الشعرا] به‌هار» چاپی کردوه، تاران، ۶۲۱ / (۱۹۳۹) [سالی ۱۹۳۹ ی زاینی به‌رانسه‌ره له‌گه‌ل ۱۳۵۸ ی کۆچی مانگی و ۱۳۱۸ ی هه‌تاوی. مینۆرسکی له حیساب کردنی ئه‌م سالانه‌دا ده‌بی هه‌له‌ی کردییت].
۱۶۰. کتاب تاجی خه‌لکی صابی.
۱۶۱. [مینۆرسکی ئه‌م وشه‌یه‌ی به عه‌ره‌بی نووسیوه].

113. Qudâma
۱۱۴. [مینۆرسکی ئه‌م وشه‌یه‌ی به پیتی عه‌ره‌بی نووسیوه].
۱۱۵. ئه‌م وشه‌یه‌ش هه‌ر به پیتی عه‌ره‌بی و له شپۆه‌ی «درتنک» دا نووسراوه.
116. *Darnak
 117. Dâlahû
 118. Al-Jil
۱۱۹. هه‌روه‌ها بگه‌رتۆه پیشتر، ئه‌و شوینه‌ی وا له زمان «نزهه‌القلوب» هه‌وه باسی کراوه.
120. Jâbâr. qa (var. Kâbâr.kâ, * Gâbâr. ka)
 121. Jâbâraq
 122. Degoeje
۱۲۳. [مینۆرسکی ئه‌م دوو وشه‌یه‌شی به پیتی عه‌ره‌بی نووسیوه و اهه‌یه پیوست بیت هه‌ردووکیان به «گ» بخوینینه‌وه].
۱۲۴. a herd [واتای ئه‌م وشه‌یه، بۆچوونی سه‌ره‌وه‌ی من ده‌سه‌لیتی].
125. Gaubara
 126. Shadanjan
 127. Lazba (luri?)
 128. Madanjan
 129. Mazdanakan
 130. Barisan
۱۳۰. Khali (*Jalali < Galali) [گومان کردنی مینۆرسکی له ناوی هۆزی «خالی» له جیتی خۆیدا نییه. پاشماوه‌ی ئه‌و هۆزه له ناوچه‌ی موکریان ماون و چه‌ند بنه‌ماله به‌ناوی «حه‌سه‌ن خالی» له بۆکان و مه‌هاباد ده‌ناسرینه‌وه. وه‌رگێتر].
132. Jabar. qi
۱۳۳. [هۆزی «گاوان»] Jawani
134. Mastakan
 135. Baz. njan
 136. Shuhjan
 137. Shad. njan

۱۶۲. «کۆی (ن - هکان» ئیستاش له زاراوهی گۆرانیدا کهلکی لی وهردهگیری. پروانه:

Mann - Hadank, Mundarten der Gûran, 105, 378

۱۶۳ تا ۱۶۷. [مینیۆرسکی ئەم چەند وشەییە بە پیتی عەرەبی نووسیوه].

168. Kûsaj

۱۶۹. Kûsaj - i hajj. زیارەتگەیهکی کۆنی بەناویانگە. لەهه‌ورامان پێیان گۆتم کۆسە بهواتای

«بێ ریش» ی فارسی نییە (که بریتی بیت له کووسەج و کووسە) من لام وایه ناوکه په‌یوهندی به «هۆزی کۆسە» وه هه‌یه که پینشتر دانیششتوی شارەزور بوون و پاشماوه‌یان ئیستا له نێو «زازا» کاندایه‌دی ده‌کری.

170. Zûpin

171. Taq-i Girra

172. * Gil - u Gailan

173. Rijab

۱۷۴. پروانه:

Evliya-chalebi, iv, 377; -

- A. Pinçon, in Sir D. Rose, "Sir Anthony Sherley", p. 148; Sir H. Rawlinson, JRGS, 1839, p.33; Chirikov, "Putervoy Zhurnal", 1849 - 1852, St. Petersburg, 1875, 301 - 5:

کرد - بیوه‌نیز - ریژاو: شەرحی سەرچاوه‌کانی ئەلوه‌ند، واکه‌تۆته‌ دۆلی «ریژاو» هوه به‌لام نزیك به باکووری «طاقی گبیرا» (له «ناوچه» ی ئەودا).

175. Shihab al-Din al-Omari

۱۷۶. [مینیۆرسکی ده‌قی ئەو چەند دێره‌ی «شهاب الدین العمری» به‌ زمانی فه‌ره‌نسی و له‌ به‌ر ته‌رجه‌مه‌ی «کاتریمیر» نووسیوه‌ته‌وه‌].

پروانه: ته‌رجه‌مه‌ی کاتریمیر، یادداشت و هه‌لیژاردەکان، ۱۸۳۸، ۱۳، ل ۷ - ۵۰۶.

له‌ ده‌روه‌ری سالی ۱۲۵۸ ی زایینی دا، «حسام الدین عکه» به‌ نۆینه‌رایه‌تی له‌ لایه‌ن خه‌لیفه‌کانه‌وه «ده‌رتەنگ» ی به‌ریوه‌ ده‌برد. هه‌ر ئەم حسام الدینه‌ی وا «هولاکۆ» [خان]، قه‌لای «مۆح» (؟) و «رۆده» (* ده‌ودان؟) ی سه‌رله‌نۆی بۆ دروست کرده‌وه. پروانه: رشیدالدین، چاپی کاتریمیر، ل ۲۵۵.

Qual'a Mwh (?) and Rwda (*Daudân?)

۱۷۷. مه‌رکه‌زی ده‌رتەنگ واته‌ ریجاب < ریژاو، که‌وتۆته‌ کۆتایی به‌ری رۆژئاوای ئەو دۆله‌وه‌ که

ئەلوه‌ند به‌ویدا ده‌گاته‌ ده‌ستی زه‌هاو.

۱۷۸. Darna (* Darnak). پروانه‌ته‌فسیری من له‌ سه‌ر «ابن خورداذبیه» ۱۴، هه‌مان، ل ۸۰.

179. Dālahū

۱۸۰. Zimkan، وا هه‌یه‌ سه‌مه‌غان (Samghân) ی بلاذری بیت.

181. Rāws

۱۸۲. وا هه‌یه «*ده‌ودان» بیت که‌ گوندیکه‌ له‌ پشت دالاهۆ.

۱۸۳ تا ۱۸۶. [ئەم وشانه‌ به‌ پیتی عەرەبی نووسراون و هیچ خالێک بۆ دووه‌میان دانه‌نراوه‌].

187. Hasanoya

۱۸۸. گه‌لیک گونجاوله‌ که‌ هۆزی سه‌سه‌نویه‌ی «به‌رزیکان» له‌ بنه‌چه‌کێکی هاوچه‌شنی گۆرانه‌کان بن.

۱۸۹. هیچ شتیکی به‌ لیبرایی سه‌بارته‌ به‌ بنه‌رته‌ و ناوی که‌له‌ور نازانری. سه‌رۆکه‌کیان ده‌یه‌وی

بنه‌چه‌کیان بگه‌رینیته‌وه‌ بۆ «گۆده‌ری» ی کوری «گیو» - ساتراپی ئه‌رده‌شیر [ی ئەشکانی] (شه‌ره‌فنامه،

۳۱۷). تۆ بلیتی «که‌له‌ور» له‌ وشه‌ی «* که‌ل خۆر» Kal-xwar به‌واتای «که‌سێک که‌ که‌ل ده‌خوات»

وه‌رنه‌گیراییت؟ گوندیکی گرنه‌گ به‌ ناوی «که‌لخۆزان» له‌ باکووری ئه‌رده‌بیل [نازه‌ریایجان] هه‌یه. پروانه:

«سلسله‌النسب صفویه»، ل ۱۲.

۱۹۰. جیگه‌ی سه‌رسورمانه‌ که‌ نووسراوه‌کانی ئەه‌لی حقه‌ چەنده‌ به‌ ریکویتیکی له‌ گه‌ل جوغرافیای

باکووری لوړستاندا یه‌ک ده‌گرته‌وه‌. پروانه: یادداشته‌کانی من:

Sur les Ahl-i hagg, pp. 22, 42

به‌شیک له‌ ئیماندارانی ئایینه‌که، له‌و ناوچه‌یه (و به‌ تاییه‌ته‌ له‌ «دیلفان») به‌رچاو ده‌که‌ون.

گه‌لیک شتیکی گونجاوله‌ ژماره‌یه‌ک له‌ هۆزه‌ گۆرانه‌ ئەسلییه‌کان، زاراوه‌ی خۆیان گۆریب و کردبیتیانه

زاراوه‌یه‌کی لوری ناوچه‌ی خۆیان.

۱۹۱. سی‌هانی راولینسن، کاتێ له‌ سالی ۱۸۳۶دا فه‌رمانده‌ی تیپی گۆرانه‌کان بوو،

ده‌رتانیکی بی وینه‌ی بۆ دیراسه‌کردنی گۆرانه‌کان ده‌ست که‌وت. پروانه:

Notes on a march from Zohâb, in JRGS., 1839, ix, 26 - 116

هه‌روه‌ها من که‌لکم له‌ یادداشتیکی ره‌سمی هه‌مان نووسه‌ر [راولینسن] له‌ سه‌ر سنووری تورک و

ئیران وه‌رگرت (۱۸۴۴)

۱۹۲. «نه‌عیما»، ۱، ۴۷۴، ده‌لی له‌ سالی ۱۶۳۰دا، سه‌ره‌ک هۆزی باجه‌لان به‌ ۴۰.۰۰۰

کوردوه‌ گه‌یشته‌ مووسل بۆ ئەوه‌ی له‌ گه‌ل خوسره‌و پاشادا به‌یعه‌ته‌ بکات. هۆزه‌که‌ له‌ ده‌شتیکدا ده‌ژیان

که کهوتبوه سهر ریگای به‌غدا و شوتینی ژبانی (هاوبه‌شی) کورد و عه‌رب بوو (؟).

193. Oal' - Zanjir

194. Bevanij

۱۹۵. پروانه: تاریخ نادری، چاپی ۱۲۸۶ی کۆچی. نادر به باشووریتترین ریگای «گاو - ره‌وان» (Gav-ravan) و به‌پشت «تاقی‌گیرا» دا هات که خورشید ئه‌فه‌ندی (ته‌رجه‌مه‌ی روسی، ل ۱۳۵)، ئه‌و «گاو - ره‌وان»‌ه‌ی به «قلعه - شاهین» داناوه.

۱۹۶. بیره‌وه‌ریبه‌کانی سالی ۱۸۴۴ی راولینسن.

۱۹۷. ده‌گوتری ئه‌م رووداوه، پیتش سال ۶۶۰ - ۶۴۵ روویدا بیت. پروانه: ظهیرالدین چاپی Dorn، ل ۳۹، ۴۰، هه‌روه‌ها پروانه:

Justi, Iranisches Namenbuch, 117, 430, 433;

[کتیبی ناوه ئیرانییه‌کان]

- Rabino, "Les dynasties du Mâzandaran", in J.As., Juillet 1936, p. 438.

198. Gil

199. Gâv - savâr

۲۰۰. ئه‌وه‌ش، گپرانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی داستانه‌که‌یه بو سهرده‌می زوو. شاهنامه، چاپی Vullers، به‌رگی ۱، ل ۴۱، ده‌لئی فه‌ره‌یدوون [ئو شایه‌ی له جیگه‌ی ئه‌ژده‌هاک دانیشت]، به شیری گای «به‌رمایه» (Barmaye) گه‌وره‌کرا. له راستیدا فه‌ره‌ده‌وسی داستانه سهره‌کیبه‌که ده‌سووریتین که تینیدا «به‌رمایون» (Barmâyon) هه‌یوانیتیکی نیره، و «ئاسی - شه‌نوهی» (Asi-Vanuhi) په‌نا ده‌باته به‌ر پیتی ئه‌و. [ئافیستا، یه‌شت، ۱۵، ۱۷] و فه‌ره‌یدوون (فه‌ره‌توون) [ی ئافیستا]، تۆز و گه‌رد وه‌کۆ ده‌کات تا دوژمنه‌کانی خۆی پی له ناو به‌ریت: [ئافیستا]، دینکرت، ۸۱۴، ۱۷ - ۱۰. (من بو ئاماژه‌کردن به‌و دووسه‌رچاوه‌یه، فه‌رزداری «ه.و. به‌یلی» م H.W. Baily).

۲۰۱. له خواره‌وتری ئه‌م به‌شه‌ی وتاره‌که (ژماره ۵) دا پروانه نزیکایه‌تی جوغرافیایی هه‌ندی شوتین که په‌یوه‌ندیان به «گاو‌باره» وه هه‌یه له گه‌ل ئه‌وانه‌ی وا به دوی «گیلان» دا هاتوون. بو دیاری کردنی شوتینی «گاو‌باره» ش له نزیک زه‌ریای خه‌زه‌ر [قه‌زوین]، ده‌توانین به‌شیکه‌ی دیکه له «نزهه القلوب» به شاهید بینینه‌وه، که ده‌لئی: «محمود ئاباد» که‌وتۆته ده‌شتی «گاو باره» له لیواری رۆژه‌لاتی زه‌ریای خه‌زه‌ر. ئه‌م محمود ئاباده، «غازان خان» له باشووری زارکی [چۆمی] کور دروستی کرد. له‌وه‌ش سهرنج راکیشتر، ئاماژه‌کردنیه‌تی به‌کووران («گاوران» ده‌شت - *Gûrân - Kûrân dasht) له‌و راپۆرتی وا له‌مه‌ر شه‌ری ئولجاتیۆ له‌گیلان ده‌یدات (به‌هاری سالی ۷۰۷، ۱۳۰۸ ز،)

ده‌لئی: ئیلخان له «سولتانییه» [نزیک زه‌نجان] هوه، به‌ریگای «کووران ده‌شت» دا گه‌یشته لووشان» Laushan (له شاهرود). لووشان، ناو‌رییانیکی ناسراوی شاهروده له سهره‌وه‌تری «مه‌نجیل» Manjil و کووران ده‌شت ده‌بی که‌وتیبته رۆژئاوا یا خود باشووری ئه‌و شوتینه: پروانه:

Ta'rikh- i Uljaytu, Bib., Nat., Sup.pers., 1419, fol. 42

202. [Major E.B. Soane], "To Mesopotamia and Kurdistan in Disguise ", p. 377

203. Bundahishn

204. Padhishkwargar

205. Huzahishnih

206. Viking

۲۰۷. [لاجان، له نیتوان مه‌هاباد و سنۆ].

من له «حدودالعالم» دا گریمانیکم سه‌بارته به بنه‌رته‌ی دانیشتوانی ئیرانی «شیروان» و «داغستان» له ناوچه خه‌زه‌ریبه‌کاندا خسته به‌رچاو. هه‌روه‌ها، ویستم چه‌شنه بنه‌مایه‌کی خه‌زه‌ریی بو ناوی «کۆه‌گیلۆ» - ناوچه‌یه‌ک له «ئوستانی فارس» بدۆزمه‌وه: *گیلۆیه، گیل + ئۆیه + Gêlôya, Gel + (ôya)

208. Pêroz

209. Kavât

۲۱۰. پروانه:

Hüsing, der Zagros und seine Völker, 1908

۲۱۱. [ئه‌شکانی یا پارثیه‌کان ماوه‌ی نزیک به ۵۰۰ سال (۲۵۰ پ.ز تا ۲۲۶ ز) له ئیران حکومه‌تییان کرد].

۲۱۲. [ساسانیان له سالانی ۲۲۶ تا ۶۵۲ی زایینی دا شاهی ئیران بوون].

۲۱۳. ئیمه، له لاپه‌ره ۷۷، یادداشتی دووه‌م [ی ده‌قی ئینگلیزیدا]، باسی هه‌ندی ناوی شوتینی ته‌ریکمان کرد که وا هه‌یه په‌یوه‌ندیی ئه‌وشوتینانه له‌گه‌ل یه‌کتر و بلا‌بوونه‌وه‌ی زیاتری گۆرانه‌کان به‌ره‌و رۆژئاوا بسه‌لمیتن.

214. Gavare (Gaväre)

215. Kani - Gilan

216. Gilana

۲۱۷. من نازانم ئایا رووباری «گاور» (Gûâur) که ده‌رژیتته سیمه‌ره‌وه، له هه‌مان ئه‌سله‌وه‌دیت

یان نا؟ چریکوژ، ۲۸۰ - ۲۷۸، ئەم ناوەی لە شێوەی «گەقەرە» دا نووسیوه (Gavara) ؟
۲۱۸. ناوی ملەوی چیاکان، روخساریکی گرنگی تۆپۆنیمی پینک دێنن.

219. Harasam

220. Wardalan

221. Milleh Gahwareh

222. Mel, Mil

۲۲۳. پێش ئەوەی باوەری ئالۆزی «ئەهلی هەق» پینک بێت، دەبێ پێشبینە بەکی لەباری بۆ بلاو بوونەوه هەبووبێت کە ئەویش گەراپیتتەوه بۆ رابردوویەکی دوور.

224. Garrabân

225. Dilfân

۲۲۶. مالیان لە دەشتی «خاوە» یە (Khava) کە کەوتۆتە بەری رۆژئاوای «ئەلشتەر» (Alishtar). تیرەکانیشیان بریتین لە: کاکەوهەند، ئیتی وەند (Itivand)، موومی وەند (Mümvand) و

227. O. Mann, "Die Mundarten der Lur-stamme, p. 23

بەلام بە بێ هیچ دەقیکی روونکەرەوه [لەمەڕ مەسەلەکە].

۲۲۸. ناوی هەندێ ناسایی «دلفان» واهەبە پەبوەندی بە لووتکە ی گرنگی گیلان. واتە «دولفەک» (دەلفەک، دەرەفەک) هەهەبێت. وەک Tomaschek ییش ئاماژە ی بۆ کردووە، واهەبە «دۆلفەک»، رەنگدانەوهی ناوی کێس در ی بێ کە بە گوێرە ی قسە ی بە تەلمەمیوس (۶، ۲۵)، لە دراوسێتییە «کەدۆسیۆی» (Kadusioi) و «گەلە ی» (Gelai) بە روالەت لە بەری رۆژھەلاتی زارکی «ئەمەردۆس» (سفیدرود) [= سیروان] دا، ژیاوہ.

لە لایەکی دیکەوه، هۆزی سەرەکی «کەلاردەشت» واتە «خۆجەوهەند»، تیرەبەک لە کوردانی گەرۆسە، کە «ئاغا محمد شاھ» [ئاغا محمد خانی قاجار، لە نیوان سالانی ۱۷۷۹ و ۱۷۹۷ دا، حکومەتی ئێرانی بە دەست بوە]، رایگوتیستونەتە ئەو شویتە. گومانی ئەو دەکرێ کە ئایینی ئەهلی هەق لە نیو گەرۆسیەکاندا بلاووبووبیتتەوه و ئاغا سام خۆی وا هەبە کەلکی لەو باروودخە وەرگرتبیت.

229. Mann, Mundarten, d. Güran, 52, Mundarten der zaza, 24

230. Die Tajik Mundarten der Provinz Fars, 1909, p. 23:

«زاراوهی تاجیکی ئوستانی فارس». ئەو دوانە ی دوایی لەگەڵ کوردیدا بە هەلە وەرگیراون. ناوێکی زاراوہکە لە پەبوەندی ناوچەکە دایە و خەسلەتی ناوەندییە هەبە.

۲۳۱. بروانە تازەترین تۆپۆنیمەوهی ه.و بەیلی (H.W. Baily) لە ئەنسیکۆپیدیای ئیسلام، باسی Persia دا.

۲۳۲. تەنیا ژمارەبەک ناوی ئاسایی کەسان نەبیت، هەرووہا دوو وشە ی «لەوک» (lauk) بە واتای «باش، خاس» و «ئوشتولوم» (Ushtulum) بەواتای نەعرەتە ی کاتی شەرگەڕی. بروانە:

Minorsky, La domiantion des dailamites, p. 22

233. Gürani Carrin, Benedkicten - Christensen, p. 122

234. Minorsky, Materiaux, 12, 51.

تەنیا ماوەبەک دوا ی ئەوہبوو کە توانیم بە یارمەتی وەرگرتن لە کەسێکی «گۆران»، بە سەر شیعەرەکاندا بچمەوه.

۲۳۵. لاپەرە ۲۳ ی ئەو دەستنوسە ی وا من خاوەنیم. بروانە:

Minorsky, "Toumari" in Rev. de l'Histoire des Religions, January 1928, pp. 90 - 105

۲۳۶. لە چوونی سلیمانیمدا لە سالی ۱۹۳۴، دەستنوسێکم وەک دیاری بێ درا، کە شەجەرەنامە ی شێخانی بەرزەنجە ی تیدا بوو و ئەوانیش پەبوەندیان بە سولتان سوحاکوہ هەبە. پێیان گوتم کە تەرجمەبەکی (کذا) کوردی دەستنوسەکەش، پینک هێنراوہ.

237. Cl. Rich, R. Taylor

238. Mr. S. Topalian

۲۳۹. [من سەبارەت بەو نوسخە یە، پروام وایە «ئەحمەدی کەوکەب» هۆندبیتتەوه، بۆ زانیاری لەسەر ئەم نوسخە یە و زۆر دەستنوسێکی دیکە ی گۆرانی لە کتیبخانەکانی بریتانیا، بروانە:

ئەنوەری سولتانی، ۲۱ دەستونوی کوردی یا سەبارەت بە کورد لە کتیبخانەکانی بەریتانیا کتیبفرۆشی ئەرزان، سوید (ستۆکھۆلم)، ۱۹۹۷. وەرگێڕا.

۲۴۰. [ئەم چیرۆکە، لە گەڵ چیرۆکی پیشترواتە خورشیدی خاوەردا، پینکەوه لە بەرگیکی گیراون لە کتیبخانە ی بریتانیاش یەک ژمارەیان بێ دراوہ. بە پروای من لەیلی و مەجنونەکەش هەر هۆنراوہ ی ئەحمەدی کەوکەبە. وەرگێڕا.]

۲۴۱. [بۆ باسی ئەو کەسانە کە چیرۆکی لەیلی و مەجنونیان هۆندۆتتەوه، بروانە هەمان سەرچاوە ی پەراویزی ژمارە ۲۳۹. وەرگێڕا.]

242. Kurd, MSO, Peterm, ii, No. 14

۲۴۳. بروانە:

۲۴۴. به شیک، هندیک.

۲۴۵. پیشتر، ل ۹۴ ی ئینگلیزی.

246. Paris, Bib., Nat., sup. Persan, No. 777.

247. Lockhart

۲۴۸. شاهزاده محمد علی میرزا - کوری فتحعلی شاه (والی عراقین)، له سالی ۱۲۳۶د

مردوه (= ۱۸۲۱ ز)

۲۴۹. داستانی «گورگ و رتوی» ش له هه مان بابه تدايه و «بیتنی دیکت سین» له پاوه

نوسویوه ته وه.

۲۵۰. Pastor Roseus پروانه:

J. Deny, "La Légende de l'eau des sauterelles", in J.A, April 1933, 323 - 340.

۲۵۱. [جهنگنامهی کولله و ناینه مهل، هژناره‌ی میرزا ئولقادر (عبدالقادر پاوه‌یی) یه که به

گویره‌ی سه‌رچاوه‌یه‌ک، له سالی ۱۲۶۶ ک (۵۰ - ۱۸۴۹ ز)دا، له پاوه له دایک بوه و له سالی

۱۳۲۸ (۱۹۱۰ ز) له هه مان شوتین کوچی دوابی کرده. دیوانی شیعره‌کانی میرزا ئولقادر چاپ بوه و

شیعری کولله و ناینه مهل، لاپه‌ره ۱۰۶ تا ۱۴۶ ی دیوانه‌که‌ی داگرتوه. پروانه:

محمد امین هه‌ورامانی، «میرزا ئولقادر»، کوری زانیاری عبراق - دهسته‌ی کورد، به‌غدا، ۱۹۸۴.

هه‌ورامانی بۆ چاپی شیعره‌که که‌لکی له رۆژنامه‌ی «رۆژی کوردستان» ژماره ۱۴۸، ۱۴۹ وهرگرتوه و

نوسویوه: شیعره‌که "وهختی خۆی له لایه‌ن د. محمد صدیق مفتی زاده وهرتیک و پیک کراوه".

هیوادارم کهس و کاری خوالیخوشبوو د. موفتی زاده به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بی و میژووییه‌کانی بخه‌نه به‌ر ده‌ستی

خوتنه‌ری کورد. هه‌روه‌ها چاپیکی دیکه‌ی دیوانی میرزا ئولقادر له رۆژه‌لاتی کوردستان بلاوکراوه‌ته‌وه.

وهرگتیر]

۲۵۲. هه‌مان ده‌ستنوس، ئه‌لف و بئ یه‌کی کوردی (واته گۆرانی) تیدایه و بریتیبیه له ۲۰ فەرد

شیعەر.

[ده‌ستنوسه‌که‌ی مینۆرسکی هه‌وت په‌ره واته ۱۴ لاپه‌ریه و سه‌رجه‌م ۲۱۰ فەرده (۲۱۰ = x ۱۵

۱۴)، له کاتیکدا نوسخه‌ی چاپکراوی «م هه‌ورامانی» ۲۷۵ فەرده].

۲۵۳. [که‌شکۆلی کتیبخانه‌ی به‌ریتانیا واته Or. 6444، ۳۸۱ پارچه شیعری ۴۱ شاعیری گرتۆته

به‌ر. مینۆرسکی لیته‌دا، ته‌نیا قسه‌ی میجه‌رسۆنی دووبات کردۆته‌وه که گوتویه‌تی ژماره‌ی شاعیره‌کان

۲۷ که‌سن، له کاتیکدا هه‌ر خۆی له‌م لیسته‌یه‌دا ناوی ۲۸ که‌سی هیناوه، من ده‌قی که‌شکۆله‌که‌م بردۆته

ژیر چاپ. بۆ زانیاری زیاتر له سه‌ر شیعره‌کان و شاعیرانیان - به‌تایبه‌ت مه‌سه‌له‌ی مه‌حزونی و بیتسارانی
پروانه:

ئه‌نوه‌ری سولتانی، که‌شکۆله شیعریکی گۆرانی، بنکه‌ی سۆن بۆ کوردستان، له‌نده‌ن، ۱۹۹۸ [

۲۵۴. [وه‌ک ده‌بیرنی مینۆرسکی جارێک ناوی مه‌حزونی (ژماره ۱) و جارێک ناوی بیتسارانی

(ژماره ۲۹) دینیت. به‌ پروای من ئه‌و دوو ناوه، هی یه‌ک که‌سن و بیتسارانی لای که‌م له سه‌رده‌میکی

تایبه‌تی ژبانیدا نازناوی «مه‌حزونی» بۆ خۆی هه‌لیژاردوه و له شیعریکدا (نالیه‌ی ده‌رده‌دار بئ ناخ نمه

بۆ)، که‌لکی له‌و نازناوه وهرگرتوه. بۆ زانیاری زیاتر له سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه، پروانه سه‌رچاوه‌ی پیشوو

(په‌راوتیزی ژماره ۲۵۳).

۲۵۵. [بۆچونی مینۆرسکی راست نییه. شیخ مسته‌فای ته‌ختی له مه‌ردۆخییه‌کانه و ته‌واو

جیاوازه له مه‌لا مسته‌فای بیتسارانی].

۲۵۶. [ئه‌و شیعرا‌نه‌ی به‌ ناوی «سه‌یدی» یه‌وه که‌یشتونه‌ته ده‌ستی ئیمه، به‌ دوشیوه‌ی هه‌ورامی

کۆن و تازهن، هه‌ر ئه‌وه‌ش بۆته هۆی باوره‌هینان به‌ بونی دووسه‌یدی: یه‌که‌م و دووه‌م. پروانه: بابا مردوخ

روحانی، تاریخ مشاهیر کرد، ۱، ۱۴۷، ۳۷۴].

۲۵۹. [دیوانی سه‌یدی دواتر چاپ و بلاوکراوه‌ته‌وه، به‌ گویره‌ی «تاریخ مشاهیرکرد» (پیشتر،

۱۴۷)، ئه‌م دیوانه، له لایه‌ن «محمد امین کاردۆخی» یه‌وه له سلیمانی و له سالی ۱۹۷۱دا چاپ کراوه.

وهرگتیر].

۲۶۰. [Opocrypha به‌و کتیبانه ده‌گوتری سه‌بارته به‌ ژبانی عیسا نوسراون و پشتیان به

راستییه‌کی میژوویی نه‌به‌ستوه].

261. Friedlander, "The heterodoxies of the shi'ites" in JAOS, 1909, vl. 29, pp.

133 - 8

262. Wellhausen, Die ... Oppositionsparteien in altem Islam, 1901, pp. 74 - 87

263. Gobineau

264. Tü-Shami

۲۶۵. من که‌لامه‌کانی ئه‌وم به‌ده‌سته‌وه‌ن که به‌م شیه‌یه ده‌ست پئ ده‌که‌ن:

i. یاران! کئ وانان؟

ii. یاران! چهن چهنان!

iii. گرد (؟) گه‌ویزان

iv. یاران چیش بییه‌ن؟

E.H. Minns, "Parchments of the Parthian period from Awraman in Kurdistan", in Journal of Hellenic Studies, Vol. 35, 1915, pp. 22 - 65

۲۷۶. بروانه وتاره‌کە‌ی من: Sisar, Senne له ئەنسکلۆپیدیای ئیسلامدا.

۲۷۷. [نەمرۆ، ئیتمە زانییاریەکی زیاترمان له سەر ژبانی «خالۆی کۆماسی» هەیه. دانای هەورامی له «پیرشالیار» و بابا مردوخی رۆحانی له تاریخ مشاهیر کرد دا، نووسیبوانە خالۆ له سالی ۱۲۱۰دا له دایک بوە و له ۱۲۹۴دا کۆچی دوایی کردووە (= ۶ - ۱۷۹۵ و ۱۸۷۷ز).]

278. Kurrävaz

۲۷۹. بروانه: علی اکبر وقایع نگار، حدیقه ناصری - میژووی ئەردەلان، که ئیستاستا [نوسخە‌بە‌کە‌ی دەست‌نوس‌ی] له‌لای منە. [نوسخە‌بە‌کە‌ی دیکە‌ی ئەم دەست‌نوس‌ە، له کتیب‌خانە‌ی بە‌رتانیا پارێزراوە؛ بۆ زانیاری له سەر نوسخە‌کە‌ بروانه:

ئە‌وه‌ری سولتانی، ۲۱ دەست‌نوس‌ی کوردی یا فارسی سە‌بەرەت بە‌ کورد له کتیب‌خانە‌کانی بە‌رتانیا، پیتشوو. هەر‌وه‌ها دوو نوسخە‌ی دیکە‌ش له کتیب‌خانە‌کانی تاران (ملی و ملک) پارێزراون و کاک محمد رثوف توکلی له سەر بنە‌مای ئەو دوو نوسخە‌یە، کتیبە‌کە‌ی چاپ کردووە. بروانه: علی اکبر وقایع نگار کردستانی، حدیقه ناصریه در جغرافیا و تاریخ کردستان، به تصحیح محمد رثوف توکلی، چاپ اول، تاران، ۱۳۶۴ (۱۹۸۵)

من سە‌رنجی نوسخە‌کە‌ی «توکلی» م دا و هیچ ئاماژە‌یە‌کم بۆ هۆزی کۆماسی تێدا بە‌رچاو نە‌کە‌وت. تۆ بۆ‌تیی نوسخە‌ی مینۆرسکی تە‌واتر بووبیت یاخود بە‌ گشتی ئەو کتیبە‌ جیا‌وازه له کتیب‌یکە‌ی دیکە‌ی میرزا علی اکبر به‌ ناوی «شرح نسب اردلان» که نوسخە‌ی ئە‌ویش له کتیب‌خانە‌ی کە‌مبیرج پارێزراوە؟ وەرگێ‌ر.

۲۸۰. تە‌نیا «لیکله‌ مە‌ئە‌ نیجی هۆلت» ئە‌ویش بە‌ هە‌لکە‌وت بە‌و شوێ‌نە‌دا تێپە‌ری، ناوبراو ستایشی شوێ‌نە‌ پر‌دار و درە‌خته‌کە‌ی دە‌کات:

Lycklama a Nijeholt, Voyage en Russie, etc. 1875, IV, 60.

۲۸۱. سە‌رای ئە‌وه‌ی مە‌ریوان گە‌لیک نزی‌ک بە‌ هە‌ورامانە، زمانی مە‌ریوانی له پە‌نادە‌ستی باکووری هە‌وراماندا کرمانجیە.

۲۸۲. جیا له شیعری ئاقیستایی و فارسی مام ناو‌نجی (Middle Persian)، که له سەر شیوازی برگە‌یی دارێ‌زاون، ئیتمە ئیستاستا نمونە‌ی شیعری ۱۰ برگە‌یی تاجیکیمان بە‌ دە‌سته‌وه‌یه؛ بە‌لام [شیعەرە‌تاجیکی‌کان]، له سەر شیوازیکی دە‌نگی (tonic pattern) دامە‌زراون. بروانه:

A.N. Boldirev, in Trudi Tajik bazi, iii, 1939, 59 - 73.

v. یاران! یادگار

vi. یاران! ناسمان

vii. یاران! چ کارە‌ن؟

viii. یاران! بارپرام دی

۲۶۶. بروانه: Minorsky, Notes, p. 155

Minorsky, Firqan, ii, 157

۲۶۷. نامە‌یه‌ک له «سە‌ید نورالله» وە‌ بۆ دکتۆر سە‌عیدخان، ۶ی ذی القە‌ده‌ی ۱۳۴۲ [دە‌هە‌می مانگی جونی ۱۹۲۴]. یە‌کێ‌ له شیعەرە‌کانی [تە‌یموور قو‌لی] له دە‌ست‌نوس‌یکی ئۆسکارمان دا‌بینراوە و من له «یادداشتە‌کان» م دا، ل، ۳ - ۱۷۱ ئاماژە‌م پێ‌ کردووە.

۲۶۸. کە‌لامێ‌ک له «سە‌رە‌نجام» دە‌کە‌ی مندایە، که بە‌م شیوه‌یە‌ دە‌ست پێ‌ دە‌کات: "تە‌یموور - ذات ئە‌سته‌م = «من کە‌سایە‌تی تە‌یموورم». واهە‌یه، شیعەرە‌کە‌، «صە‌یفوور» دا‌ینا بیت. بروانه یادداشتە‌کانی من:

The Notes, p. 157

۲۶۹. بروانه: خوا‌وه‌تر.

۲۷۰. بروانه: مینۆرسکی، «باباطاهیر» له ئە‌نسکلۆپیدیای ئیسلامدا.

۲۷۱. [«زمان» ی شیعەرە‌کانی باباطاهیر تووشی ئال و گۆ‌رێ‌کی زۆر هاتووە و دە‌قی زۆر کۆنی شیعەرە‌کانی که گوا‌یه له تورکیا دۆ‌زراوە‌تە‌وه، گە‌لیک لهو شیعەرە‌ی و ئیستاستا به‌ ناوی بابا طاهیرە‌وه دە‌ناسیتنێ‌ن جیا‌وازه. بۆ ئە‌م با‌سه، بروانه: دکت‌ر ذبیح الله صفا، [تاریخ ادبیات ایران. وەرگێ‌ر].

۲۷۲. کتاب «زانی؟ مزگانی» واتە کتیبی مزگینی و بە‌شارە‌ت، ۵۱۵ لاپە‌رە، زیاد له ۱۵ دێ‌ر له هەر لاپە‌رە‌یە‌کدا نووسراوە، له سالی ۱۳۴۲ (۱۹۲۴) دا، چاپ کراوە و تاریخی سە‌رە‌تاکە‌ی مانگی گە‌لاوێ‌زی ۱۳۰۹ (۱۹۳۰) ه و پیتشە‌کی‌کە‌ی له لایە‌ن سید حسن تقی زاده‌وه بۆ نووسراوە.

273. [Saeed Khan, "Ahli Hagg"] Moslem World, January 1927, p. 40.

[ئە‌وه‌ی مینۆرسکی ئاماژە‌ی پێ‌ کردووە، و تاریکە‌ به‌ ناوی «ئە‌هلی حە‌ق» که دکتۆر سە‌عیدخان نووسیبووە و تێیدا پروپاگە‌ندە‌ی بۆ تایی‌نی مە‌سیح له‌نیو لایە‌نگران و ئیماندارانی ئە‌هلی حە‌قدا کردووە (۱۹۲۷). من وتارە‌کە‌م وەرگێ‌راوە‌تە‌ سەر کوردی و له ژمارە ۲۷، بە‌هاری ۲۰۰۰ی گۆ‌فاری گزینگ چاپی سوید دا بلتا بۆتە‌وه. وەرگێ‌ر.]

۲۷۴. [مینۆرسکی به «ئە‌حمە‌دخانی کۆماسی» نووسیبووە]

۲۷۵. بروانه:

{من زانیومه دکتور هینینگ (Dr. Henning) گه یشتوته ئو ئاکامه‌ی که شیعیری کۆنی ئیرانی، «ده‌نگی» یه، نهک ههر برگه‌یی بیت. دواى هموو ئه‌وانه‌ش، پتیبسته ئه‌م راستییه بسه‌لمتیم که له شیعیری گۆرانیدا «پالپشت» [واته «تکیه»] ای ده‌نگی - وهک ژماره‌ی برگه‌کان خاوه‌نی گرینگایه‌تی تایبه‌ته}.

۲۸۳. نازانم ئایا [بائنده‌ی] ئه‌فسانه‌یی «قه‌قنه‌س»، حو‌نجیه‌ی هه‌له‌ی* «فینیق‌س»؟ (فونیک‌س) (Phoenix) *Finiqs نییه؟ گهرچی ناوی باوکی ئه‌سکه‌نده‌ر له عه‌ره‌بیدا «فه‌یله‌قووس» ه‌که‌ئه‌ویش ئاماژه‌یه بۆ ناوی فیلیفوس، فیلیپوس Filifus, Philippos*.

۲۸۴. خورشیدی ئه‌فه‌ندی - وه‌رگێری روسی، ل. ۱۴۸، له باسی زه‌هاو دا ده‌نووسێ: "له سه‌حرای عه‌ره‌بدا، خه‌لکێکی که‌م خوینده‌واربیان هه‌یه؛ به‌لام کوردان، زۆربان ناسیای پیت [ی ئه‌لف و بی] ن و داستانی فه‌ره‌اد و شیرین و به‌هرامی گۆر ده‌زانن." سه‌باره‌ت به‌له‌یلی و مه‌جنوون، پروانه سه‌ره‌وه‌تر، به‌شی چیرۆکه شیعر، ژماره ۲.

۲۸۵. [ابوالقاسم فیرده‌وسی شاعیری ئیرانی، ۱۴۶ تا ۳۳۰ ک/ ۲-۹۴۱ تا ۶-۱۰۲۵ ز].

۲۸۶. [خاقانی (افضل الدین بدیل)، شاعیری ئیرانی، ۵۲۰ تا ۵۹۵ / ۱۱۲۶ تا ۱۱۹۸ ز].
287. N. Khanikof, "Memoire sur Khäcäni", in Jour. As., August 1864, pp. 185 - 190, cf. Khäqäni, kulliyat, ed. Tehran, 1316/1937, pp. 808 and 311 - 12, cf. also Salemann, Chetverostishiya Khäqäni, 1875, pp. 18 - 19.

۲۸۸. [ئهمیر خوسره‌وی دیه‌له‌وی، شاعیری فارسی وێژی هیندی، ۶۵۱ تا ۷۰۵ / ۱۲۵۳ تا ۶- ۱۳۰۵ ز].

289. E. G. Browne, LHP., iii, 109

۲۹۰. هه‌شتا گومانی ئه‌وه هه‌یه هه‌ی ئه‌و بیت.

291. F.E. Korsh

۲۹۲. شیعه‌که

293. Published by A. Christensen, Les Dialects d'Awroman et de Päwa, Det Kgl. Danske Videnskabernes selskab, Hist. - filol. Medd., VI/2, 1921, p. 112.

۲۹۴. ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد، چاپی کۆلۆنیال ئه‌مین فه‌یضی خه‌لکی سلیمانی، ئه‌سته‌مو‌ل، ۱۳۳۹ (۱۹۲۰ ز)، لاپه‌ره ۹ - ۱۰۵: "بیست و شه‌ش شیعیری شین گێری". ئی‌دی‌تۆر، سه‌باره‌ت به‌ زمانه‌که‌ی ده‌لی: "[شیتوازی] کوردیی ئیرانه". خویندنه‌وه‌ی ئه‌سته‌مه (ناخه‌ندوار) ه [مینۆرسکی وشه‌که‌ی به‌ کوردی نووسیوه: Nâkhwandvar به‌لام و اتاکردنه‌وه‌که‌ی ته‌واو نییه]، گهرچی دانه‌ره‌که‌ی

له‌وه‌یدا «ژبان» بنوێتی، توانای زۆری هه‌بوه.

۲۹۵. [من ده‌قی شیعه‌که‌م له فه‌ردی یه‌که‌مه‌وه تا ۲۲ له به‌ر ده‌سته‌ته‌که‌ی «دکتۆر سه‌عید خان» نووسیوه‌ته‌وه که وینه‌ی ده‌قی کوردییه‌که‌ی که‌وتۆته لاپه‌ره ۹۹ ی ده‌قی ئینگلیزییه‌وه، پاشماوه‌ی شیعه‌که‌م له به‌ر ده‌قی مینۆرسکی نووسیوه‌ته‌وه، که به‌ پیتی لاتینی له لاپه‌ره ۱۰۰ دا نووسیویه و هه‌ردوو به‌شه‌که‌م له گه‌ل ده‌قیکی تر، واته ده‌قی «تاریخ مشاهیر کرد» (بابا مردوخ روحانی) لاپه‌ره ۵ - ۴۴ دا، به‌راورد کردوه، به‌ داخه‌وه سه‌ره‌رای هه‌ولتی زۆر، ده‌ستم به‌و ده‌قه نه‌گه‌یشت که دکتۆر محم‌دی موکری کرماشانی له بلاوه‌ی «ماد» دا چاپی کردوه و من کاتی له کوردستان بووم نوسخه‌یه‌که‌م هه‌بوو، چه‌شنه به‌راوردکاریه‌که‌شم کردوه له نێوان ده‌قی مینۆرسکی (له راستیدا ده‌قی دکتۆر سه‌عیدخانی کوردستانی) و ده‌قی بابامه‌ردوخ روحانی. یه‌که‌مه‌یانم به‌ ئه‌سل داناوه و ئه‌گه‌ر جیاوازییه‌کی له گه‌ل دووه‌مدا هه‌بیت به‌ نوسخه‌ی «ب» ناوم برده‌وه و له درێژه‌ی ئه‌م به‌شه‌دا، دیارده‌م پێ کردوه. مخابن نه‌متوانی نیشانه‌یه‌ک بۆ «دال غیر ملفوظ» دا بنیم. وه‌رگێری:

ده‌قی ب:

۱. نه

۲. نه ئاغۆش

۳. ته‌نیای

۴. بیۆن

۵. زه‌لان و

۶. یا خۆ وینه‌ی قه‌یس لیبه‌ی پۆس نه‌کۆل

۷. بۆ

۸. شه‌وره‌نگ

۹. من و تۆش وه‌ی طه‌ور

۱۰. ته‌نگ و تار

۱۱. سزاو

۱۲. چه‌نی

۱۳. وه

۱۴. زامانت سه‌خته‌ن ئه‌و ده‌لی په‌ریش

۱۵. مه‌شو

۱۶. شه‌و که‌یله‌ن هه‌وناو

۴۶. بهرز
 ۴۷. حسره‌تناکوه
 ۴۸. نه
 ۴۹. وانش
 ۵۰. سه‌وگه‌ند
 ۵۱. واحد
 ۵۲. وه بیتواده کهرد
 ۵۳. خه‌یلج
 ۵۴. ئەم فەرده له دهقی «ب» دا نیبیه.
 ۵۵. هه‌رچهند پهری من زاری مه‌که‌ری
 هه‌رچهند سه‌نگ سه‌رد سیامه‌وه‌ری
 ۵۶ تا ۵۹. له دهقی «ب» دا نین
 ۶۰. دلشاد
 ۶۱. پهی
 ۶۲. ئاخر په‌شیمان مه‌بو، ره‌نجه‌رۆ
 ۶۳. له دهقی «ب» دا، ئەم فەرده نیبیه
 ۶۴. دمای
 ۶۵. بیخ سامان

۱۷. جینگه‌مدا
 ۱۸. پیه‌مدا
 ۱۹. دیویان
 ۲۰. وه‌حشی
 ۲۱. شتیویان
 ۲۲. چۆنه
 ۲۳. هامرازت کیهن
 ۲۴. له دهقی «ب» دا فەردی بیست و دووه‌مه.
 ۲۵. له دهقی «ب» دا فەردی بیست و یه‌که‌مه.
 ۲۶. ئەم فەرده له دهقی «ب» دا نیبیه.
 ۲۷. غه‌مگینت
 ۲۸. هانه‌سه‌بنت
 ۲۹. ئەو
 ۳۰. ئەو
 ۳۱. ده‌سته‌ی زولفان سه‌ودایی سیپوه‌نگ
 ۳۲. به‌وشانه‌ی
 ۳۳. تاتای
 ۳۴. په‌شتیوان
 ۳۵. هه‌ردوو نویسه، له بیجمی «چون» یاندا نووسیوه
 ۳۶ و ۳۷. له دهقی «ب» دا نه‌هاتوون.
 ۳۸. وه‌لام
 ۳۹. وه‌خاک
 ۴۰. ئەم فەرده له دهقی «ب» دا، فەردی بیست و شه‌شه‌مه.
 ۴۱. جوابی
 ۴۲. ئەم فەرده له دهقی «ب» دا نیه.
 ۴۳. دیرین
 ۴۴. زار
 ۴۵. مه‌نالۆ

فیر قه‌ی ئەهلی حەق*

زاراوه‌ی ئەهلی حەق هەندیک تاریک و نادیار دەنوێتی، چون لە گەنجینه‌ی وشە و زاراوه‌ی صۆفیانەدا، بەو کەسانە دەگوترێ کە یەكەم قۆناغەکانی ناسین («شەریعت» = یاسا، «تەریقەت» = رێگا و «مەعرفەت» = ناسین) یان تێپەر کردبێ و گەشتبەنە بەرزترین پله‌ی حەقیقەت (راسته‌قینه‌ی خودایی).

زاراوه‌کە، لە لایەن سیستەمی جووربەجووری خوداناسییەوه، وەرگیراوه. پروانە: س. هورات، «تیکستی حروفیەکان»، ۱۹۰۹، ل ۱، ۱۴۰، لەباری تیکنیکەوه، زاراوه‌ی «خۆهەلبژاردە»^۲ ی پسیپۆرانی ئابنیک نەیتی (رەمزی) یە، کە دەگوترێ لە لایەن پیاو چاکیک بە ناوی «سولتان ئیسحەق» (صوحاک) ەوه بنیات نراوه. لانکە ی ئایینه‌کە، ناوچه‌ی شارەزووورە لە دەورووبەری چۆمی سیروان (دیالە) - کە ئەمرۆ کەوتۆتە خاکی عێراقەوه. لە گەڵ ئەوه‌شدا ئایینه‌کە بە شێوه‌یه‌کی بەربلاو لە ناوچه‌کانی نزیک بە سنووری رۆژئاوای ئێراندا (لورستان، کوردستان، ئازەربایجان و ... هتد، پروانە خوارەوتر)، بلاو بوۆتەوه.

لە عیراقدادا، ئەم ئایینه‌ بە تاییه‌ت تاقمی رێبه‌رایه‌تییه‌کە ی، په‌یوه‌ندیان بە [ناوچه‌ی] بەرزەنجە وه‌هه‌یه‌ لە رۆژه‌لاتی سلیمانی و بە گشتی «کاکه‌یی» یان پێ دەگوترێ، کە لە وشە ی «کاکه‌» ی کوردی به‌واتای برا، وەرگیراوه. واهه‌یه‌ ئایینه‌کە، بە ناوه‌ فەرعییه‌کانیه‌وه (ئیبراهیمی، خامۆشی و...) ش بناسرێ.

ناوی «ئەهلی حەق» (یا «علی‌اللهی») کە خەلکی لاوه‌کی پێیان دەدەن) دەبێتە هۆی سەر لێ شێواوی چونکە «عەلی» مەرکەزی ئایینه‌کە نییه‌ و ئەم شێوه‌ ناو لێنانە ئایینه‌کەمان لە گەڵ ئایینی «غلا» ی دیکه‌ی عەله‌وی لێ دەشێوێتی^۳. تەنیا شێوه‌ی پروا پێکراو ئەوه‌یه‌ کە لە سەر بناغه‌یه‌کی به‌ متمانە، بخه‌رتیه‌ به‌ر باس و به‌ هۆی ئەوامتەرایالانەوه‌ کە گەرۆکان بۆیان گێراوینه‌ته‌وه‌، ته‌واو بکرتین. موشکیله‌ی ئەم کاره‌ لە

هەندی راستییەوه‌ سەر هەلده‌دەن: یەكەم ژماره‌ی ده‌قی به‌رده‌ستمان هێشتا کە من (و ئەغلب به‌ شێوه‌ زمانی تاییه‌ت نووسراون و به‌ هۆی عیبایه‌ت و مه‌فهومی ئالۆزه‌وه‌، زۆر ره‌ق و ته‌قن)، دووه‌م، لق و پۆپی ئایینه‌کە یه‌کجار زۆرن.

رێکخراوه‌ی «ئەهلی حەق»، هیچ یه‌کگرتووپییه‌کی ستانداردی نییه‌ و تەنیا یه‌ک فیدراسیۆن لە ژماره‌یه‌ک بزوتنه‌وه‌ی هاویه‌ش پێک دێنێ (پروانە لیسته‌ی سەرته‌تایی ئەو لق و پۆیه‌، لە یادداشته‌کانی مینۆرسکی ژماره‌ ۶ [۳۳] دا). دوازه‌ «خانەدان»^۴ ی سەرکه‌ی یا خود «سیلسیله‌» هەن (پروانە خوارەوتر)، به‌لام لقی واشیان هه‌یه‌ ناوی له‌و لیسته‌یه‌دا نه‌هاتبێت، بۆ نمونه‌: «سه‌بیید جه‌لالی» (پروانە مینۆرسکی یادداشته‌کانی ژماره‌ ۸ [۳۵]) و «تووماری»^۵ («تاقمی لاری»). پروانە مینۆرسکی، لیکۆلینه‌وه‌کان، (۱).

بۆجوونی «گۆبینۆ»^۶، هه‌روه‌ها «فیرقان»^۷ و ژماره‌یه‌ک تیکستی چاپکراو (و. ئیثانۆف)^۸ هه‌موو پێکه‌وه‌، سسیسته‌میکی ئایینی ده‌خه‌نه‌ روو، کە زیاتر فه‌لسه‌فین تا ئەفسانه‌یه‌یکی کێچ و کالی «سەرەنجام»^۹ (له‌ ریوایه‌تی «ئاته‌ش به‌گی» دا). هه‌رچۆنیک بێت له‌ به‌ر ئەوه‌ی ئیستا لقی ناوبراو [ئاته‌ش به‌گی] بۆ ئیمه‌ باشتر ناسراوه‌، ئەم راپۆرتیه‌ی خواره‌وه‌ سەرته‌تا له‌ سەر بناغه‌ی به‌لگه‌نامه‌کانی ئاتەش به‌گی داده‌مەزری ئینجا به‌و ماتریاله‌ی وا له‌ «فیرقان»-ه‌وه‌ ده‌ستمان ده‌که‌وی، ته‌واو ده‌کریت. دانه‌ری «فیرقان» خامۆشی بوه‌.

ئوسوولی باوه‌رکه‌

خالی مەرکەزی له‌ باوه‌ری ده‌مارگیرانه‌ی ئەهلی حەقدا، باوه‌ره‌یتان به‌ ده‌رکه‌وتنی^{۱۰} یه‌ک له‌ دوا یه‌کی «ئیلاهییه‌ت»^{۱۱} ه‌. ژماره‌ی ئەم ده‌رکه‌وتنانه‌، حه‌وتن. «ته‌جه‌سسوم»^{۱۲} ه‌کان به‌ جل و به‌رگیک داده‌نرتین کە «ئیلاهییه‌ت» له‌ به‌ریان ده‌کات. «ته‌جه‌سسوم» په‌یدا کردن بریتی یه‌ له‌ هاتن (نیشته‌جێ بوون) له‌ یه‌کێک له‌و جل و به‌رگانه‌دا (لیباس، جامه‌، دوون > تورکی «دۆن»). ئیلاهییه‌ت، هه‌موو جارێک له‌ گەڵ چوار (یا پینج) فیرشته‌ (یارانی چارمه‌له‌ک) ده‌رده‌که‌وی کە ته‌جه‌سسوم له‌واندا تاقمیکی داخراو پێک دێنێ.

نصیر
 قه‌مبه‌ر
 سه‌لمان
 محمد مصطفی
 ۲. عه‌لی
 ؟
 باباطاهیر
 بابا حه‌سه‌ن
 بابافه‌قی
 بابا بوزورگ
 ۳. خوشین
 ره‌زیار
 ؟
 پیرموسا
 داوود
 بنیامین
 ۴. صوحاک
 زه‌ریانوو
 ؟
 کاکاره‌حمان
 کاکا عه‌ره‌ب
 کاکامیره
 ۵. قرمزی
 ؟
 شاهسه‌وار
 قه‌ره‌پووست
 کاکا مه‌له‌ک دین
 کا - مه‌ریجان

«سه‌ییدی که لار ده‌شتی» (که له‌سالی ۱۳۳۵ ک (۱۹۱۶ ز) دا، کۆچی دوایی کرد)، به‌رپرسی پیک هینانی لیسته‌یه‌ک له‌جیلوه‌کانی خودایه^{۱۳}، که له‌خواره‌وه‌تردا باسی لیتوه ده‌کری. سه‌ره‌چاوه‌کانی تر (سه‌ره‌نجام، فیرقان) ژماره‌یه‌کی زیاترمان [له‌و جیلوانه] پی‌ده‌ناسینن.

خودا، له‌ئه‌زل^{۱۴} دا، دانیشتووی نیو مروارییه‌کی ژیر ده‌ریا بوو و خۆی له‌بیچمی «خوندکار»^{۱۵} ی‌دانه‌ری جیهاندا، ده‌رخست. دووه‌م ته‌جه‌سسومی [خودا] له‌که‌سایه‌تی «عه‌لی» دا ده‌رکه‌وت. له‌سه‌ره‌تای ده‌وره‌ی^{۱۶} سی‌هه‌مه‌وه‌ئه‌م لیسته‌یه‌ به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو^{۱۷}، ده‌بی‌به‌ «ئه‌هلی حه‌ق».

چوار ده‌وره‌ی یه‌که‌م، ده‌گه‌رتنه‌وه‌ بو‌قۆناغه‌کای زانیاریی ئایینی واته: شه‌ریعه‌ت، ته‌ریقه‌ت (مه‌عریفه‌ت) و حه‌قیقه‌ت و به‌گویره‌ی هه‌موو لق و فه‌ره‌کانی ئه‌م ئایینه، سولتان ئیسحەق (صوهاک)، نوینه‌رایه‌تی به‌رزترین پله‌ی [ئه‌م قۆناغانه] ده‌کات. به‌لام له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌جیگرانی سولتان صوهاک جیاوازییه‌کی زۆری بو‌چوون [له‌بیرورای لایه‌نگراندان] تۆمار کراوه.

V
 IV
 III
 II
 I
 ؟
 عه‌زائیل
 ئیسرافیل
 میکائیل
 جیبه‌ئیل
 ۱. خاوه‌ندگار
 فاطمه

۶. محمد بهگ

پهري خانم

؟

شاه نهدال

شاه نهدال

شاه جه مشيد

۷. شاه تاتهش

۱. «هفت تن» (هفت كهس) كه بریتین له «چوار فریشته» ی سولتان صوحاك ههروهها مستهفا دهودان، ئیبراهیم (كورهزای سولتان صوحاك) و بابایادگار.

۲. «هفت - تهوانه» یا «هفتهوانه» (حهوت دهسهلات). وهك موعجیزهیهك (دوای نهوهی سولتان صوحاك و ژنهكهی حهوت رۆژان له پشت پهرده مانهوه)، له لایه ن سولتانوه خولقاون و عهین و بیللا له خوی دهچن. له نوسخه ی «سهرهنجام» ی مینورسکی دا (پروانه یادداشتهکانی لاپهه ۱۹ [ی ئینگلیزی] ۲۳، ههفتهوانه بریتین له: حهیب شاه، بولهفا، شاهی دین، میرمستهفا، موحهدهدی گهورهسوار، بابا حوسهین و خاموش - ی پورچین (بوچهشنایهتی، ناوهکان پروانه «ئیشانوف» ل ۱۶۳، و ئیدموندز، ل ۱۸۶). نهو كهسانه، بناغهدانهری حهوت لقی سههركی (ئوجاق، بهواتای «دل» [؟] ی) فیرقهكه ن كه ژمارهیان دواتر زیادی كرده و گه یشتوته یازده - دوازه و هه موو «ئههلی حهق» یتك پتویسته سهری خوی به یهکیان بسپیرئ.

به گوتیهی فیرقان، ههفتهوانه كه بوته جیگری «بیر بنیامین» ی دهورهی سولتان صوحاك، له كوتایی جیهاندا له گهله «هفت تن» یهك دهگرنهوه، چون له نهسلدا یهك بوون.

۳. چهل تن (به واتای چل كهس)، كه لیستهیان له نیوی دهویشه پایه به رهزهكان دروست بوه، بهلام له نه ریتی جزیره جوردا گهلیك له یهكتر جیاوازن. چل تن به روالهت زیاد كراویکی سهردهمی دواتره و بو نهوه دانراوه نه م فیرقهیه به خهلكانی جیگیه ریزی دهروه [ی ئایینهكه] وه په یوهندی بدات.

۴. تا قمیکی ۷۲ كهسی كه چاوه دیری ئیلاهییهت دهكه ن و له «سهرهنجام» (نوسخه ی مینورسکی ل ۴۱) دا ناماژهیان پی كراوه (ههروهها پروانه پیرستهكه ی ئیشانوف، ل ۲۹).

به گشتی نههلی حهق زوریان پیخۆشه دهست نیشانی ژمارهیهك كارهكه ر و میواندار بكه ن وا له خزمهت هیلاهییهتدان. له «كهلامی حهسن ئاغا» به ناوی «بهغیشه» (بهخشایهنده [ببوره؟]) دا، شیعههكه بو پاریزرانی ۷۲ سهردار، ۳۶۶ دلیر، ۴۴۴ چرابهدهست، ۹۹۰۰ خزمهتكار و هتند... دهپارینهوه.

كاتی جهوههری^{۱۸} ئیلاهییهت لهیهکی لهو بهرگانه دا دهركهوت، نینجافریشتهكان (بو نمونه نهو ستوونه عه موودیانهی ناوخشتهی سههروه)، نوینهراههتی یهكتر دهكه ن، بهم بوتهیهشهوه، ناویان له گهله یهكتر دا دهگوتی^{۱۹} و نهغلهب له دهوری سولتان صوحاكدا ناوی سهلمان دهبری یا له دهوری خاوهندگارا ناوی بنیامین دیت.

فریشتهكان «تجلی»^{۲۰} ئیلاهییهتن (سهرهنجام). بهگوتیهی ربوایهتیک، بنیامین له عارهق دروست كراوه كه نمونهیه بو حهیا و شهرم. داوود له هه ناسه (تورهیی)، موسا له سمیل (بهزهیی) و «رهزیار» له لیدانی رهگی لهش (سهدهقه) خولقاون.

فریشتهكان، دهوری «وهزیر» ی ئیلاهییهت دهگیتن: بنیامین «جیگر» (وهکیل) و «پیر»؛ داوود «چاوه دیر» (ناظر) و داوود (؟)؛ پیرموسا وهزیره و چاكه و خراپه تۆمار دهكات. مستهفا دهودان (نصیر) یش فریشتهی مهرگه.

به گشتی دهگوتی فریشتهكان چوارن (له هه ندی لیسته و له هه ندی دهورهی دیاریكراودا، نه م ژمارهیه دهبی به سی). بهلام له راستیدا فریشتهی پینجه م بهرپرسی راگه یشتن به سه ر نیش و كاری عیبادهته و ناوی سیمبۆلیکی فریشتهكهش «رهزیار»^{۲۱} یا «رهمزیار» (به واتای «خاوه ن رهمز و راز»). هه رچه ند له سه ر جنسیه تی نهو فریشتهیه قسهیه کی زۆر ناكری، بهلام كاراكتهری ژنانه كه ی هیچ قسه ی تیدا نیه. ته نانهت یه كیك له وانه ی وا زانیاریان ده دا به من، رهزیهری به «نه نیر نه می» (خنشی) ناوده برد. پروانه پاشكو.

جیا له و چواره فریشتهیه، نههلی حهق ریز له گهلیك تا قمی «پیاو چاك»^{۲۲} دهگرن:

پروا هیتان به «تجسم» ی سهر له نوتی «تجلی» ی خودا، هاوشانی خوئی له باوه‌ری گشتی به «حللول» دا ده‌دۆزیتته‌وه. «ئه‌ی خه‌لکینه! له مردن وهک «ته‌مخ کرانیک» مه‌ترسن، مردنی مرۆف وهک سهر به ئاودا کردنی مروارییه‌ه.

مرۆف ده‌بێ به ۱۰۰۱ قوناغدا تیبه‌ر بکات و له درتیه‌ی کاردا، پاداشی کرده‌وه‌کانی بیینی (پروانه یادداشته‌کان [ی مینۆرسکی]، لاپه‌ره ۱۳۱ [۲۵۱]). له لایه‌کی دیکه‌وه، به گوته‌ی «فیرقان» (به‌رگی ۱، لاپه‌ره ۳۲، ۳۵، ۵۷، ۶۸)، به هۆی سروشتی وجوده‌وه (پروانه‌خواره‌وه‌تر)، که به‌سه‌ر چاک و خراپدا دابه‌ش کراوه، له‌بنه‌ره‌تدا ئیمکانی بێ خه‌وش بوون [ی مرۆف] زۆر که‌مه‌ه.

«هه‌رچه‌نده زیاتر (زووتر) له جیهانی قالب ده‌رچن و هه‌رچی ره‌نجی زیاتر بکیشن پتر له خودا نزیک ده‌بنه‌وه و رووناکبتان زیاتر ده‌بیت»، له کاتیکدا «تاریکه‌کان» نابێ هیچ کاتێ روخساری رۆژ ببین.

وهک ته‌واو که‌ری ئه‌م باوه‌رانه، ئه‌هلی حه‌ق به‌زه‌وقیکی زۆره‌وه چاوه‌روانی ده‌رکه‌وتنی «وه‌لی عصر»ن، که ده‌بێ بیت و «خواسستی دۆستان به‌رتیه‌ به‌ریت، ئینجا هه‌موو گوئی زه‌وی دابگرێ». هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌ک «که‌لام» ی پی‌غه‌مبه‌رانه‌ش هه‌ن، که هاتنی مه‌سیح راده‌گه‌یی‌ن. شوینی «دوایین داوه‌ری» ۲۶ (سان) ۲۷ = پیداپه‌چوونه‌وه» (قیامه‌ت)، ده‌شتی «شاره‌زور» یا ده‌شتی «سولتانییه» ده‌بیت واته ئه‌و شوینه‌ی که تییدا سولتانه‌کان له ناو ده‌برین (یادداشته‌کان، ۴۴ [۳۱]).

به‌گوته‌ی فیرقان (۱، ل ۵۷)، ده‌بێ چاکان بچه‌ به‌هه‌شت (که‌ بیره‌کردنه‌وه‌یه له جوانیی خوداوه‌ندی دلۆقان، له کاتیکدا خراپ ده‌بێ له ناو بیری (مه‌عدووم بکری)).

داب و نه‌ریت:

ئه‌هلی حه‌ق، ژماره‌یه‌ک چالاکیان هه‌یه که به ته‌واوه‌تی ره‌سه‌ن.

۱. ئیتمه نیشانه‌یه‌کی که‌مان له عیباده‌تی تاقه‌که‌سییان به‌ده‌سته‌وه‌یه؛ له لایه‌کی دیکه‌وه گرنه‌گایه‌تییه‌کی گه‌لیک زۆر به‌ کۆبوونه‌وه (جه‌م > جه‌مع) ده‌ده‌ن، که تییدا «چاره‌سه‌ری هه‌موو موشکیله‌یه‌ک ده‌دۆزیتته‌وه». ژبانی ناو کۆمه‌لگایان تا راده‌یه‌کی زۆر هاوبه‌شه ۲۸ و گه‌لیک کۆبوونه‌وه‌ی وا ده‌به‌ستری که په‌یوه‌ندیان به رووداوی گرنه‌گه‌وه هه‌یه.

له کۆبوونه‌وه‌کاندا، «که‌لام» به مۆسیقاوه بۆ خه‌لکه‌که ده‌خوینرتته‌وه. [ئه‌م کۆبوونه‌وه نه‌ینیان هه‌ که به به‌شداریی ژنان (؟) ده‌به‌ستری، بوونه‌ته هۆی گومان کردنی نه‌زانانه و نانه‌جیبه‌انه‌ی دراوسێ [موسولمانه] ئۆرتۆدۆکسه‌کانیان، که ناتۆره‌ی وهک «چراغ سویندور» - به واتای چرا کوژانه‌وه و شتی ئه‌وتۆ ده‌ده‌نه پال فیرقه‌که‌یان].

۲. هه‌ندی جار ئالقه‌ی ذیکر ده‌به‌ستری و به‌تایبه‌ت ده‌رویشانی پایه‌به‌رز به‌ ده‌نگی مۆسیقا (ساز) هه‌، جه‌زم ده‌بن و له هۆش ده‌چن. [ئه‌م کاره]، توانای ئه‌وه‌یان پێ ده‌دات به سه‌ره‌پۆلووی ئاگردا برۆن یا به ده‌ست هه‌لیانگیرن ... هه‌ند.

۳. روخساری واجبی ئه‌م کۆبوونه‌وانه، نه‌زر کردن و قوربانیه‌یه، که بریتین له «نه‌زر و نیاز» (خیراتی شتی نه‌کولیو، وهک حه‌یوانی نیر (گا، به‌ران، که‌له‌باب)، که ده‌کرین به قوربانی؛ یا «خیرۆ خزمه‌ت» (تۆشه‌ی ناماده وهک شه‌کر و نان و ... هه‌ند).

فیرقان (۱، ل ۷۴)، چاره‌ ده‌ جوێ قوربانی کردنی بێ خوین یان خویناوی ناو ده‌بات. قوربانی ریگه و شوینی تاییه‌تی بۆ دانراوه: گوشته‌که‌ی له ئیسک جیاده‌کرتته‌وه و ئه‌وی دواییان ده‌خرتته ژیر خاکه‌وه. گوشتی کولا و نه‌زری دیکه به‌سه‌ر ئاماده‌بواندا، دابه‌ش ده‌کریت و خوتبه یا دو‌عایه‌کی دیاریکراوه ده‌خوینرتته‌وه، که چه‌ند جارمان دووپات ده‌بیتته‌وه. له‌وه‌ مه‌راسیمه‌دا، عیباره‌تی «سه‌بز نموده‌ن» ۲۹ دیتته‌ گۆتن، که واتای «چاندنی گیا» - به نیشانه‌ی ژبان و هیزی هه‌یه. (یادداشته‌کان، ل ۲۱۰ [۹۰]).

۴. به هۆی ئه‌وه راستیه‌یه‌وه، که هه‌موو ده‌رویشیک پیوسته‌ رتیه‌ریکی رۆحی (واته مورشید) یکی هه‌بیت، هه‌موو «ئه‌هلی حه‌ق» یکه ده‌بێ سه‌ری به «پیر» یکه سپاردبێ.

له‌کاتی به‌رتیه‌بردنی مه‌راسیمیکی وادا (سه‌رسپاردن)، ئه‌وه که‌سانه‌ی وا نوینه‌رایه‌تی «پینج فریشه (کذا)»، ده‌که‌ن به ده‌وری منداله ساواکه‌وه راده‌هه‌ستن، گوته‌ریک (جه‌وزی بوبکا) [؟] ۳۰ وهک جینشینیک بۆ «سه‌ر» له لایه‌ن به‌شدارانه‌وه ده‌شکیت و ئینجا گوته‌که‌ هاوپی

له گه‌ل سکه‌به‌کی زیو - که «هه‌ویزه» ۳۱ ی پێ ده‌گوتری و شیوازیکی شیعه‌نه‌ی ده‌رپینی ئیمانی پێ ده‌دری، وهک دو‌عایه‌کی چاوه‌زار ۳۲، به خۆه هه‌لده‌واسری (هه‌ویزه، ناوه‌که‌ی] له شاری شیعه‌نشین هه‌ویزه‌ی خوستان وه‌رگیراوه. پروانه یادداشته‌کان، ل ۲۲۷ [۱۰۷]

و هه‌روه‌ها پروانه: "W. Caskel, "Ein Mahdi des 15. Jahrhunderts" له [گۆفاری] Islamica، ژماره‌ی سالی ۱۹۳۱، له‌په‌ره ۴۸ تا ۹۳ دا. هه‌روه‌ها پروانه وتاری «موشه‌عشه‌ق» ۳۳ له «مکمله» ی ئه‌نسیکلۆپیدیای ئیسلام (۱۹۳۷) دا.

ئىنجا لى نىوان ئۇ كەسەدا كە سەرى خۇي ئەسپاردۇە و ئۇ «شېخ» ەى سەرى پى ئەسپىراو، پەيوەندىيەك - كە پەيوەندى خوتىنيمان وەبىر دىنئىتەو، دادەمەزىت و ەەر ئۇ پىئوەندىيە رۇحىيە، مارەبى لى نىوان ئۇ كەسە و ئەندامانى بنەمالەى پىردا ياساخ دەكات.

۵. لى گەل رەت كەرنەو ەى دەست گەيشتن بە «كەمال» ى ئەخلاقىدا، ەندى ھاوپەيمانى يەكەتە (نوجەى) ^{۳۴} تايەت (واتە شەرتى ئىقرار) لى نىوان پىاوتىك (يا چەند پىاو) و ژنىكدە دەبەستىرى - كە [ئەم پەيمانە] لى قىيامەتدا بەستراو: يادداشتەكان، ل ۲۳۰ [۲۱۰]. پروانە: «اخو و اخت الاخرە» لى نىوان ئىزەدىاندا.

۶. رۇژوو گرتىيان وەك رۇژوو ئىزەدىان تەنبا سى رۇژو، كە لى زستاندا دەگىرەت و جەژنىكى بەشوتىندا دىت: لى نىولق و پۇبى ئايىنەكەدا، تەنبا «ئاتەش بەگى» رۇژوو ناگرن - ئەویش لى بەر ئەو ەى دەلئىن " (دوايىن) رۇژوانى روودا ^{۳۵} نىك پۇتەو" و لى جىياتى رۇژوو دەبى جەژن بگىرى.

نىشانەيەكى جىاوازى پىاوانبان، سىمىلى زۆر گەورەيانە كە ەرگىز نابى كورت بگىرئەو و بۇ داب و نەرىتى دىكەيان پروانە مىنۆرسكى، يادداشتەكان.

فرقان الاخبار

دانەرى ئەم نامىلكەيە، حاجى نەمت اللە خەلكى جەيحوون ئاباد - ى نىك دىنەوەرە (۱۹۲۰ - ۱۸۷۱)، كە سەر بە لقى «خاموشى» بوە و واى زانىوہ كاتى ئاشكرا كەرنى «حەقىقەت» گەيشتو ^{۳۶}.

كورى حاجى نەمت اللە، واتە نوور ەلى شاھ ئىلاھى (كە لى سالى ۱۳۱۳ ۱۸۹۵) ز) دا لى دايك بوە، ژىن نامەى باوكى لى گەل سەرەتايەك بۇ «فىرقان» نووسى و ناوى «كشفا الحقائق» ى لى سەر دانا.

فىرقان لى ەبىنى ئەو ەدا پەسندى زۆرىەى ئەوشتانە دەكات كە پىشتر دەزانران، نوپنەرايەتى نەرىتىكى جىاواز لى ئاتەش بەگىش دەكات و دەگاتە ئەو رادەيەى باسى حەوت دەورە ناكات و بە نىسبەت خاوەندگار و سولتان صوحاكەو ەلئوتىستى تايەت ناگرىت، لى كاتىكدە ژمارەى دەركەوتنە كەمتر گەنگەكان (وەك بابا نەوت و...) زىباتر نىشان دەدات.

فىرقان لى چواربەش پىك ھاتو:

يەكەم بەش، باسى ئوسوللى بنەرەتى حەقىقەت دەكات كە رۇژى ئەزەل و كاتى ئىلاھىيەت ھىشتا لى «شاراودى» ^{۳۷} دا بو (جامەبى «يا» بى غەببەت ^{۳۸}) واتە پىش دەركەوتنى لى شىوہى «خاوەندگار» دا، بنىات نراو. ئەم ياسايە، تاكاتى دەركەوتنى سولتان ئىسحەق (صوحاك)، شاراوہ مايەو. ئىنجا «دەفتەردار» ەكان ئەو ئوسولەيان ەركام بە شىوہى تايەت بە خۇ و بە گوىرەى ئەو سەرچاوانەى وا دەكەوتنە بەر دەستىان تۆمار كەرد.

وەك ئاكامىكى كارەكە، كۆمەلگى ئەھلى حەق خاوەنى كىتیبى پىرۇزى {تاقانە؟} نىن و لىقەكانىان بە ھوى روانگەى جىاوازبانەو، لىك دەناسرىنەو. ئەھلى حەق، داواكارى «قۇب كل» ئىكن، كە دياردەيەكى جىاوازە.

بەم پىبى، دواى سالى ۱۳۲۴ (۱۹۰۶) كە نەمت اللە بە ئەمرى خودا دونباى بە جى ھىشت، بو بە «پىغەمبەرى خوداى زەمان» ^{۳۹} واتە ھى پىرىنباىن (كە بەشىوہى بن + يا + ئەمىن بەيان دەكرى و واتاى كورى وەفادارى «يا» ^{۴۰} دەبەخشى).

ئىنجا شەرح وەبىيانى «حلول» دىت. (گەردشى «دوون» بە «دوون» ^{۴۱} واتە چوون لى بەرگىكەو بەررىكى دىكە):

مەخلوقاتى زەوى بە گوىرەى ەونسورى سەرەكى خۇبان («زەردەگل») يا «خاكى سىاھ») لى دوو مەقولەى جىاوازن: يەكەمىان، ئەو مەوجوداتە رزگار بوە رووناكەنە كە «سەرداران» ى پەيوەندىداربان برىتىن لى بنىامىن و سەيد موخەمەد (لى تەجەسسومى «بوزورگ سەوار» دا). مەقولەى دوو ەم ئەو مەوجوداتەن وا لى ناگر و تارىكىن و سەردارانى يەك لى دواى يەكىان «ئىبلىس» و «خەنناس» ن كە سى خەلىفەى يەكەم و موعاوېە و عايشە و... پەيوەندىان بەوانەو ەبە.

تىكەلاو بوونى ئەو دوو مەقولەيەى مەوجودات، ئامىتەيەك پىك دىتن كە وا ەبە تەنانەت لى دەروون (و بىروون) يشەو بەناسرىنەو.

بەشى دوو ەمى نامىلكە [ى فىرقان]، لى پەيوەندى و وپچووبى ^{۴۲} تەجەسسومەكان لى دىرئىبى زەماندايە: بنىامىن، لى روخسارى عىسا و بەشىوہىكى مەشروط، لى رۇستەمى ئەفسانەبى ئىراندا دەرەكەوئى. رەزبار لى بىچمى «بلىقىس» - شاژنى «سەبا» و مرىبەم و... ەتد دا ئاشكرا دەبىت. دەركەوتنى سەيد موخەمەد لى شىوہى زەردەشت،

«محمد» ی پیغه مبهەر و... هتد دا ده بیټ. ئیمه دواتر، میژووی سولتان ئیسحاق (صوحاک) و جیگیره کانی ده خهینه بهرچاو.

بهشی سپههم، په یوه ندیی به ئه زمونی شه خسی «نعمت الله» و ئه و فه رمانانه وه هه په که له ماوه ی سه فه ری «عقی» دا له لایهن خوداوه پیتی گه بشتوه و گرنگترینیان ئه و مه ئموورییه ته بوه که بۆ یه ک خستنه وه ی «خانه دان» ه کان - به ئامانجی خاوین کردنه وه یان له گونا ه (از خیانت پاک نمودن) و تکا کاری (شفاعت) له لای خودای زه مان پیتی دراوه [پروانه: پاشکۆ].

بهشی چواره م باس و خواستیکی زۆری فه رمان و نه ریتنه کان واته «ئه مر و نه هی» هاوړی له گه ل ده قی دوعا بۆ مونا سه به ته جیا وازه کان به [شپوه زمانی] گۆرانییه.

عونسوره کانی سیستم

ئایینی ئه هلی حه ق به شپوه یه کی نمونه یی، ئایینیکی ئامیته یه و له ئوسولیدا «غلو» ی شیعه ده بینری. پتویسته ئه و خاله بگیریته بهرچاو که ئه هلی حه ق هه میسه باسی دوا زده ئیمام ده کهن و وه ک ئاکامیک نابی (لای که م راسته وخۆ) پیوه ندیی یان به ئیسماعیلیه وه بدریت.

به گوێره ی فیرقان، «دینی حه قیقه ت»، ناوه روکی ئه و ده «جزء» ه به شپوه یه کی ساکار دینیتته گوړی، که دوای هاتنی ده قی قورئان، که وتنه ژیر زه خته وه. به لام ئه هلی حه ق، له راستیدا ریگای خۆبان له شیعه ییکی ئورتو دۆکسه وه به ره و پیک هینانی سیسته میکی جیا وازی ئایینی ده گوړن.

ئایینی ئه هلی حه ق - به شپوه یه کی گشتی، هاوړی له گه ل ئایینی «ده رووزی» و «نوصه یری»، ناوه روکی «عه لی په رستی» هه په به لام [لیتره دا]، عه لی سپه ریکی ته واوی سولتان صوحاکی به سه ردا کشاوه.

عونسوریکی بهرچاوی دیکه له پیکه یتانی ئه هلی حه قدا، دابی ده رویتشه سو فییه کانه و له وانن: هه لبار دنی پییر، یه کگرتنی برایانه، جه زم بوون به هوی زیکره وه و ههروه ها دابه شکردنی خواره مهنی.

له روانگه ی کۆمه لایه تییه وه، چینی خواره وه [ی کۆمه لگا]، خه لکی کۆچه ر و گوندنشین، دانیشتوانی گه ره که هه ژاره کان، ده رویش و... هتد، باوه ریان به ئایینی ئه هلی

حەق هیناوه، ئه وهش وا هه یه به هوی ئه و ئیحه تماله وه بیټ که هیوادارن له روژی قیامه تدا «سولتانه کان» تۆله یان لی بستینریتته وه (یادداشته کان، ل ۴۴ [۳۱]). له سه ریکی دیکه وه، کاراکته ری خه لک خوا زانه ^{۴۳} ی ئایینه که که ته واو شتیکی بهرچاوه، له زۆربوونی که رامات و ههروه ها بوونی عونسوری فۆلکلۆری له داب و نه ریتی ئه هلی حه قدا ده رده که وی. له نیوخه لکی گوندنشین ناوچه دووره کاندایه که هه میسه له ده ره وه ی کۆنترۆلی حکومه تی ناوه ندیدا بوون، شتیکی سروشتییه ئه گه ر چاوه پروانی دۆزینه وه ی پاشماوه ی شیوازی سه رده میکی کۆن بین.

«ئیلاهییه تی ناو مرواری»، بیرو که یه کی ئایینی «مانه وی» ^{۴۴} یه (وت و ویتژیکی دوو که سی [مینۆرسکی] له گه ل «ث. نۆلده» ^{۴۵} دا)، وه ک باوه ره یتان به بی خه وش بوونی نوور و مه سه له ی «تناسخ» و پرواهیتان به «حلول» که ناتوانی دیارده یه کی راسته وخۆی هیندی بیټ. چون پیشتر له [ئایینی] ئیسماعیلیه شدا هه ر هه بوه. دابه شکردنی مه وجودات به سه ر دوو مه قوله ی جیا وازدا وا هه په ئال و گوړیکی دره نگتری بیرواری زه رده شتیان بیټ سه ر برینی که له بابیش گه لیک جار په یوه ندی به نه ریتیکی هاوچه شنی موساییه کانه وه په یدا ده کات ^{۴۶} له کاتیکیدا ناوی نیو ته ورات (داود و موسا)، په نگه له ریگه ی قورئانه وه هاتبته نیو [ئایینه که وه].

ئه وه ی وا پیتی ده گوترئ نفووزی مه سیحیه ت، نابی به زیاده وه نیشان بدریت. ئه گه ر ئه هلی حه ق له وت و ویتیان له گه ل موژده ده ره کاندایه باسی عیسا و مریم ده کهن ده بی له بیرمان نه چیت که جیا له وه ی که ده گونجی له قورئانه وه وه رگیرابن، ئه هلی حه ق ته نیا وه ک «تجسم» یکی خودایانی خۆبان چاویان لی ده کهن. سه باره ت به جه زم بوونه که شیان پتویست ناکات له ئاکاریکی ده رویشان (بۆ نمونه ده رویشی به کتاش) به ولاوه تر به شوینیدا بگه ریتن.

بۆ مه سه له ی ده رکه وتنی هه ندی ناوی چاوه پروان نه کراو له میتۆلۆژی ئه هلی حه قیشدا، ده بی توانای ئالو گوړ ^{۴۷} ی سیسته می «حلول» به بهر پیرس بزانبین. له ده ستنوسیتیکی ناته واوی ئه هلی حه قدا که له «شیراز» دۆزراوه ته وه، «ث. ئیوانوڤ» ئاماره یه کی بۆ «مه له ک طائوس» تیدا بینیه، که ئه ویش ئیماژیکی تایبه ت به ئیزه دیبانه.

په یوه ندی گرتنی ئه هلی حه ق له گه ل فیرقه یه کگرتوه کانی [ناوچه ی] «هیلالی خضیب» (قرلباش، سارلی، شه به ک و... هتد) هیشتا روون نه بوته وه، هه رچۆنیک بیټ،

شویتی نفووزی راسته و خۆی «واعظ» انی ئەهلی حەق لە «زەهاب» هەو تا ناوچەبەکی دووری لای رۆژئاوا - وەک شویتی عەلەویبەکان (واتە قزلباش) ی «عەینتاب» رۆیشتووە.^{٤٨}

ئەهلی حەق و میژوو

هەلگرتنی شویتی زەمینە میژوویبەکانی ئەهلی حەق لە سەر ئەساسی ئەو ئیشاراتە ی وا لە نووسراوە تاییبەکاندا دەرەدەکان، کاریکی هاسان نیە.

دووره یا سەرەدەمی «خاوەندگەر»، هی پیش ئەزەلیبەتە. دەست نیشان کردنی «عەلی» ناماژە سەرەکیبە بۆ پەڕەندیبەکانی لەگەڵ «نوصەیر» دا. تەنیا خالی سوود بەخش [لە دیاریکردنی میژووی] ساڵ و مانگ و بۆ تاییبەتە، ئەو یە کە دەگوتی «شاھ خوشین»^{٤٨}، ٣٦٠ (٣٠٠) ساڵ دوا ی عەلی دەرکەوتووە (کە ئەویش لە سالانی ٣٥ تا ٤٠ (٦٦١ تا ٦٦٥) داخەلیفە بوە). ئەو خۆی، دەمانگەرینیتەو بۆ سەرەتای سەدە ی یازدەهەمی زایینی و لەگەڵ دوورە ی بەکیک لە فیرشەکانی خوشین واتە بابا تاهیری هەمەداندا بەک دەگریتەو کە ئەویش بە گوتی راپۆرتیک (راحە الصدور، چاپی م. ئیقبال، ل ٩ - ٩٨) لە سالی ٤٤٧ (١٠٥٥) دا، لە شاری هەمەدان چاوی بە «طغرل سەلجوقی» کەوتووە.

شایانی سەرنج ئەو یە تاقە کەسیکی دیکە، کە ناوی نا ئاسایی «خوشین» ی لە سەر بووبیت، لە رووداوەکانی سالی ٤٠٨ (١٠١٤) و لە باسی «چالاکیهکانی شاھ خوشین» دا ناوی هاتووە (کە ئەویش ئەمیریکی «کورد» بوە). پروانە: مجمل التواریخ، چاپی «بەهار»، ل ٤٠٠. شاھ خوشین بە شیوہبەکی ئیعجازی، لە تیشکی هەتاو هاتووە دنیاو کە ئەو تیشکە، لە «جەلالە» ی کچی بەکیک لە سەرۆکانی (؟) جافەکان لە «شیر بانک»^{٤٩} «دیھ - اعلا»^{٥٠} کەوت (سەرەنجام، دەستنوسی لای مینۆرسکی). ئەو هەش ویدەچی ناماژەبەک بیت بە «شیروان»^{٥١} لە لیواری لای راستی سیروان (دیالە) لە نزیک گردیکی کەونارا (پروانە: ئیدمۆندز، ١، دەرووبەری ١٦٣). شیروان، تەنانەت ئیستاش هەر هی جافە کوردەکانە.

گەلیک ئیشارە ی جوغرافیایی لە ناو دەقەکاندا هەن کە وا دەگەیین «خوشین» لە پیش سولتان ئیسحاق لە ناوچە ی هۆزی گۆراندا ژیا بیت. لە لایەکی دیکەو، ژمارەبەکی زۆری

«کەلام» ی سەرەدەمی «خوشین» بە فارسی یا زاراویکی ئەوتۆ نووسراون کە لاسایی چوارینەکانی بابا تاهیر دەکەنەو.

هەرچۆنیک بیت، وا دەرەدەکەوئ کە ئەو پەڕەندیبە ی ئیستا لە نیوان ئەهلی حەقی ناوچە ی سیروان و لورستاندا هەبە، شاھ خوشین دامەزراند بیت. دانەری فیرقان تەنانەت ئەو نەدە دوور دەروات کە شویتی لە دایکبوونی خوشین لە سەر «سیمیەر» (کەرخە) دیاری دەکات کە مەلبەندیکی بە ناوی «شیروان» کەتۆتە شانی راستیەو.

بناغەدانەری تایینی ئەهلی حەق، زیاتر بە سولتان ئیسحەق (صوحاک، صەحاک) زانراوە. دەگوتی باپیری [صوحاک] - سەییکی هەمەدانی بوە و لەو پەڕە هاتووە ناوچە ی گۆران - ناوچەبەک کە شارەزوو (لە باکووری سیروان) و زەهاب (لە باشووری چۆمەکە)، پینکیان هیناوە.

ناوی باوکی صوحاک، سەیی عیسی^{٥٢} (کذا) بوە. ناوبراوە لە بەرزەنجە [٢٠ کیلۆمەتریکی لای رۆژھەلاتی سلیمان لە عیراق] ژیاوە. سەرۆکانی سەییکی لقی ئیبراھیمی ئەهلی حەق، ئیستاش هەر لە دراوستیبتەتی ئەو شۆینەدا ماون.

سەیی عیسی لە پیریدا، «دایرە» (داییراق)^{٥٣} ی کچی حەسەن بەگی جەلا^{٥٤} (واھەبە «جاف» بیت. پروانە: ئیدمۆندز، ١، دەرووبەری، ل ١٨٤) ی ماره کرد و مندالیکی لپی بو، بە ناوی سەیی (سولتان) ئیسحەق. بەگوتی تەزکەرەبەک - کە رۆشنبیریکی ئەهلی حەق ریکی خستوو (ئیدمۆنز، هەمان سەرچاوە) ئەو رووداوە لە سالی ٦٧١ (١٢٧٢ز) دا روویدا و تایینی نوئ لە دەرووبەری سالی ٧١٦ (١٣١٦ز) دا دامەزرا.

گۆری مام ناوچی سولتان ئیسحەق (کە مینۆرسکی لە سالی ١٩١٤ز) چاوی پیتی کەوت، کەوتووە سەر کەلیکی لای راستی لیواری سیروان و ئەگەر لەو پەڕە زووور هەلکشیی، دەبینی ماوہبەکی کەم لە پردی «پەردیوەر» (پەردیوەر)^{٥٥} هەو، دوورە.

{دەگوتی سەید عیسا ی باوکی سولتان ئیسحەق سی کوری لە ژنی یەکەمی بوە، کە ئەو مەسەلەبە دەبی بووبیتە هۆی لیک دابرانی زیاتری بنەمالەیان - مەسەلەبەک کە بەگوتی دەقی فارسی ئیفتانۆف ٧٩، سولتان ئیسحەقیش ناماژە ی پچ کردووە. جیلی نۆھمی دوا ی سەیی عیسا - بابا رەسوئی گەورە، وەک باپیرەگەورە ی بنەمالە ی خاوەن نفووز و ئورتۆدۆکسی نەقشەندی سەییەکانی بەرزەنجە چاوی لئ دەکرئ و ئەوانیش بە زۆری لە هەموو عیراقدادا بۆ بوونەتەو. پروانە: ئیدمۆنز، ١، دەرووبەری، ل ٦٩، ١٨٤}.

دوای سه‌بیید نیسحق، گه‌لی گیترو گۆمی له زنجیره‌ی «تجلی» یه‌کانی ئه‌و لیسته‌یه‌دا ده‌بینری که په‌یوه‌ندی به لقی سه‌ره‌کی تایینه‌که‌وه هه‌یه. هیشتا نازانی تیا له ده‌رکه‌وتنی «مهن خودا» («شاه میهمان»^{۵۶} ی فه‌ره‌نگی فیرقان)، کامیان ده‌که‌ونه مه‌قوله‌ی ناته‌وا تر یا کاتییه‌وه.

به‌گشتی، مه‌یلی سه‌یده‌کانی ئیبراهمی به‌ویه هه‌ندی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی له نیوان ئه‌و «تجلی» یانه و سولتان نیسحق‌دا بدۆزنه‌وه (ئه‌ویش زیاتر له رتگی حه‌وته‌وانه‌وه). لقی «ئاته‌شبه‌گی» باوه‌ریان به زنجیره‌یه‌کی جیددیتری «تجلی» - جگه له سنی تجلییه‌کان (ژماره ۵: قرمزی، ژماره ۶: محمد به‌گ و ژماره ۷: ئاته‌ش به‌گ) هه‌یه.

پیاوچاک [قیددیس‌ای هه‌ره‌گرینگ له ئالفه‌ی گۆرانه‌کاندا، «ئیبراهم» ه - که (له رتگی یه‌کتی له حه‌وته‌وانه‌که‌وه)، وه‌ک نه‌وه‌ی سولتان نیسحق چاوی لیده‌کری. ئیبراهیم له به‌غدا (و واهه‌یه له که‌رکووک) نیژراییت و له «که‌لام» ی‌کدا وه‌ک که‌سیک باسی لیکراوه که به‌غدا یه تالان (تاراج) برد.

ئه‌و ئیشاره‌یه وا هه‌یه له خشته‌ی ناوی مندال و نه‌وه و نه‌تیجه‌ی سولتان نیسحق‌دا، جیگه‌ی بیته‌وه (پروانه سه‌ره‌وه‌تر)، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌و راستیه‌وه که سه‌رده‌می ئیبراهیم ده‌که‌ویته‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌مه‌وه و به‌غدا یه‌و ده‌م له ژیر ده‌سه‌لاتی جه‌لابری و تورکمانانی قه‌ره‌قۆبونلودا ئه‌غله‌ب ده‌ست به‌ ده‌ست ده‌گه‌را.

ئیس‌تا ئه‌گه‌ر بگه‌ریتیه‌وه سه‌ر «تجلی» ئاته‌شبه‌گییه‌کان، ده‌توانین بلتین ناوچه‌ی هه‌لسوورانی قه‌رمزییه‌کان ئیس‌تاش هه‌ر له حه‌وضه‌ی سیروان - له خاکی گۆرانه‌کاندا هه‌لکه‌وتوه. وا هه‌یه هه‌ندی که‌س وا بزانی ناوی خه‌لک خوازانه‌ی قه‌رمزی (به‌ واتای سووره‌به‌رگ) به ئه‌حمه‌دی سوور - به‌کتی له حه‌وته‌وانان بناسرتیه‌وه که له نزیک خورمال - له شاره‌زور، نیژراوه (پروانه: ئیدمۆندز، ۱۸۶، ۲۰۰).

خالیکی تاییه‌تمه‌ند به قه‌رمزی ئه‌وه‌یه «که‌لام» ی هاو‌رتیکه‌ی - واته «قۆشه‌ی ئوغلی» به [زمانی] تورکی نازه‌ربایجانی نووسراوه و ده‌توانی ناوه‌راستی سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌م و ئه‌و کاته بگرتیه‌وه که زنجیره‌ حکومه‌تییه‌کانی پیش مغول (پروانه سه‌ره‌وه‌تر)، هه‌ولیان ده‌دا به‌غدا به ته‌ورێزه‌وه بیه‌ستن.

محمد به‌گ کاری خۆی له «دلفان» ی باکووری لوړستانه‌وه ده‌ست پێ کرد و دواتر چوو بۆ «ئاجه‌ری»^{۵۷} - ئه‌و شوینه‌ی پیش بینیه‌کانی له‌وتیه سه‌ریان هه‌لدا. «ئاجه‌ری»

مه‌لبه‌ندیکه له لیواری رۆژه‌لاتی [چۆمی] «جه‌غه‌تو» که له لای باشووری رۆژه‌لاته‌وه ده‌رژیته ناو گۆلی ورمیوه.

«سه‌ره‌نجام» ئاماژه به پیکدانی محمد به‌گ له گه‌ل بلباسه‌کان ده‌کات (که هۆزیکێ ناسراوی کوردی موکری لای رۆژئاوای جه‌غه‌توون).

دوای مردنی محمد به‌گ، کوره‌که‌ی واته «خان ئاته‌ش» به فه‌رمانی ته‌جه‌سسومی‌ک که به به‌رگی سوور رازا بووه، وه‌ک جیگری باوکی هه‌لبژیرا و ئه‌وه‌ش له کاتی ده‌رکه‌وتنی‌کدا بوو که حلوولی شه‌شه‌م و حه‌وته‌م به حلوولی پینجه‌می قه‌رمزییه‌وه په‌یوه‌ند ده‌دات. ئیشانۆف (۱۹۵۳، ل ۷ - ۱۷۲)، ده‌قیکی سه‌مه‌ره دینیته‌وه و به شاهیدیکی شاکاری خان ئاته‌شی داده‌نیت.

ده‌قی ناوبراو، له باسی سالانی ۲ - ۱۰۸۰ (۷۱ - ۱۶۶۹ زاییندا)، ئاماژه‌ی به موعجیزاتی خان ئاته‌ش کرده و خواستی ئه‌وی بۆ به‌جی هیشتنی جیهان له سالی ۱۱۱۴ (۱۷۰۴) دا راگه‌یانده. هه‌روه‌ها گواتراوه خان ئاته‌ش ویستویه‌تی خۆی له شیوه‌ی «باز»^{۵۸} ی‌کدا بنوینی و له چپای «سه‌هه‌ند» (له باشووری ته‌وریز) وه‌ به‌ره‌و ئاسمان بفری. به‌لام گۆره‌که‌ی - که ناوی خۆی به سه‌ره‌وه‌یه، که‌وتۆته گوندیک له باکووری رۆژه‌لاتی هه‌مان چیا، له لیواری یه‌کتی له لقه‌کانی چۆمی قزل‌نۆزن (سفید رود) که ئیس‌تا ناوه‌ندیکی بچوکی ئیدارییه^{۵۹}.

برایه‌کی خان ئاته‌ش (و یه‌کتیک له فریشته‌کان) له گه‌ل خاو و خیزانه‌که‌یدا چون بۆ کرماشان. ئیمه لیسته‌ی هه‌موو ئه‌و حه‌وت کور و کوره‌زایه‌ی خان ئاته‌شمان به ده‌سته‌وه‌یه، که «ئاغابه‌خش» یه‌کتیکه له‌وان و له سالی ۱۹۷۱ دا له گوندی «گه‌رهبان» مردوه. ئه‌م گونده، که‌وتۆته باشووری کرماشان، راست له ژیر ئه‌و شوینه‌ی که [رووباری] گاماسیاب و «قه‌ره‌سوور» یه‌ک ده‌گرنه‌وه و «سه‌مه‌ره» (که‌رخه) پیک دین.

تاریخه‌کانی خان ئاته‌ش ده‌ره‌تانی ئه‌وه‌مان پێ ده‌ده‌ن ماوه‌یه‌ک له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی هه‌فده‌هه‌م (هه‌ندی دوای حکومه‌تی شاه عه‌باسی یه‌که‌م [ی سه‌فه‌وی])، به ناوی ده‌وره‌ی باوک - واته محمدبه‌گه‌وه له قه‌له‌م بده‌ین. په‌یوه‌ندییه‌کی ئه‌هلی حه‌ق له گه‌ل سه‌فه‌وییه‌کان له «قوتب نامه» دا ره‌نگی داوه‌ته‌وه. ئه‌و شیعه‌ به‌رزه، به تورکی نازه‌ربایجانی گواتراوه و هه‌موو ده‌رکه‌وتنیکی خودایه‌تی به وردی ده‌بژیری^{۶۰}. شیعیری ژماره ۴۶ ده‌لی له سه‌رده‌می خه‌تانی دا " «خودا» به‌تورکی قسه‌ی کرد و بوو به «پیر» ی

تورکستان. " ئیمه ئیستا ده زانین خه تایی نازناوی شیعیی شاه ئیسماعیلی یه کهم بوه که به شیعیی تورکی روهی قسهی ده کرده لایه نگره تورکه کانی خوی. لهم حاله ته دا، تورکستان ئاماژه به بۆ ناز به رایجان و ئهو ولاتانهی وا له لایه ن هۆزه تورکه مانه کانه وه داگیر کرابوو^{۶۱}. بهم پین یه شاه ئیسماعیلی شیعیی توند و تیژ (۹۳۰ - ۹۰۷ / ۲۴ - ۱۵۰۲)، به ناوی بی فییز و ههواي «پیر» هوه بوو به جیگه ی پهره ستنی ئه هلی حهق دیارده یه که له نیوان سولتان ئیسه حهق و قرمزی دا که ده کری وهک نیشانه یه کی به که لک بۆ دیاری کردنی سه رده می ئه وی دواییان [واته قرمزی] یش که لکی لی وه ریگیری.

شوتنایه تی ئایینه که

بیشکه ی ئه م ئایینه به بی هیچ گومانیک، ئهو شوینه یه واگۆرانه کانی تیدا ده ژین و ئیستا له نیوان عیراق و ئیراندا دابه ش کراوه. گۆران ره که زیکه وه زرین و به زمانیک قسه ده که ن که هاوریسه ی زاراه کانی ئیرانی ناوه ندیبه. پروانه مینورسکی، «گۆران»^{۶۲}، بولته نی قوتابخانه ی توژیینه وه کانی رۆژه لانی و ئه فریقی، سالی ۱۹۴۳، به رگی ۱۱ به شی یه که م، ل ۱۳۰ - ۷۵ [ته رجه مه ی وتاره که، هه ر له م کتیبه دا بخوینه وه].

سه رۆکه کانی کاکه بی تائوق^{۶۳} دیعایه ی ئه وه ده که ن که له توره مه ی راسته وخوی سولتان ئیسه حهقن (پروانه: العزای، الکاکیه). گه لیک شوینی پیروزی ئه هلی حهق له خاکی شاره زوردا بلاو بوونه ته وه. پروانه: ئیدمۆندز، ۱، ده روه به ری ۲۰۰.

شوینه به ریز و پیروژه کانی «په ردیوه» (له هه ورامانی له وێن)، بابا یادگار (له زهاب) و بنیامن (له کردن)، که وتونه ته خاکی ئیرانه وه. هۆز و کۆمه لگاکانی ئه هلی حهق له زۆر شوینی لای باکووری ریگای پیشووی قه سری شیرین بۆ کرمانشان به رچاو ده که وه ن (هۆزی سه نجابی، به هه ندی لق و پۆپی سوننه شیانه وه، ژبانیکه پر ئاشتی له گه ل ئه هلی حهق کانه ده به نه سه ر).

ژماره یه که هۆزی باکووری لورستان (دلفان، ... هتد) ئه هلی حهقن. تا قمیکی زۆری ئایینه که ش له هه مه دان، تاران، وه رامین، مازهنده ران (که لارده شت) و ته نانه ت له خوراسان ده ژین، که ده گوتری برایه کی خان ئاته ش باره گای خسته تۆته ئه وی. له نازه رایجان، که خه لکه که به تورکی ده وین، ئه هلی حهق له ناوچه ی ته وریز، مه راعه (له ده روه به ری چیای سه هه ند) و هه روه ها له ماکو (مه لبه ندی قه ره قۆبولوو) ش هه ن.

لایه نگرانی ئایینه که، ته نانه ت له باکووری [رووباری] ئاراز (له قه ره باغ) دا بلاو بوونه ته وه.

به هۆی به رایلاوی و نه یینی بوونی فیرقه بی و ئهو راستییه ی که [ئه هلی حهق] له شاره کانه چینی مام ناوچی دانیشه توان پیک دین، شتیکی نه گونجاوه ئه گه ر مه زنده یه کی گشتی له ژماره یان بدری به ده سه وه (بۆ زانیاری زیاتر، پروانه: مینورسکی، «یادداشته کان، ل، ۵۹ - ۴۱»).

ئه ده بیات

یه که م ئاماژه به ئه هلی حهقی راسته قینه، له سه ره تای سه ده ی نۆزده هه م و له [نوسراوه ی] گه رۆکه ئه ورووییه کانه به دی ده کری، [له وانن] «مه کدۆنالد کینه ی»^{۶۴} و «ج. کیتیل»^{۶۵}.

راولینسون که فه رمانده ری هیتیکه گه وه ی پیک هاتوو له هۆزی گۆران (ئه هلی حهق) بوو، یه که م که سه که زانیاری باوه ریپیکراوی له سه ر ئایینه که، داوه به ده سه ته وه: «یادداشت له مه ر ری پیوانیک له زه هابه وه»^{۶۶}. «باروون دی بوود»^{۶۷} یش چاوی به گۆری بابا یادگار که وت. هه روه ها پروانه: «سه فه ره کانی لورستان» ی هه مان که س^{۶۸}.

یه که م ته رحی گشتی بیروپروای ئه هلی حهق، له کتیبی «گوبینو» دا ده بینری^{۶۹}. که په یه ندی راسته وخوی له گه ل نوینه رانی ئایینه که له تاراندا هه بوو^{۷۰}.

وتاریکی سه رنج راکیشی بی ناو (به ئیمزای: ش)، له مه ر ئه هلی حهقی ته وریز، له گۆقاری «قه وقان» ی تفلیس، سالی ۱۸۷۶ له ژماره ۲۷، ۲۹، ۳۰ دا بلاو کرایه وه.

یه که م به لگه نامه ی باوه ریپیکراوی ئه هلی حهق (که لامیکی ۳۴ فه ردی^{۷۱}، «عه قیده») هاوپی له گه ل یادداشته تیکه گرنگی «ف.ئ. زۆکوئسکی»^{۷۲} دا چاپ کرا. موژده ده ریکه ئه مریکی «س.ج. ویلسن» ژماره یه کی به رچاوی زانیاری نوینی [له سه ر ئه هلی حهق] کۆ کردۆته وه^{۷۳}.

له سالی ۱۹۰۲، مینورسکی ده ستنوسیکی پرواپیکراوی ئه هلی حهقی که وته ده ست، که تاریخی ۱۲۹۵ (۱۸۴۳) ی به سه روه بوو و هه ندی ئه فسانه ی ئایینی تیدا کۆ کرابوه که به زمانی فارسی و به گویره ی «ده وه» (پروانه سه ره وه تر) لیسته کرابوو (کتیبی سه ره نه نجام) و هه روه ها ژماره یه که که لامی به تورکی که وته ده ست که دوای

پاشکۆ

لاپهړه ۳۰۷ [ی ئینگلیزی]:

* رهنیزه (Ranzbar) به واتای «پارټیزه ری راز»، نازناوی «دایه راک» دایکی سولتان ئیسحه قه.

لاپهړه ۳۱۰ (دیری کوتایی):

«سه فەر بۆ پشته سهر» له سهره مهرگی نعمت الله و له تمه نی ۳۰ سالی دا، روویدا. خودا (دهستنوس، لاپهړه ۲۸، ۱، ۸) وهک نوینه ری خوی (وهلی، نایب) له چاوه پروانی بۆ دهرکه وتنی «صاحب الزمان» دا رایگرت و ئه مری پی کرد [به خه لکی] رابگه ییتیت که ئه م رووداوه، به دلنیایی روو ددهات (دهستنوس، ل ۲۵، ۱، ۸).

لاپهړه ۳۱۳ (دیری ۱۴):

دانه ری «بورهان الحق»، له فه سللی «خانه دانه کان» دا باسی مه سه له ی «دهرکه وتنی کاتبی» به دوور و دریتی کردوه.

ته رجه مه کران به زمانی رووسی چاپ و بلاو کرانه وه، کورته یه کی فه رهنسیشی له گه ل خرا^{۷۴}. ههروه ها پیدا چونه وه یه ک له لایه ن «ف. کومونت»^{۷۵} وه، نووسراوه یه کی دیکه ی مینورسکی^{۷۶}، و تاریکی دوکتور سه عبیدخان^{۷۷}، [وتاری] «گوردلیشسکی»^{۷۸}، [وتاری] «ناجه ریان»^{۷۹} ته رجه مه فه رهنسیبه که ی له لایه ن «ف. مه کلیس»^{۸۰} وه، و تاریکی دیکه ی مینورسکی^{۸۱}، و تاری «ف. م. ستید»^{۸۲} و «ی. ن. مار»^{۸۳}، «چ. پ. پیتمه ن»^{۸۴}، «و. ئیشانوژ»^{۸۵}، «عباس العزاوی»^{۸۶}، که مینورسکی پییدا چوته وه^{۸۷}، ههروه ها و تاریکی دیکه ی مینورسکی^{۸۸} و [وتاری] م. موکری^{۸۹}. موکری، له و تاریکی دیکه دا^{۹۰} (لاپهړه ۸ - ۴۷۶)، باسی گه لیک ده ستووسی ئه هلی حه قی کردوه که ئیستا له بهر دهستی ئه ودان وهک «شاهنامه ی حه قیقه ت»، «عالمه ی حه قیقه ت» و... هتد. کتیبی «کورد، تورک و عه ره ب» ی س. ج. ئیدموندز فه سلتیکی له سهر «کاکه بیه کانی عبیراق» تیدایه^{۹۱}. که دارمالی زانیاریی ورده.

{دوایین ده ست گه یشتی ئیمه به ئه ده بیات [ی ئه هلی حه ق]، نامیلکه ی «برهان الحق» نووسراوی «نووری عه لی ئیلاهی» (کوری نووسه ری فیرقان)^{۹۲}. ئه م نامیلکه یه یه که مین چاپه له لایه ن نوینه ریکی راسته قینه ی فیرقه که وه، گه رچی سه ره رای هه موو ئه وانه، نوور عه لی ئیلاهی هه ول ددهات فیرقه که ی خوی له گه ل روانگه ی گشتی شیعه دا ئاشت بکاته وه به لام قسه کانی له مه ر پیاوچاکان و لقه کانی ئایینه که، سه رحی داب و نه ری تیان و ته رجه مه و ته فسیره کانی له مه ر بۆچوونی «گورانی» یه کان، شایانی هه موو چه شنه سه رنجدانیکه. ههروه ها بروانه کاریکی دیکه ی م. موکری^{۹۳}، که هه ندی ماتریالی دیکه ی به ردهستی خوی پیشکه ش ده کات}.

پهراویزه‌کانی وتاری نه‌هلی حهق

* سه‌چاوه‌ی ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌م وتاره:

V. Minorsky, "The Sect of the Ahl-i Hakk", Iranica - Twenty Articles by V. Minorsky, Tehran University Publications, No. 775, 1964.

بیست مقاله مینورسکی (شامل مقالات تحقیقی مربوط به مطالعات ایرانی) به قلم پروفیسور ولادیمیر مینورسکی، انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۷۷۵ [متن انگلیسی].

له پهراویزی ده‌قی ئینگلیزیدا نووسراوه:

"ئه‌م وتاره به ئی‌جازه‌ی میه‌ره‌بانانه‌ی به‌رتیوه‌رایه‌تی ئه‌نسیکلۆپیدیای ئیسلام (چاپی دووه‌م، ۱۹۵۶)، سه‌ر له‌نووی چاپ کرایه‌وه. یه‌که‌م ده‌ق له «مکلمه» ی چاپی یه‌که‌می ئه‌نسیکلۆپیدیای ئیسلام (۱۹۳۴) دا بلاویۆته‌وه و له چاپی ئیستادا جارێکی دیکه‌ چاوی لیکراوته‌وه و ناته‌واوییه‌کانی ته‌واو کراون».

10. C. Hurat, Textes Houroufis, 1909, p. 140.

2. Self- designation

۳. [ویچوویی و جیاوازییه‌کانی نه‌هلی حهق و ئی‌زدییه‌کان جیگه‌ی سه‌رنجی تایبه‌ته و هیوایه‌ پسیۆره‌ خۆمالیییه‌کان ئاوری لی‌ بده‌نه‌وه. وه‌رگێتر].

۴. [مینۆرسکی ئه‌م وشه‌یه‌ی له‌ بیجمی کوردی - فارسی خۆیدا نووسیوه: Khānadāns وه‌رگێتر].

5. Tumari

6. Gobineau

7. Firkan

8. W. Ivanow

9. Saranjam

10. Manifestation

11. Divinity

12. Incarnation

13. Theophanis

14. Pre-eternity

15. Khuāwandagar

16. Epoch

17. Typical

18. Essence

19. Avatars

20. Encarnation

21. Razbār

۲۲. Saints, قیددیس، پیاوچاکان

۲۳. [ده‌بی‌ نیازی له‌ کتیبی ۲۰ وتاری مینۆرسکی بیت که ئه‌م بابه‌ته‌ش له‌ و کتیبه‌وه وه‌رگیراوه. وه‌رگێتر]

24. Metempsychosis

۲۵. Eschatology, زیندوو بوونه‌وه

26. The last Judgement

27. Sän

28. Collective

۲۹. [عبیاره‌تی فارسی، به‌ واتای چاندن و شین کردن. وه‌رگێتر].

30. Djawz-i buica

31. Hawiza

۳۲. [جادوو]

33. Musha'sha'

34. nuclei

35. advent

۳۶. سالی ۱۹۱۶، کاتی له‌ کرماشانه‌وه ده‌چووم بۆ دینه‌وه‌ر، له‌ جه‌یحوون ئاباد چاوم به‌ بینایه‌ک که‌وت که‌ به‌ ئالای ره‌شی بچووک رازابۆوه. رینموونه‌که‌م گوتی ئه‌وه‌ مالی «شێخیک» بوه. من به‌ حیسابی ئه‌وه‌ی نیازی کابرا یه‌کێ له‌ پیاوچاکانی سونه‌ی کوردستانه‌، ئه‌وه‌ له‌ ره‌خساوه‌م بۆ چاوپێکه‌وتنی نیعمت الله، له‌ ده‌ست دا. ئ. مینۆرسکی.

37. Concealment

38. Jama-yi ya-yi ghaybat

39. The Lord of the Hour

53. Däyira (Däyriäk)
 54. Djala
 55. Perdiwar (pirdiwar)
 56. Shah-Mihmän
 57. Adjari
 58. Falcon
 59. [دوور نییه، نیازی مینۆرسکی، «تیکان ته‌په‌ی هه‌وشار» بیټ که ئیستا به ناوی «تیکاب» هوه ده‌ناسرئ].
 60. پروانه:
 Minorsky, Matériaux, pp. 72 - 82
 61. پروانه:
 Rieu, Supplement, p. 26a
 62. [تەرجه‌مه‌ی وتاره‌که‌ی «گۆزان»، هەر له‌م کتیبه‌دا هاتوه. وەرگێڕ].
 63. Tä'ük
 64. Macdonald Kinneir, "A Geographical memoir of the Persian Empire" 1813, 141.
 65. G. Keppel, "Personal narrative of a journal from India to England", 1817, II, 61ff.
 66. H. Rawlinson, Notes on a march from Zohab, JRGS
 (گۆفاری ئه‌نجومه‌نی پادشاهی جوغرافیایا)
 سالی ۱۸۳۹ ژماره ۳۶، ۳۹، ۵۳، ۵۷، ۹۵، ۹۹، ۱۰۵، ۱۰۹
 67. Baron de Bode, "Biblioteka dl'a Cleniya", St. Petersburg, 1854, t. cxxiii, p.45.
 - Baron de Bode, Travels in Luristan, 1845, I, 371 - 8; II, 180.
 69. Trois ans en Asie, by Gobineau, Paris, 1859, 338 - 70
 70. Schemann, Gobineau, cine Biographie, Strasburg, 1913, I, 506 - 7.
 هه‌روه‌ها پروانه:
 Minorsky, "Gobineau et la perse", in Europe, Paris, Oct. 1923, 116 - 27.

40. Yä
 41. gardish-i dün bi-dün
 42. Correspondence
 43. Popular
 44. [ئایینه‌که به ناوی دانهره‌که‌ی (مانی کوری فاته‌ک) هوه ده‌ناسرئ، که له سالی ۲۱۵ی زایینیدا له شاری «ماردین» له دایک بوه و له سالی ۲۷۶دا کوزراوه. ئه‌م ئاینه ئامیته‌یه‌که له ئایینی زه‌رده‌شت، عیسا و بوودایی. به گۆتیه‌ی مانه‌وییه‌ت جیهان له دوو عونوسوری رووناکی و تاریکی پیتک هاتوه و له کۆتایی جیهاندا رووناکی و ناشتی به سهر هه‌موو شوئینیکدا زال ده‌بیته. مانی بۆ تیگه‌یانندی خه‌لک کتیبه‌که‌ی خۆی «ئه‌رژه‌نگ» ی به‌ره‌سمی جوان رازاندبوه‌وه و له ئه‌ده‌بی کوردی و ئیرانیدا ئه‌رژه‌نگ و مانی بوونه‌ته نیشانه‌ی رازاوه‌یی و چه‌له‌نگی له کاری هونه‌ریدا. نالی ده‌لتی:
 «مانی» نیه‌تی قوه‌تی ته‌سویری برۆی تو
 ئه‌م ره‌سمه به‌ده‌ستی متنفس نه‌کشاوه
 حاجی قادری کۆبی ده‌لتی:
 ئه‌گه‌ر سوودت نییه بۆ مو‌لک و می‌لله‌ت
 به‌من چی نه‌قشبه‌ندی یا‌کو «مانی»
 به‌شیک له‌م زانیاریانیه له «فره‌نگ فارسی معین» وەرگێراون. وەرگێڕ].
 45. Th. Noldeke
 46. پروانه:
 I. Scheftelowitz, Das, Stellvertretende Huhnopfer, Giessen, 1914.
 47. Elasticity، انعطاف
 48. پروانه:
 Towbridge, "The Alawis", in Harvard. Theol, Review, 1909, pp. 346 - 55, (re-printed in Moslem World, 1921, pp. 255 - 66).
 48. Shah khoshin
 49. Shir-bank
 50. Dih-i A'lä
 51. Shirwäna
 52. Isi

85. W. Ivanow, "An Ali-Ilahi fragment, Collectanea", (The Isma'ili Society), I, 1948, 147 - 84.

ههروهه

W. Ivanow, "The Truth Worshippers of Kurdistan, Ahl-i Haqq", Texts, Bombay, 1953.

دهق و ههروهه توێژینهوهی «تذکره اعلا» که له راستیدا نوسخه یهکی «سه ره نجام» ی ئاتهش بهگی ته رجهمه ی مینۆرسکی و پستمه نه و هه ندی شاخ و بالی لێ زیاد کراوه. ئیشانۆف له پاشکۆی وتاره که دا، ژماره یهک دهق و بهشی جیای دیکه له مههه «خان ئاتهش» ی لێ زیاد دهکات.

86. Abbas al-Azzawi, "Al-kakaiya fil-ta'rikh", Baghdad, 1368 (1949).

([له م کتێبه دا] نه هلی حهقی که رکوک وهک «علی اللهی» جیاواز گێراونه ته وه بهر چا و).

۸۷. مینۆرسکی به کتێبه که دا چۆ ته وه:

V. Minorsky, "Oriens", 1953, pp. 408-12; V. Minorsky, "Un poème de Ahl-i Hakk en turk", in Westöstliche Abhandlungen R. Tschudi, 1954, pp. 258 - 62.

89. M. Morki, "Cinquante-deux versets de Cheikh Amir", JA, 1956, No. 4, pp. 391 - 422.

(شاعیر، که سه ره به لقی «خاموشی» یه، به کورتی سه بارهت به چوار «تجلی» قسه دهکات به لام له مههه جیگرانی سولتان ئیسه حهق بیده نگه).

90. M. Mokri, "Le symbole de la Perle dans le folklore persan et chez les Kurdes fidèles de Vérité", JA, 1960, No. 4, on pp. 476 - 8.

91. C.J. Edmonds, Kurds, Turks and Arabs, 1957, pp. 182-201.

92. Nuri Ali Ilahi, "Burhan al-Hakk", Theran, 1312 (1963), 176 pp.

93. M. Mokri, "La Pierre Noire", in J.A., 1962, fase 3, pp. 369 - 433.

72. "The Credo" V. A. Zukowsky, zap., 1887, 1-25.

73. S.G. Wilson, Persia, Life and Customs", 1896.

۷۴. پروانه:

V. Minorsky, Materiali dl'e izuceniya persidskoy Sekti, 'L'udi Istini ili "Ali-Ilahi", Moscow, 1911, Published as Fase. XXXIII of "Trudi po costokoreneniyu izda-", "Notes sur la secte des Ahlé-haqq", ههروهه cayemiye Hazarevskin Institutom, in Revue du Monde Musulman, 1920, 20 - 97

(pp. 61-84. به شه رحی ته وای بېبلیۆگرافیه که به وه که ۵۴ پارچه ده گرتیه وه ههروهه (pp. 1921, 205 - 302,

که هه ندی شتی لێ زیاد کراوه وهک کتیبیش بلا و کراوه ته وه.

75. F. Cumont, in "Syria", 1922, p. 262

76. V. Minorsky, "Un traité de polémique Behai - Ahli-Haqq, in J.A., 1921, 165-7

77. Dr. Saeed-Kahn, "The sect of Ahli-haqq", in Moslem World, 1927, 31 - 42.

78. Gordlevsky, "Karakoyunlu", in Izv. Obscestra Izuceniya Azerbaydjana, Baku, 1927.

79. Ajarian, "Gyorans and Toumaris, a newly found religion in Persia", in Bull. de l'Université de Erivan.

80. French translation by F. Macler, in "Revue de l'Histoire des religions", 1926, 294 - 307.

81. V. Minorsky, "Etudes sur les Ahli-Haqq": "Toumari' = Ahl-i Haqq" in RHR, 1928, 90 - 105.

82. F.M. Stead, "The Ali-Ilahi sect. in Persia", MW, 1932, 184 - 9.

83. Y.N. Marr, "Radeniye Sekti L'udi istini". (in Y. Marr, Statyi i soobseniya, II, 1939, 248 - 54).

84. Ch. P. Pitman, "The final word of the Ahl-i Haqq", MW, 1937, 147 - 63

(نوسهه، لیره دا که لکی له دهقیکی «سه ره نجام» وه گرتوه که گه لیک له ته رجهمه که ی مینۆرسکی ده چیت).

ئەم سېستەمە، بۆ زمانىك كە لە سېستەمى زارەكيدا پېش كەوتو و دەنگدار نەبۆتە كەرەسەرى چوارچىۋە كۆنستانتى يەكەى، بەلكو ھەردوكيان ئەندامى يەكگرتووى رېشەكەن، شتتېكى نابەجى يە. دوو وشەى «دار» و «دوور»ى كوردى سەرەراى چوارچىۋەكى كۆنستانتى لە يەكچو، ھېچكارىكىيان بە يەكتر نەداو. لېرەدا قاوتلەكان جياوازيەكەى زۆر لەواتا سەرەككېەكاندا پېك دېنن لە كاتىكدا سېستەمە دەنگى يەكە خۆى بەھۆى بوونى /é/ و /o/ (üie/ <) ھو كە عەرەب لە گەنجىنەى وشەكانياندا، «مەجھول» (= نەناسراو) ى پې دەلېن، تارا دەيەكى بەرچا و توشى ئالۆزى ھاتو. ئەلف و بېى عەرەبى بۆ نووسىنى ژمارەيەكى زۆرى زمانەكان بەكارھېنراو (ئالبانى، توركى، مالايى و ژمارەى^۲ قەوقازى، ئەفرىقايى و زاراوہى^۳ ھىندى و كەمېك ئىسپانىيى و سېرى). بەلام ئەگەر بە ھۆى رەنگدانەوہى نىزامى سىياسى يا ئاينى يەو، روانىمان لە مەسەلەى راحەتى راستەوخۆى نووسېن بەشەوارە نەكەوئ، ئەوا ئەلف و بېى فۆنىتىكى لە رېبازى خۆيدا سەردەكەوئ.^۴

سەبارەت بە ئەلف و بېى يەكى فۆنىتىكى تايبەت كە بۆ ماوہىەكى دوور و درېژ سەقامگىر بوويت ناتوانرئ ھېچ بگوترئ؛ بۆ نمونە، يۆنانى و روسى و ئەرمەنى و گورجى بەباشى بۆ بابەتەكەى خۆيان دارژاون بەلام بەھۆى ئەو راستىەوہ كە ئەلف و بېى لاتىنى زىاتر لە ھەموو ئەلف و بېىەكى جىھان بلاوبۆتەو و لە شىوہى چاپى ى خۆيدا گەبشتۆتە بەرزترىن پلەى تەكنىكى (وہك سەقامگىر بوونى روالەتى دەرەوہى ھەموو نېشانەكان لە بارى ھونەريەوہ، گېژ و گومى كەمتر لە پېتەكاندا، بەدەستەوہ بوونى چەشنى جۆرەجۆر و...) كاتى كە زمانىك دەيەوہئ گرنگايەتى ئەدەبى خۆى و دەست بېنى و بېر لە شىوہىەكى فۆنىتىكى تازە بكاتەوہ، تەنيا تىبى لاتىنى يە كە رووى تىدەكرئ. بۆ سەرکەوتنى رىفۆرم لە زمانى كورديدا، ئەركى گرنگ و سەرەكى ئەوہى ئەلف و بېى لاتىنى لە ساكارترىن شىوہى خۆيدا بەھېنرېتە كايەوہ و تا ئەو رادەيەكى دەگونجى نېشانەى داتاشراوى بۆ دانەنرئ. لەم روانگەيەوہ، ھەولئى جەنابى ئىدمۆندز بۆ ئەوہى لە

بۆچوون سەبارەت بە ئەلف و بېى لاتىنى كوردى *

«تېبىنى: ئەم وتارە تەواو سەرەخۆنىيە و لەراستىدا پېشكەش كەردنى ھەندئ پېشنىيارە لەمەرى دوو وتارى ئىدمۆندز كە سەبارەت بە ئەلف و بېى لاتىنى بۆ زمانى كوردى نووسىوہ. من ھەر سى وتارەكەم كاتى خۆى وەرگىراوہتە سەر كوردى و بلاوم كەردوونەتەوہ. بېروانە دولا پەرى ئەم كتېبە، بەرھەمە چاپكراوہكانى وەرگىرئ. ئەنوەر»

پېشنىيارى جەنابى «س.ج. ئىدمۆند» لەمەرى «كەلك وەرگرتن لە تىبى لاتىنى بۆ نووسىنى كوردى» شايانى سەرەنجى تايبەتى ئەو كەسانەيە وا بە كەردەو و تىئۆر كاربان بە زمانى كوردى ھەيە؛ ئەو خۆى بە ھۆى ئەوہو كە كۆمەلئى لە رۆشنىيرانى كورد بە دەوربەوہ كۆبوونەتەوہ، دەرەتانىكى واى بۆ دىراسە كەردنى بە كەردەوہى مەسەلەكە بۆ رەخساوہ كە رەنگە بۆ ھېچ كەسكى [ئوروى] دىكە نەرەخساپىت.

لايەنى نالەبارى ھەموو ئەلف و بېىەكى سامى، لە بەرچاوانەگرتنى قاوتلەكان (نەك ھەركورت بەلكو درېژ و ھەروہا لىكدراو) ە. ئەم ئەلف و بېىانە، بە شىوہىەكى رەزامەندانە پېر بە پىستى ئەو زەمانانەن وا بۆيان خولقاون و چوارچىۋەى كۆنستانتى يان^۱ (بۆ نمونە، لە عەرەبىدا، زىاتر رېشەى سى تىبى)، بېرەى پشەتى وشەيەك پېك دېنى كە تىگەبشتەنە بنەرتى يەكەى - زۆر كەم بەستراوہ بە نېشانەگەلى كۆنسونانتى يەوہ.

چوارچیتوی شپوه ئهسلای یه که دا بئیتیه وه وهک دیاردهیه کی بنه رته تی و پر به پیتستی مهسه له که دیتته پیش چاو.

ئهلف و بیتی کوردی وهک که رهسه یه کی کاربگهر، پیتوست نییه داواکاریکی توند و تیژ و موته قی پره نیسه کان بیت، وهک ئه وهی «له جیاتی نیشانه ی لیکدراو، هه موو دهنگیک نیشانه ی تایبته به خوئی هه بیت و هه موو دهنگیک ته نیا به یهک شپوه ته له ففوز بکری». بۆ نمونه، به کرده وه هیچ تهنگ و چه له مه یهک بۆ نووسینی «ش» له شپوهی «sh» و له جیاتی «s» ی چیکی و سلوواکی یا تورکی پیک نایته (با نیشانه گه لیکتی تایبته تی دیکهش کاره که یان له باری زانستی یه وه هاسان کردیتته وه).

پیتوسته من ئه و پره نیسه پانه ی وا گه لاله ی کاری جه نابی ئیدموندزبان پیک هیتاوه له م فۆرموولانه ی خواره وده دا پوخته بکه مه وه:

(۱) خو دوورخستنه وه له هه موو نیشانه یه کی نائاسایی که گومانیا یان لی بکری رۆژنامه گهری کوردی بخه نه تهنگ و چه له مه وه.

(۲) به کار هیتانی نیشانه ی «دوانه»^۵ بۆ قواویلی درپژ (ته نیا له وتاری یه که می جه نابی ئیدموندزا).

(۳) به کار هیتانی /h/ له دوای هه ندی کۆنسوانت، له باسی ئه و پیتانه دا تووشی چه و اشه بوونمان دهکات.

پیتوسته خالیکیش له و بۆ چوونانه ی سه ره وه زیاد بکه م ئه ویش داواکردنی که مترین ناته بابیه له مه ر که لک وه رگرتنی عاده تی له پیتته سه ره که به لاتینیه کان. هه موو ئه لف و بی یهک به پیتی قه رار دائراوه و ته نانه ت نه گهر /k/، /l/ و /m/ له جیاتی /a/، /b/ و /c/ دابنن (وهک چۆن له پیتته ره مزیه کانی هه ندی قوتابی ساکاردا ده بینری)، خه لک دوای ماوه یهک فیبریانه دهن. ههروه ها هه ر ئه رکیتیکی نائاسایی بخریتته سه ر شانی نیشانه ناسراوه کان، ده بیتته هۆی چه و اشه بوونی کوردن له تویتینه وه ی زانستی یانه ی زمانه که یان به رانه بر به زمانه ئیرانیسه کانی تر. له م پیتوهندی یه دا ئه لف و بیتی نوپی تورکی که

چاره سه رتیکی به کرده وه بۆ که لک وه رگرتنی ناوچه یی به دهسته وه ده دا، بیگومان بۆ ئامانجیکی هاوچه شن و بۆ نمونه مه جبوور کردن به وهی که وشه یه کی وهک glecek له شپوهی gelejek دا بنووسری به ری و جی نییه. ههروه ها پیتوست ناکا حونجه یه کی سه یر و سه مه ره بکریتته جی نشینی وشه یهک که خوئی یه کیته که له کۆمه له وشه زانستییه نیتونه ته وه بییه کان.

ئه وانه ی له خواره وه دین، تویتینه وه یه کی زیاتر و بۆچوونی تایبته تی من له مه ر ئه و سیسته مانه ی وا له لایه ن جه نابی ئیدموندزه وه له و دوو وتاره دا هاتوون وا له مه و دووا، من به یه که م و دووه م ناویان ده به م:

سه بارته به قواویلی درپژ، وا هه یه درپژایی راسته قینه یان له به راورد کردن له گه ل قواویله کورته کاندای، پیتوستی به لیکۆلینه وه یه کی زیاتر هه بیت، به لام گومان له وه دا نیه که دوو تا قومه دهنگی یهک له دوای یهک واته /ä/، /i/، /u/ و /a/، /i/، /u/ وهک دیارده یه کی روون هه ستیا یان پی ده کری و /a/ و /a/ ته نانه ت له ده نگدانه وه و زرینگانه وه شدا،^۶ جیاوازن. /é/ (وهک دهنگیکی به ستراو که کۆنسوانتی پیش خوئی دهکاته دهنگیکی ئه وکی)، نیتینه رایه تی دهنگی کورت ناکات. تیپی /o/ له وشه ی dost و xosh (xowsh?) دا، (گهرچی له بنه ره تیکی ته و او جیاوازن) به لام وی ده چی که له کوردی دا بوویتته هۆی چه و اشه بوون، له کاتیکدا دهنگی درپژی بنه ره تی /□/ له کوردیدا ده بی وهک لیکدراوی /üe/ (هاوری له گه ل به ئه وکی کردنی کۆنسوانتی پیش خوئی)، سه یر بکری و بۆ نمونه k'üér = (kör<) = کویر، یا (g'üéz) = (göz>) = گویر.

له ئاکامدا، به کرده وه هیچ نیازیکی نامیتنی جیاوازی نیتوان /o/ و /ö/ دیاری بکری، به لام نیشانه ی /ö/ (له وتاری دووه مدا) وهک ده رپرنیتیکی ساکار و ئاسایی بۆ /ue/ که هۆی بوونی خوئی له «ماک»^۷ دهنگه که دا (له تیپی /ö/ وه) ده دۆزیتته وه، به کاریکی به جی ده زانم.

به گویره ی ئه سلای دووپات کردنه وه ی کاراکته ر بۆ راگه یانندی درپژایی قواویل، من /aa/

بۆ /ä/ ی درژی کوردی داده نئیم و /a/ ی ساکار بۆ نوینه رایه تی کردنی دهنگه کورته که دههیلمه وه؛ سیسته میکی ئەوتۆ یه کیچ له و دیاردانه یه که روخساری ئەلف و بیی ئەلمانی پین دیاری ده کری. بۆ نمونه /a/ ی کورتی کوردی، دهنگیکی وهک /a/ ی هه یه (وشه ی man ی ئینگلیزی) یا ته نانه ت وه کوو /a/ یه کی به راستی کورته، له کاتی کدا به کار هینانی /e/ (وتاری یه که م و دووه م) له لایه ن ئیمه وه به و نیازه بوه که گهره کمانه ئامازه بۆ پله یه کی جیاوازی دهنگ بکه ین.

پیشنیاری به کارهینانی /aa/ و /a/ ئیجازه مان پین ددهات نیشانه ی /e/ بۆ که لک وهرگرتن له شیوه ی /e/ یه کی راسته قینه دا بیاریزین (پروانه سه ره وه تر). ئەم /e/ تایبه ته، به بی هیچ نیشانه یه کی جیاکه ره وه ده نووسری (دژ به /e/ ی وتاری یه که م و دووه م) و وهک /e/ ی رینوسی سانسکریت، ته نیا نوینه رایه تی /e/ ی درژی ده کات.

نیشانه ی /ii/ و /i/ زۆر سروشتین به لام له کوردی دا دهنگیکی روخسارنوین^۸ هه یه که بریتیه له /i/ ییکی یه جگار کورت، ئەم دهنگه له سه ر حیسابی دهنگدانه وه یه کی ئەسپایی به ته واوه تی ده ناسریته وه و به شیوه یه یک /bi/ ی رووسی (/y/ ی پۆله ندی) و /I/ (/i/ ی تورکیمان (وهک له ئالدى (aldi) دا هه یه) وه بییر دینیتیه وه به لام دهنگیکی مام ناوئجی یه که واهه یه بۆ گوئیچکه ی رانه هاتوو ئینگلیزیه که کان به قوایلی ناو وشه ی (but) بشوبه یتری.

له وتاری یه که م و دووه م دا، شوینی /y/ (/y/ ی پۆله ندی به شیوه یه کی باش دیاری کراوه به لام کاریکی یه جگار به جی ده بیت که ئەرکی ئاشکرای «ی» (واته /y/ ی ئینگلیزی و فه رهنسی) بۆ /y/ به جی به یلین.

ئینجا وا هه یه مروث بییر له /i/ (بج خال) ی تازه ی زمانی تورکی بکاته وه به لام ئیستا ته نانه ت تورکه کانیس ده سه لپین که ئەم نیشانه یه ده بیته هۆی سه ر لیشیوان و وا وئ ده جی که ئاماده بن /i/ ی له جی دانین. جا له بهر ئەوه ی ئیمه که به شتووینه ته ئەنجامی لابردنی کاراکته ری /e/ به نیشانه ی جیاوازه ره وه و دانانی کاراکته ریکی ساکار له جیاتی

ئهو، ده توانین له باسی ئیستاماندا پیشنیاری دانانی /i/ بکه ین^۹ به لام رهنگه که لکی زیاتر له دانانی /i/ دا بیت (i به خالیک له ژیری وه) و ئەم نیشانه یه به باشی له /ii/ و /i/ ده ناسریته وه له چاپخانه کانیس ئەگه ر پینوستی یان پینی هه بج، ده توان به هاسانی دروستی بکه ن و هه ر ئەوه ند ه به سه که تیپی /i/ سه ر به ره وخوار که نه وه.

له مه سه له ی دانانی /uw/ و /iy/ له جیاتی /u/ و /i/ دا باشتر وایه نه که ومه شوینی وتاری دووه م چون له سه ر ئەو پروایه م که ئەسلی ئالمانی دانانی دوو پیت بۆ دهنگیکی درژی، سوودی بهرچاوی هه یه^{۱۰} به لام پینوسته په سه ندی ئەوه ش بکه م که به کار هینانی /uw/ و /iy/ واته هینانی بزویتیک به دوای /u/ و /i/ ی درژی دا، له باری فۆنیتیکی وه ده بیته گروپیکی پیکهاتوو له /w/ + /u/ یا /y/ + /i/ و ئەم یاسا رینوسی یه ش له م بار و دۆخه تایبه ته دا، ده به ستریتیه وه به ئال و گۆری فۆنیتیکی یه وه.

له باسی کۆنسوانته کاندای، بۆ شوین گرتنی نه ریتی یه کجار روونی به کارهینان (پروانه نووسراوه پیروژه کانی سانسکریت) و دابی میژوویی له مه ر تیپی /c/ که له هه موو سیسته میکی وهرگیرو له لاتینی دا، بۆ کۆنسوانتی /k/ یا /c/ یا /ts/ ته رخان ده کری، من /z/ و /c/ ی ساکار بۆ «ج» و «چ» ده پارێزم. ته نیا لادان له م یاسایه، ئەلف و بیی نویتی تورکی یه که ئیمه باسی نه گونجایه که یان له باری زمانه وانی و پیدایوستی زانستیانه وه کرد.

/zh/ و /sh/ و پیده چی نیشانه یه کی پر به پیست بن بۆ دوو پیتی «ژ» و «ش» و هیچ ناته باییه کی مه نتیقی یان له گه ل /z/ و /s/ دا که بۆ «ز» و «س» دانراون نییه.

به کار هینانی /h/ وهک نیشانه یه کی یاریده ده ر له /lh/ و /rh/ دا بۆ جیاوازی دانانیان له گه ل /I/ و /t/، فیکریکی به جی یه و پیشتر^{۱۱} له ئەلف و بیی ئالبانیایی دا ناسراوه. /lh/ ی کوردی بریتیه له /I/ یکی سه ختی گه راوه که به هۆی نووشتاندنه وه ی نووکی زمانه وه به یان ده کری (دهنگیکی روخسارنوینی کوردی یه که زۆر له /I/ (/π/) ی تورکی و رووسی جیاوازه) /rh/ ش بریتیه له /t/ یکی زرینگه دار (طنین دار) که به نووکی زمان به یان ده کری. (له نیوان /t/ و /t/ ی ئه رمه نی و ئالبانیاییدا جیاوازیه کی ئەوتۆ ده بیتری).

سه‌بارەت بە دەنگی گـر [توند] ی ئەوکی، بە کارهێنانی /x/ بۆ /خ/ (وەک لە ئیسپانیایی و یۆنانی و رووسیشدا وەهایه)، لە گەڵ ئیش و کاری زانستی یانە ی گشتیدا یەک دەگریته‌وه. بە هۆی ئەو راستی یه‌وه که ئیمه نوێنه‌رایه‌تی دەنگی /غ/ دەخه‌ینه ئه‌ستۆی /gh/، که یه‌که‌مجار (له وتاری یه‌که‌مدا) پیشنیار کرابوو ده‌نگه‌که به‌هۆی /xh/ وه نوێنه‌رایه‌تی بکری، به‌لام له‌بەر ئەوه‌ی /خ/ له کوردی دا که‌لکی زۆری لێ وەرده‌گیری، هاسان کردنه‌وه‌که‌ی یه‌که‌جار کارێکی به‌ری و جێ ده‌بیت.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه هه‌ست ده‌کری که جه‌نابی ئیدمۆندز مه‌یلی به‌وه بیت ده‌نگی /ح/ نه‌گریته پیش چاو. ئەوه‌ش له کاتیکدا یه‌که /ح/ ده‌نگی که له کوردیدا هه‌یه و نه‌ک ته‌نیا له وشه‌ی خوازوه‌ی عه‌ره‌بی به‌لکو له ژماره‌یه‌ک وشه‌ی بی خه‌وشی ئیرانی وه‌ک «حه‌وت» (hawt) دا ده‌بینی. ئەم ده‌نگه هه‌رچه‌ند که‌میش بیت، نیشانه‌یه‌کی یه‌که‌جار روخسار نوێنی زمانی کوردی یه‌ و من /xh/ ی عاده‌تی بۆ باشتر ده‌زانم که تیبدا /h/ به‌ گۆره‌ی بۆچوونه‌کانی پیشوومان که‌لک وەرگرتنیکی ورد له نیشانه‌ی سه‌ره‌کی /x/ نیشان ده‌دات.

کورد - به‌ پێچه‌وانه‌ی تورک و فارس، ده‌نگی /ع/ به‌ شتیه‌یه‌کی سروشتی ده‌رده‌پرن و ته‌نانه‌ت ده‌بخه‌نه پیش وشه‌یه‌کی ئیرانی وه‌ک ئەسپ که له کوردی دا به‌ شتیه‌ی عه‌سپ ده‌دری. به‌م بۆنه‌وه‌یه یارمه‌تی یه‌کی باش ده‌بیت ئەگه‌ر له‌و شوێنه‌ی دا که کورد ته‌له‌فووزی ده‌که‌ن، نیشانه‌یه‌کی /ا/ [ئاپاستروف] ی له‌گەڵ بخری وه‌ک 'ajbat' (عه‌جه‌ت)؛ به‌لام هیچ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک له نووسینه‌وه‌ی ساکاری وشه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا نابیت واته ئەگه‌ر عباس و عثمان ی عه‌ره‌بی له شتیه‌ی Habbas و Wathman دا ته‌له‌فووز کران، ئەوا به‌هه‌مان شتیه‌ش ده‌نووسین^{۱۲}.

به‌پێچه‌وانه‌ی ئەم حاله‌ته، هیچ پیتویست ناکات هه‌مزه‌ی عه‌ره‌بی له سه‌رده‌تا و ئاخیری وشه‌دا بنووسری (وه‌ک اِنس و رجاء)، به‌لام باشتر وایه هه‌مزه‌ی ناوه‌راستی وشه به‌ هۆی «هایفن» هوه نیشان بدی وه‌ک هیئت (hay-at). وی ناچی پیتویستمان هه‌بیت هیچ

نیشانه‌یه‌کی تایبه‌ت له وشه‌یه‌کی وه‌ک l'ére>lérá [لیره>له‌ئیره] دا وه‌لانیین جگه له‌وه‌ی da - واته به‌شی کۆتایی «شوین» ی لێ جیابکه‌ینه‌وه به‌لام بۆ ئەم نیازه، ده‌توانین هه‌مان «هایفن» به‌کار به‌ینین.

پیتویست ناکات له‌وه زیاتر سه‌بارەت به‌ ده‌نگه کوردی یه‌کان مووقه‌لێشی بکه‌ین چون داها‌توو نیشان ده‌دات که پسه‌پۆرانی فۆنیتیکی کوردی چ چه‌شنه جیاوازییه‌کی تایبه‌ت، یاخود دیارده‌یه‌کی شاروه‌ی تیدا ده‌بیننه‌وه. ئەم یاسایه، ده‌نگی له‌رزۆک [هه‌ناسه‌یی] / ð (= /ð/ و /θ/) ی سلیمانی‌ش ده‌گریته‌وه که به‌ زه‌حمه‌ت ده‌توانی وه‌ک فۆنیمی راسته‌قینه سه‌یر بکرتین و ته‌نانه‌ت له باشووری کوردستانیشدا نوێنه‌رایه‌تی دیارده‌یه‌کی گشتی ناکه‌ن.

له کۆتایی دا پیتویسته به‌ باشی بزانی که ئەم ئەلف و بی پیشنیار کراوه کوردی یه، راحه‌تی و هه‌روه‌ها به‌ره‌و پیش بردنی کاری چاپی گرتۆته به‌ر چاو. له‌مه‌ر نووسینی کوردی [= ده‌سخه‌ت]، له داها‌توودا هاسانکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واو دیته‌ گونجان. بۆ نمونه، فاوتیلی دوانه‌ی /aa/، /ii/ و /uu/ زۆر به‌ هاسانی ده‌توانن جیگای خۆیان بدن به‌ نیشانه‌ی وه‌ک /a/، /i/ و /u/ یا /á/، /á/ و /ú/. زۆر که‌سی وا له ئەوروپا هه‌ن که له‌جیاتی کۆنسوانتی دوانه، ته‌نیا یه‌کیکیان ده‌نووسن و هیلتیکی له‌سه‌ر ده‌کیشن (وه‌ک جینشینیک بۆ «تشدید» ی عه‌ره‌بی). له کاتیکدا ئیمه هه‌ولێ دۆزینه‌وه‌ی رێگایه‌کی ساکار و گونجاو بۆ چاره‌سه‌رکردنی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی بنه‌ره‌تی ئەلف و بی یه‌کی پایه‌یی ده‌دین، رینووس و خه‌تی کوردی، درێژه به‌ رێگای خزی ده‌دات.

ئوه‌ی له خواره‌وه ده‌ی بینن، خسته‌یه‌کی به‌راوردکاری یه له‌وه ده‌نگه کوردی یانە‌ی وا له دوو وتاره‌که‌ی جه‌نابی ئیدمۆندز و بۆچوونه‌کانی مندا ها‌توون:

ء) قاييله كان

y	
i (or) ?	
o	وتارى يه كه م
o	وتارى دووهه م
o	بۆچوونى مينورسكى
o	ä
üé	a
uy	a
o	aa
o	a (ä)
û	e
uu	e
uw	a
uu	é
Åü	e
u	e
u	e
u	i
ب) كۆنسۆنانتته كان (به سهر گرووپدا دابهش كراون) ۱۳	ii
b	iy
-	ii
-	I (كپ)
-	y

-	p
(س) ٦	-
dh	-
?	-
?	u
(ث) ؟	-
fh	-
?	-
?	f
(ج) ڄ	-
dh	-
?	-
?	w
(چ) چ	-
th	-
?	-
?	d
k	-
c	-
c	-
j	t
g	-
ch	-

,	ch
?	c
، يا ،	ق
l	-
x	-
?	-
xh	h
l	-
-	-
-	-
-	غ
r	q
lh	q
lh	q
lh	خ
r	gh
-	gh
-	gh
-	ع
m	xh
rh	x
rh	x
rh	ح

n
-
-
-
z
z
z
z
s
s
s
s
z(ژ)
zh
j
zh
s(ش)
sh
sh
sh
y(ی)
y
y
y

پاشکۆ

کۆمهله پيشنيارى سهرهوه له سهر ئه و گريمانه دانراون كه بۆ ئامانجى هاسان بوونى چاڤى كوردى، تا ئه و جى يه ده كرى، خو له نيشانهى جياكه ره وه (diacritical) بپاريزى. له لايه كى ديكه شه وه، به گوڤرهى ئه زمونى ئه م دوايى يانهى «يه ره ئان» و «دېه شق»، ئه م بۆچونه «عه مه لى» يانه پيويست ناكات بايه خى زۆريان پى بدرى. له هه ل و مه رجى كى ئه وتۆ دا زۆر وا هه يه به كار هينانى ئازادى نيشانهى جياكه ره وهى سهر و خوارى تيبه كان، نوڤنه رايه تى هاسان و ساكار بوونى كى زياتر له نووسينى كورديدا بكه ن.

بهره مه چاپکراوه کانی دیکه ی وه رگێر

(١) نووسینی کوردی به ئەلف و بیی لاتینی کۆمه له ی سن و تاری ئیدمۆندز و مینۆرسکی وه رگێران له ئینگلیزییه وه چاپمه نی ئه رزان، سوید، ١٩٩٥

(٢) ٢١ ده ستنوو سی کوردی (یا فارسی سه باره ت به کورد) له کتیبخانه ی به ریتانیا چاپمه نی ئه رزان، سوید، ١٩٩٧

(٣) ٣٥ ده ستنوو سی شه ره فنا مه ی به دلایسی له کتیبخانه کانی جیهان چاپمه نی ئه رزان، سوید، ١٩٩٨

(٤) میژووی ئه رده لان، ده ستنوو سیکی سه ده ی هه ژده هه م نووسینی: محمد ئیبراهیم ئه رده لانی، ده قی فارسی و وه رگێراوی کوردی، به هاوکاری خاتو نه سرین برنا چاپمه نی نه ورۆز، سوید، ١٩٩٨

(٥) که شکۆله شیعرێکی کوردی گۆرانی، گرده کۆنی شیخ عبدالمؤمن مه ردۆخی (ده ستنوو سیکی سه ده ی هه ژده هه م)، کوردی و ئینگلیزی تره ستی سۆن بو کوردستان، له نده ن، ١٩٩٨

(٦) مینۆرسکی و کورد - کۆمه له ی ٦ و تاری مینۆرسکی له سه ر کورد، وه رگێراو له ئینگلیزییه وه، چاپمه نی موکریانی، هه ولیر، ٢٠٠٢ .

(٧) تا قی کردنه وه ی کردنه وه ی تیۆری بو شوفیری ئۆتۆمبیل (ئیمتحانی ئه زه ری به زمانی کوردی)، وه رگێران له ئینگلیزییه وه، به هاوکاری محه مه د گه ردی، سه ره به ست که رکۆکی

په راویزه کانی ئەلف و بیی لاتینی

(*) ئەم وتاره له سه رچاوه ی خوا ره وه وه رگێراوه:

V. Minorsky

'Remarks on the Romanized Kurdish Alphabet',

Journal of the Royal Asiatic Society,

London, July 1933, pp. 643 - 650.

1. consonantic frame

2. numerous

3. idioms

٤. ئیمه بو چرکه به ک باسی مه سه له ی ئه و زمانه پیشکه و تروانه ناکه یین که له نزیکه وه به ئایینی ئیسلام (وه ک عه ره بی) یا فه ره نگ (وه ک فارسی) به ستراونه ته وه.

5. double signs

٦. timber، ویزه، طنین

٧. etymological، اشتقاق

8. characteristic

٩. نیشانه ی تایه تی ئەلف و بیکی ئیمه، له ئەنجامدا ته نیا ده بن به دوو: /i/ و /o/.

١٠. له وتاری دووه مه دا، /y/ سی ده ور ده بینی: راگه یاندنی /y/ ی کۆنسوانات، /i/ ی کورت و هه ره ها درێژایی /i/ (/iy/).

11. cerebral

٢١. تیپی «ع» له نووسینی ده سه خه تدا، ته نانه ت به هۆی /،/ یکی توند و چالاکه وه باشته ره بیان ده کریت.

و ریبوار موختار، چاپی ئازانسی ستانداردی شوفیتری، بهریتانیا. ۲۰۰۳

۸) مه‌که‌نزی و کورد- کۆمه‌له‌ی چوار وتاری پرۆفیسۆردن. مه‌که‌نزی، فایلی تایبته، به‌شیتک له یه‌که‌م ژماره‌ی گوڤاری کوردناسی، چاپی ئالمان. ۲۰۰۵

۹) کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) له به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌روه به‌ریتانیا، وه‌رگیتراوی ۱۳۰ به‌لگه‌نامه له ئینگلیزییه‌وه، چاپی بنکه‌ی ژین، سلیمانی. ۲۰۰۵.

۱۰) وه‌رگیتراوی پینج کتیبی فارسی مندالان که بنکه‌ی چاپمه‌نی مانترالینگوا‌ی له‌نده‌ن به‌شپوه‌ی دووزمانی واته ئینگلیزی و زمانیکی تر بلاوی کردونه‌ته‌وه. ۲۰۰۵.

به‌ده‌ست چاپه‌وه:

۱- درایفرو کورد- کۆمه‌له‌ی ۵ وتاری ک. ر. داربفر، وه‌رگیتراو له ئینگلیزییه‌وه.

۲- هۆزو تیره و تایفه‌ی کوردی له کوردستانی ئه‌رده‌لان - ده‌ستنووسیکی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، ده‌قی فارسی و ته‌رجمه‌ی کوردی.

۳- لاهوتی شاعیری شوڤشگیری کورد- لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه له ژبانی به‌رهمه‌کانی ئه‌بولقاسم لاهوتی کرماشانی.

۴- کاچوو مادانی - بیره‌وه‌رییه‌کانم.

۵- سلاو له حه‌یده‌ر بابا، وه‌رگیتراوی قه‌سیده‌ی ناسراوی نازه‌ربایجانی، هۆنراوه‌ی محه‌مه‌د حسین شه‌ه‌ریار، وه‌رگیتراو له نازربایجانیه‌وه به‌هاوکاری حه‌سه‌ن ئه‌یوب زاده.

۶- وامه‌که‌ جوڤج! وه‌رگیتراوی ۶ چیرۆکی مۆنۆلۆگی باخچه‌ی مندالان نووسینی جوڤیس گرین فیل و وه‌رگیتراو له ئینگلیزییه‌وه.

۷- شیعری جه‌یز جوڤیس، وه‌رگیتراوی سه‌رجه‌م شیعره‌کانی جه‌یز جوڤیس نووسه‌ری ناوداری ئیره‌ندی له ئینگلیزییه‌وه.

۸- تاریخ خروج اکراد، یادداشته‌ی رۆژانه‌ی میرزا عه‌لی خانی ئه‌فشاری ئۆرومی له راپه‌رینی سالی ۱۸۸۰ی شیخ عبیدالله شه‌مزی، ده‌ستنووسیکی فارسی سه‌رده‌ی

نۆزده‌هه‌م.

۹- دوو ذیلی شه‌رفنامه‌ی بدلیسی، نووسینی (شمعی) و محمد ابراهیم ئه‌رده‌لانی (سه‌ده‌ی حه‌قده‌هه‌م و هه‌ژده‌هه‌م)

به‌رهمه‌ی تر:

۱۰) کۆماری کوردستان له به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌روه‌ی بریتانیا

۱۱) هیلکه‌ی دۆراو - به‌شیتک له مه‌ر ژبانی ابوالقاسم لاهوتی کرماشانی

۱۲) کاچوو، مادانی! بیره‌وه‌ری.